

Б Н М А У
ШИНЖЛЭХ УХААНЫ АКАДЕМИ
ХЭЛ ЗОХИОЛЫН ХҮРЭЭЛЭН

Х. Лувсанбалдан

ТОД ҮСЭГ,
ТҮҮНИЙ ДУРСГАЛУУД

Улаанбаатар хот
1975

БНМАУ
Шинжлэх Ухааны Академи
Хэл зохиолын хүрээлэн

Х.Лувсанбалдан

А.Г. Сазыкин

ТОД ҮСЭГ ТҮҮНИЙ ДУРСГАЛУУД

Редактор Ц.Дамдинсүрэн

Шинжлэх Ухааны Академийн хэвлэх
Улаанбаатар—1975

Олон улсын
монгол эрдэмтний
III их хуралд
зориулав.

Х.Лувсанбалдан

Редактор Ц.Дамдинсүрэн

Техник редактор хийж, хуулан бичсэн Х.Лувсанбалдан

Хэвлэлтэнд 1974 оны 11-р сард оруулж 1200 ширхэг хэвлэв. Цаасны хэмжээ 60х90.1/16. Хэвлэлийн хуудас 225 В-54275. Х.Г. № 431/74, За. № 291

Шинжлэх Ухааны Академийн Хэвлэх Үйлдвэр
Улаанбаатар хот Нэгдсэн үндэстний гудамж 15

УДИРТГАЛ

Тод үсэг зохиогдоод 320 гаран жил болсон бөгөөд тод үсгийг судлаж эхэлснээс хойш 120 гаран жил өнгөрлөө.

Тод үсгийн талаар гарсан анхны томоохон бүтээл бол 1847 онд Казанийн их сургуулийн профессор А. Поповын нийтлүүлсэн „Калмыцкая грамматика" гэдэг ном юм. А.Попов „Эрдэнийн сан субашид", „Мэдээтэй, мэдээгүйг ялгагч судар", „Рамаяна", „Гэсэрийн тууж", Баатар Увштүмэний зохиосон „Дөрвөн ойрдын түүх", Халимагийн Дармабал хатнаас Казаний төлөөний сайд А.Волынскийд илгээсэн захидал зэрэг хэрэглэгдэхүүнийг ашиглан зохиолоо бичжээ.

А.Поповын „Халимаг хэлний зүй" гарснаас хойш хоёр жилийн дараагаар А.Бобровников, „Грамматика монгольско-калмыцкого языка" гэдэг номыг бичиж 1849 онд нийтлүүлжээ. А.Бобровников „Эрдэнийн сан субашид", „Сарны гэрэл" болон бусад олон зохиолыг ашиглаж монгол-халимаг хэлний зүйгээ бичжээ. Дурдсан хоёр зохиол нь монголын судлалын чухал бүтээл болсон бөгөөд одоо ч гэсэн үнэ цэнээ алдаагүй хэвээр байна.

Халимаг хэлний зүй, монгол-халимаг хэлний зүйг зохиогчид өөрсдийнхөө зохиолыг Астрахань хотын шашны семинарт суралцагчдад зориулсан болохоор нэг талаар халимагийн ярианы хэлийг тусгасан тэр үеийн тод үсгийг гол болгож, нөгөө талаар Зая бандидын орчуулгын хэлийг анхааран үзэж түүнийгээ „бичгийн хэл" гэж үзжээ.

Энэ хоёр хэл зүй гарснаас хойш нилээд жилийн дараа тод үсэг, ойрдын уран зохиолын талаар сөнирхолтой зохиол бүтээлүүд гарчээ.

Юны өмнө А.Позднеев, тод үсгээр нийтлүүлсэн

нилээд үлгэр, халимаг орос толь болон бусад зүйлс, Вл. Котвичийн, халимаг оньсого, зүйр цэцэн үгс зэрэг тод үсгээр нийтлүүлсэн сонирхолтой бичиг зохиол гарсныг дурдах хэрэгтэй.

Хожим үед академич Б.Я.Владимирцовын „Сравнительная грамматика монгольского письменного языка и халхаского наречия“, доктор Г.Д.Санжеевын „Сравнительная грамматика монгольских языков“, академич Ш.Лувсанванданы „Дөрвөлжин, тод үсгийн зөв бичих дүрэмд монгол хэлний урт эгшгийг хэрхэн тэмдэглэсэн нь“ гэдэг өгүүлэл, академич Ринчений „Монгол бичгийн хэлний зүй“, доктор Д.А.Павловын „К вопросу о создании Тодо бичиг“, „Некоторые вопросы развития фонетики калмыцкого языка по Тодо бичиг“, эрдэмтэн А.В.Бадмаевын „Зая пандита“, „Калмыцкие историко-литературные памятники в русском переводе“ Д.Карагийн „Книги монгольских кочевников“, доктор И.Я.Златкины „Зая пандита – как политический деятель“, Ц.Дамдинсүрэнгийн „Монголын уран зохиолын дээж зуун билигт“ оруулсан Зая бандидын намтрын хэсэгт хавсаргасан номын монгол төвд орчуулгын нэр, Америкийн Нэгдсэн Улсад нийтлэгдсэн „Калмыцко-ойратский сборник“ гэдэг ганц сэдэвт цуврал бичгийн зарим өгүүлэл зэрэг зохиол нь тод үсэг, ойрдын утга зохиолын судлалд сонирхолтой хувь нэмэр оруулсан зохиол бүтээл байв.

Гэвч тод үсэг, ойрдын утга зохиолын талаар хийсэн судлагаа нь бүрэн төгс болсон хэмээн үзэж хараахан болохгүй юм.

Бид сүүлийн үед тод үсгийн үе үеийн олон судар номыг олж цуглуулсан нь тод үсэг, ойрдын утга зохиолын судлалд шинэ санаа нэмэрлэж болох болов.

Бидний цуглуулга нь БНМАУ-ын Ардын Их Хурлын Тэргүүлэгчдээс батласан „Соёлын дурсгалт зүйлийг

хамгаалах тухай хуулийн“ заалттай яв цав тохирч байна.

Тод үсгийн номын цуглуулгын дотор Зая бандид болон түүний шавь нарын орчуулга, гар бичмэл барын ном зэрэг олдохуйна бэрх болсон ховор дурсгал хадгалагдаж байгаа юм. Эдгээр сонин дурсгалуудаас эхээр нь нийтлүүлэх, хэл бичиг, үг үсэг, уран зохиолын талаар судлагаа хийх хойшлуулшгүй чухал зорилт тавьсан билээ. Үүний үр дүнд тод үсгээр бичсэн түүх, анагаах ухаан, уран зохиолын сонирхолтой бичиг дурсгалыг гэрэл зургаар нийтлүүлсний гадна „Тод үсэг, түүний дурсгалууд“ гэдэг ганц сэдэвт зохиолыг эрдэмтдэд толилуулж болох боллоо. Энэхүү ганц сэдэвт зохиол нь дөрвөн бүлэгтэй бөгөөд нэгдүгээр бүлэгт, тод үсэг зохиосон Ойрдын Зая бандид Намхайжамцын намтрын тухай; хоёрдугаар бүлэгт, тод үсгийн үсэг зүй, авиа зүй, үг зүй, үгсийн сангийн тухай; гуравдугаар бүлэгт, манай улсын сан хөмрөгүүдэд байгаа тод үсгийн ном зохиол түүний ангилал; дөрөвдүгээр бүлэгт, Зая бандид, түүний шавь нарын орчуулга буюу Ойрдын нутагт орчуулсан орчуулгын тухай тус тус дурдав.

Ганц сэдэвт зохиолд тод үсгийг судласан эрдэмтдийн саналаас зэрээтэй буюу шинээр дэвшүүлж тавьсан зүйл бидэнд бий. Үүнд:

1. Тод үсгийг одоо болтол зөвхөн Дөрвөн ойрдод зориулан зохиосон гэдэг саналыг нягтлан үзэхэд хэрэглэгдэхүүн болох Зая бандидын зохиосон „Үсгийн найрлага“ гэдэг цагаан толгой бидэнд бүрэн бүтнээр олдов. Үүнд тод үсгийг „Омог монгол улсын хувьтанд“ зориулан зохиосон гэж бичсэн болохоор биднээс илүү баталгаа шаардалгүйгээр дээрх саналыг няцааж болох болов.

2. Тод үсэгт тэмдэглэсэн урт эгшгийг зарим

эрдэмтэд хос эгшиг гэж үзээд үүнийг дундад эртний монгол хэлний үлдэц гэж үзсэн нь үнэн баримттай нийцэхгүй байгааг дурдаж бид саналаа дэвшүүлэн тавилаа.

3. Манай улсын Нийтийн номын сан, Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөг, Увс, Ховд аймгийн орон нутаг судлах музей, Зөвлөлт Холбоот Улсын Ленинград хот, Элист хотод байгаа тод үсгийн ном, Германд хадгалагдаж байгаа тод үсгийн номын бүртгэлтэй танилцаж манайд тод үсгийн ямар ямар ном байгааг тодорхойлон ангилав.

Нэгдүгээр бүлэг

ОЙРДЫН ЗАЯ БАНДИД НАМХАЙЖАМЦ

I.Зая бандид Намхайжамцын намтарт холбогдох сурвалж бичиг

Зая бандидын дотнын шавь Раднаабадраа гэгч „Раб-жамба Зая бандидын тууж сарны гэрэл хэмээх энэ мэт болой" гэдэг нэртэй номыг 1691 онд¹ зохион дуусгаж үлдээсэн байна.

Зая бандидын тухай энэ намтраас илүү тодорхой мэдээ сэлт бидний гарт байхгүй байна. Раднаабадраа-гийн зохиосон намтар бол зарим нэгэн хутагт лам нарын намтрын адил тэдгээр лам нарын увдис, ид шидийг товойлгон чимж² бичээгүй, болсон үйл явдлыг үнэн зөв бичсэнээрээ түүхийн сонин сурвалж бичиг болох юм.

Зая бандидын намтар „Сарны гэрэл" гэдэг ном манай улсын Нийтийн номын санд монгол үсгээр³ бас хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт тод үсгээр бичсэн нэг эх хадгалагдаж байна⁴.

Дурдсан хоёр гар бичмэлээс гадна Зөвлөлт Холбоот Улсын Шинжлэх Ухааны Академийн Дорно дахиныг судлах хүрээлэнгийн Ленинградын салбарт тод үсгээр бичсэн „Сарны гэрэл" байгаа юм.Зөвлөлт Холбоот Улсад хадгалагдан буй „Сарны гэрлийн" хэд хэдэн бичмэлээс хамгийн сайн нь энэ эх болно⁵.

Зөвлөлт Холбоот Улсад хадгалагдан буй мөн намтрын хоёрдугаар хувь бол Ленинград хот дахь А.А.Жда-

новын нэрэмжит, улсын их сургуулийн Дорно дахины факультетийн номын санд хадгалагдаж байна. Энэ намтрыг 1860 оны 5-р сард нэг эх бичгээс хуулан бичжээ⁶.

Зөвлөлт Холбоот Улсад хадгалагдаж буй намтрын гуравдахь хувь бол Зөвлөлтийн Шинжлэх Ухааны Академийн Дорно дахиныг судлах хүрээлэнгийн Ленинградын салбарт профессор А.М.Позднеевийн цуглуулганд бий. Эдгээр намтар нь үг үсгийн талаар бага сага зөрөөтэй боловч үндсэндээ адил юм.

Сарны гэрлийг зохиогч Раднаабадраа нь Зая бандидтай хамт байж нүдээр үзсэн, Зая бандидын талаар сонссон, хүнээс асуун сурвалжилсныгаа энд бичжээ.

Сарны гэрэл хэмээх энэ намтар нь найман бүлэгтэй.

Нэгдүгээр нь, Зая бандид сахил хүртэж Төвдөд чиж суусан;

Хоёрдугаар нь, Төвдөд сууж эрдмийн мухарт хүрч нэр авч лам болсон;

Гуравдугаар нь, гурван богдын [Далай лам, Банчин богд,?] эш зарлигаар Монгол Ойрдод гарсан;

Дөрөвдүгээр нь, Монгол Ойрдын лам болж ном орчуулан долоон хошуу халх Дөрвөн ойрдод шашин дэлгэрүүлсэн;

Тавдугаар нь, Төвдөд дахин очиж өргөл барьц, эд агуурсан ихэд өргөсөн;

Зургадугаар нь, Төвдөөс Ойрдод буцаж очоод сайн хувьтнаа ном үзүүлсэн;

Долоодугаар нь, Дахин Төвд уруу явах завсраа нас барсан;

Наймдугаар нь, Зая бандидын хойт дүр хувилан төрсөн ийм найман бүлэгтэй.

Раднаабадраа энэ зохиолдоо он цагийг алгасалгүй дараалах ёсыг чанд баримтлаж Дөрвөн ойрдын дотор болсон сайн муу үйл явдлыг нууж хаалгүй бичжээ.

Зарим баримтыг / 1690 онд Далай ламаас илгээсэн ухуулах бичиг зэрэг / тэр хэвээр хуулан бичсэн зүйл нилээд буй.

Бидний гарт байгаа Сарны гэрлийн монгол эхийг тод үсгийн ямар нэг эхээс хуулж бичсэн нь илэрхий байна. Ийм ч учраас Сарны гэрлийн монгол эхэд анхаарвал зохих нилээд алдаа бий. Жишээ нь: ᠪᠠᠭᠠᠨ Ba-baḥan гэхийг ᠪᠠᠭᠪᠠᠭᠠᠰ Baḡbaḡas /4-р талд/, ᠨᠠᠮ ᠣᠷᠳᠢᠯᠵᠢ nom orčiulji гэхийг ᠨᠠᠮ ᠤᠵᠦᠭᠦᠯᠵᠢ nom üjügüljü /5-р талд/, ᠭᠤᠯᠠᠭᠤᠨ ᠬᠠᠨ glu-giyin xān гэхийг ᠭᠤᠯᠠᠭᠤᠨ ᠬᠠᠨ ḡalaḡu-yin qaḡan /3-р талд/, 7-р талд бүтэн мөрөөр орхигдуулсан, ᠤᠯᠠᠨ ᠪᠤᠷᠠᠳᠤ Ulān burādu гэхийг ᠤᠯᠠᠨ ᠪᠤᠷᠠᠳᠤ Ulaḡan būriyen-dü /12-р талд/ ᠬᠣᠷᠢᠨ ᠪᠯᠠᠮ Xonjin blama-ber гэхийг ᠬᠣᠷᠢᠨ ᠪᠯᠠᠮ xorin blam-a-ber /13-р талд/, ᠵᠡᠭᠦᠨ ᠶᠠᠷᠢᠶᠢᠨ ᠵᠠᠬᠠᠲᠠᠢ zöün yariyin zaxa-tai гэхийг ᠵᠡᠭᠦᠨ ᠶᠠᠷᠤᠨ ᠵᠠᠬᠠᠲᠠᠢ jegün yar-un ḡayan-tai /33-р тал/

ᠵᠠᠶᠠᠰᠤ ᠡᠰᠡ ᠪᠠᠷᠢᠨ, ᠤᠰᠤ ᠪᠤᠵᠠᠷᠯᠠᠭᠠᠰᠠᠨ zaḡasu ese barin, usu buzarlaḡsan гэхийг ᠵᠠᠶᠠᠰᠤ ᠡᠰᠡ ᠪᠠᠷᠢᠨ, ᠤᠰᠤ ᠪᠤᠵᠠᠷᠯᠠᠭᠠᠰᠠᠨ ḡaḡasu ese barin, usu buḡarlay-san /60-р талд/ гэх мэтийн алдаа нилээд байна.

Бас „Сарны гэрлийн“ орос орчуулга хэд хэд байгаагийн зарим нь дутуу юм. Хамгийн анхны орчуулга бол Г.С.Лыткины орчуулга болно.

Г.С.Лыткины дараагаар оросын нэрт монголч эрдэмтэн К.Ф.Голстунский, Зая бандидын намтрыг товчлон орчуулсныгаа „1640 оны Монгол Ойрдын цаазын бичиг. Галдан хун тайжийн нэмсэн зарлиг, жич Халимагийн Дондогдаш ханы үед Ижил мөрний Халимаг торгуудад зориулж зохиосон хууль цааз“ гэдэг номын тайлбарт⁷ хавсаргажээ.

Бүр хожим „Сарны гэрлийг“ 1938 онд Г.Н.Румянцев орос хэлнээ орчуулсан боловч хэвлэгдээгүй байна. Орос орчуулгаас бидэнд олдож буй бараг бүрэн нэг орчуулгыг⁸ тод болон монгол эхтэй нь тулган үзэхэд

үгийн утгыг бүрэн ойлгоогүйгээс алдсан ташаарал нилээд байгаа юм. Энд зарим нэг жишээг дурдъяа. Тод үсгийн „Сарны гэрэлд“, „эдүүгээ хувь ноохул хоёр түм түүрэн адуу амуу“⁹ гэжээ.

Нэр үл мэдэгдэх хүний орчуулгад "Хабин и Охона подтвердили, что тогда всего было только 10,000 лошадей"¹⁰ гэжээ. Үүнд хувь ноогдуулбал гэсэн үгийг хоёр хүний нэр гэж ташаараад адууны тоог нэг түм хэмээн эндүүрчээ. Сарны гэрлийн монгол эхэд „Брай-бүнгийн хувраг шарын эрхэнээр угтан..."¹¹ гэснийг нэр үл мэдэгдэх хүний орчуулгад „Тамошнее духовенство встретило его на Шарыни Эркин"¹² гэж орчуулжээ. Үүнд Зая бандидыг Брайбүнгийн хуврагууд шарын шашны эрхэм хүний ёсоор хүндлэн угтаж авсан гэснийг дулим ойлгож „Шарыни Эркин" хэмээх газар угтан авсан гэжээ. Нэр үл мэдэгдэх хүний орчуулгад энэ мэтийн алдаанаас гадна хуудсыг сольж, хойно байх зохистой зүйлийг өмнө оруулан, өмнө байх ёстой зүйлийг хойно оруулан орчуулсан зүйл ч бий.

Ер нь энэхүү нэр үл мэдэгдэх хүний орчуулгыг ашиглахад хүрвэл монгол буюу тод эхтэй эрхбиш тулган үзэх нь чухал юм.

Ховдын харьяат Алтайн Захчины „Өлзий цагаан бадма номлол бүтээл өргөн дэлгэр" сүм буюу „Даш-бадгар-шадав-даржаалин" гэдэг хийдийн түүх „Алтан эрих" гэдэг сонин бичиг манай тод үсгийн номын хөмрөгт хадгалагдаж байгааг бас дурдах хэрэгтэй. Энэ номд Зая бандидын намтарт зарим нэгэн талаар сэлбэх чанартай мэдээ байгаагаас гадна Дөрвөн ойрдын түүхэнд холбогдох сүүл үеийн зарим зүйл байгаа нь сонирхолтой юм.

Энэ номыг бид нийтлүүлж амжаагүй учраас монголын түүхэнд холбогдолтой мэдээний агуулгыг түүвэр-

лэн гаргаж танилцуулъя.

Энэ зохиолыг муутуу цааснаа хар бэхээр, бийрээр бичсэн бөгөөд нийт 86 хуудастай ном юм. Уг ном нь толгой холбон зохиосон магтаал шүлгээр эхэлж байгаа бөгөөд цаашид Жамъяншадавын гэгээний зохиосон данзайн дарааллыг баримталсан байна.

24в - 26в тал хүртэл монголын зарим хаадын, хаан ширээнээ суусан он цаг болон тэдгээрийн шүтэж байсан лам нарын тухай;

31а - 32в талд Түмэдийн Алтан хааны тухай, Монголчууд шарын шашинд орж нүгэл хилэнцийг тэвчин бөөгийн мөргөлтэй тэмцэх тухай. Гүүш хаан төрсөн тухай;

32в - 33в тал хүртэл Зая бандид 6 нас хүрсэн болон сахил хүртэж Төвдийн Цогт Брайбүн хийдэд суусан тухай;

33в - 34в талд Халхын Цогт тайж Хөх нуурт очсон, Гүүш номын хааны явдал, Зая бандид, Монгол Ойрдод буцаж ирсэн тухай;

38а - 39а талд Зая бандид, Төвдөд ирээд буцсан. Манж хаан Далай ламыг ордондоо урьсан тухай;

40а талд Гүүш номын хаан нас барсан тухай;

40в талд Зая бандид 64 насан дээрээ нас барсан тухай, түүний хойт дүрийг тодруулсан тухай;

41в талд Хүрэн бэлчир хэмээх газар хэлэлцээр хийсэн тухай;

42а - 42в талд Галдан бошигт, Халхад довтолсон, Жавзундамба хутагт Манжид зугтаасан тухай;

42в - 43а талд Цэвээнравдан, Галданцэрэн нар дараалан хаан ширээнд суусан тухай;

43в талд Ажаа Цэвээндоржнамжил, Ламдорж, Даваач нар богино хугацаагаар хаан ширээ эзлэн суусан тухай;

44в - 45а талд Захчины Маамууд зайсангийн тухай, Ойрд, Үндсэн ламтан Цүлтэмринчен 57 нас хэрсэн, Үенчийн Улаан сүм гэдгийг байгуулсан тухай;

47в - 48а талд Хэвт ёсны гуравдугаар он цагаагчин гахай жил бичсэн төгсгөлийн үг;

Үүний дараа 48а - 52в талд он цагийн жагсаалт;

5I - 65а талд гүн Мингийн зарлиг байна. Үүнд Ойрдын гарал, шашны дэлгэрсэн түүхт явдал зэргийг товч боловч тоочин бичсэн сонирхолтой хэсэг буй.

65а - 69а талд цанид дацан байгуулсан тухай;

69в - 85а талд цанид дацангийн малын данс, өргөл барьцанд ирсэн зүйлийн жагсаалт;

85в - 86а талд энэхүү данзайг бичсэн Дармабадраагийн / Чойсамбуу/ бичсэн төгсгөлийн үг байна.

2. Зая бандидын хийсэн ажил үйлс

Раднаабадраагийн зохиосон „Сарны гэрэл” гэдэг зохиолоос Ойрдын Зая бандидын намтар, хийж байсан ажлын төлөвийг мэдэж болно.

Ойрдын Зая бандид Намхайжамц бол хошуудын хүн бөгөөд эцэг нь Баавхан юм. Зая бандидын өвөг нь Дөрвөн Ойрдод ихэд алдаршсан Хүнгүй Заяач гэдэг хүн байжээ. Баавхан найман хүүтэй байсны тавдугаар нь Зая бандид Намхайжамц юм.

1599 он буюу шороо гахай жил Зая бандид төржээ. Зая бандидын I7 хүртлэх насны үйл явдлыг „Сарны гэрэлд” дурдсангүй.

Анхааран үзвэл „Сарны гэрлийг” зохиогч Раднаабадраагийн гарт Зая бандидын багын амьдрал, үйл явдлын талаар тодорхой хэрэглэгдэхүүн байсангүй бололтой^{I3}. Ер нь бодож үзэхэд Намхайжамц Ойрдын язгууртны хөвгүүдийн нэгэн адил байж I7 нас хүрсэн болохоос зайлахгүй.

Тэр цагт Дөрвөн ойрдын ноёд нэг нэг хүүдээ сахил хүртээж банди болгоё гэж тохиролцсонд Байвгас баатар Намхайжамцыг үрчлэн авч сахил хүртээж банди болгосон байна.

Намхайжамц Ойрд нутгаас гарч Төвдийг зорин явсаар I6I6 онд Хөх нуурт хүрээд улмаар I6I7 онд Төвдийн Цогт Брайбун хийдэд очиж суужээ.

Ингээд Төвдөд I6I6-I638 он хүртэл 20 гаран жил суухдаа „таван ухааны” номыг гоц сурснаараа бусдад гайхагдаж байжээ. Зая бандид цанид хэмээх гүн ухааны талаар „рабжамба”^{I4} гэдэг цол хамгаалахдаа нэг ч үг эс алдсанд бүгдээрт гайхагдаж алдар нэр нь дууриссан байна.

Ингээд Зая бандид I638 онд Төвдөөс Ойрд нутаг уруу явжээ.

Зая бандидыг Дөрвөн ойрдод буцахын өмнө түүнд Ү Далай лам „... чи ер өтөл бус шавь гэж мутардахь эрэхээ хайрласан ажээ... Миний төлөө монгол хэлтэнд машин хийгээд амьтанд ном орчуулж туслан үйлд...”^{I5} гэж хэлсэн байна.

Зая бандид I639 оны намар Дөрвөн ойрд, Тарвагатайн Харавгайд, Очирт тайжийн дээр ирж өвөлжжээ.

I640 онд Ойрд, Халхын ноёд цугларч „Их цааз” гэдгийг тогтооход Зая бандид оролцсон эсэх талаар тодорхой баримт „Сарны гэрлээс” олдохгүй байна. „Тэндээс долоон хошуу Дөрвөн ойрд чуулга буй. Монголын Засагт хан, Ойрд хоёр тайж тэргүүтэн буй”^{I6} гэснээс өөр зүйл дурдсангүй. Эрдэмтэн К.Ф.Голстунский бол Зая бандидыг тэр чуулганд оролцсон гэжээ Үнэхээр ч дээрх чуулганд оролцсон болов уу гэдэг үндэс бас байна.

I639 оны намар Төвдөөс ирмэгцээ Тарвагатайд,

Очирт тайжийн дээр өвөлжөөд 1640 онд болсон чуулганд Баатар хун тайж зэрэг Ойрдын бусад дээдэстэй эн зэрэгцэх байранд Зая бандид байсан учраас л түүний нэр нь Халхын ноёдод алдаршиж 1641 оны хавар Халхын Засагт хан элч илгээн Зая бандидыг урихад хүрсэн байж болохоор байна. Хэрэв 1640 оны чуулганд Зая бандид оролцоогүй байсан бол Халх нутгаас зайдуу Тарвагатайд, Очирт тайжийнд, Төвдөөс ирж өвөлжсөн нэгэн залуу ламыг Халхын ноёд яахин мэдэх билээ.

1641 оны хавар Засагт хан, Зая бандидыг залж тэндээс Түшээт хаан, Цэцэн хан дамжуулан залсан байна. Зая бандид ийнхүү залагдан явсаар 1642 онд Ойрддоо буцаж ирсэн байна. Халхад Зая бандидын явсан зорилго мөн л тодорхой бус юм. Гэвч Халх долоон хошуунд Зонховын шашныг дэлгэрүүлэхийн чацуу гурван хаантай биеэр учирч Манж Чин улсын түрэмгийлэлийн эсрэг нэгдэх гэсэн Монгол Ойрдын хуулийн үзэл санааг тэдэнд давтан сануулах зорилгоор явсан¹⁷ бололтой гэсэн доктор И.Я.Златкиний тодорхойлолт туйлын оновчтой бололтой.

Зая бандид 1650 оноос бус, 1642 оноос эхлэн ном орчуулсан баримт бидэнд байна. 1642 онд „Банчин хутагтын тууж” гэдэг номыг орчуулжээ. Бас Халхын Засагт хан „Эцгийн ном” хэмээхийг орчуулж өгнө үү хэмээн хүссэн ёсоор энэ онд эхлэн орчуулаад Бугас хэмээх газар Очирт тайжийн дээр өвөлжжээ¹⁸.

1643 оны 6-р сард Халхын Засагт ханы хүссэн ёсоор „Эцгийн номыг” орчуулж төгсөөд Хөндлөн Дүүрэгч буюу Хөндлөн Увшийн дээр Хаслаг хэмээх газар өвөлжжээ¹⁹.

1644 оны зун Зая бандид, Байвгас баатрын хүү Очирт тайжийн дээр зусч байтал Дархан цорж гэдэг

хүн түүнийг Эрчисийн сүмд залж „Маань Гамбүм” орчуулж өгнө үү гэсэн ёсоор мөн оны өвөл уг номыг төгсгөн орчуулжээ²⁰.

Зая бандид, Халхын гурван аймагт зочилсныхоо дараахан 1645 онд Ижил мөрний Халимагт очлоо²¹.

Халимагт очиход Хоо Өрлөгийн хөвгүүд Шүхэр дайчин, Гомбо Илдэн, Лувсан, Санж тайш, Кирсан нар хүндлэн угтаж барьцыг сэтгэшгүй их өргөжээ²². Зая бандид ч дээд, дунд, доод давхаргатны сэтгэлд зохилдуулан бурхны номыг номлосон байна. Энд Зая бандид бурхны ном номлож явсан үнэн баримт байгаа боловч түүний цаана улс төрийн ямар бодлого нуугдаж байсныг тааварлахгүй өнгөрч болохгүй юм.

Зая бандид, Халхын гурван аймагт аялсныхаа дараахан / 2 жилийн дараа / Ижил мөрний Халимагт очсоны шалтгаан бол Халимагийг Баатар хун тайжийн удирдлагын дор нэгтгэх бодлогыг Шүхэр дайчин тэргүүтэй Халимагийн ноёдод ятгаж явсан хэрэг биш байгаа.

1646 оны хавар Хөндлөн Увш, хошуудын Цэцэн хан, Баатар хун тайж хоёрт цэрэглэн халдаж тулалдсан байна. Ийнхүү Хөндлөн увш, хоёр тайжийг / Цэцэн хан, Баатар хун тайж / эвлэрүүлэх зорилгоор Зая бандид эхлээд Хөндлөн Увштай уулзаж, дараа нь Ильд нутаглаж байсан Цэцэн ханыд очиж байжээ²³.

Ингээд 1646 оны өвөл Зая бандид Шар тохой хэмээх газар Авлайн дээр өвөлжсөн ажээ²⁴.

1647 оны өвөл Хөндлөн Увшийг Цэцэн хан, Баатар хун тайж хоёртой Зая бандид уулзуулж тэднийг эвлэрүүлэв. Мөн онд Баатар хун тайж Каракалпакт цэрэг мордуулахад Цэцэн хан тэр хоёрын хооронд хов жив орсныг зохицуулан зөв бурууг нь ялгаруулж өгчээ²⁵.

Мөн оны зун Хошуудын Цэцэн хан, Зая бандидтай

1648 оны зун Зая бандид Баатар хун тайжийн дээр зусаж,, өвөл нь Зүй хэмээх газар Авлайн дээр өвөлжиж байхдаа бидний тодорхойлон хэлэлцэх гэж байгаа тод үсгийг зохиолоо ²⁷.

1649 оны өвөл Зая бандид Бор талын сүмийн хавь Хар бутан хэмээх газар өвөлжижээ ²⁸.

1650 онд Зая бандидыг Ойрдын зарим ноёд энд тэнд залж байсан заллагыг хүлээн авч Талхи, Илийн хуланч, Булган голоор явж байгаад мөн намрын дунд сард Хөөргийн говь хэмээх газраас Төвд орохоор явж байх замдаа Булингар хэмээх газар өвөлжив ²⁹.

Ийнхүү Зая бандид 1638 онд Төвдөөс Дөрвөн ойрдод буцаж ирснээс хойш 12 жилийн дараагаар дахин Төвдөд очих болсон нь бидэнд сонирхолтой байна. Багш шавийн барилдлагаатай болсон хуучин танилуудтайгаа уулзах жирийн нэгэн зорилго Зая бандидад байсан уу, эсвэл Монгол, Ойрд, Төвд, Манж чин улсын гадаад дотоод улс төрийн бодлоготой холбогдол бүхий нарийн төвөгтэй асуудал байсан уу гэдэг талаар Зөвлөлтийн түүхч доктор И.Я.Златкинй бичсэн „Зая пандита как политический деятель” ³⁰ гэдэг сонирхолтой өгүүлэл байгаа юм.

Зая бандид, Булингараас хөдлөж 1651 оны хавар Хөх нуурт хүрчээ. Тэр үед Далай лам, Их шавгаа /ширээт/, Гүүш хаан нар Цэцэг тал хэмээх газар очоод

Хар хотод үдлэхэд Зая бандид тэнд уулзаж байлаа ³¹. Зая бандидыг Төвдөд хүрэлцэн очиход шарын шашны эрхэм хүний ёсоор ихэд хүндлэн угтсан байна.

Зая бандид 110,000 лан мөнгөтэй Төвдөд очиж өргөл барьц барих, их лам нарын санд өргөх, бурхан бүтээх, Барйбүн хийдийн дээврийг алтдах тэргүүтэнд зарж ,, Намсрайн хөвгүүн мэт баян” хэмээн нэрд

гарсан байна.

Ингээд Зая бандид хар луу жил буюу 1652 онд Хөх нуурын хөвөө Шавартай хэмээх газраар дайран тэнд мөргөл тавиад Ойрд нутагтаа буцсан байна ³².

1653 онд Зая бандид Төмөр цорго хэмээх газар Авлайн дээр өвөлжив. Энэ жил Баатар хун тайж нас барсан ажээ ³³.

1654 онд Зая бандид Булнайн усан хужир хэмээх газар Авлайн дээр зусаад Торгуудад явсан байна. Энэ жил Зая бандид Ураг Мунцаг гэдэг газар өвөлжжээ ³⁴.

1655 онд Ойрдын Тойн Омбо, Акуш ноён, Алдар тайш, Огжодва, Мэргэн тайж, Гомбо-илдэнгийн хөвүүн Санжин, Үржин, бас Намуцэрэн, Шарав Омбо зэрэг ноёд Зая бандидыг залж байлаа. Тэгээд Зая хэмээх газар Дайчингийн /Шүхэр дайчин ?/ дээр хүрч өвөлжив ³⁵.

1656 онд Ойрдын ноёд Лувсан, Огжодва, Тугал, Мэргэн тайж нар хоорондоо муудалцахад Зая бандид эвлэрүүлж байв. Тэгээд энэ жил Дөрвөд Тойны дээр Хар хуум хэмээх газар өвөлжсөн байна ³⁶.

1657 онд Ойрдын зарим ноёд Зая бандидыг урин залж байснаас гадна Эрчис мөрөнд байгуулсан Авлайн хийдийг амилуулахад их лам нар түүний дотор Зая бандид оролцож очсон байна.

Энэ жилийн зун Зүүн гарын ноёд хоёр анги болж баруун хэсгийг Цэцэн хан, зүүн хэсгийг Авлай нар тэргүүлж тулалдахыг завдсанд Зая бандид эвлэрүүлсэн удаа бий. Тэгээд тэр өвөл Бөхүүний голд өвөлжив ³⁷.

1658 онд Зая бандид Цэцэн ханьд айлчлан ирэхэд Цэцэн хан үдийн газар, түүний хатан Пунцагролма зуур хоногийн газраас угтан авав. Тэр жил Шар тохой хэмээх газар зусаад мөнөөхөн Шар тохой хэмээх газар өвөлжив ³⁸.

1660 онд болсон онц явдал бол , тэр оны намар Байвгас баатрын /эх тусгаартай/ хөвгүүд Цэцэн хан, Авлай хоёр Зая бандидын дэргэд аминчлан уулзжээ. Энэ уулзалтаар Зая бандид, Цэцэн хан, Авлай хоёрыг эвлэрүүлэх гэсэн боловч амжилтгүй болсон нь бидэнд илэрхий юм. Тэр өвөл Зая бандид, Хар тал хэмээх газар өвөлжлөө⁴⁰.

1661 онд Цэцэн хан, Авлай хоёр байлдаж Авлай дийлдсэн байна. Зая бандид, Төвдөд явах тухай дотно хүмүүстэйгээ зөвлөж Төгрөг хонгор өлөн хэмээх газар өвөлжжээ⁴¹.

1662 онд Зая бандид, Төвдөд явах замын зуур үсэг саамал хэмээх газар нутаглаж байсан Сэнгээгийн өргөөнд арваад хоноод цааш Төвдийг зорин явах замын зуур нас барлаа⁴².

/Он онд Зая бандидын хийсэн үйл ажлыг сурвалж бичгээс түүвэрлэн авсан цэсийг нэгдүгээр хавсралтаас, Зая бандидын зорчин явсан замын тойм зургийг хоёрдугаар хавсралтаас үзнэ үү/.

Монголын соёлын түүхэнд ойрдын Зая бандид Намхайжамцын оруулсан хувь нэмэр их юм.

Үүний нэг нь 1648 онд монгол бичгийг засварлан тод болгож тодорхой үсгийг зохиосон явдал болно.

Нөгөө нь 1650-1662 оны хооронд шамдан ажиллаж 10 гаруй жилийн хугацаанд 170 гаруй номыг төвд хэлнээс монгол хэлнээ орчуулсан явдал юм.

Хоёрдугаар бүлэг

ОЙРДЫН ЗАЯ БАНДИДЫН ЗОХИОСОН ТОД ҮСЭГ

I.Тод үсэг зохиох болсон

шалтгаан

Монголчууд эрт дээр цагт уйгаржин үсэг авч хэрэглэсэн бөгөөд чухам хэдийд энэ үсгийг авч хэрэглэснийг эрдэмтэд одоогоор олж тогтоогоогүй байсаар байна. Ер нь уйгаржин бичгийг монголчууд Уйгараас уламжлан авсан юм уу Согдоос уламжлан авсан юм уу гэдгийг нягтлан судлаагүй байна.

Эрт цагт монголчуудын авч хэрэглэсэн уйгаржин үсэг бол аажимдаа амьд ярианы хэлнээс ихэд зөрөөтэй болж ирсэн байна.

Ингээд монголчууд бичиг үсгээ өөрчлөн амьд ярианы хэлэнд ойртуулах оролдлого гарсаар байжээ. Ийнхүү өөрчлөн сайжруулах оролдлого нь хоёр чиглэлтэй байсан байна. Нэгдүгээр чиглэл нь, харь улс үндэстний үсгийг авч монгол хэлнээ тохируулан хэрэглэх, хоёрдугаар нь уйгаржин монгол үсгээ засан сайжруулах чиглэл байв.

Юань улсын үе 1269 онд Пагва ламын зохиосон дөрвөлжин үсэг бол төвдийн үсгийг тэр хэвээр авсан нь бидэнд мэдээж юм. Дөрвөлжин үсэг буюу улсын үсгийг зөвхөн монгол хэлтэнд зориулан зохиосон бус Юань улсын доторхи бусад улс үндэстний хэрэглэвэл зохих нийтийн үсэг болгох зорилтыг тавьсан юм.

Дөрвөлжин үсэг дэлгэрүүлэхийг хүчлэн чармайж Юань улсын төрийн зүгээс өдий төдий зарлиг тунхаг гаргасан боловч төдий л их газар авч чадаагүй байсаар уйгаржин монгол бичигтээ дахин шилжин орсон байна.

Дөрвөлжин үсгийн дараагаар бичиг үсгээ сайжруулах гэсэн нэгэн оролдлого бол бидний тухайлан авч хэлэлцэх гэж буй тод үсэг юм.

Ойрдын Зая бандид Намхайжамц бол харь улс үндэстний үсгийг авч хэрэглэхийг шамдсангүй урьд өмнө хэрэглэж байсан уйгаржин монгол үсгээ тодорхой болгож ярианы хэлэнд ойртуулсан тод үсэг зохиох чиглэлийг баримталжээ.

Ойрдын Зая бандид яагаад тод үсгийг зохиох болсон бэ гэдэг асуудал урьдын судлаачдын ч сонирхлыг татаж байв. Одоо ч гэсэн энэ асуудал сонирхолтой хэвээр байна.

Тод үсэг зохиосон үеийн түүхэн нөхцөл байдлыг⁴³ хянан үзэх явдал бол тэр үсэг зохиосон шалтгааныг үнэн зөвөөр тайлбарлахад тус нэмэр болох юм.

ХҮП зууны дөчөөд он бол монголын тусгаар тогтнолын түүхэнд түгшүүртэй үе байсан билээ. Манж Чин улсын булаан эзлэгчид Өвөр монголыг эзлэн авч Халх Зүүн гарыг заналхийлж байсан үе юм. Тэр үед Халх, Зүүн гарын ноёд өөрсдийн дотоодын бутрал самууныг намжааж, харийн түрэмгийлэгчдийн эсрэг нэгдэн тэмцэх оролдлого гарч байсан байна.

Халх, Зүүн гарын ноёдын иймэрхүү оролдлогыг нэгэн үе Зүүн гарын Эрдэнэ баатар хун тайж толгойлж байсан болов уу гэж үзэхээр баримт түүхэнд цухас гарч байна.

1640 оны 9-р сард Халхаас Засагт хан, Түшээт

хаан биеэр, Цэцэн ханы хоёр хүү, Хөх нуураас Гүүш хан, Ижил мөрнөөс Хоо өрлөг, Зүүн гарын Эрдэнэ баатар хун тайж, Очирт тайж зэрэг нэртэй томхон феодалууд Зүүн гар улсын нутаг Тарвагатайд хүрэлцэн ирж чуулаад „Дөчин, Дөрвөн хоёрын их цаазыг" тогтоосон байна.

Энэхүү „Их цаазын" нэгдүгээр зүйлд Монгол Ойрд хоёрын нэгдлийн тухай зүйлийг оруулсан байна. „Алив хүн энэ төрийг эвдэн, их аймаг улсыг алж талж авбал монгол ойрд хоёр нэгдээд / Л-Б. онцлон зурав/ түүний ганц биеий нь тавиад биш бүхнийг цөм авч тавигчид хагасыг нь өгөөд үлдсэн хоёр хагасыг авах болов"⁴⁴ гэжээ. Мөнхүү хуулийн дараачийн зүйлүүдэд харийн дайсныг / Манжийн түрэмгийлэлийг/ сэргэмжлэх асуудлыг чухалчлан заасан байна. „Монгол Ойрдод дайсан ирвэл хэл өг. Тэр хэл сонсож байж захын их ноёд эс ирвэл зуун хуяг, зуун тэмээ, мянган адуу авах. Бага ноёд эс ирвэл арван хуяг, арван тэмээ, зуун адуу авах болов"⁴⁵ гэжээ. Цааш нь „Их дайсныг үзэж сонсож байж эс хэлбэл үрийн үр хөөж альяа, тальяа"⁴⁶ гэж тогтоосон байна.

Ийнхүү Халх ойрдын нэгдлийг ихэд анхаарсан 1640 оны „Их цааз"-ыг хэн санаачилж зохиосон бэ гэдэг асуудлын тухай Зөвлөлт Холбоот Улсын эрдэмтэн түүхч И.Я.Златкин бичихдээ уг хуулийн эх нооргийг зохиож чуулганыг зарлан хуралдуулагч нь Зүүн гарын хан Баатар хун тайж мөн бололтой⁴⁷ гэжээ. Бас 1640 оны ноёдын чуулганыг Халх, Хөх нуур, Ижил мөрөнд бус Зүүн гар улсын нутаг Тарвагатайд хийсэн явдал бол Баатар хун тайжийн санаачилсан гэдэг баримтыг батлах нэмэлт зүйл болохыг түүхч И.Я.Златкин бичсэн байна⁴⁸.

Энэхүү хуулийг тогтоосноос хойш нэг жилийн да-

раа буюу 1641 онд Зая бандид Намхайжамц Халхын гурван аймгаар зочлон яваад 1642 онд ойрдод буцаж ирсний дараахан 1645 онд Ижил мөрний халимагт зочилж байсан нь түүний намтраас тодорхой болохыг дээр дурдсан билээ.

Долоон хошуу Дөрвөн ойрд нутагт шарын шашин дэлгэрүүлэхийн тул Зуугаас Ойрд нутагт залрав"⁵² гэжээ.

۱۰ "مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا"
 ۱۱ "وَيُخْرِجْهُ مِنْهُ عَلَى مَنَافِعٍ كَثِيرَةٍ"
 ۱۲ "وَيَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا"
 ۱۳ "وَيُخْرِجْهُ مِنْهُ عَلَى مَنَافِعٍ كَثِيرَةٍ"
 ۱۴ "وَيَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا"
 ۱۵ "وَيُخْرِجْهُ مِنْهُ عَلَى مَنَافِعٍ كَثِيرَةٍ"
 ۱۶ "وَيَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا"
 ۱۷ "وَيُخْرِجْهُ مِنْهُ عَلَى مَنَافِعٍ كَثِيرَةٍ"
 ۱۸ "وَيَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا"
 ۱۹ "وَيُخْرِجْهُ مِنْهُ عَلَى مَنَافِعٍ كَثِيرَةٍ"
 ۲۰ "وَيَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا"

сийрүүлбэл: Нэгдүгээрт, эхлэл үг 2 бадаг шүлэг, хоёрдугаарт, Энэтхэгийн 50 үсэг /16 эгшиг, 34 гийгүүлэгч/ түүнийг галиглах ёс, гуравдугаарт, төвдийн 30 үсэг, түүнийг галиглах ёс, дөрөвдүгээрт, монголын 16 үсэг (а, на, ха, ya; da, ta, ba, ma; za(ja, za), ca(᠑a-ca), ya, ra; la, va, sa, ᠑a) буюу тодорхой үсэг, 13 дэвсгэр үсгийг тус тус бичжээ. Эцэст нь төгсгөлийн үг 7 бадаг шүлэг буй. „Үсгийн найрлага" гэдэг цагаан толгой маш товчхон боловч энэтхэг, төвдийн үсгийг хэрхэн галиглах, „Монголын 16 үсэг" буюу тод үсэг нь уйгаржин монгол бичгийн чухам юг нь тодорхой болгож өөрчилсөн бэ гэдгийг мэдэх боломжийг бидэнд өгч байна.

Тод үсгийн эгшиг. Тод үсэгт α -г⁶⁰ уйгаржин монголтой бараг адил боловч адагт орсон α -г орхицоор / \ / тэмдэглэх нь туйлын ховор байна. Жишээлэхэд, уйгаржин монголд⁶¹ α -г ба α an-а, тод монголд⁶² α -г ba α ana; MO. α -г aq-а, TO. α -г аха; MO. α -г daru α -а, TO. α -г daru α ; MO. α -г ya α uy-а, TO. α -г ya α uya; MO. α -г TO. α -г pa α ma; MO. α -г takiy-а, TO. α -г takā гэх мэт.

Тод үсэгт α -г⁶³ үгийн эхэнд титэмтэй, дунд адагт α -гээр тэмдэглэсэн нь уйгаржин монгол үсгийн дунд адагт орсон α -гээс α -г ялгаварлан тодорхой болгосон байн. Жишээ нь: MO. α -г ende, TO. α -г ende; MO. α -г mes-e, mese, TO. α -г mese; MO. α -г nere, ner-e, TO. α -г nere; MO. α -г bere, ber-e, TO. α -г bere гэх мэт.

Тод үсэгт α -г⁶⁴ үгийн дунд адагт орсон хэлбэрийн талаар уйгаржин монголтой адил боловч уйгаржин монгол үсгийн үгийн дунд орсон α -г у-гээс ялгаварлаж тодорхой болгосон байна. Жишээ нь: MO. α -г itegel, TO. α -г itegel; MO. α -г amitan,

TO. α -г amitan; MO. α -г yirtün α -yin, TO. α -г yertün α -yin; MO. α -г daki, TO. α -г daki; MO. α -г tabin, tabi, TO. α -г tabi гэх мэт.

Тод үсэгт α -г⁶⁵ дөрвөлжин гэдэстэй тэмдэглэжээ. Энэ нь уйгаржин монгол бичгийн α -г^u-гоос α -г ялгаж тодорхой болгосон байна. Үгийн эхэнд титэмтэй, үгийн дунд адагт α -гээр тэмдэглэжээ. Жишээ нь: MO. α -г oron, TO. α -г oron; MO. α -г olanta, TO. α -г olonto гэх мэт.

Тод үсэгт α -г⁶⁶ гэдэстэй урдаа өргөстэй⁶⁷ тэмдэглэжээ. Энэ нь уйгаржин бичгийн α -г^o-гаас α -г ялгаж тодорхой болгосон байна. Үгийн эхэнд титэмтэй, үгийн дунд α -г адагт α -г болгож тодруулан тэмдэглэсэн байна. Жишээ нь: MO. α -г uxān, TO. α -г uxān; MO. α -г dusul, TO. α -г dusul; MO. α -г bolqu, TO. α -г bolqu гэх мэт.

Тод үсэгт α -г⁶⁸ дөрвөлжин гэдэстэй дээд талдаа өргөстэй тэмдэглэжээ. Энэ нь уйгаржин бичгийн α -г^u-гөөс α -г ялгаж тодорхой болгосон байна. Үгийн эхэнд титэмтэй, үгийн дунд адагт α -гээр тэмдэглэсэн байна. Жишээ нь: MO. α -г örgen, TO. α -г örgün; MO. α -г törülkiten, TO. α -г törülkiten; MO. α -г böger-e, TO. α -г börgö гэх мэт.

Тод үсэгт α -г⁶⁹ гэдэстэй тэмдэглэжээ. Уйгаржин үсгийн α -г^u-гээс α -г тодорхой болгожээ. Үгийн эхэнд титэмтэй, үгийн дунд α -г адагт α -гээр тэмдэглэсэн байна. Жишээ нь: MO. α -г ügei, TO. α -г ügei; MO. α -г üjüg, TO. α -г üzüq, MO. α -г degedü, TO. α -г dedü гэх мэт.

А-гийн төрлийн долоон үсгийг хүснэгтээр үзүүлбэл:

	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО
эхэн	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ
дунд	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ
адаг	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ
галиг	а	а	е	е	и	и	о

	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО
эхэн	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ
дунд	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ
адаг	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ	ᠠ
галиг	о	у	у	ö	ö	ü	ü

Тод үсгийн гийгүүлэгч. Тод үсэгт $\sim$ na -г⁷⁰ хоёр араатай өмнөө нэг цэгтэй тэмдэглэсэн нь уйгаржин монголоос ялгасан зүйл үгүй. Гэвч тод үсгийн амьтай n үсэгт ямагт цэг тавьдаг заншилтай юм. Гэтэл уйгаржин бичгийн гар бичмэл, барын номд a, na хоёрыг ялгаваргүй бичдэг. Жишээ нь: $\sim$ гэхийг ayar ч гэж уншиж болно, nayar ч гэж уншиж болно. Тод үсгийн n-ийг үгийн эхэнд $\sim$ үгийн дунд $\sim$ (n+v), $\sim$ (n+c), адагт $\sim$ хэлбэрээр тэмдэглэнэ. Жишээ нь: мо. $\sim$ namur, то. $\sim$ namur, мо. $\sim$ ün-e-tei, то. $\sim$ ünetei; мо. $\sim$ tende, то. $\sim$ tende; мо. $\sim$ kö-begün, то. $\sim$ köbüün гэх мэт.

Тод үсэгт $\sim$ ng-г тэмдэглэсэн нь уйгаржин монгол үсгээс ялгаварлагдах зүйлгүй. ng үсэг үгийн эхэнд эгшгийн өмнө үл тохиолдоно. Жишээлбэл: мо. $\sim$ singgeküi, то. $\sim$ singgeküi; мо. $\sim$ amuyulang, то. $\sim$ amuyulang гэх мэт.

Тод үсэгт $\sim$ ха-г⁷¹ үгийн эхэн, дунд гурван араатай өмнөө хоёр цэгтэй тэмдэглэсэн нь уйгаржин

монгол бичгийн $\sim$ $\begin{smallmatrix} \gamma^a \\ q^a \end{smallmatrix}$ -гаас ха-г ялган тодорхой болгосон байна. XVII зууны бичмэл судруудад $q^a(q+v)$ -г тод үсгийн адил толгойгүй, толгойн оронд нэг арла нэмж бичсэн явдал байдаг. q^a -г ингэж тэмдэглэхийг Зая бандид санаачилсан бус угаас ингэж бичиж байсан уламжлалтай байжээ. Жишээ нь XVII зууны үеийн бичмэл „Маань гамбурын“ сударт: $\sim$ /37a/qudaldučin, $\sim$ /6b/qoyosun; $\sim$ /24a/ qoyar aqamaḍ, $\sim$ /23a/aq-a degü, $\sim$ /23b/qar-a ayulan, $\sim$ /23a/qomq-a иймэрхүү бичлэг өдий төдийг олж болно. Харин Зая бандид тэр үеийн иймэрхүү бичлэгийг журамлан $\sim$ х-г хоёр араатай, өмнөө хоёр цэгтэй тэмдэглэх болгосон байна. Жишээлэхэд: XVII зууны үеийн цэггүй бичмэлээр бол $\sim$ гэхийг qalayun, эсвэл yalayun $\sim$ гэхийг aqai, эсвэл ayui гэж уншиж болох жишээтэй байхад тод үсэгт $\sim$ xaloun, $\sim$ axui гэх зэргээр тодорхой ялгаж байна.

Тод үсэгт $\sim$ ke⁷²-г үгийн эхэн дунд тэмдэглэсэн нь уйгаржин үсгийн $\sim$ $\begin{smallmatrix} k \\ k \end{smallmatrix}$ -гээс к-г ялгаж тодорхой болгосон байна. К-гийн энэхүү өргөстэй хэлбэрийг эрт үеэс уламжлан ирсэн $\sim$ хэлбэрээс үлгэр болгон авсан байж магадгүй. Жишээ нь „Бодичирьяна Авадарагийн“ I56в, I57а талд $\sim$ kemēn, kiged гэх мэт. Уйгаржин монгол бичигт $\sim$ гэдгийг gem, эсвэл kem гэж уншиж болно. Гэтэл тод үсэгт $\sim$ gem $\sim$ kem гэж ялган бичнэ. Уйгаржин монгол бичигт $\sim$ гэж бичээд gübege, köbege гэж алинаар нь ч уншиж болно. Гэтэл тод бичигт $\sim$ gübē, $\sim$ köbö гэж ялгаж байна.

Тод үсэгт $\sim$ $\begin{smallmatrix} \gamma^a \\ \gamma \end{smallmatrix}$ -г⁷³ үгийн эхэн дунд гурван араатай өмнөө бинтэй тэмдэглэсэн байна. Энэ нь уйгаржин үсгийн $\sim$ $\begin{smallmatrix} \gamma^a \\ \gamma \end{smallmatrix}$ -гаас $\sim$ $\begin{smallmatrix} \gamma^a \\ \gamma \end{smallmatrix}$ -г ялгаж тэм-

дэглэсэн байна. Уйгаржин үсэгт ᠬᠣᠩᠭᠣᠷ гэж байхад qongqur , эсвэл qongyur гэж уншиж болно. Гэтэл тод үсэгт ᠬᠣᠩᠭᠣᠷ xongxor , ᠬᠣᠩᠭᠣᠷ xongyur гэж тодорхой ялгаж оолно.

Тод үсэгт ᠭᠡ ge-г^{74} уйгаржин монгол үсэгт байсан тэр хэвээр авсан байна. Жишээ нь мо. ᠭᠡᠭᠡᠨ gegen , то. ᠭᠡᠭᠡᠨ .

Тод үсэгт ᠶ q-аар уйгаржин монгол бичгийн ᠶ хоёрыг тэмдэглэжээ. ᠶ нь зөвхөн гийгүүлэгчийн өмнө үгийн эцэст тохиолдоно. Жишээлбэл: мо. ᠶ᠋ᠨᠬᠠᠮᠤᠴᠢ qamūq , то. ᠶ᠋ᠨᠬᠠᠮᠤᠴᠢ xamūq ; мо. ᠶ᠋ᠨᠪᠠᠷᠢᠴᠢ bariṣi , то. ᠶ᠋ᠨᠪᠠᠷᠢᠴᠢ bariṣi ; мо. ᠶ᠋ᠨᠴᠡᠭᠡᠭ čečeg ; то. ᠶ᠋ᠨᠴᠡᠭᠡᠭ ceceq ; мо. ᠶ᠋ᠨᠵᠡᠭᠦᠳᠡᠴᠢ üjeḡči , то. ᠶ᠋ᠨᠵᠡᠭᠦᠳᠡᠴᠢ üzeqči гэх мэт.

Тод үсэгт ᠬᠠ ka^{75} нь уйгаржин монгол үсгийн heth+iya+iya -гийн нийлбэрийн өмнө тохиолдож байна. Жишээ нь: мо. ᠬᠠᠲᠠᠶᠢᠭᠠ taḡiy-a , ᠬᠠᠲᠠᠶᠢᠭᠠ takiy-a то. ᠬᠠᠲᠠᠶᠢᠭᠠ taḡā ; мо. $\text{ᠬᠠᠳᠠᠶᠢᠭᠠᠰᠠᠵᠠᠶᠢᠯᠰᠤᠨ}$ saḡiyulsun , $\text{ᠬᠠᠳᠠᠶᠢᠭᠠᠰᠠᠵᠠᠶᠢᠯᠰᠤᠨ}$ sakiyulsun , то. $\text{ᠬᠠᠳᠠᠶᠢᠭᠠᠰᠠᠵᠠᠶᠢᠯᠰᠤᠨ}$ sakuusun ; мо. ᠬᠠᠳᠠᠶᠢᠭᠠᠯ ḡokiyal , то. ᠬᠠᠳᠠᠶᠢᠭᠠᠯ ḡokiyal , то. ᠬᠠᠳᠠᠶᠢᠭᠠᠯ zokōl ; мо. ᠬᠠᠳᠠᠶᠢᠭᠠᠯ dokiya , то. ᠬᠠᠳᠠᠶᠢᠭᠠᠯ doḡō гэх мэт. Зая бандид уйгаржин үсгийн ᠬᠠᠳᠠᠶᠢᠭᠠᠯ (heth+iya+iya) -гаас уламжилж ᠬᠠ үсгийг авсан бололтой.

Тод үсэгт үгийн эхэн, дунд, адагт ᠳᠠ -г^{77} хэлбэрээр тэмдэглэсэн байна. Энэ нь уйгаржин үсгийн ᠳᠠ хэлбэрийг нэгтгэж зөвхөн ᠳᠠ -гаар тэмдэглэсэн нь ᠳᠠ -г ялгаж тодорхой болгосон байна. Жишээлэхэд: уйгаржин үсэгт ᠳᠠᠶᠢᠨ гэж бичээд teyin dayin гэж аль нэгээр уншиж болно. Тод үсэгт ᠳᠠᠶᠢᠨ гэж бичвэл өөрөөр дуудаж болохгүй юм. Ер нь ᠳᠠ -г t-гээс ялгаж ᠳᠠ -гаар бичсэн зүйл ХҮП зууны үеийн гар бичмэлд тохиолддог юм. Энэ нь тод үсгийн нөлөө бус d, t хоёрыг ялгах оролдлого гарсаар байсны илрэл мөн.

Тод үсэгт ᠳᠠ -г^{78} үгийн эхэн дунд адагт нэг хэлбэрээр тэмдэглэх болсон нь уйгаржин үсгийн ᠳᠠ -гээс t-г ялгаж тодорхой болгосон байна. Уйгаржин монголд ᠳᠠᠳᠠᠳᠠ гэж бичсэнийг dere tere гэж уншиж болно. Гэтэл тод үсэгт ᠳᠠᠳᠠᠳᠠ гэж бичсэнийг tereᠭэхээс өөрөөр уншиж болохгүй.

Тод үсэгт ᠳᠠ ва-г^{79} тэмдэглэсэн нь уйгаржин монгол үсэгтэй адил байна. Гэвч адагт орсон ᠳᠠ -г хэлбэрээр бичнэ. Жишээ нь: мо. ᠳᠠᠳᠠᠳᠠ то. ᠳᠠᠳᠠᠳᠠ гэх мэт.

Тод үсэгт ᠳᠠ ша-г^{80} үгийн эхэн дунд адагт тэмдэглэсэн нь уйгаржин монголоос ялгаварлагдах зүйл байхгүй байна. Жишээ нь: мо. ᠳᠠᠮᠣᠳᠤᠨ modun , то. ᠳᠠᠮᠣᠳᠤᠨ modun ; мо. ᠳᠠᠮᠣᠳᠤᠨ emegel , то. ᠳᠠᠮᠣᠳᠤᠨ emēl мо. ᠳᠠᠮᠣᠳᠤᠨ nom , то. ᠳᠠᠮᠣᠳᠤᠨ nom гэх мэт.

Тод үсэгт ᠳᠠ үсгээр z ḡ хоёр авиаг тэмдэглэсэн байна. Энэ нь уйгаржин монгол үсгийн үгийн эхэнд орсон ᠳᠠ -гаас ḡ(z)-г ялгаж, үгийн дунд орсон ᠳᠠ -гаас мөн ḡ(z)-г ялгаж тодорхой болгосон байна. ḡ, z хоёрыг ганц ᠳᠠ үсгээр тэмдэглэсэн бөгөөд i эгшиг юм уу, эсвэл i-гээс бусад эгшгийг өмнө орсноор ялгаж байжээ. Жишээ нь: мо. ᠳᠠᠵᠢᠨ jun , то. ᠳᠠᠵᠢᠨ zun ; мо. ᠳᠠᠵᠠᠷ ḡajar , то. ᠳᠠᠵᠠᠷ yazar ; мо. ᠳᠠᠵᠢᠯ jil то. ᠳᠠᠵᠢᠯ jil ; мо. ᠳᠠᠵᠢᠯᠠᠵᠢᠨ nayijī nar , то. ᠳᠠᠵᠢᠯᠠᠵᠢᠨ nayijīnar гэх мэт.

Тод үсэгт ᠳᠠ ca(ḡi)^{82} -г уйгаржин монгол үсгийн дунд орсон ᠳᠠ -гээс ḡ c-г ялгаж тэмдэглэсэн байна. ḡ, c хоёр авиаг ганц үсгээр тэмдэглэсэн бөгөөд i эгшгийн өмнө орсон юм уу, эсвэл i-гээс бусад эгшгийн өмнө орсноор ялгаж байжээ. Жишээлбэл: мо. ᠳᠠᠴᠠᠭ caḡ , то. ᠳᠠᠴᠠᠭ caḡ ; мо. ᠳᠠᠵᠢᠯᠠᠵᠢᠨ elḡi , то. ᠳᠠᠵᠢᠯᠠᠵᠢᠨ elḡi гэх мэт.

Тод үсэгт $\rightarrow$ ya-г⁸³ тэмдэглэсэн нь уйгаржин монгол үсгийн $\rightarrow$ $\leftarrow$ -гаас у-г ялгавартай болгож тэмдэглэсэн байна. Жишээ нь: МО. $\rightarrow$ yasū, ТО. $\rightarrow$ yasū; МО. $\rightarrow$ oyutai, ТО. $\rightarrow$ oyutai Гэх мэт.

Тод үсэгт $\rightarrow$ ra-г⁸⁴ үгийн эхэн дунд адагт уйгаржин монгол үсэгтэй адил тэмдэглэсэн байна. Жишээлбэл: МО. $\rightarrow$ raqu, ТО. $\rightarrow$ rahu; МО. $\rightarrow$ jarliq, ТО. $\rightarrow$ zarliq, МО. $\rightarrow$ edür, ТО. $\rightarrow$ ödör гэх мэт.

Тод үсэгт $\rightarrow$ la-г⁸⁵ үгийн эхэн дунд адагт уйгаржин монгол үсэгтэй адил тэмдэглэсэн байна. Жишээ нь: МО. $\rightarrow$ blama, lama, ТО. $\rightarrow$ blama, lama; МО. $\rightarrow$ olan, ТО. $\rightarrow$ olon; МО. $\rightarrow$ gerel, ТО. $\rightarrow$ gerel гэх мэт.

Тод үсэгт wa-г $\rightarrow$ -гаар тэмдэглэсэн нь уйгаржин монгол үсгийн $\rightarrow$ wa-гийн хэлбэрийг жаахан өөрчлөж үсэг нэмсэн байна. Ийнхүү шинэ үсэг нэмсэн нь $\rightarrow$ -гаар e-г тэмдэглэсэнтэй холбоотой юм. Энэ үсэг монгол үгэнд тохиолдохгүй. Жишээ нь: ТО. $\rightarrow$ byewa.

Тод үсэгт $\rightarrow$ sa-г⁸⁶ үгийн эхэн дунд уйгаржин монгол үсгийн нэг адил тэмдэглэсэн байна. Уйгаржин монгол бичигт адагт орсон s-ийг $\rightarrow$ хэлбэрээр бичдэг байсныг тод монгол үсэгт нэгэн мөр болгож $\rightarrow$ -ээр бичих болсон юм. Жишээ нь: МО. $\rightarrow$ sayin, ТО. $\rightarrow$ sayin; МО. $\rightarrow$ dürsü, ТО. $\rightarrow$ dursü; МО. $\rightarrow$ ulus, ТО. $\rightarrow$ ulus гэх мэт.

Тод үсэгт $\rightarrow$ ša-г⁸⁷ уйгаржин монгол бичигтэй адил тэмдэглэсэн байна. i эгшгийн өмнө орсон s-ийг уйгаржин монгол бичигт s-ээр бичээд š-ээр уншдаг байсан бол тод үсэгт цөм š-ээр бичих дуудах болжээ. Бас s+iyi-г цөм тод үсэгт š-ээр бичих болсон бай-

на. Жишээ нь: МО. $\rightarrow$ sitügen, ТО. $\rightarrow$ šüten; МО. $\rightarrow$ gesigün, ТО. $\rightarrow$ gesöün; МО. $\rightarrow$ ters-ün, ТО. $\rightarrow$ teršiyin; МО. $\rightarrow$ ulus-un, ТО. $\rightarrow$ ulušiyn гэх мэт.

Гийгүүлэгч үсгийг уйгаржин монгол үсэгтэй харьцуулан хүснэгтээр үзүүлбээс:

	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО
эхэн	й		э		й	р	р	й		й				й
дунд	й		й					й						
адаг	л	л						з	з	л	л			
галиг	n	ng	а	х		k	γ	γ	g	g				k

	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО
эхэн	й		й					й		й	й	й		й
дунд	й	й	й		й		й	й		й	й	й		й
адаг	й				й	й	й							й
галиг	d	t		b	m	й	й	й	й	й	й	й		y

	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО	МО	ТО
эхэн										
дунд					й	й				
адаг					й	й	й	й	й	й
галиг	r	l		w	s	š				

Тод үсгийн галиг. Зая бандид тод монголын 16 үсгийн хамтаар Энэтхэг, Төвдийг үсэгчлэн буулгах галиг зохиосон байна. Энэхүү галиг үсгийн тухайд холбогдох зохиол гэвэл Зая бандидын орчуулсан⁸⁸ "عمر بن الخطاب رضي الله عنه" "عمر بن الخطاب رضي الله عنه" зохиосон "Үзгийн найрлага" гэдэг цагаан толгойд галиг үсэг бий.

"Олон номын үндсэн үзгийн ялгаал гэдэг цагаан толгойд энэтхэгийн 50 үсэг, төвдийн 30 үсгийг галиглах ёсыг тодотгон өгүүлж "Энэтхэгт үгүй төвдөд буй үсэг аль вэ, Энэтхэг төвд хоёуланд буй өгүүлэх ёсон адил бус үсэг аль вэ, Зузаан үсэг аль вэ, хүчтэй үсэг аль вэ, дунд үсэг аль вэ, залгих үсэг аль вэ, урт үсэг аль вэ, их үсэг аль вэ, өчүүхэн үсэг аль вэ, эр үсэг аль вэ, эм үсэг аль вэ, манин үсэг аль вэ, маш урт үсэг аль вэ, таван махбодын үсэг аль вэ, тэдний дуун гарах найман орон аль вэ"⁸⁹ гэсэн. 15 асуултын хариу өгч, энэтхэг төвдийн үсгийг ангилсан байна. "Тарни унших аргыг хураасан хэмээх" ном нь эхлэлийн үг, гурван бүлэг, төгсгөлийн үгтэй юм. Нэгдүгээр бүлэг нь "عمر بن الخطاب رضي الله عنه" гэсэн нэртэй бөгөөд үүнд 16 эгшиг, 34 гийгүүлэгч жагсаан бичээд эдгээр үсгийг 29 эр, 12 эм, манин 9 хэмээн ангилжээ. Хоёрдугаар бүлэг "عمر بن الخطاب رضي الله عنه" гэсэн нэртэй бөгөөд огторгуйн махбодид хамаарах 11 үсэг, хий махбодид хамаарах 11 үсэг, гал махбодид хамаарах 9 үсэг, усан махбодид хамаарах 12 үсэг, шороо махбодид хамаарах 9 үсэг гэж ангилаад авиа нь хоолой, хэлний үзүүр шүд, орой, тагнай зэрэг газар бүтнэ гэжээ. Тэгээд гийгүүлэгч үсгийг ташаа бичвэл өвчин олон болох, эгшиг үсгийг буруу бичвэл аминаас хагацана, жирийн алдаатай болбол үргүй болно гэсэн байна. Гуравдугаар бүлэг "عمر بن الخطاب رضي الله عنه"

"عمر بن الخطاب رضي الله عنه" гэсэн нэртэй бөгөөд үүнд урт, богино үсгийг хэрхэн унших, тэргүүтэн, урвасан аймгийг унших ёс зэрэг зүйл орсон ажээ.

Зая бандидын зохиосон галиг үсгийг хойно сийрүүлбэл:

а. Энэтхэгийн 16 эгшиг

төвд	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠣ	ᠤ
тод	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠣ	ᠤ
латин галиг	a	ā	i	ī	u	ū	r	r̄	l	l̄	

төвд	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
тод	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
латин галиг	e	i	o	au	am	ah	

б. Энэтхэгийн 34 гийгүүлэгч

төвд	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
тод	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
латин галиг	ka	kha	ga	ha	ca	cha	ja	ja	na	ta	tha		

төвд	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
тод	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
латин галиг	da	dha	na	ta	tha	da	dha	na	pa	pha	ba	pha	

төвд	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
тод	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
латин галиг	ma	ya	ra	la	wa	śa	śa	sa	ha	kha			

Төвд	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠢ
Тод	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠢ
Латин галиг	ka	kha	ga	na	᠖a	᠖ha	ja	na	ta	tha	da	na
Төвд	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠢ
Тод	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ	ᠨ	ᠢ	ᠢ
Латин галиг	pa	pha	ba	ma	ca	cha	ja	wa	za	za	'	ya

Төвд	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠤ
Тод	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠤ
Латин галиг	ra	la	ša	sa	ha	a

Аюуш гүүш зохиосон, галигийнхаа зарим үсгийг аль болохоор төвд үсгийн хэлбэрт ойртуулахыг оролдсон байдгийг бид мэднэ⁹⁰.

Зая бандидын зохиосон галигаас олон үсгийн хэлбэр Аюуш гүүшийн галигтай⁹¹ тохирч байгаагаар үзэхэд Зая бандид, галиг үсэг зохиохдоо Аюуш гүүшийн галигийг ашигласан нь лавтай байна. Гэвч Аюуш гүүшийн галиг үсгийн хэлбэрийг бага сага өөрчилсөн зүйл үзэгдэж байна. Жишээ нь: ᠠ -г Аюуш гүүшийн галигт ᠠ гэж бичсэн байхад Зая бандид төвд үсгийн хэлбэрт ойртуулж ᠠ болгосон байна. ᠡ -г Аюуш гүүшийн галигт ᠡ -гаар бичсэн байхад Зая бандидын галигт төвд ᠡ эгтэй хэлбэрийг нь ойртуулж ᠡ -гаар бичсэн байна. ᠢ -г Аюуш гүүшийн галигт ᠢ гэж бичсэн байхад Зая бандидын галигт ᠢ хэлбэрээр тэмдэглэсэн байна.

Цаашид төвдийн ᠡ-уа зүүсэн үсгийн уа -г Аюуш гүүшийн галигт ᠡ(ᠡ) ᠡ(ᠡ) ᠡ(ᠡ) гэх мэтээр бичсэн байхад Зая бандидын галигт уа -г тэр хэлбэрээр нь авч хэрэглэсэн байна. Жишээ нь: ᠡ ᠡ ᠡ гэж тэмдэглэсэн байна. Ном судрын дотор орсон Самгарид тарни, төвд ᠦᠦ, хүний нэр зэргийг галиг үсгээр бичсэн нь олонт тохиолдож байна. Гэвч бичмэл дармал номын дотор хоорондоо төстэй үсгийг хутгасан алдаатай бичлэг элбэг тохиолдож байна.

3. Тод үсгийн авиан зүйн онцлог

Тод үсгийн баримт материалыг сайтар судлах явдал бол ХҮП зууны үеийн өрнөд, дорнод монголын аялгууны төлөв байдлыг мэдэх чухал баримт болж өгнө. Юуны өмнө бид тэр үеийн монгол хэлний эгшиг авианы тогтолцоонд ямар өөрчлөлт орчихоод байсныг авч үзье.

Хэдийгээр тод үсэг зохиогдоод 320 гаран жил болж байгаа боловч тэр үеийн материалыг шүүн үзэхэд эгшиг гийгүүлэгч авианы тогтолцоо нь одоогийн ярианы хэлнээс туйлын бага зөрөөтэй байжээ.

Нэгдүгээр үеийн эгшиг. Үгийн тэргүүн үеийн i эгшиг ихэнх нөхцөлд дараа үеийн уруулсан эгшигтэй ижилшсэн байна. Жишээ нь: мо. ᠵᠢᠷᠠᠭᠠᠨ jirγuγan, то. ᠵᠢᠷᠠᠭᠠᠨ zurγān; мо. ᠰᠢᠲᠦᠭᠡᠨ sitügen, то. ᠰᠢᠲᠦᠭᠡ sūtēn; мо. ᠰᠢᠭᠦᠰᠦ sigüsü, то. ᠰᠢᠭᠦᠰᠦ šüüsü; мо. ᠵᠢᠷᠠᠭᠠᠢ jiruqai, то. ᠵᠢᠷᠠᠭᠠᠢ zuruxai; мо. ᠰᠢᠷᠠᠳᠠᠢ sirᠳai, то. ᠰᠢᠷᠠᠳᠠᠢ šoroi; мо. ᠰᠢᠶᠠᠢ siyui, то. ᠰᠢᠶᠠᠢ šuyui; мо. ᠰᠢᠬᠦᠷ sikür, то. ᠰᠢᠬᠦᠷ šükür; мо. ᠰᠢᠪᠠᠭᠠᠨ sibayun, то. ᠰᠢᠪᠠᠭᠠᠨ šobuun; мо. ᠰᠢᠷᠦᠭᠠᠨ sirügün, то. ᠰᠢᠷᠦᠭᠠᠨ šürüün гэх мэт. Гэвч тод үсгийн бичмэл барын номд тэргүүн үеийн i эгшиг цөм, дараа үеийн эгшигтэй ижилсээгүй байдал үзэгдэж байна. Жишээ нь: мо. ᠨᠢᠳᠦᠨ nidün, то. ᠨᠢᠳᠦᠨ nidün; мо. ᠴᠢᠯᠠᠭᠠᠨ čilayun, то. ᠴᠢᠯᠠᠭᠠᠨ čiloun; мо. ᠨᠢᠶᠦᠷ niyur,

ТО. نېيۇر niyur ГЭХ МЭТ.

Үгийн тэргүүн үеийн е эгшиг ихэнх нөхцөлд уруулсан эгшигтэй ижилсэн байна. Жишээ нь: МО. عەبۇل ebül, ТО. عەبۇل übül; МО. عدۇگە edüge, ТО. عدۇگە ödüge; МО. عدۇر edür, ТО. عدۇر ödör; МО. ەرگۈن ergün, ТО. ەرگۈن örgün; МО. تەمۈر temür, ТО. تەمۈر tömür ГЭХ МЭТ. Үүний нөгөө талаар тэргүүн үед орсон о, ө эгшигийн нөлөөгөөр дараах үеийн эгшгүүд нь зохицон уруулсан явдал тод үсэгт үлэмж тохиолдож байна. Жишээ нь: МО. ەرون oron, ТО. ەرون oron; МО. ەرگەن örgen, ТО. ەرگەن örgön; МО. دۆربەن dörben, ТО. دۆربەن dörbön; МО. قوتولا qotola, ТО. قوتولا xotolo; МО. ەلان olan, ТО. ەلان olon; МО. دوتۇرا dotura, ТО. دوتۇرا dotoro ГЭХ МЭТ.

Хос эгшиг. v + yī-ийн нийлбэр нь тод үсэгт хоёр үе бөгөөд зарим нутгийн аялгуунд хос эгшиг болсон байна. Үүнд:

Үгийн эхэн, дунд	ayi	oyi	uyi	eyi		üyi
Үгийн эцэст	ai	oi	ui	ei	öi	üi

Жишээ нь: МО. ايىلادۇن ayiladun, ТО. ايىلادۇن ayiladun; МО. قەيرالەق qayiralaqui, ТО. قەيرالەق xayiralaxui; МО. قەيىقامسىق qayiqamsiq, ТО. قەيىقامسىق qayiqamšiq; МО. نەيىجى nayiji, ТО. نەيىجى nayiji; МО. تۇلەي tuulai, ТО. تۇلەي toulai; МО. سانابەي sanabai, ТО. سانابەي sanabai; МО. ئۆيىر-ا oyir-a, ТО. ئۆيىر oyiro; МО. ئۆيىتەن oyitan, ТО. ئۆيىتەن oyiton; МО. قۇيۇتۇ qoyitu, ТО. قۇيۇتۇ xoyitu; МО. تۇيىن toyin, ТО. تۇيىن toyin; МО. نوم-تەي nom-tai, ТО. نوم-تەي nomtoi; МО. ئەتەي çöy-tai, ТО. ئەتەي coqtoi; МО. تودۇرقەي todurqai, ТО. تودۇرقەي todorxoi; МО. ئۇيدقار uyidqar, ТО. ئۇيدقار uyidqar; МО. ابقى abqui, ТО. ابقى abxui; МО. سۇيى siyui, ТО. سۇيى šuyui; МО. تەيىلەق tayalaqui, ТО. تەيىلەق talaxui; МО. ئەقى aqui, ТО. ئەقى axui;

МО. سۇيى siyui, ТО. سۇيى šuyui; МО. تەيىلەق tayalaqui, ТО. تەيىلەق talaxui; МО. ئەقى aqui, ТО. ئەقى axui; МО. تەيىن teyin, ТО. تەيىن teyin; МО. ئۈگەي ügei, ТО. ئۈگەي ügei; МО. ئۈگۈلەبەي ögülebei, ТО. ئۈگۈلەبەي ögüülebei; МО. ئىلەرکەي ilerkei, ТО. ئىلەرکەي ilerkei; МО. تۈرۈبەي törübei, ТО. تۈرۈبەي töröböi; МО. ئۈيىلەدكۈ üyiledkü, ТО. ئۈيىلەدكۈ üyiledkü; МО. جۈيىل jüyil, ТО. جۈيىل jüyil; МО. ئىدەكۈي ideküi, ТО. ئىدەكۈي ideküi; МО. شىنچىلەكۈي sinjileküi, ТО. شىنچىلەكۈي šinjileküi ГЭХ МЭТ. Бас тод үсэгт iu, iü-гийн хос эгшиг тохиолдож байна. Жишээ нь: МО. ئارىيۇن ariyun, ТО. ئارىيۇن ariun; МО. سەرىگۈن serigün, ТО. سەرىگۈن seriün ГЭХ МЭТ. Тод үсэгт хос эгшигийг тэмдэглэсэн нь уйгаржин монгол бичгээс төдий л их ялгавар байхгүй байна. Гэвч үгийн нэгдүгээр үеэс хойш oi, öi-ийн хос орсон нь уйгаржин монгол бичгээс ялгавартай болж ярианы хэлэнд ойртсон байна.

Урт эгшиг. Сүүлийн үед тод үсэгт урт эгшиг тэмдэглэсэн талаар монголч эрдэмтдийн сонирхлыг зүй ёсоор татсан хэд хэдэн шинэ санал гарсан⁹² байна.

Доктор Г.Д.Санжеев "Монгол хэлнүүдийн харшуулсан хэл зүй" гэдэг зохиолдоо "Ойрдын зарим нутгийн аялгуунд буюу тэр ч байтугай нилээд олон аялгуунд нь ХVП зууны дундуур урт эгшиг бүрэлдэн тогтох явц бүрмөсөн төгсөөгүй байсан"⁹³ гэжээ. Жишээ нь: МО. نەيۇر nayur, ТО. نەيۇر nour; МО. ەگۈلە egüle, ТО. ەگۈلە öüle ГЭХ МЭТ.

Академич Ринчен, доктор Санжеевын дурдсан саналыг бүрэн зөвшөөрөөд "Хөвсгөлийн Дархадын аялгуунаа монгол бичгийн агу, эгү нь бусад монгол аялгууны адил уу, үү болоогүй оо, өө болсон байдаг байна. Үүний учрыг олж танихад, Түрэг үндэстэн асан дархад, монгол хэл аялгуутай болохдоо баруун монгол

Ойрдын тэр үеийн аялгуунд орсон учир, тухайн үед бусад монгол аялгуунаа агу-г уу болж, эгү-г үү болж байхад, Дархад түүнийг Ойрдын арван долоодугаар зууны бичгийн дурсгалд гэрч баримттай оо/оу/, өө дуудлагаар авсан учир, одоо хүртэл монгол бичгийн жагун /загун/ гэдгийг зоон, зуон, монгол бичгийн эгүлэ-бусад монгол аялгуунаа үүлэ /үүл/ гэдэг болсныг өөлэ гэж дууддаг байна"⁹⁴ гэжээ.

Академич Ш.Лувсанвандан, доктор Санжеевын саналыг мөн л зөвшөөрөөд тод үсгийн ~~ау~~ ou, öü -г монгол хэлний урт эгшгийн хөгжилд нэгэн үе болгосон байна. Бас Ойрдод "удаан" гэдэг нэртэй "т" тэмдгийг урт а буюу е мөн болохоос биш тухайн эгшгийн уртыг тэмдэглэсэн тэмдэг бус гэж нотлосон байна.⁹⁵ Жишээ нь: MO. ~~sayad~~ sayad, TO. ~~saād~~ saād; MO. ~~deger-e~~ deger-e, TO. ~~deēre~~ deēre; MO. ~~toγ-a~~ toγ-a, TO. ~~toā~~ toā; MO. ~~tölüge~~ tölüge, TO. ~~tölöe~~ tölöö; MO. ~~qariγad~~ qariγad, TO. ~~xariād~~ xariād гэх мэт.

Дурдсан эрдэмтдийн санал маш сонирхолтой боловч дахин шалгууштай баримт тод үсгийн дурсгалаас олдож байгааг тоймлон хэлье.

Эрдэмтдийн саналыг базаж үзэхэд монгол бичгийн хэлний агу, egü нийлбэрийг тод үсэгт ~~ау~~ ou, ~~ау~~ öü -гээр тэмдэглэсэн нь дундад эртний монгол хэлний тэрхүү үзэгдэл ХVII зууны тэргүүн хагас хүртэл Ойрд аялгуунд хадгалагдаж байсан гэдэг талаар санал нэгтэй байна хэмээн үзэж болох юм.

Гэтэл тод үсгийн дурсгалыг нарийвчлан үзэхэд монгол бичгийн агу, egü -гийн ямар ч нийлбэр байхгүй газар мөнөөхөн ~~ау~~ ou, ~~ау~~ öü-г хэрэглэсэн байна. Жишээлэхэд: MO. ~~oyun~~ oyun, TO. ~~oyoun~~ oyoun; MO. ~~niγur~~ niγur, TO. ~~niγour~~ niγour; MO. ~~angučī~~ angučī, TO.

~~angyouči~~ angyouči; MO. ~~ayulqu~~ ayulqu, TO. ~~ayoul-xu~~ ayoul-xu; MO. ~~nuγud~~ nuγud, TO. ~~noγoud~~ noγoud; MO. ~~ögülekü~~ ögülekü, TO. ~~ögöölekü~~ ögöölekü; MO. ~~teri-güten~~ terigüten, TO. ~~terigöüten~~ terigöüten; MO. ~~nigülesküi~~ nigülesküi, TO. ~~nigöölesküi~~ nigöölesküi гэх мэт.

Эрдэмтдийн санал дээр нэмж хэлэхэд тод үсгийн ou, öü нь зөвхөн агу, egü -гийн нийлбэрээс үүсдэг бус бас iγu, igü -гийн нийлбэрээс буй болж байна. Жишээлэхэд MO. ~~γasiγudan~~ γasiγudan, TO. ~~γašoudan~~ γašoudan; MO. ~~gesigün~~ gesigün, TO. ~~gešöön~~ gešöön; MO. ~~ičigüri~~ ičigüri, TO. ~~ičööri~~ ičööri; MO. ~~γasiγun~~ γasiγun, TO. ~~γašoun~~ γašoun; MO. ~~jigsigüri~~ jigsigüri, TO. ~~jigsoür~~ jigsoür гэх мэт. Үүнд агу, egü, iγu, igü -гийн нийлбэрийн а, е, i нь дараахь үеийн эгшгийн нөлөөгөөр уруулшсан гэж үзэж болох байна. Гэтэл MO. ~~ügürmeg~~ ügürmeg, TO. ~~öürmeq~~ öürmeq; MO. ~~dügüregsen~~ dügüregsen, TO. ~~döürüqsen~~ döürüqsen; MO. ~~küjügüü~~ küjügüü, TO. ~~küzöü~~ күзöü гэх мэт үгийн ügü-гийн нийлбэрийн эхний үеийн ü нь дараахь үеийн ü -гийн нөлөөгөөр ö болж болох уу?

Дээр дурдсан зүйлийг дүгнэн хэлэхэд тод үсэгт байгаа ~~ау~~ ou, ~~ау~~ öü нь дундад эртний монгол хэлний байдлыг тусгасан нь огтхон ч бус зөвхөн урт u, ü -г тэмдэглэсэн арга гэж үзвэл зохино.

Үүнээс үндэслэн урту, ü -г яагаад хоёр тэмдгээр тэмдэглэсэн бэ? гэдгийг анхаарахгүй байж болохгүй юм.

Тус хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт буй Зая бандидын зохиосон "Үзгийн найрлага"⁹⁶ гэдэг цагаан толгой улсын нийтийн номын санд буй "Олон номын үндсэн үзгийн ялгал"⁹⁷ гэдэг цагаан толгойн аль алинд төвд үсгийн ~~аᠢ~~ аᠢ буюу ~~ᠠᠢ~~ -г ~~ау~~ -гоор⁹⁸

ᠭᠠᠨᠨᠢᠭᠡᠨ буюу ᠭᠡᠨ -г ᠨ -гоор хаджээ. Бас "Тарни унших аргыг хураасан" гэдэг номд:

"ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠬᠠᠯᠢᠮᠠᠭ ᠬᠡᠯᠢᠨᠢᠭᠡᠨ зүйн бичигтээ"ийнхүүᠤ, ᠤ -г ᠭᠡᠨ хэмээн хоёр өөр тэмдгээр тэмдэглэх ямар ч шаардлагагүй байна. Хэрэв ингэж бичихэд хүрвэл зөвхөн бичгийн үзэмжинд зориулсан төдий болох юм"¹⁰⁰ гэж бичсэн байна.

гэжээ. Тод үсэгт урт эгшгийг "ᠤ" болон давхар эгшгээр [ᠭᠡ, ᠭᠡᠭᠡ] тэмдэглэж байгааг дээр иш татсан зүйлээс салангид үзэж болохгүй юм.

Үүний нөгөө талаар тод үсгийн дурсгалын зүйлд ᠭᠡ ou, ᠭᠡᠭᠡ öü -г uu, üü -гээр бичсэн зүйл цөөнгүй байна. жишээлэхэд: MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡᠯᠡᠭᠡ üjögölbei, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡᠯᠡᠭᠡ üzüülbei /найман мянган шүлэгтийн бар/; MO.

ᠭᠡᠭᠡᠭᠡᠯᠡᠭᠡ qaldaγulqu, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡᠯᠡᠭᠡᠯᠡᠭᠡ xalduulun /бурхны 67 төрлийн туужид/; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡᠭᠡ samayun, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡᠭᠡ /618 [27]-р тэмдэгт гар бичмэлд/; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ aγur-laqu, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡᠭᠡᠯᠡᠭᠡ /ханах төөнөхийг ихэд хураасан дэвтэр I/ гэх мэт. Хэрэв aγu, egü -гийн нийлбэрийг ou, öü -гээр хэлж байсан юм бол тод үсгийн дээр үеийн бар, бичмэл сударт яагаад ᠭᠡ uu, ᠭᠡᠭᠡ üü -гээр бичсэн бэ? гэдэг асуудал бидэнд сонирхолтой байна. Ер нь XVШ зууны үеийн тод үсгийн бичиг сударт ᠭᠡ ou, ᠭᠡᠭᠡ öü -г ᠭᠡ uu, ᠭᠡᠭᠡ üü -гээр бичдэг болсныг ярианы хэлнээс ангид үзэж болохгүй билээ.

Энэ талаар Зөвлөлт Халимагийн эрдэмтэн Д.А.Павловын бичсэн өгүүлэл сонин юм. "Зохиогч нь үл мэдэгдэх толь болон А.Соколовын толь бичигт /XVШ зууны

2-р хагас буюу 1769-1771 он/ ou, öü -г бүх л нөхцөлд урт ᠤ, ᠥ -гээр тэмдэглэсэн байна"⁹⁹ гэжээ.

Бас А.Бобровников "Монгол халимаг хэлний зүйн бичигтээ"ийнхүүᠤ, ᠤ -г ᠭᠡᠨ хэмээн хоёр өөр тэмдгээр тэмдэглэх ямар ч шаардлагагүй байна. Хэрэв ингэж бичихэд хүрвэл зөвхөн бичгийн үзэмжинд зориулсан төдий болох юм"¹⁰⁰ гэж бичсэн байна.

Академич Ш.Лувсанвандан тод үсгийн урт эгшгийг тэмдэглэх "ᠤ" зураасыг урт а, е гэж үзсэн нь сонин боловч бодит баримттай бас л зөрж байна. Хэрэв "ᠤ" зураасыг урт а, е гэж үзэхэд хүрвэл MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ boγoqu, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ bōxui; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ toγorin, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ tōrin; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ qoγola, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ xōl; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ boγol, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ bōl; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ toγosun, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ tōsun; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ qoγosun, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ xōsun; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ joγoγ, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ zōq; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ oγosur, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ ōsur; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ sōgōkei, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ sōkū; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ sōgōm, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ sōm; MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ sōgōrūm, TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ cōrōm¹⁰¹ Гэх мэт үгнээ байгаа уртын зураасыг юугаар тайлбарлах вэ? Үү-

нээс гадна тод үсгийн "Саран хөхөө"-ний сударт imi¹⁰² /iēmi болно гэж vγ/, ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ timi¹⁰³ /tiēmi болно гэж vγ / байгааг юугаар тайлбарлах вэ?

Эдгээр үгийн хоёрдугаар үед а буюу е байхгүй байгаа нь сонирхолтой байна.

Үүгээр үзвэл "ᠤ" зураас нь ā, ē -г тэмдэглэсэн бус мөн л тухайн эгшгийн уртыг тэмдэглэсэн байна.

Гэвч тод үсгийн дурсналд TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ küliṣü / MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ küliyesü /; TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ tabīd / MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ talbiyad /; TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ xanīyād, / MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ qaniya-yad /; TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ bičīd / MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ bičiged; TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ bōl-ḡīd / MO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ bögelḡiged /; TO. ᠭᠡᠭᠡᠭᠡ barīd,

/barivad /; то ~~ᠪᠠᠷᠢᠪᠠᠳ~~ mörgüd, /мо. ~~ᠪᠠᠷᠢᠪᠠᠳ~~ mörgüged /; то.

~~ᠲᠠᠪᠤᠳ~~ tabūd, /мо. ~~ᠲᠠᠪᠤᠳ~~ tabuvad /; то. ~~ᠳᠥᠳᠢᠳ~~ dōčid /мо. ~~ᠳᠥᠳᠢᠳ~~ dōčiged / гэх мэтийн сонин бичлэг тохиолдож байна. Ойрдын алив нэгэн аялгуунд энэ мэт хэлж байсан баримт бидэнд олдоогүй байна. Хэрэв ийм нөхцөлд академич Ш.Лувсанвандангийн дээр дурдсан баталгаа маш оновчтой мэт боловч тийм биш юм.

Тод үсгийн дүрэмд авиа зүйн зарчмыг гол болгоогүй үг зүйн зарчмыг чухалд үзсэн нь илэрхий байна. Жишээлэхэд ~~ᠬᠤᠯᠢ~~ küli, ~~ᠪᠢᠴᠢ~~ biči -, ~~ᠮᠣᠷᠭᠦ~~ mörgü- гэсэн үндэс байхад түүн дээр дагавар залгахад ~~ᠬᠤᠯᠢᠰᠦ~~ külēsu

~~ᠪᠢᠴᠢᠳ~~ bičēd, ~~ᠮᠣᠷᠭᠦᠳ~~ mörgöd гэж бичихэд үгийн үндэс алдагдах учир ~~ᠬᠤᠯᠢᠰᠦ~~ külēsu, ~~ᠪᠢᠴᠢᠳ~~ bičēd, ~~ᠮᠣᠷᠭᠦᠳ~~ mörgüd гэж бичихээс өөр аргагүй байна. Тод үсэгт үг зүйн зарчмыг баримтлахгүй байсан сан бол ~~ᠪᠠᠷᠢ~~ bari-, barid ; ~~ᠰᠣᠯᠢ~~ soli-, solid; ~~ᠬᠠᠷᠢ~~ xari-, xarid ; ~~ᠬᠣᠷᠢ~~ xori-, xorid гэж бичихийн оронд ~~ᠪᠠᠷᠠᠳ~~ barād, ~~ᠰᠣᠯᠠᠳ~~ solād, ~~ᠬᠠᠷᠠᠳ~~ xarād, ~~ᠬᠣᠷᠠᠳ~~ xorād гэж бичихэд хүрэх учраас үгийн үндсийг хэвээр хадгалахаас өөр арга байсангүй. Энэ мэт үгэнд үгийн үндсийг хэвээр хадгалах уу, байх уу гэдэг асуудал саяхан болтол маргаантай байжээ.

1957 оны 3-р сард Үрэмч хотноо хуралдсан Шинэ-жааны монгол хэлний эрдэм шинжилгээний хурал дээр үсгийн дүрмийн тухай асуудал хэлэлцэж " i " эгшгээг төгссөн чанга үгийн үндсэнд дагавар залгахад үндсийг хэвээр үлдээж, /жишээ нь: ~~ᠰᠣᠯᠢ~~ soli-, solid ~~ᠪᠠᠴᠢ~~ cabči-, cabčid ; ~~ᠪᠠᠷᠢ~~ bari-, barīči гэх мэт/ хөндий үгэнд үгийн үндсийг эвдэж / жишээ нь: ~~ᠡᠷᠭᠢ~~ ergi-, ergēd ; ~~ᠲᠦᠯᠦᠭᠦ~~ tülki-, tülkēd; ~~ᠳᠥᠴᠢ~~ dōči-, dōčēd ; ~~ᠬᠤᠯᠢ~~ küli-, külēsün ; ~~ᠰᠡᠳᠦᠭᠡ~~ sedki-, sedkēd гэх мэт/ бичих нь зүйтэй

гэсэн санал гарч¹⁰⁴ байжээ.

Үг зүйн зарчмыг баримтлан зохиосон тод үсгийн дүрмийг одоо авиа зүйн зарчимд ойртуулахаар оролдоход энэ мэтийн бэрхшээл тохиолдож байгаа нь зүй ёсны асуудал юм.

Зөвлөлт Холбоот Улсын нэрт монголч Б.Я.Владимирцов тод үсгийн дүрмийн талаар сонирхолтой ажиглалт хийж, " Энэ бол ардын ярианы үг хэлнээс ялгавар бүхий олон хуучин үг, монгол үгтэй бөгөөд үсгийн нарийн дүрэм нь үг зүйн зарчимд үндэслэсэн зохиомол хэл байв"¹⁰⁵ гэжээ.

Эцэст нь дүгнэж хэлэхэд тод үсэгт урт эгшгийг хоёр үсгээр тэмдэглэх, бас " + " зураасаар тэмдэглэх ийм хоёр арга байсан байна.

Дэвсгэр үсэг. Тус хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт хэд хэдэн цагаан толгой буй. Эдгээр цагаан толгойн эцэст дэвсгэр үсэг хавсаргасан байна. Уйгаржин монгол бичигт n, ng, b, γ, (g), y, d, ш, r, s, l, w эдгээр II дэвсгэр үсэг байдгийг бид сайн мэднэ. Үүнээс гадна давхар дэвсгэр¹⁰⁶ гэж буй.

Тод үсэгт давхар дэвсгэрийг үл оролцуулан бодвол 13 дэвсгэр байна. Энэ дэвсгэр нь n, ng, b, q, y, d, ш, r, s, š, l, w, +¹⁰⁷ эдгээр юм. Үүнээс бидний дээр ярилцсан " + " /уртын тэмдэг/-ийг дэвсгэр үсэгт оруулсан нь сонирхолтой байна. Зая бандид тод үсэгт " + "-г төвдийн 2-тай тохируулан бодоод дэвсгэр үсэгт оруулсан байж болох юм¹⁰⁸.

Тод үсгийн хэрэглэгдэхүүн бол монгол хэлний ялангуяа Дөрвөн ойрд, Халх долоон хошууны монголчуудын аялгуунд XV зууны дунд үеэр ямар еөрчлөлт ороод байсныг магадлах нэгэн үе болж өгөх юм. Ийм учраас тод үсэг гарахаас 400 шахам жилийн өмнө зо-

хиогдсон дөрвөлжин үсгийн хэрэглэгдэхүүнийг тод үсгийнхтэй харьцуулан үзэхэд энэ завсар авиан зүйн талаар ямар өөрчлөлт ороод байсан бэ гэдгийг бид авч үзье.

Нэгдүгээрт, тэргүүн үед орсон *i, e* эгшиг дараа үеийн уруулшсан эгшигтэй ижилшсан байв.

Хоёрдугаарт, үгийн тэргүүн үед орсон *o, ö* эгшигийн нөлөөгөөр дараахь үеийн эгшгүүд нь зохицон уруулшсан үзэгдэл ялангуяа Халх долоон хошууны аялгуунаа бүрнээ буй болсон байжээ.

Гуравдугаарт, хоёр эгшгийн хооронд орсон *γ, g*, *ь* сугарч урт эгшиг бүрэлдэн тогтох явц төгс гүйцсэн байжээ.

Дөрөвдүгээрт, дундад эртний монгол хэлний *ǰ* -гээс *dž, dz(z)*, *č* -гээс *tš, ts* тасран салсан байжээ.

Тавдугаарт, *i* эгшгийн өмнө орсон *э* нэгэнт ¹⁰⁹ болон хувирсан байжээ.

4. Тод үсгийн үг зүйн онцлог

Тод үсгийн дурсгалууд үг зүйн талаар уйгаржин монголоос юугаараа өөр, юугаараа тодорхой болсон бэ гэдгийг авч үзье.

Тоо заах дагавар. Монгол бичгийн хэлэнд олон тоо заах нилээд дагавар байдаг билээ. Гэтэл тод үсгийн эртхэн үеийн дурсгалуудад уг дагавраас тун цөөхнийг хэрэглэсэн байна.

Монгол бичгийн хэлэнд долоон эгшиг, *n-* гийгүүлэгчээр төгссөн үгэнд *-nuγud, -nügüd* -ийг залгана. Гэхдээ *-nuγud*-ийг эр эгшигт үгнээ, *-nügüd* -ийг эм эгшигт үгнээ залгана. Гэтэл тод үсэгт үгийн төгсгөл

эгшиг, гийгүүлэгч, эр, эм үгийг үл харгалзан ганцхан *noγoud* дагаврыг хэрэглэсэн байна. Жишээ нь: *nom noγoud*, *toqtöl noγoud*, *tarālang noγoud*, *coq noγoud*, *sang noγoud*, *burxan noγoud*, *yalab noγoud*, *moγoi noγoud*, *čimeq noγoud*, *ed noγoud*, *tib noγoud*,

maxamud noγoud, *tüyidker noγoud*, *erdem noγoud*, *üyle noγoud*, *dusul noγoud*, *dödü noγoud*, *eme noγoud* ГЭХ МЭТ.

Тод үсгийн дурсгалуудад *nar(-ner)*, *-a* дагавар цөөхөн үгийн дараа, ховорхон хэрэглэсэн байна. Уйгаржин монгол бичигт эр эм эгшигт үгийн алинд ч боловч *-nar* дагавар залгаж байхад тод үсэгт эр эгшигт үгнээ *-nar*, эм эгшигт үгнээ *-ner* дагавар залгаж байна. Жишээ нь: *payijinar*, *tenggeriner*, *yertün-ün*, *tögüsüqsed*, *nöküd* ГЭХ МЭТ.

Дээр дурдсанаас бусад дагаврыг эхэн үеийн дурсгал бичгүүдэд бараг хэрэглэсэнгүй байна.

Тийн ялгалын дагавар. Тод үсгийн бичиг зохиолоос тийн ялгалын дагаврыг авч үзвэл монгол бичгийн хэлэнд байдаг дагаврыг л ярианы хэлэнд ойртуулж тодорхой болгосон байна.

Уйгаржин монгол бичигт харьяалахын тийн ялгалын дагавар *-yin, -un(-ün)* э *-u(-ü)* байдгийг бид сайн мэднэ. Гэтэл уйгаржин монгол бичгийн *-yin* дагаврыг тод үсэгт *-yin, (gi)yin* хоёр өөр дагавраар тэмдэглэж байна. Богино эгшгээр төгссөн

үгийн дараа, хос эгшгээр төгссөн үгийн дараа yin урт эгшгээр төгссөн үгийн дараа (-gi) yin дагуулж байна. Жишээ нь: MO. sar-a-yin TO. sarayin , MO. metü-yin , TO. metüyin ; MO. öljei-yin , TO. ölzöyin ; MO. dalai-yin , TO. dalayin ; MO. degüü-yin , TO. döügiyin ; MO. örlüge-yin , TO. örlögiyin ; MO. mayu-yin , TO. mougiiyin ГЭХ МЭТ.

Монгол бичгийн хэлний -un(ün) дагаврыг тод үсэгт -(i) yin , -(gi)yin дагавраар ə u(ü)-i дагавраар тэмдэглэсэн байна. n, ng гийгүүлэгчээс бусад гийгүүлэгчээр төгссөн үгнээ (i)yin дагавар, n гийгүүлэгчээр төгссөн үгнээ -i дагавар, ng гийгүүлэгчээр төгссөн үгнээ -(gi)yin дагавар залгаж байна. Жишээ нь: MO. cerig-ün , TO. cerigivin ; MO. busud-un , TO. busudivin ; MO. namur-un , TO. namuriyin ; MO. erdem-ün , TO. erdemiyin ; MO. nökör-ün , TO. nöküriyin ; MO. amitan-u , TO. amitani ; MO. kümün-ü , TO. kümüni ; MO. qayan-u , TO. xani ; MO. sibayun-u , TO. šobuuni ; MO. bayasqulang-un , TO. bayasxulanggiyin ; MO. zobulanggiyin ; MO. yasalang-un , TO. yasalanggiyin ГЭХ МЭТ.

Уйгаржин монгол бичигт өгөх оршихын тийн ялгалын дагаврыг -tur(-tür) , -dur(-dür) , -tu(-tü) -du(-dū) , -ta(-te) , da(-de) -a(-e) дагавар байна. Эдгээр дагавруудаас тод үсэгт зөвхөн -tu , -tü -du -dū IIО дагаврыг авч

хэрэглэжээ. -tu , -tü дагаврыг хатуу дэвсгэрээр төгссөн эр, эм эгшигт үгэнд -du , -dū дагаврыг зөөлөн дэвсгэр болон эгшгээр төгссөн эр эм эгшигт үгнээ залгана. Жишээ нь: MO. zambutib-tü , TO. zambutib-tü , MO. qamuq-tu , TO. xamuq-tu ; MO. niyur-tu , TO. niyour-tu ; MO. dooradus-tu , TO. dorodus-tu ; MO. balyad-tu , TO. balyad-tu ; MO. bükün-dü , TO. bükün-dü ; MO. nom-du , TO. nom-du ; MO. köl-dü , TO. köl-dü , MO. amuylang-du , TO. amuyulang-du ; MO. arg-a-du , TO. arg-a-du ; MO. ami-du , TO. ami-du ГЭХ МЭТ.

Тод үсгийн дээрхэн үеийн бичмэл номд -a , -e дагавар огт тохиолдохгүй байна. Зая бандидын орчуулсан "Маань гамбум" гэдэг зохиолын монгол эхэл čanar-a /3a/, oron-a /3b/, ti(i)b-e /3b/, jüg-e /5a/, kümün-e /7b/, aduysun-a /7b/ гэж байгааг тод үсгийн мөн сударт činar-tu /2a/, oron-du /2b/, tib-tü /2b/, züg-tü /5a/, kümün-dü /6a/, aduusun-du /6a/ гэж бичсэн байна.

Уйгаржин монгол бичигт заахын тийн ялгалын дагаврыг -yi , -i -гээр тэмдэглэдэг билээ. Гэтэл тод бичигт эгшгээр төгссөн үгэнд -yi , гийгүүлэгчээр төгссөн үгэнд -i , урт хос эгшиг, ng гийгүүлэгчээр төгссөн үгэнд -gi дагавар залгаж байна. Жишээ нь: MO. degedü-yi , TO. dedü-yi ; MO. erdeni-yi , TO. erdeni-yi ; MO. udq-a-yi , TO. udxa-yi ; MO. ünen-i , TO. üneni ; MO. nuγud-i

TO. ^{ноууд} noyoudi ; MO. ^{мунггай} mungqay-i , TO. ^{мунгхаги} mungxagi ; MO. ^{жалау-йи} jalayu-yi , TO. ^{зулоу-ги} zulou-gi ; MO. ^{үгеи-йи} ügei-yi , TO. ^{үгеи-йи} ügei-yi , MO. ^{медекүйи-ви} medeküi-vi , TO. ^{медекүйи-ги} medeküyigi ; MO. ^{бадараку-йи} badaraqu-yi , TO. ^{бадарахуй-ги} badaraxui-gi ; MO. ^{буй-йи} bui-yi , TO. ^{буй-ги} bui-gi ; MO. ^{гелүнг-и} gelüng-i , TO. ^{гелунгги} gelunggi ; MO. ^{jobalang-и} jobalang-i , TO. ^{zobulonggi} zobulonggi ; MO. ^{tariyalang-и} tariyalang-i , TO. ^{taralanggi} taralanggi ГЭХ МЭТ.

Уйгаржин монгол бичигт гарахын тийн ялгалын дагаврыг ^{а-аца} -aça (-eçe) -ээр тэмдэглэж байна. Үүнийг тод үсэгт нэгэн мөр болгон журамлаж эр эгшигт ү , эм эгшигт үг алин боловч ялгаваргүй ^{а-аца} -eçe дагавар дагуулах болсон байна. Жишээ нь: MO. ^{γool-aça} γool-aça TO. ^{γol-eçe} γol-eçe ; MO. ^{nada-aça} nada-aça , TO. ^{nada-eçe} nada-eçe ; MO. ^{yayun-aça} yayun-aça , TO. ^{yayun-eçe} yayun-eçe ; MO. ^{qola-aça} qola-aça , TO. ^{xolo-eçe} xolo-eçe ; MO. ^{ebedcin-eçe} ebedcin-eçe , TO. ^{ebecin-eçe} ebecin-eçe ; MO. ^{jüg-eçe} жүг-eçe , TO. ^{zүг-eçe} zүг-eçe ; MO. ^{ejen-eçe} ejen-eçe , TO. ^{ezen-eçe} ezen-eçe ГЭХ МЭТ.

Уйгаржин монгол бичигт үйлдэхийн тийн ялгалын дагаврыг ^{бар} -bar (-ber) , ^{ийар} -iyar (-iyer) -аар тэмдэглэж байгаа бөгөөд тод үсэгт ^{б-б-ер} -bēr ^{у-у-ер} -yēr дагавраар тэмдэглэж байна. Эгшиг үсгээр төгссөн үгнээ эр эгшиг, эм эгшигт үгийг үл харгалзан зөвхөн ^{б-б-ер} bēr дагавраар, гийтүүлэгчээр төгссөн үгнээ мөн эр эм эгшигт үгийг үл харгалзан ^{у-у-ер} -yēr дагавраар тэмдэглэж байна. Жишээлбэл: MO. ^{dur-a-bēr} dur-a-bēr ; TO. ^{elči-ber} elči-ber ; MO. ^{elči-bēr} elči-bēr ; MO. ^{auγ-a-ber} auγ-a-ber , TO. ^{auγa-bēr} auγa-bēr ; MO. ^{kücü-ber} kücü-ber , TO. ^{kücü-bēr} kücü-bēr ; MO. ^{modun-iyar} modun-iyar , TO. ^{modun-yēr} modun-yēr ; MO. ^{γar-iyar} γar-iyar , TO. ^{γar-yēr} γar-yēr ; MO. ^{coγ-iyar} coγ-iyar , TO. ^{coq-yēr} coq-yēr

гэх мэт. Мөн дагаврыг зарим сударт ярианы хэлэнд бүр ойртуулан бичсэн зүйл үзэгдэж байна. Жишээ нь: Бурхны 67 төрлийн туужинд ^{durār} durār , ^{bügüdēr} бүгүд-эр , ^{erkēr} erkēr , ^{yosör} yosör гэж бичжээ.

Уйгаржин монгол бичигт хамтрахын тийн ялгалын дагаврыг ^{tai} -tai (-tei) -гээр тэмдэглэж байхад тод үсэгт ^{tai} -tai ^{tei} -tei ^{toi} -toi , ^{töi} -töi дөрвөн хэлбэрээр тэмдэглэсэн байна. Эдгээрээс эр эгшигт үгнээ ^{tai} -tai , ^{toi} -toi , эм эгшигт үгнээ ^{tei} -tei ^{töi} -töi дагавар залгаж байна. Жишээлбэл: MO. ^{γayiqamsiy-tai} γayiqamsiy-tai , TO. ^{γayixamsiq-tai} γayixamsiq-tai ; MO. ^{qoor-a-tai} qoor-a-tai , TO. ^{xortoi} xortoi ; MO. ^{soyuy-a-tai} soyuy-a-tai , TO. ^{soyō-toi} soyō-toi ; MO. ^{sedkil-tei} sedkil-tei , TO. ^{sedkil-tei} sedkil-tei ; MO. ^{üjesgüleng-tei} üjesgüleng-tei , TO. ^{üzesküleng-tei} üzesküleng-tei ; MO. ^{töröl-tai} töröl-tai , TO. ^{töröltöi} töröltöi ; MO. ^{öngge-tei} öngge-tei , TO. ^{ünggütöi} ünggütöi ГЭХ МЭТ.

Үүнээс гадна уйгаржин монгол бичгийн ^{luγ-a} -luγ-a , ^{lүge} -lүge дагаврыг тод үсэгт ^{luγā} -luγā , ^{lүgē} -lүgē -гээр тэмдэглэсэн байна. Бас ярианы хэлэнд ойртуулан ^{la} -la дагаврыг тэмдэглэсэн зүйл хуучин бичиг сударт хаяа тохиолдож байна. Жишээлбэл: MO. ^{amitan-luγ-a} amitan-luγ-a , TO. ^{amitan-luγā} amitan-luγā ; MO. ^{kümün-lүge} kümün-lүge , TO. ^{kümün-lүgē} kümün-lүgē ; MO. ^{nada-luγ-a} nada-luγ-a ; TO. ^{nadalā} nadalā / Бурхны 67 төрлийн туужинд / ГЭХ МЭТ.

Тод үсгийн дурсгалуудад тохиолдож буй тийн ялгалын дагаврыг монгол бичгийн хэлтэй харьцуулан хүснэгтээр гаргавал :

харь-	MO.	TO.
	^{yin} -yin	^{yin} -yin

яалах		-(gi) yin
	-un (-ün)	-(i) yin
		-giyin
өгөх орших	dur(-tür) dur(-dür)	"
	ta(-te), -da (-de)	"
	tu (-tü)	-tu
		-tü
	du (-dū)	-du
		-dū
заах	-a (-e)	"
	-yi	-yi
	-i	-i
гарах		-gi
	-ača (-eče)	-eče
үйлдэх	-bar (ber)	-bēr
	-iyar (-iyer)	-yēr
хамтрах	-tai (-tei)	-tai
		-tei
		-toi
		-tōi
	-luṡa	-luṡa
	-lüge	-lügē
		-lā
		-lē

Үйл үгийн хэлбэр. Тод үсгийн бичиг зохиолоос үзэхэд үйл үгийн дагавар нөхцлийг тэмдэглэсэн байдлыг үзвэл идэвхгүй болж хэрэглэгдэхээ байсан дагаврыг хасч, идэвхтэй хэрэглэгдэж байсан зарим дагаврыг тодорхой болгосноос гадна зарим дагаврыг зөвхөн журамлаж үлдээсэн байна.

Тод үсгийн дээрхэн үеийн дурсгал бичгүүдэд үйл үгийн захирах хүсэх хэлбэрийн дагавар qtun , qtün , -ya , -ye , -tuṡai , -tügei , -su , -sü дагавар тохиолдож байна. Жишээлбэл: mo. yabuṡ-tun , to. yabuṡqtun ; mo. üjegtün , to. üzeqtün ; mo. üyiledüy-e , to. üyiledüye ; mo. abuy-a , to. abuya ; mo. odsu , to. odsu ; mo. ögsü , to. öqsü ; mo. toṡtatuṡai , to. toṡtotuṡai ; mo. iretügei , to. iretügei гэх мэт.

Сонгодог бичгийн хэлэнд байдаг -suṡai , -sügei гэх мэт зарим дагаврыг тод үсгийн дурсгалын зүйлд огт тохиолдохгүй байна. Маань гамбүмийн тод эхийг монгол эхтэй тулгаж үзэхэд -suṡai , -sügei дагавар бүхий бүх газарт -su , -sü дагавар туйлбартай хэрэглэсэн байна. Жишээлэхэд монгол Маань гамбүмийн 6а талд üyiledsügei , тод Маань гамбүмийн 5а талд üyiledsü , монгол Маань гамбүмийн IIа талд absuṡai , тод Маань гамбүмийн 9в талд absu гэх мэтчилэнгээр бичсэн байна.

Тод үсгийн дурсгалуудад цагийг заах хэлбэрийн -bai , -bei , -boi , -böl , -mui , -müi дагавар тохиолдож байна. Жишээлбэл: mo. qarṡubai , to. qarṡubai ; mo. бүтүбей , to. бүтүбей ; mo. жокйабай , to. жокбой ; mo. ködelbei , to. ködölbei ; mo. түгүр

х_о k_о дагавраар төлөөлүүлсэн явдал үзэг-
дэж байна. Жишээ нь: Монгол Маань гамбүмийн 3а талд
сесег abur-а тод эхийн 2в талд
сесег abxā монгол эхийн 9а талд
уидqar γarγar-а, тод эхийн 7в талд
уидxar γarxā гэх мэт.

Сонгодог бичгийн хэлний -rūn, -rūn дагавар
тод үсгийн дурсгалын зүйлд огт тохиолдохгүй байна.
Жишээлэхэд монгол үсгийн Маань гамбүмийн 12в талд
üyiledür-ün гэхийг тод үсгийн Маань гам-
бүмийн 10в талд üyiledbei гэж бичсэн байна.

Тод үсгийн дурсгал бичгүүдэд үйлт нэрийн
-qan, -qsen, -qson, -qsön, -qči, -xu, -xui, -kü, -küi
дагавар элбэг тохиолдож байна. Жишээ нь: MO. bayiyuluysan, TO. bayiyoulusqan;
MO. medegsen, TO. medeqsen; MO. oruysan, TO. oroqson; MO. nöqčigsen, TO. nöqčiqsön;
MO. tedgügči, TO. tedkügči; MO. yabuqči, TO. yabučı; MO. toqtöxu, TO. sedkikü;
MO. asaraqı, TO. asaraxui; MO. tesküi, TO. tesküi гэх мэт.

Тод үсгийн дурсгалуудад тохиолдож байгаа үйл
үгийн дагаврыг монгол бичгийн хэлтэй харьцуулан
хүснэгтээр үзүүлбэл:

а. Үйл үгийн захирах хүсэх хэлбэр

γtun	γtün	γarai	gerei	γači	geči	γ-a, γ-e	suγai
qtun	qtün	.	.	.	.	γa, γe	su

sügei	γasai	gesei	-γ, -g	-tūγai	-tūgei	-γūjai	-gūjei
-sü	.	.	.	-tūγai	-tūgei	.	.

б. Үйл үгийн цагийг заах хэлбэр

  -bai -bei -ba -be -bai -bei -boi -bāi	 -juyui -jūgüi	 -luy-a -lūge -luyā -lūgē -lai -lei	
  -n-a -n-e -nai -nei	 -mui -müi -mui -müi	 -mu -mü .	 -yu -yü -yu -yü

в. Нөхцөл үйл үгийн хэлбэр

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

basu basu	qul-a kul-e qulā kŭlē	baču beču baču boču beču böču
tal-a tel-e tala tolo tele tolo	mayca meğce	ysayar
gseger	quy-a kŭy-e xā xō kē kō	r-a r-e

г. Үйлт нэрийн хэлбэр.

γsen gsen	γci gzi qci	qu qui kŭ kŭi xu xui kŭi kŭi
qzan qzon qzen qzön		

Тод үсгийн эртхэн үеийн дурсгалыг хожим үеийн зохиол, орчуулгатай харьцуулан үзэхэд үг зүйн талаар ялгавартай зүйл нилээд байгаа юм. Жишээлэхэд тод үсгийн эрт үеийн дурсгалд *baču* -muud, *beču* -müüd III дагавар нэг ч удаа тохиолдохгүй байхад хожим үеийн ном зохиолд маш элбэг тохиолдож байна.

Тод үсгийн эрт үеийн дурсгалд өгүүлэхүүний бие заах дагавар^{II2} огт тохиолдохгүй байхад хожим үеийн бичиг зохиолд элбэг тохиолдож байна.

5. Тод үсгийн үгсийн сангийн онцлог

Тод үсгийн дээр үеийн дурсгалын байдлыг үзэхэд Ойрдын нутгийн аялгууны үгс туилын ховор^{II3} тохиолдож байна. Тод үсгийн хожим үеийн зохиол орчуулгыг үзэхэд нутгийн аялгууны үгс өдий төдий байгаа нь үгсийн сангийн талаар дээр үеийн дурсгалаас эрс ялгавартай бөгөөд Ойрдын аялгууг тусгасан нь илт мэдэгдэж байна.

Уйгаржин монгол бичигт үгийн эхэнд амьгүй бичиж заншсан цөөн үг байдгийг бид мэднэ. Тод үсгийн дурсгалуудад тэдгээр бичлэгийг өөрчлөн бичих болсон байна. Жишээлэхэд : мo. *včir*, тo. *očir*; мo. *tngri*, тo. *tenggeri*; мo. *gsan*, тo. *aqšin*, мo. *gkir*, тo. *kir* гэх мэт.

Бас дээр үеийн ярианы хэлэнд идэвхгүй болсон зарим үгийг ойлгомжтой үгээр сольж хэрэглэсэн байдал үзэгдэж байна. Жишээ нь: *qomq*-а гэдэг үгийг тод үсгийн дурсгалуудад ямагт *bumba* гэж бичсэн байна. Бас *vivangirid*, *bosuy* гэдэг үгийг *eši* гэжээ. Монгол бичгийн хэлний *ügegüy-e* гэдгийг *ügeyigi*, *ügei*, *ažiraysan* гэдгийг *zalaraysan* гэж бичсэн бай-

на.

Ер нь тод үсгийн алив нэгэн бичиг баримт ном зохиолыг уншаад тод үсгийн дурсгалын эрт үед холбогдох уу, эсвэл хожим үед холбогдох уу гэдгийг хялбархан мэдэж болно. Жишээ нь: "Хөх хуцын дом" гэдэг анагаах ухааны холбогдолтой судар нилээд эрт үед холбогдох нь мэдэгдэж байна. Энэ сударт

«
Xatou yara-bēr zaxatanan ekelen
ese tesküle ünegeni bāsu kökō sara-du abuqsani mün
ünegeni ökü xoliĭji türkeküle edegekü) гэжээ.
Энэ сударт монголын эртний сарын нэр "Хөхөө сар"
гэж байгаа учраас нилээд эрт зохиогдсон ном байна
гэж бидэнд мэдэгдэж байгаа боловч бичсэн байдлаар
үзвэл ойрдын нутгийн хүн ойрдуудад зориулан бичсэн
гэдэг нь уншмагц тодорхой оайна.

Энэ сударт
«
Nüür dēre ulān mengge sebege unaxuna kökō xucayin
üküli cusu xoyor ayiĭa arakilā xoliĭji bucalĭād abci
bayiĭji söi büri ürgülĭji türkeküne lab arilxu bui).
«
(Gaqa eberty xoyini maħan xoron bui cērle)

Дээр дурдсан жишээнд айуа-а гэхийг
ayiĭa / Рамстедтийн халимаг герман толь бичиг 20-р
талд āyo, neg āyo tsā ūxo/, ariki-luĭ-a
arakilā, söni гэхийг söi /Рамстед-
тийн халимаг герман толь бичигт 335-р талд sō, sō
dülq jobbū / qonin-u гэхийг /Рамстед-
тийн халимаг герман толь бичиг 194-р талд xō, xōn,
xōnē nōzq / гэх зэргээр зөвхөн ойрдын аялгуунд

байдаг үгээр бичсэн байна.

Энэ мэтээр зөвхөн ойрдын аялгуунд тохируулан
бичсэн ном зохиол нь нийт монголд зориулан зохио-
сон ном судраас ихэд ялгавартай байгаа юм.

6. Тод үсгийн хувь заяа

Монголчуудын хэрэглэхээр оролдож байсан үсгүү-
дийн дотроос хамгийн удаан хэрэглэсэн / одоо ч за-
рим газар хэрэглэсээр байгаа / хамгийн их газар
дэлгэрсэн үсэг гэвэл тод үсэг болох юм.

Тод үсгийг Ижил мөрний Халимаг, Баруун монголын
Дөрвөд, Баяд, Мянгад, Захчин, Өөлд, Урианхай, Хошууд,
Торгууд; Шинэжаан мужийн Иль Тарвагатай, Ховог Сайр,
Бор тал, Баянгол зэрэг газарт нутаглан сууж буй Хо-
шууд, Торгууд, Өөлд, Цахар, Алшаа, Эзэнэ голын газ-
раа нутаглаж буй Торгуудууд хэрэглэж байсныг үзэхэд
тод үсгийн дэлгэрсэн газар нутаг тийм ч бага газар
биш билээ.

Үүнээс гадна Чувэ голын орчмоор нутаглан суутч
түрэг хэлтэн Тедингидууд тод үсгийг хэрэглэдэг бай-
сан тухай академич Б.Я.Владимирцов бичжээ¹¹⁷. Үүний
баталгаа болох нэгэн бичгийг Киргизийн шинжлэх ухаа-
ны академиас 1963 онд нийтлүүлжээ. Энэ бичигт Зар-
нак гэгч хүн, их Цагаан хааны амар мэндийг айлтгаж
элч заран алба хүргүүлсэн тухай¹¹⁸ дурджээ. /Тод
үсгийн дэлгэрцийн зургийг хавсаргав/.

Тод үсэг зохиогдсон цагаас эхлэн Халимаг, Ойрд,
нутагт шашин төрийн болон амины хэрэгт дэлгэр хэ-
рэглэгдсээр байв.

Одоо Зая бандидын орчуулсан 60 гаруй орчуулга-
Эрдэнэ баатар хун тайжийн хүү Сэнгэ, түүний хатан
Цэвээнжалмуу нарын дурдаж орчуулуулсан "Ламрим"-ын

судар¹²⁰, 1691 онд бичсэн Ачинхашгаас Цагаан хаанд бичсэн захидал, Галдан бошигт ханы элч Тобол хотоос байхгүй юм. орон нутгийн байгууллагад бичсэн захидал, Галдан бошигтоос 1691 онд Цагаан хаанаас тусламж гуйсан бичиг¹²¹, бас 1724 онд Даржаа хэмээх элчээр Цагаан хаанд илгээсэн бичиг¹²², 1740-өөд оны үеэр Галдан-цэрэн хааны зарлигаар барлуулсан хэд хэдэн судар¹²³ 1708, 1719 онд Халимагийн Аюк ханы бичсэн захидал, Аюк ханы хүү Шагдаржавын бичсэн захидал¹²⁴, Шагдаржавын хүү Дондогдашийн үед Халимагт барлуулсан "Алтан гэрэл" хэмээх судар¹²⁵, орос хэлнээс орчуулж 1811 онд Петероург хотноо хэвлүүлсэн "Ахархан сургаал" нэртэй хүүхдийн өвчин анагаах бичиг¹²⁶, 1827 онд Петербург хотноо хэвлэн гаргасан цэцэг өвчний тарилга хийх заавар, хожим Халимагуудаас нийтлүүлж байсан сэтгүүл, 1940-өөд оны үед Шинэжаанд гаргаж байсан сэтгүүл¹²⁷, одоо Шинэжаанд хэвлэн гаргаж буй сонин зэрэг он цаг нь тодорхой бичиг баримт бидэнд байгаа болохоор тод үсгийн үсэг зүй, дүрэм, үгсийн санд ямар өөрчлөлт гарсныг мэдэж болох юм.

Он цаг нь тодорхой ийм бичиг баримт, ном судраас үзэхэд Зая бандидын зохиосон тод үсгийн дүрэм хэдий үе хүртэл хүчин төгөлдөр хэвээр байсан бэ гэдгийг мэдэж болохоор байна.

Ийм боломжийг үндэслэн тод үсгийн дурсгалыг хоёр үед хувааж болно. Үүнд: Нэгдүгээр үе нь 1648 оноос XVШ зууны 2-р хагас хүртэл, хоёрдугаар үе нь XVШ зууны 2-р хагасаас Халимагт 1924 он хүртэл, Шинэжаанд одоо хүртэл гэж тус тус үелж болно.

1648 оноос XVIII зууны 2-р хагас хүртэл буюу нэгдүгээр үед Зая бандидын зохиосон тод үсгийн дүрэм хэвээр байсан бөгөөд тэр үед холбогдох тод үсгийн дурсгалд Ойрдын анлгууны онцлог гэж дурдах зүйл

Зая бандидын зохиосон тод үсэгт тš -г ts -гээс, dz -г dz -гээс ялгаварласан үсэг байгаагүй бөгөөд зөвхөн i эгшиг болон i -гээс бусад эгшигийн өмнө орсноор ялгаж байсан тухай дээр дурдсан билээ.

Петербургт 1811 онд хэвлэгдсэн "Ахархан сур -
гаал" гэдэг номын дотор ts -г ʈ -гээр /Зая банди-
дын зохиосон галиг үсгийн ʈ ʈ phya -гаар/ ts -г
ʈ -гээр, dʒ -г ʈ -гээр /Зая бандидын зохиосон
галигийн ʈ ʈ bya -гаар/, dz -г ʈ -гаар ялгаж
тэмдэглэх оролдлого нэгэнт гарсан байжээ. Жишээ нь:
phvəŋgva / ʈəŋgva /65-р талд/, ʈəŋgva
arbaɣin usu-du phvəŋgva ʈəŋgva
/83-р талд/ kəmbvən kəmbʈən /96-р талд/ гэх
мэт.

Халимагийн тод үсэг. Үүнээс хойш Халимагт Зан
сандидын зохиосон цагаан толгойн үсгийг дахин то-
дорхой болгож¹²⁸ өөрийн аялгуунаа тохируулсан бай-
на. Энэ цагаан толгой нь:

ЭХЭНД	БОЛНО ОНИГО	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	УРТ ЭГШИГ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ДУНД		ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ		ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
АДАГТ		ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ		ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ГАЛИГ		a	e	i	o	u	ö	ü		a	e	i	o	u	ö	ü

Зая бандидын зохиосон тод үсгийн эгшигт хожим оруулсан өөрчлөлт бол зөвхөн урт ou , öü -г тэр үеийн аялгуунд тохируулан u , ü болгон өөрчилснөөс илүү зүйл байхгүй байна.

Гийгүүлэгч

ЭХЭНД	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ДУНД	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
АДАГТ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ГАЛИГ	n	ng	x	k	γ	q	g
ЭХЭНД	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ДУНД	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
АДАГТ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ГАЛИГ	d	t	b	m	z	ᠵ	с
ЭХЭНД	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ДУНД	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ

АДАГТ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ГАЛИГ	y	r	l	w	s	š	p f

Зая бандидын зохиосон тод үсгийн гийгүүлэгчид хожим оруулсан өөрчлөлт бол ᠵ -г ᠶ -гаар / Зая бандидын зохиосон галиг үсгийн ᠶ -bya/, ᠶ -г ᠶ -гаар /Зая бандидын зохиосон галиг үсгийн ᠶ -cha, р-ааг ᠶ /Зая бандидын зохиосон галиг үсгийн ᠶ pha / тэмдэглэжээ.

Энэ өөрчлөлт нь нэг талаар ᠶ ᠶ -гаас ᠶ -г ᠶ ялгаж ᠶ -гаар, ᠶ ᠶ -гаас ᠶ -г ялгаж ᠶ -гаар тэмдэглэсэн байна. Нөгөө талаар соёлын хол-боотой орос хэлнээс эзэлдэн авсан үгийг тэмдэглэхийн тулд ᠶ /о/ ᠶ /в/ ᠶ /п/ авиаг ялгаварлан тэмдэглэх шаардлагатай болсон байна.

Энэ үеэс эхлэн үг зүйн талаар Зая бандидын зохиосон дүрэм чухамдаа хэрэглэгдэхээ байж янз бүрээр бичих болжээ.

Үгсийн сангийн талаар ч орос үг, нутгийн яриа-ны үг орсон байна. Жишээ нь: дээр дурдсан "Ахархан сургаал" гэдэг номд ᠶ /52-р талд/ zölon piyiba /зөөлөн пиво/, ᠶ /96-р талд / stakan istakan /стакан/, ᠶ /98-р талд / kü-rüski /кружка/, ᠶ /I29-р талд /cön častu /цөөн част/, /цөөн цагт/ гэх мэт. Цааш нь мөн номд бичсэн нь: ᠶ " ᠶ /97-р талд /

"Nige stakan dabastai xayariyin šüüsündü xoyar uxur bal zuurči nige-misan örүүn ölön elken dēn uuxu"

Үүнд нэг стакан /орос үг/ давстай хаярын /?/ шүү-
сэнд хоёр ухур /халбага/ бал зуурч нэгмөсөн өрүүн
/өглөө/ өлөн элгэндээн уух гэсэн өгүүлбэр байна.

Мөн энэ үед холбогдох Торгууд ноён Баатар ув-
шийн бичигт «*قەسەدە ئامان دەره خارا تەره خورايیگی دودۇجی بایناي. بابایای کۆبۈۈن خور خاریو کۈرەد*
یرنە. "ne mendü mendü" kigēd "či xayāsu yabulai
kenē bābāyāi či. kenē köbüün či" genei. Bābāyāi
kelenei "uridiyin xubēr čimalai xarγabā. ...čima-
lai xarγād čimayigi nükünēsü yarγād abuba bi.Odō
či tere xoyor zaluu bābāyāi xoyorāsu öšögiyini
abudaq arγa bayidaq" genei . "Yā bi mordād abuxu
bi" Gindü sayān düü Erdeni xongyor mörnē deldü
*örüün čiqtü boro boqšidā bolji untunai"*¹³¹

Бас Халимагийн "Марс хар" гэдэг үлгэрт

«*قەسەدە ئامان دەره خارا تەره خورايیگی دودۇجی بایناي. بابایای کۆبۈۈن خور خاریو کۈرەد*
یرنە. "ne mendü mendü" kigēd "či xayāsu yabulai
kenē bābāyāi či. kenē köbüün či" genei. Bābāyāi
kelenei "uridiyin xubēr čimalai xarγabā. ...čima-
lai xarγād čimayigi nükünēsü yarγād abuba bi.Odō
či tere xoyor zaluu bābāyāi xoyorāsu öšögiyini
abudaq arγa bayidaq" genei . "Yā bi mordād abuxu
bi" Gindü sayān düü Erdeni xongyor mörnē deldü
*örüün čiqtü boro boqšidā bolji untunai"*¹³¹

"Nükün aman dēre yarād Mars xara tere xoyoriyigi
duuduji bayinai. Bābāyāi köbüün xoyor xariu kürēd
irnē." ne mendü mendü" kigēd "či xayāsu yabulai
kenē bābāyāi či. kenē köbüün či" genei. Bābāyāi
kelenei "uridiyin xubēr čimalai xarγabā. ...čima-
lai xarγād čimayigi nükünēsü yarγād abuba bi.Odō
či tere xoyor zaluu bābāyāi xoyorāsu öšögiyini
abudaq arγa bayidaq" genei . "Yā bi mordād abuxu
bi" Gindü sayān düü Erdeni xongyor mörnē deldü
örüün čiqtü boro boqšidā bolji untunai"¹³¹

Энэ хэдэн өгүүлбэрээс үзэхэд нутгийн чанартай
үгс нилээд тохиолдож байна. Жишээ нь: *بابایای* bābā-
yāi¹³² Энэ үг Халимагаас өөр газар тохиолдохгүй
байна. Бас зөвшөөрөх сул үг *ne*¹³³ торгууд халимаг
хоёроос өөр газар тохиолдохгүй байна. Энд *örüün*
*harγabā*¹³⁴ гэдэг үг тохиолдож
байна. Энэ үг Ойрд, Халимагийн ярианы хэлэнд бай-
хаас бус Зая бандидын орчуулгад огт тохиолддоггүй
билээ. Үүнээс гадна *kāyāsu*, *nükü-*
nēsü гэхийг тод үсгийн хуучин бичлэгт *شیر*
hamiya-ēse, *nüken-ēse* гэж бичдэг. Энд
čimalai гэж бичсэн байна. Гэтэл тод үс-
гийн хуучин бичлэгт *čima-luγā* гэж бичсэн
байдаг юм.

Энд өгүүлэхүүний бие заах дагавар элбэг хэрэг-
лэсэн байна. Жишээ нь: «*...ne mendü mendü*» *či...*
kene bābāyāi či, «*bi...abaxu bi*» гэх
мэт.

Шинэжааны тод үсэг. Шинэжаанд Манж чин улсын
үед тод үсгийг албан амины хэрэгт хэрэглэсээр бай-
сан байна. Манж нар 1750-аад оны үесээр Зүүн гарын
нутгийг байлдан эзлээд Иль тэргүүтэн газрын хэр-
гийг шийтгэгч сайдад мөнгөн тамга¹³⁵ олгож байсан
бөгөөд тэрхүү тамгын үгийг манж, тод, нангиад үс-
гээр бичжээ. Бас 1755, 1758 онд Манж хаанаас бай-
гуулсан хоёр хөшөөний үгийг тод үсгээр бичсэн бай-
на.

Дараа нь 1827 онд Иль зэргийн газрыг ерөнхий-
лөн захирагч жанжинд мөнгөн тамга¹³⁶ олгосон бө-
гөөд түүний үсгийг манж, тод, араб, нангиад дөрвөн
үсгээр бичжээ. Эдгээр бичээснээс үзэхэд Зая бан-
дидын зохиосон тод үсэгт өөрчлөлт ороогүй байлаа.
Өнгөрсөн зууны үед Шинэжаанд хэрэглэж байсан тод

үсэгт, үсэг зүйн ямар өөрчлөлт орсныг мэдэх баримт одоогоор бидэнд байхгүй байна.

1940-өөд оны үед Шинэжаанд гарсан "Дайныг эсэргүүцсэн таван жилийн ойн ухуулгын хөтөлбөр"¹³⁷ гэдэг дутуу нэг дэвтрийг Ховд аймгийн Булган сумнаас бид олж авсан билээ.

Энэ бяцхан товхимолын байдлаар үзэхэд Зая бандидын зохиосон тод үсгийн үсэг зүйд төдий л их өөрчлөлт оролгүй боловч хятад үг шинэжааны Ойрдын нутгийн аялгууны үгс өдий төдий орсон байдал харагдаж байна. Жишээ нь:

[illegible]

"Pa ši si Gitiler itegemji zörgi-yigi orkād sülēn
tala dayıldaji oroqsan -ēce nāruu sülēni ulān
cerigiyin kūčin batu yedür bolōd Gitiler derim-
čin-dü kündü yeke cokilya ögöbei "138

Үүнд фашист гэдэг үгийн хятад дуудлагыг баримтлан *у-си-фа* *xi si* / 法西斯 / гэж бичсэн байна. Бас Зөвлөлт гэдэг үгийг *сүлэн* *sül'en* / 苏联 / гэж хятад үсгийн дуудлагын дагуу бичсэн байна.

Энэ "янагш" гэдэг үгийг ᠨᠠᠷᠠᠭᠤ nāruu, "идэр" гэхийг ᠶᠡᠳᠦᠷ yedür гэх зэргээр тэр нутгийн аялгууны үгийг яаж хэлж байсан тэр хэвээр бичсэн байна.

Ийнхүү Зая бандидын зохиосон тод үсгийн дүрэм мартагдаж Бор тал, Тарвагатай, Баянгол, Иль зэрэг хэд хэдэн газрын хэд хэдэн янзын бичлэгтэй болсон¹³⁹ байна.

Шинэжаанд хувьсгал үүссэний дараа тод үсгийн хэрэгцээ их болж Шинэжааны монголчуудад зориулан

Тод үсгээр сонин гаргах болсноос гадна сургуулиудад монгол хэл заан сургах болсон байна. Энэ үеэс нэгэнт замбараагүй болсон тод үсгийг журамлах, үсэг нэмэх зэрэг ажлыг тод үсэг мэдэх сэхээтэн нар хийж эхэлсэн юм. Энэ мэт ажлын нэг нь 1953 оны 6-р сард Үрэмч хотноо гарсан *موسمى و دهنى الحليم* гэдэг ном юм.

Үүнд Зая бандидын зохиосон тод үсгийн $\tau < \begin{smallmatrix} ts \\ ts \end{smallmatrix}$
-гаас $t\check{s}$ -г ялгаварлан $\underline{\tau}$ -гаар, $\tau < \begin{smallmatrix} z \\ dz \end{smallmatrix}$ -гаас $d\check{z}$
-г ялгаж $\underline{\tau}$ τ -гаар тэмдэглэх болсон байна. Үү-
нээс гадна Зая бандидын галиг үсэгтэй байсан τ h ,
 τ / τ -г нэмж оруулсан байна.

1953 онд монгол хэлний дүрэм хэмээх бичигт
чинэчилсэн цагаан толгойг хойно сийрүүлбэл:

ЭРШИГ I40

ЭХЭНД	БОГИНО ЭГШИГ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ДУНД		ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
АДАГТ		ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ГАЛИГ		ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ЭХЭНД	УРТ ЭГШИГ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ДУНД		ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
АДАГТ		ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ
ГАЛИГ		ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ

Гийгүүлэгч^{I4I}

ЭХЭНД	·	1	:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	0	+	-	×	÷	√	∑	∏	∫	∂	∇	∞	∅	∩	∪	⊂	⊃	⊆	⊇	⊈	⊉	⊊	⊋	⊌	⊍	⊎	⊏	⊐	⊑	⊒	⊓	⊔	⊕	⊖	⊗	⊘	⊙	⊚	⊛	⊜	⊝	⊞	⊟	⊠	⊡	⊢	⊣	⊤	⊥	⊦	⊧	⊨	⊩	⊪	⊫	⊬	⊭	⊮	⊯	⊰	⊱	⊲	⊳	⊴	⊵	⊶	⊷	⊸	⊹	⊺	⊻	⊼	⊽	⊾	⊿	⋀	⋁	⋂	⋃	⋄	⋅	⋆	⋇	⋈	⋉	⋊	⋋	⋌	⋍	⋎	⋏	⋐	⋑	⋒	⋓	⋔	⋕	⋖	⋗	⋘	⋙	⋚	⋛	⋜	⋝	⋞	⋟	⋠	⋡	⋢	⋣	⋤	⋥	⋦	⋧	⋨	⋩	⋪	⋫	⋬	⋭	⋮	⋯	⋰	⋱	⋲	⋳	⋴	⋵	⋶	⋷	⋸	⋹	⋺	⋻	⋼	⋽	⋾	⋿	Ⰰ	Ⰱ	Ⰲ	Ⰳ	Ⰴ	Ⰵ	Ⰶ	Ⰷ	Ⰸ	Ⰹ	Ⰺ	Ⰻ	Ⰼ	Ⰽ	Ⰾ	Ⰿ	Ⱀ	Ⱁ	Ⱂ	Ⱃ	Ⱄ	Ⱅ	Ⱆ	Ⱇ	Ⱈ	Ⱉ	Ⱊ	Ⱋ	Ⱌ	Ⱍ	Ⱎ	Ⱏ	Ⱐ	Ⱑ	Ⱒ	Ⱓ	Ⱔ	Ⱕ	Ⱖ	Ⱗ	Ⱘ	Ⱙ	Ⱚ	Ⱛ	Ⱜ	Ⱝ	Ⱞ	Ⱟ	ⰰ	ⰱ	ⰲ	ⰳ	ⰴ	ⰵ	ⰶ	ⰷ	ⰸ	ⰹ	ⰺ	ⰻ	ⰼ	ⰽ	ⰾ	ⰿ	ⱀ	ⱁ	ⱂ	ⱃ	ⱄ	ⱅ	ⱆ	ⱇ	ⱈ	ⱉ	ⱊ	ⱋ	ⱌ	ⱍ	ⱎ	ⱏ	ⱐ	ⱑ	ⱒ	ⱓ	ⱔ	ⱕ	ⱖ	ⱗ	ⱘ	ⱙ	ⱚ	ⱛ	ⱜ	ⱝ	ⱞ	ⱟ	Ⱡ	ⱡ	Ɫ	Ᵽ	Ɽ	ⱥ	ⱦ	Ⱨ	ⱨ	Ⱪ	ⱪ	Ⱬ	ⱬ	Ɑ	Ɱ	Ɐ	Ɒ	ⱱ	Ⱳ	ⱳ	ⱴ	Ⱶ	ⱶ	ⱷ	ⱸ	ⱹ	ⱺ	ⱻ	ⱼ	ⱽ	Ȿ	Ɀ	Ⲁ	ⲁ	Ⲃ	ⲃ	Ⲅ	ⲅ	Ⲇ	ⲇ	Ⲉ	ⲉ	Ⲋ	ⲋ	Ⲍ	ⲍ	Ⲏ	ⲏ	Ⲑ	ⲑ	Ⲓ	ⲓ	Ⲕ	ⲕ	Ⲗ	ⲗ	Ⲙ	ⲙ	Ⲛ	ⲛ	Ⲝ	ⲝ	Ⲟ	ⲟ	Ⲡ	ⲡ	Ⲣ	ⲣ	Ⲥ	ⲥ	Ⲧ	ⲧ	Ⲩ	ⲩ	Ⲫ	ⲫ	Ⲭ	ⲭ	Ⲯ	ⲯ	Ⲱ	ⲱ	Ⲳ	ⲳ	Ⲵ	ⲵ	Ⲷ	ⲷ	Ⲹ	ⲹ	Ⲻ	ⲻ	Ⲽ	ⲽ	Ⲿ	ⲿ	Ⳁ	ⳁ	Ⳃ	ⳃ	Ⳅ	ⳅ	Ⳇ	ⳇ	Ⳉ	ⳉ	Ⳋ	ⳋ	Ⳍ	ⳍ	Ⳏ	ⳏ	Ⳑ	ⳑ	Ⳓ	ⳓ	Ⳕ	ⳕ	Ⳗ	ⳗ	Ⳙ	ⳙ	Ⳛ	ⳛ	Ⳝ	ⳝ	Ⳟ	ⳟ	Ⳡ	ⳡ	Ⳣ	ⳣ	ⳤ	⳥	⳦	⳧	⳨	⳩	⳪	Ⳬ	ⳬ	Ⳮ	ⳮ	⳯	⳰	⳱	Ⳳ	ⳳ	⳴	⳵	⳶	⳷	⳸	⳹	⳺	⳻	⳼	⳽	⳾	⳿	ⴀ	ⴁ	ⴂ	ⴃ	ⴄ	ⴅ	ⴆ	ⴇ	ⴈ	ⴉ	ⴊ	ⴋ	ⴌ	ⴍ	ⴎ	ⴏ	ⴐ	ⴑ	ⴒ	ⴓ	ⴔ	ⴕ	ⴖ	ⴗ	ⴘ	ⴙ	ⴚ	ⴛ	ⴜ	ⴝ	ⴞ	ⴟ	ⴠ	ⴡ	ⴢ	ⴣ	ⴤ	ⴥ	⴦	ⴧ	⴨	⴩	⴪	⴫	⴬	ⴭ	⴮	⴯	ⴰ	ⴱ	ⴲ	
-------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--

ДУНД	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ
АДАГТ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ
ГАЛИГ	n	ng	ж	k	γ	q	g	k
ЭХЭНД	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ
ДУНД	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ
АДАГТ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ
ГАЛИГ	d	t	b	m	z	ᠵ	c	č
ЭХЭНД	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ
ДУНД	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ
АДАГТ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ
ГАЛИГ	y	r	l	w	s	š	f	p

Үүнээс хойш 4 жилийн дараа 1957 оны 2-р сарын 9-ний "Шинэжааны өдрийн сонинд" "Шинэжааны уйгарын өөрөө засах орны ардын зөвлөлийн Уйгар, Хасаг Монгол, Шивээ, Узбек зэрэг үндэстний үсгийг өөрчлөх ба үсэггүй үндэстэнд үсэг зохиож өгөх тухай тогтоо нийтлэгдсэн юм.

Шинэжаан мужид нутаглан суугч Уйгар, Хасаг, Монгол, Киргиз, Шивээ, Узбек, Татар зэрэг үндэстний үсэг бичгийг слав үсэг болгон өөрчлөх, бас үсэг бичиггүй үндэстэнд шинээр үсэг зохиохын ач холбогдолыг энэ тогтоолд чухалчилан дурдсан юм.

Тод үсгийг слав үсгээр өөрчлөх төслийг Шинэжааны өдрийн сонины мөн дугаарт хавсаргасан байна. Үүний үүнд:

слав үсэг	А	Б	В	Г	Д	Е	Ё	Ж	З	И	Й	К
--------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ТОД ҮСЭГ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ	ᠦ	ᠦ	ᠦ	ᠦ
СЛАВ ҮСЭГ	Л	М	Н	О	Ө	П	Р	С	Т	У	Ү	Ф
ТОД ҮСЭГ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ	ᠦ	ᠦ	ᠦ	ᠦ
СЛАВ ҮСЭГ	Х	Ц	Ч	Ш	Щ	Ъ	Ы	Ь	Э	Ю	Я	
ТОД ҮСЭГ	ᠠ	ᠡ	ᠢ	ᠣ	ᠤ	ᠥ	ᠦ	ᠦ	ᠦ	ᠦ	ᠦ	ᠦ

Энэ тогтоол нийтлэгдсэнээс хойш 3 хоногийн дараа 1957 оны 2-р сарын 12-ны Шинэжааны өдрийн сонинд "Үсэг өөрчлөх ажлыг идэвхтэй болгон төсөд /төсөр, хялбар/ алхамаар явуулъя" гэсэн тэргүүн өгүүлэл гарсан юм.

Энэ тэргүүн өгүүлэлд бичиг үсгийг өөрчилсөн явдал бол Шинэжаан мужийн алив үндэстний нийгэм журамт соёлыг зохиох хийгээд хөгжүүлэхэд маш их түүхэн ач холбогдолтой болохыг онцлон дурджээ.

1957 оны 3-р сарын 7-ны "Шинэжааны өдрийн сонинд" "Шинэжаан уйгарын өөртөө засах орны монгол хэлний эрдэм шинжилгээний хурал хуралдав" гэсэн зүйл нийтлэгдэв. 1967 оны 3-р сарын 7-ны өдрийн хуралдаан дээр Бат гэгч хүн "Монголын утга зохиолын хэлийг эзэмшихийн төлөө чармайн оролдое" гэдэг сэдэвтэй илтгэл, Хятадын шинжлэх ухааны академийн цөөн тоот үндэстний хэл бичиг судлах хүрээлэнгийн монгол төрлийн хэл аялгуу судлах отрядын Ойрд аялгууг байцаан судлах дугуйлангийн дарга Чойжинжав "Одоо үеийн монголын нэгдмэл утга зохиолын хэл ба Ойрд аялгуу" гэдэг сэдэвтэй илтгэл тавив. Энэ илтгэлийн гол төлөвийг бид нөхөр Чойжинжавын бичсэн "Шинэжаан дугуйлангийн Ойрд аялгууг байцаасан дүгнэлт" /Үрэмч, Хөх хот. 1957.6/ гэдэг

тайлангаас мэдэж болно.

Үүнээс хоёр жилийн хойно мөнөөхөн Чойжинжавын бичсэн "Ойрлын фонемын системийн тухай" гэдэг өгүүлэл Өвөр монголын "Монгол хэл зохиол түүх" сэтгүүлд нийтлэгдсэн юм. Чойжинжав энэ өгүүлэлдээ "Шинэжааны монголчууд, слав үсэг хэрэглэхээ зогсож одоо латин үсгээр өөрийн хэлдээ тохирсон бичиг үсгийг шинээр зохиох гэж байна. Тийм учраас Ойрд фонемын системийн тухай судлах явдал их шаардагдаж байна"¹⁴² гэж бичжээ.

Шинэжааны монголчуудад слав үсэг хэрэглүүлэх шийдвэрээсээ няцаж латин үсэг хэрэглэх болсон нь дээрх өгүүлээс бидэнд тодорхой болж байна. Гэвч Шинэжаанд слав, латин үсгийн аль алиныг хэрэглээгүй тод үсгээ хэрэглэсээр байгаа юм.

Сүүлийн үед Шинэжаанд гарсан тод үсгийн сонин бичгээс үзэхэд зэргэлдээ хэлнээс орсон үг, нутгийн хэллэг олонт тохиолдох болж жинхэнэ Шинэжааны монголчуудын тод үсэг болсон нь илэрхий байна.

Бүгд Найрамдах Монгол Ард Улсын баруун аймагт нутаглан суугч Ойрдууд тод үсгийг албан хэрэгт хэрэглэж байсангүй. Зүүн гар улс Манж Чин Улсын харьяанд орсноос хойш тод үсэг аяндаа орхигдсон байна. Манж Чин Улсын үед 1767 онд баруун монголд тод үсгээр бичсэн албан ёсны ганц баримт бол Ховдын Шар сүмийн хөшөөний бичиг юм. Баруун монголд тод үсгийг албан хэрэгт хэрэглээгүй боловч амин хувийн хэрэгцээнд сүүл үе хүртэл хэрэглэсээр байв. Түүгээр ч барахгүй Ойрдын сэхээтэн нар харь хэлнээс шашны болон нийтийн хэрэгцээний ном орчуулан монгол бичгээс уран зохиол болон бусад ном зохиолыг тод үсэгт хуулан бичиж байлаа.

Үүний нэг нь нангиад хэлнээс орчуулсан "Хатгах төөнөх тэргүүтнийг ихэд хураасан ном дэвтэр" гэдэг номын 4,6-р дэвтэр юм. Энэ хоёр дэвтрийг бид гэрэл зургаар нийтлүүлсэн¹⁴³ билээ. Энэ номд Ойрдын аялгууны үг хэллэг олонтой орсон нь илэрхий байна. Жишээ нь: *ᠣᠮᠣᠭᠣ ᠬᠠᠯᠠᠭᠠᠨ* ömögö xalyiqsan [П.2-р талд], *ᠬᠣᠷᠣ ᠬᠠᠯᠠᠭᠠᠨ* хого xalyiqsan [П.3-р талд], *ᠬᠣᠳᠣ* xoto [П.6-р талд] /ходоод/, *ᠬᠠᠯᠠᠭᠠᠨ* xalyan [П.6-р талд] /зам/, *ᠭᠡᠰᠦᠨᠢ* gesüni [П.6-р талд] /гэдэсний/, *ᠬᠡᠶᠢᠰᠦᠨᠢ* keyisüni [П.6-р талд] /хүйсний / гэх мэт.

Тод үсгийн зарим зүйлийг монгол бичигт хэрэглэх гэсэн оролдлого. Хэдийгээр тод тод үсгийг өргөн дэлгэр хэрэглэхээ зогссон боловч тод үсгийн үсэг тэмдэг зэрэг аль хэрэгцээтэй зүйлийг уйгаржин монгол бичигт хэрэглэж байсан баримт зарим гар бичмэлээс гарч байна.

Улсын багшийн дээд сургуулийн багш нөхөр Төмөртоого Сэлэнгэ аймгийн нэг хүнээс 40-өөд хуудастай гар бичмэлийг олж авсан байна. Энэ гар бичмэлийг нөхөр Төмөртоогоо хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт бэлэглэсэн¹⁴⁴ юм. Энэ гар бичмэлд *ᠰᠡᠵᠢᠨ ᠵᠠᠶᠠᠨ-ᠢ* sejin-dēn jāyan-i noyitan arasu [6в талд], *ᠵᠠᠬᠠ ᠠᠶᠢᠯᠡ ᠪᠦᠲᠡᠬᠦᠶᠢᠨ ᠲᠤᠯᠠ* zakā üyle бүтөкүйн тula [7в талд], *ᠳᠣᠲᠣᠳᠤ ᠶᠠᠳᠠᠳᠤ* dotōdu yadādu [16а талд], *ᠬᠥᠨᠥᠨ* kōnōn [21 а талд] гэх мэтийн олон үг тохиолдож байна.

1968 онд хэл зохиолын хүрээлэнгээс Дундговь аймагт явсан шинжилгээний ангийнхны олсон *ᠠᠶᠢᠨ ᠵᠠᠶᠠᠨ-ᠢ* sejin-dēn jāyan-i noyitan arasu [6в талд], *ᠵᠠᠬᠠ ᠠᠶᠢᠯᠡ ᠪᠦᠲᠡᠬᠦᠶᠢᠨ ᠲᠤᠯᠠ* zakā üyle бүтөкүйн тula [7в талд], *ᠳᠣᠲᠣᠳᠤ ᠶᠠᠳᠠᠳᠤ* dotōdu yadādu [16а талд], *ᠬᠥᠨᠥᠨ* kōnōn [21 а талд] гэх мэтийн олон үг тохиолдож байна.

(᠋ᠰoy tu bayilduyan-ača teyin böged ilayuyсан ün-
düsün-ü qayan-i delgerenggüi tayiluysan ᠋ᠰoytu jula
kemekü-ece yutayar bölug-ün delgerenggüi tayilburi)
гэдэг гар бичмэлийн ¹⁴⁵ 65в, 66а талд бичсэн зүйлд
тод үсгийг монголтой холиж бичсэн байна. Жишээ нь:

“¹⁴⁵ 65в, 66а талд бичсэн зүйлд тод үсгийг монголтой холиж бичсэн байна. Жишээ нь:

/66-р талд/ (Ücүүken görösün-dü muu qān engke amu-
yuulang bolqu.amitan jiryaqu.teqši čaq sayin. ücүү-
ken dayisun olon, zarliq zasaq yeke bolqu.qulayai-
či olon bolqu.ebečin taqul üdei uridu yosör bui).

1969 онд Ховд аймгийн орон нутаг судлах музей-
гээс тод үсгийн номын хөмрөгт шилжүүлэн авсан ¹⁴⁶
Qotala tegüsügßen xan köbe-
gün-ü tuyuji / гэдэг номд бас дээрх мэт зүйл
тохиолдож байна. Жишээ нь:

“¹⁴⁶ 65в, 66а талд бичсэн зүйлд тод үсгийг монголтой холиж бичсэн байна. Жишээ нь:

“¹⁴⁶ 65в, 66а талд бичсэн зүйлд тод үсгийг монголтой холиж бичсэн байна. Жишээ нь:

(imeg miqan-i tan-u idesügei kemen
čidkür kümün-ü dūri-ber qubilji irged,
čiqul mayu yaǰar-a abču oduyad
čokiǰu alabai čhā (zhā) sayas-i minu ebü iyilē)

Монгол бичигт тод үсгийн үсэг тэмдгийг хэрэг-
лэж бичсэн ном одоогоор бидэнд энэ гурав байна.

Үүнээс гадна иймэрхүү ном хэд хичнээн байгааг
бид мэдэхгүй байна. Бид тод үсгийн номыг хайж
сурвалжлахын хамтад бас тод үсгийн үсэг, тэмдгийг
хэрэглэн бичсэн уйгаржин үсгийн гар бичмэл барын
номыг олж түүнд зохих судлагаа хийх ёстой юм.

Тод үсгийн зарим зүйлийг Буриадад хэрэглэх
гэсэн оролдлого

Зая бандидын зохиосон тод үсгийг Буриадад "Тор-
гууд үсэг" хэмээн нэрлэж байснаас гадна ихэд сонир-
хож байжээ.

Буриадын нэрт эрдэмтэн Сумади-раднаа буюу Лув-
санринчен 1892 онд "Монгол үсгийн ялгалыг үзүүлэгч
тодорхой толь" гэдэг нэртэй зохиолыг бичсэн байна.
Энэ зохиолдоо тод үсгийн цагаан толгой, үгийг бичих
жишээ тэргүүтнийг тодорхой бичжээ.

Цагаан толгойн эхэн хэсэгт Раднаабадраагийн зо-
хиосон ойрдын Зая бандидын магтаалыг бага зэрэг
өөрчлөн оруулсан байна.

“¹⁴⁷ 65в, 66а талд бичсэн зүйлд тод үсгийг монголтой холиж бичсэн байна. Жишээ нь:

(Erdemiyin usu bariqči baxaraqсан dotoro-ēce
Eneriküi yeke duun бүкү зүгтү дуурисун .
Eši uxāni nomiyin xurayigi amitan dalai debeltüdü
orouluqči
Erdem biligiyn üre ööskeqči Za ya pandida-du
sögüdömüi)

Цаашид Зая бандидын намтар "Сарны гэрэл", Зая
бандидын орчуулсан Сувашидаас унших жишээ оолгон
орчуулсан байна.

Бас Баргажин хийдийн шавь Цэ... нэрт ¹⁴⁹ гэгч

1908 онд зохиосон "Монгол үсгийн өчүүхэн заавар" шинэ толта товч цадиг-дугаа сэлт ¹⁵⁰ гэдэг зохиолд Зая бандидын зохиосон тод үсгийн "Эгшиг үсгийн дүр адил бус ба урт охорын ялгал тэмдгүүдтэй байнам" хэмээн давшилттай сайн зүйлийг тодорхойлон бичжээ.

Цааш нь уйгаржин монгол үсгээс үлгэр авч манж, тод үсгийг зохиосон тухай дурджээ. Тэгээд тэрхүү Цэ... нэрт монгол үсэгт цэг тэмдэг нэмж эгшиг үсгийг тодорхой болгосон байна.

Уйгаржин үсгийг ямар учраас тодорхой болгох гэсэн, ийнхүү тодорхой болгохыг юунаас үлгэр авсан зэргийг энд бичжээ.

ᠡᠳᠦᠭᠡ ᠠᠯᠳᠠᠷᠰᠢᠶᠠᠨ ᠤᠰᠦᠭ ᠢᠨᠤ ᠨᠡᠷᠡᠰ ᠤᠳᠴᠠᠰ-ᠢ ᠲᠣᠳᠤᠷᠠᠭᠤᠨ
ᠯᠤᠨ ᠪᠢᠴᠢᠬᠡᠭᠡᠢ-ᠳᠦᠷ ᠨᠡᠭ ᠮᠣᠭᠤᠭ-ᠠ ᠪᠣᠯᠤᠭᠠᠳ ᠡᠨᠳᠡᠭᠦᠷᠡᠯ-ᠲᠡᠢ
ᠪᠠ ᠲᠦᠭᠡᠷᠡᠯ-ᠲᠡᠢ ᠲᠤᠯᠠ ᠳᠡᠭᠡᠷ-ᠡ ᠣᠭᠦᠯᠡᠭᠰᠡᠨ ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠤᠰᠦᠭ-
ᠡᠴᠡ ᠶᠠᠷᠤᠭᠰᠠᠨ ᠲᠣᠷᠭᠣᠳ ᠪᠠ ᠮᠠᠨᠵᠢ ᠭᠡᠯᠡᠨ-ᠦ ᠤᠰᠦᠭ-ᠦᠳ-ᠡᠴᠡ
ᠦᠯᠢᠭᠡᠷ ᠶᠢᠰᠢᠶ-ᠡ ᠶᠠᠪᠴᠤ ᠴᠡᠭᠦᠳᠢᠨ ᠡᠭᠡ ᠤᠰᠦᠭ-ᠢ ᠶᠡᠭᠡᠳᠡ ᠭᠡᠳᠡ
ᠳᠡᠭᠡᠯ ᠦᠭᠡᠢ ᠶᠠᠷᠢᠮ ᠨᠢᠭᠡᠨ ᠡᠮ-ᠡ-ᠶᠢᠨ ᠲᠡᠮᠳᠡᠭ ᠦᠭᠡᠢ ᠡᠮ-ᠡ
ᠦᠭᠦᠭ-ᠦᠳ-ᠲᠦᠷ ᠲᠡᠮᠳᠡᠭ ᠲᠠᠯᠪᠢᠵᠤ ᠡᠭᠡᠷ ᠡᠨᠳᠡᠭᠦᠷᠡᠯ ᠠᠷᠢᠯᠶᠠᠭ-ᠠ)

хэмээн санал тавиад Монгол буриадын хийдийн лам нар хийгээд орос монгол сургуулийн багш нараас өөрсдийн зөвлөлгөөн өгөхийг хүссэн байна.

Бас буриадын аялгуунд тохируулан зохиосон Вагиндараагийн үсэг нь мөн л Зая бандидын зохиосон тод үсгээс үлгэр жишээ авсан үсэг байсан юм.

Ийнхүү Зая бандидын зохиосон тод үсэг нийт Мон-

гол даяарт дэлгэрч чадаагүй боловч түүний давшилттай чухаг зүйлс нь зөвхөн Ойрд, Халимагаар үл баран Халх Буриад хүртэл түгэн дэлгэрч байжээ.

Дүгнэлт

Зая бандид монгол бичгийг тодорхой болгох зорилгоор тод үсгийг зохиосон билээ. Энэ зорилгоо Зая бандид биелүүлсэн байна. Гэвч алив тодорхой бус бөгөөд нийтэд дэлгэрсэн үсгийг тодорхой болгох тутам тэрхүү бичгийн хэрэглэх хүрээ нь улам явцуу болдог ёсыг Зая бандид ойлгоогүй байжээ.

Иймэрхүү нэгэн жишээг үзэхэд Грекийн цагаан толгойгоос үндэслэсэн латин үсэг бол цөөн үсэгтэй. Гэхдээ эртний грек латин хэлэнд хүрэлцээтэй үсэг байв. Хожим энэ үсгийг авч хэрэглэсэн улс үндэстний хэлэнд мөнөөхөн грек үсэг нь дутмаг болжээ. Иймэрхүү бэрхшээлийг хэрхэн туулсан бэ гэвэл нэгдүгээрт, нэг үсгээр олон авиа тэмдэглэх /жишээ нь с /ц/ үсгээр к, ц хоёр авиаг, з үсгээр з, с хоёр авиаг тэмдэглэх/ хоёрдугаарт, нэгэнт буй үсэгт тэмдэг нэмж болгох /жишээ нь с дээр - тэмдэг нэмж ч авиаг, з дээр - тэмдэг нэмж ш авиаг тэмдэглэх/, гуравдугаарт, алив тодорхой авиаг хэд хэдэн үсгээр тэмдэглэх /жишээ нь ш-ийг франц хэлэнд ch ; англи хэлэнд sh , польш хэлэнд sz , итали хэлэнд sc , герман хэлэнд sch гэх мэт/ аргаар даван туулсан байна.

Зөвхөн тод үсэг ч бус, ер алив үсэг, жишээлэхэд грек үсгийг хэдий тодорхой болгох тутам түүний нийтлэг чанар хэрэглэх хүрээ нь улам явцууран тухайн улс үндэстний бичиг болон хувирдаг ёс дээрх жишээнээс тодорхой байна.

Тод үсгийн дэлгэрэц төдий л их газар авахгүй

төлөв Зая бандидыг эсэн мэнд байхад мэдэгдэж байсан байна. Зая бандид Төвдөд очоод буцах замдаа 1652 онд Хөх нуурын хөвөө Шавартай гэдэг газар мөргөл тавьсан байна. Тэгэхэд Гүүш хааны хүү Далай хун тайж, Зая бандидтай уулзаж "Шашин амьтны тусын тул дээр /Зая бандидад Л-Б/ айлтгасан нь: ер монгол хэлтэнд Зөрчидийн богд хаанаас их /хүн/, үгүй, таны зарлигаас үл давахын тул хаанд монгол үсэг тэргүүтэн ном дэлгэрүүл хэмээн зарлиг болгох ахул сайн асанжээ хэмээн айлтгасанд ламын гэгээн мишээн үйлдэж чиний зөв боловч омогтой хаан амуй, хүрч /байж/ мэдээ хэмээн зарлиг болов. Тэр ч хааныг үл сүслэх илэрхий айлдсан мөн амуй хэмээн манд хойно зарлиг болов"¹⁵¹ гэжээ.

Тэр үед /1652 онд / нэгэнт дэлгэрсэн уйгаржин монгол үсгийн тухай энд яриагүй нь мэдээж хэрэг. Ийм учраас тод үсгийг нийт монгол хэлтэнд дэлгэрүүлэх талаар Манжийн хаанаар хүчлүүлэх саналыг Далай хун тайж гаргаж байжээ. Гэвч Манжийн хаанд дургүй байсан Зая бандид энэ асуудлыг тэрхүү "омогтой хаанд" тавиагүй байна.

Ойрдын Зая бандид уйгаржин монгол үсгийг тодорхой болгож тод үсгийг зохиосноор энэ үсэг нийт монголын үсэг болсонгүй, харин хэрэглэх хүрээ нь явцууран Ойрдын үсэг, улмаар Халимагийн үсэг, Шинэжааны Ойрдын үсэг болон хувирсан байна.

Гуравдугаар бүлэг ТОД ҮСГИЙН БИЧИГ ЗОХИОЛ

1. Тод үсгийн бичиг зохиолыг ангилах нь

Тод үсэг 300 гаран жил хэрэглэгдэхдээ олон төрлийн олон бичиг зохиолыг бидэнд үлдээсэн байна.

Тод үсгийн ном нь манай Улсын нийтийн номын сан, Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөг, Увс, Ховд аймгийн орон нутаг судлах музейд тус тус хадгалагдаж байгаагийн гадна, Увс, Ховд аймгийн зарим сумдын номын санд цөөвөр боловч ном бас бий.

Зөвлөлт Холбоот Улсын Ленинград хот дахь Дорно дахиныг судлах салбар хүрээлэнгийн номын сан, Ленинград хот дахь, Ждановын нэрэмжит улсын их сургуулийн Дорно дахины хэл судлах факультетийн номын санд тод үсгийн нилээд олон бөгөөд сонирхолтой ном байгаа билээ.

Зөвлөлт Халимагийн архивт Аюк хан /1670-1724/, түүний хатан Дарамбала, хүү Шагдаржав нараас тод үсгээр бичиж Астраханд явуулж байсан захидал бичиг зэрэг албаны хэрэг хадгалагдаж байна.

Саяхан Германы монголч эрдэмтэн Хейсигийн нийтлүүлсэн "Монгол бичмэл, барын ном хийгээд газрын зураг"¹⁵² гэдэг номын дотор Германд хадгалагдан буй монгол ном газрын зургийг жагсаан бичсэнээр үзэхэд энд тод үсгийн нилээд ном байгаа нь тодорхой болов.

БНХАУ-ын Шинэжаан Уйгарын еөртөө засах оронд утаглан сууж буй монголчуудад тод үсгийн сонин ном зохиол байгаа болов уу гэдэг горьдлого тасраагүй байна.

"Тод бичиг, дэлхий дахинд алдаршсан "Жангарын тууж", "Гэсэрийн тууж" мэт уран зохиолын болон Хятад, Төвд зэрэг хэлнээс орчуулсан "Тансан ламын тууж", "Шидэт хүүрийн тууж", "Саран хөхөө шувууны тууж", "Бигармижид хан хөвгүүний тууж" зэрэг өдий төдий олон зохиолыг тэмдэглэж бидэнд уламжлан өгч байна"¹⁵³ гэж "Монгол хэл бичиг" өгүүлийн нэгэн дугаарт бичсэн байна.

Бас Шинэжааны өдрийн сонины 1957 оны 6-р сарын 8-ны өдрийн 68/901/ дугаарт "Манай Шинэжааны соёлын хөгжилтийг голчлон 1648 оны барагт ойрдын эрдэмтэн Зая бандидын зохиосон тод монгол үсгээр дамжуулж тэмдэглэж ирсэн байна. Жишээлбэл: Үүнээс мянга илүү жилийн урьд /зохиосон/ Гэсэрийн тууж, XIII зууны үед гарсан Монголын нууц товчоон /sic! /, XV зууны үед гарсан Жангарын тууж болон бас тусгаар олон туужнууд ч энэ үсгээр тэмдэглэгдэж ирсэн байна" гэж Батжав гэгч хүн бичжээ. Зөвхөн энэ хоёр баримтаар үзэхэд Шинэжааны монголчуудын гарт нилээд сонин ном судар байсан бололтой.

Гэвч Хятадад болсон соёлын хувьсгалын үр дүнд тэдгээр сонин ном судрын хувь заяа хэрхэн шийдвэрлэгдсэн болохыг бид мэдэхгүй байна.

Бидэнд байгаа тод үсгийн номыг тус улсын Увс аймгийн Дөрвөд, Баяд, Хотонгоос, Ховд аймгийн Мянгад, Өөлд, Захчин, Торгууд, Хошууд, Урианхай, Халхчуудаас, Баян-өлгий аймгийн монгол хэлтэй Урианхай нараас олж цуглуулсан юм. Бас ч Говь-алтай аймгийн Хөх морьт, Завхан аймгийн Их уул, Хөвсгөл аймгийн Рашаант, Архангай аймгийн Булган, Өвөрхангай аймгийн Хар хорин сум сангийн аж ахуйн дэвсгэр нутгаас цөөн боловч тод үсгийн ном олдож байсныг

тэмдэглэх хэрэгтэй. Үүнээс гадна тод үсгээр чулуу болон метал эдлэл дээр бичиж байсан байна. Үүнд: Тайхир чулууны бичээс, Ховдын Шар сүмийн бичээс /1767 он/, Зүүн гарыг түвшитгэж тогтоосон явдлыг Илийн газарт тэмдэглэн байгуулсан гэрэлт хөшөө чулууны бичээс /1755 он, 1758/, Увс аймгийн орон нутаг судлах музейд хадгалан буй хутганы бичээс зэргийг бид мэдэж байна.

Одоо Улсын нийтийн номын сан, Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт давхардсан тоогоор 2000 ном цугларсан байна. Эдгээр номын нэг хэсэг буюу Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй тод үсгийн номыг 1930-аад оны орчим цуглуулсан байна. Тод үсгийн номын нөгөө хэсэг буюу Хэл зохиолын хүрээлэнгийн хөмрөгт хадгалагдан буй номыг 1965-1970 оны хооронд цуглуулсан байна.

Дурдсан хоёр хөмрөгт хадгалагдан буй тод үсгийн ном нь хэд хичнээн болох, түүний дотор ямар ямар ном буй болохыг үүний өмнө эрдэмтэд бичиж байгаагүй учир тоймыг хойно өгүүлэх юм.

Хоёр хөмрөгт байгаа бүх номыг нарийвчлан шүүн үзвэл давхардаагүй тоогоор 424 төрөл зүйл ном байна. Байгаа бүх ном зохиолыг дор дурдсан 15 ангид хуваагаад анги тус бүрд хэдэн ном байгаа, тэр нь хэдэн хувь эзлэхийг тодорхойлбол:

№	анги	тоо	хувь
1	Түүхийн анги	10	2.5
2	Намтар, шашин дэлгэрсэн түүх	21	5.5
3	Сургаал туужийн анги	43	10.3
4	Үсэг бичгийн анги	10	2.5
5	Сан тахилгын анги	38	8.9
6	Зурхай мэргэ төлгийн анги	67	15.8

7	Эм домын анги	35	8,5
8	Судрын аймаг	21	5,5
9	Тогтоол тарнийн аймаг	52	12,0
10	Итгэл бодь мөрийн аймаг	11	2,6
11	Үйлийн үрийн аймаг	5	1,2
12	Шашин болон нийтийн зан үйлийн аймаг	20	5,0
13	Уншлагын аймаг	44	10,4
14	Эш зарлигийн аймаг	22	5,4
15	Тусгай анги	14	3,3

2. Түүхийн анги

Тод үсгээр байгаа түүхийн хэрэглэгдэхүүнийг гаднах нэрээр нь үзвэл орон нутгийн түүх мэт боловч дотор нь гарч байгаа түүхэн үйл явдлаар нь орон нутгийн түүхийн хүрээнээс хальж гарсан зүйл байна.

«*Хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид*»
 «*Хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид*»
 «*Хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид*»
 «*Хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид*»
 «*Хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид*»

зэрэг зүйл байгаа юм. Үүнээс "Сарны гэрэл" монголоор болон тод үсгээр нэгэнт нийтлэн судлагааны хүрээнд оруулсан хийгээд "Алтан эрхэн" гэдэг зохиолоос монголын түүхэнд холбогдох хэсгийг нэгдүгээр бүлэгт тоймлон дурдсан билээ.

Харин ч монголыг судлагч нарын сонорт хараахан хүрч амжаагүй байгаа зарим судар бичгийн тоймыг оид энд ярих болно.

Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт «*Хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид*» хэмээх нэртэй хоёр гар бичмэл байна. Улсын нийтийн

номын санд «*Хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид хамгаалсан элчид*» хэмээх нэртэй монгол үсгийн бичмэл буй. Энэ гурван ном үндсэндээ адил юм. Улсын нийтийн номын сангийн энэхүү бичмэлийн тухай шинжлэх ухааны академийн сурвалжлагч гишүүн, түүхч Х.Пэрлээ бичихдээ "Үүнийг 1751 оны үед зохиосон бололтой. Зохиогчийн нэр мэдэгдээгүй. Энэ зохиолын нэр нь орон нутгийн түүх шинжтэй боловч, дотор нь бичсэн гол үнэтэй сонин түүхэн хэрэг явдал нь ар, өвөр Монголд холбогдох ХҮП-ХҮШ зууны үеийн мэдээнүүд байна"¹⁵⁵ гэжээ.

"Дөрвөн ойрдын тууж" бичихэд "Сарны гэрэл", "Их дэлгэр түүх" гэгчийг ашигласан гэж зохиогч бичжээ. Дөрвөн ойрдын түүхэнд холбогдолтой "Их дэлгэр түүх" хэмээх сонин сурвалж бичиг байгаа нь бидэнд тодорхой болж байна.

"Дөрвөн ойрдын тууж" нь он дарааллаар бичсэн эхлэл төгсгөл бүхий түүх бус 10 шахам хэсэг бусад зүйлийг түүвэрлэн авч эвлүүлэн бичсэн байна. Гэхдээ үйл явдал нь ойрдын түүхэнд холбогдолтой буюу эсвэл ойрдын түүхэнд холбогдуулан бичсэн зүйл байна. Үүнд:

1. Адиша нь Торгууд хүн байсан¹⁵⁶ түүнийг Тангадууд булааж авсан тухай.

2. Зүүн гар дөрвөн ойрдын яс омгийн ялгал. Үүнд: Чороос, Хошууд, Торгууд, Хойд, Жирэд ~~Хамгаалсан~~ Шарс, Махас, энэ долоон омог нь Дөрвөн ойрдын ноёдын омог бөгөөд 72 омог албат буй гэсэн байна. Бас ойрдын дотор аль хошуу баруун гар болох, аль хошуу зүүн гар болох тухай бичжээ.

3. Дөрвөн ойрдын ноёд нэг нэг хүүгээ банди болгосон тухай. Үүнд тод үсгийг 1636 онд зохиосон

ГЭЖЭЭ.

4. Ойрдын болон ер нь түүхэнд холбогдолтой зохиолын тухай бичжээ. Үүнд "Сарны гэрэл", "Их дэлгэр түүх", "Үлгэрийн далай", "Далан хоёр хаан хөвгүүний тууж", "Богд Бигармижид хааны тууж" зэргийг энд өгүүлсэн байна.

5. Ойрдууд төмөр үхэр жилд алаг дааганы тоосноос дүрвэсэн тухай домогт. Энэ домогт үнэний хувь буй юм. Төмөр үхэр жил буюу 1661 онд Хошуудын тайш Хөндлөн Увш 3000 өрх албатыг авч Зүүн гараас Ижил мөрөнд хүрэлцэн очсон тухай энд өгүүлж байна.

6. Амарсанаагийн тухай домог.

7. Тэмээн хар бөхийн тухай домог. Үүнд Жур
эмгэний хүү их бяртай байсан учир " Тэмээн хар бөх"
хэмээх цол авсан тухай домог байна.

8. Ойрдын Цэрэндондог нарын зэрэг ноёд Эрдэнэ зууг довтолсон тухай.

9. Манжийн хаанаас Зүүн гарын хаанд ирүүлсэн бэлгийн тухай.

10. Халимагийн Аюк хааны хүү Санжав албатаа авч Зүүн гарт ирсэн тухай . "Халимаг хаадын туужид энэ тухай бичсэн нь

“...
...
...
...
... ”

ГЭЖЭЭ.

II. Амарсанаагийн тухай домог. Энэ түүхэнд Амарсанаагийн тухай домог хоёр ч газар тохиолдож байна. Энэ домогт Амарсанаагийн баатарлаг явдлыг дурдаад Монголд Амарсанаа дахин нэг цагт ирж Манжийн дарлалаас монголын ард түмнийг чөлөөлнө гэдэг

санааг дурджээ. Энэ домсг нь баруун монголоос
Б.Я.Владимирцовын тэмдэглэж авсантай адил¹⁵⁷
байна.

Энэ зохиолын нөгөө нэг хувилбар манайд байна. Үүнд дээрхтэй зөрөөтэй зүйл бий. Энэ хувилбарт Дөрвөн ойрд гэгч юу болохыг тайлбарласан байна. Есүгэй их хаан тэргүүлэн дунд бага хаадууд байхад Дөрвөн ойрд гэгч байсан. Түүний нэг нь долоон хошуу халх дөрвөн аймаг, өвөр 49 хошуу; хоёрдох нь Хотон, Хасаг; гуравдах нь Золийд / ~~Зонд~~ / хэмээх их орон байсныг долоон шарга морьтой шумнас ирж хөтлөөд далайд орсон; дөрөвдүгээр нь Зүүн гар, Дөрвөд, Торгууд, Хошууд, Хөх нуур, Алшаа, Бурууд, Хойд, Хүрүүд / Хүрээд ~~Хүрээ~~ /, Цахар, Урианхай эдгээр нийлж Дөрвөн ойрд болно гэж бичжээ.

Тус хөмрөгт " *توضیحی در خصوص سلسله* " хэмээх нэртэй бичмэл бий. Энэ түүхийг Шинэжааны Илийн газарт нутаглан суугч манж угсааны хүн бичсэн нь сонирхолтой. Зохиогч өөрийн тухай бичихдээ: " *عقبی در زمان شاه قاجار در کتبه ای در کتبه ای در کتبه ای* " гэжээ. Энэ түүхийг Бадруулт төрийн 33-р он улаагчин хонин жил буюу 1907 онд бичжээ.

Энэ түүхэнд монголын хаадыг хятадаас гаралтай гэж бичсэнээс гадна ойрдын холбогдол бүхий явдал, тоо баримт байгаа юм. Энэ бяцхан түүхийн нэгдүгээр хэсэгт Ойрдод хожим үед болсон хэрэг явдал тухайлбал Галдан Бошигт, Амарсанаа, Даваач нарын явдлыг бичсэнээс гадна Зүүн гарын 24 отог тэдгээрийн зайсангуудын өрхийн тоо, жас, лам нарын тоо, 21 ангийн нэрийг тоочсон нь сонирхолтой. Эдгээрийг дүгнэж хэлэхдээ Зүүн гарт 24 отог, 9 жас, тайж нарын 21 ангид байх өрхийн тоо 20 түм илүү, бүгд хүн

ам 50 түм илүү гэсэн байна.

Мөнхүү номын хоёрдугаар хэсэгт Торгуудын гар-
лт дурдаад Халимагийн Увш хан албатынхаа хамт
Зүүн гарт 1771 онд ирсэн тухай бичжээ. Увш хан
Халимагаас гарахдаа 3 түм 3 мянга илүү эрх, 16
түм 9 мянга илүү хүн байсан боловч Ильд ирэхэд
7 түм хүрэхтэй үгүйтэй хүн байсан гэжээ. Дурдсан
тоо нь Халимаг хаадын туужид байгаа тоотой мөргөж
байна.

Үүнээс гадна Өвөр монголын багшийн дээд сур-
гуулиас дармаллан гаргасан "Тод монгол хэлээр
хэвлэсэн түүхийн материал" хэмээх эмхтгэлд төдий
л сонирхол татууштай мэдээ байсангүй. Үүнд Халимаг
хаадын туужийн сүүл хэсэг, Увш түмний туурвисан
Дөрвөн ойрдын түүх, Их цаазын бичгийн зарим хэсэг
зэрэг зүйл оржээ.

Увш түмний туурвисан Дөрвөн ойрдын түүх, Гаван
Шаравын түүх, Халимаг хаадын тууж зэрэг нь хэдий-
нээ монголч эрдэмтдийн мэдээжийн сурвалж бичиг бо-
лох тул энд дурдах хэрэггүй гэж үзэв.

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй Да-
ваач ноёны бичиг, Дөрвөд ноёдын угийг бид гэрэл
зургаар нийтлүүлсэн бөгөөд Даваач ноёны бичгийн
тухай судлагааг "Шинжлэх ухааны академийн мэдээ"
сэтгүүлд нийтлүүлсэн билээ¹⁵⁸.

3. Намтар, шашин дэлгэрсэн түүхийн анги

Энэ ангид номын товч бүртгэлийн 0011-0032 -рт
орсон 22 ном байна. Үүнд

"Шарав Шаравын түүх" "Халимаг хаадын түүх" "Увш түмний түүх" "Дөрвөн ойрдын түүх" "Их цаазын бичиг" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал"

"Шарав Шаравын түүх" "Халимаг хаадын түүх" "Увш түмний түүх" "Дөрвөн ойрдын түүх" "Их цаазын бичиг" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал"

зэрэг зохиолыг бид бурхан хийгээд бурхан шашны
зүтгэлтэн нарын намтрын хэсэгт оруулав. "Бурхны
67 төрлийн үе хэмээх зохиол нь 314 хуудас бүхий
гар бичмэл юм. Энэ зохиол нь 100 бүлэгтэй байхаас
сүүлийн 67 бүлэг нь бидэнд олдоод байна. Нэр бүхий
намтруудаас бидэнд хамгийн сонирхолтой нь "Бурхны
67 төрлийн үе хэмээх зохиол" болно. Энэ ном 6 бүлэгтэй

ихээс их зохиол бөгөөд Зонховын үйл амьдрал цө-
мийг шүлэглэн бичсэн байна. Энэ зохиолын тахилын
хэсэг төгссөний дараа :

"Шарав Шаравын түүх" "Халимаг хаадын түүх" "Увш түмний түүх" "Дөрвөн ойрдын түүх" "Их цаазын бичиг" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал"

гэж эхэлжээ. Энэхүү намтрыг уран зохиол, яруу найр-
гийн дурсгалын хувьд цаашид сайтар судлан үзэх нь
чухал юм.

"Шарав Шаравын түүх" "Халимаг хаадын түүх" "Увш түмний түүх" "Дөрвөн ойрдын түүх" "Их цаазын бичиг" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал"

бид шашин дэлгэрсэн түүхийн ангид оруулж байна.

"Шарав Шаравын түүх" "Халимаг хаадын түүх" "Увш түмний түүх" "Дөрвөн ойрдын түүх" "Их цаазын бичиг" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал" "Тод монгол хэлээр хэвлэсэн түүхийн материал"

гэдэг хоёр номд монголын түүхийн холоогдол бүхий
зүйл буй. "Чухал хэрэгт" гэдэг бичмэлийн 39а талд
"Бурхан гаслангаас нөгцөөд гурван мянган хоёр зуун
тавин жил-нөгцөхүйд зүүн зүгийн Монголын оронд
урьд буяны үр боловсорсон хүчтэй тэнгэрийн заяасан
Чингис хаан бүх оронд эрх учруулан усан морин жил-
тэй хорин гурван жил хаан ор бариад, гал гахай жил
намрын эхэн сарын арван хоёрт, жаран зургаан насанд
огторгуйд еед болов. Түүний хоино улам өгөөдэй

"Бигармижид хааны намтар, Арж Борж хааны намтар,
 Кэсэнэ хааны намтар гэдэг гурвалж зохиол бүрэн
 байна. Энэ гурвуулан өөр ном боловч Бигармижид
 хааны явдал, түүний эрдэнийн ширээн дэхь 32 модон
 хүний үлгэр гардаг юм.

Гэжээ.

"Эрдэнэ төрийн шашдиртай" төстэй "Мөнх бусын сур-
 гаал" хэмээх бичмэл буй. Энэ сургаалыг гарын доор
 буй монгол бичмэлүүдээс шүүгээд мөн судар оуюу
 элдэв хувилбарыг олсонгүй. Энэ сударт

"Сүхирүүгийн үлгэр" гэдэг ном бидэнд ганц хувь
 бий. Үүний төгсгөлийн үгэнд "Зарлигт хун тайж
 орчуул" гэсэнд Бандид гүүш монголын аялгуунд ор-
 чуулсан гэж бичжээ.

Гэх мэтчи-

лан сургажээ.

Энэ ангилалын хоёрдугаар хэсэг болох туужийн
 бүлэгт "Сүхирүүгийн үлгэр" гэдэг ном бидэнд ганц хувь
 бий. Үүний төгсгөлийн үгэнд "Зарлигт хун тайж
 орчуул" гэсэнд Бандид гүүш монголын аялгуунд ор-
 чуулсан гэж бичжээ.

Энэ ангилалын хоёрдугаар хэсэг болох туужийн
 бүлэгт "Сүхирүүгийн үлгэр" гэдэг ном бидэнд ганц хувь
 бий. Үүний төгсгөлийн үгэнд "Зарлигт хун тайж
 орчуул" гэсэнд Бандид гүүш монголын аялгуунд ор-
 чуулсан гэж бичжээ.

Эдгээр ном зохиолын заримыг монголоос тод үсэгт
 суулган бичсэн байна. Жишээлэхэд: 323 хуудас бүхий

Бигармижид хааны намтар, Арж Борж хааны намтар,
 Кэсэнэ хааны намтар гэдэг гурвалж зохиол бүрэн
 байна. Энэ гурвуулан өөр ном боловч Бигармижид
 хааны явдал, түүний эрдэнийн ширээн дэхь 32 модон
 хүний үлгэр гардаг юм.

Бас "Сүхирүүгийн үлгэр" гэдэг ном бидэнд ганц хувь
 бий. Үүний төгсгөлийн үгэнд "Зарлигт хун тайж
 орчуул" гэсэнд Бандид гүүш монголын аялгуунд ор-
 чуулсан гэж бичжээ.

Тус хөмрөгийг 290-р тэмдэгтэд "Сүхирүүгийн үлгэр"
 нэртэй хоёр өөр гар бичмэл буй. Үүний тэр-
 гүүн хэсэгт I-13-р бүлэг, дэд хэсэгт I4-25-р
 бүлэг буй. Тод үсгийн бичмэл шидэт хүүрийг 1928
 онд Улаанбаатар хотноо хэвлэсэн монгол эхтэй тул-
 ган үзэхэд оулгийн тоо, агуулга тохирч байгаа бо-
 ловч үг үсгийн зөрөөтэй.

"Сүхирүүгийн үлгэр" гэдэг ном бидэнд ганц хувь
 бий. Үүний төгсгөлийн үгэнд "Зарлигт хун тайж
 орчуул" гэсэнд Бандид гүүш монголын аялгуунд ор-
 чуулсан гэж бичжээ.

Гэвч Ойрдод орчуулсан нь тодорхой мэдэгдэж бай-
 гаа хэд хэдэн зохиол байна. Үүнд: "Сүхирүүгийн үлгэр"
 буюу "Үлгэрийн далай"
 Бодичарьяа Авадарагийн төгсгөлийн бүлэг. "Сүхирүүгийн үлгэр"
 буюу "Сүхирүүгийн үлгэр" зэрэг зохиол
 байгаа юм.

Тод үсгийн "Сүхирүүгийн үлгэр" гэдэг ном бидэнд ганц хувь
 судар буюу "Үлгэрийн далай" бол Улсын нийтийн но-
 мын санд нэг хувь, хэл зохиолын хүрээлэнгийн хөм-
 рөгт нэг хувь, Ленинград хот дахь Дорно дахиныг

судлах хүрээлэнгийн салбарт нэг хувь, Германд 2 хувь байгаа нь мэдэгдэж байна. Дэлхий дахины томоохон номын сан хөмрөгт дурдсан судар таваас дээш байхгүй байгааг үзэхэд тод үсгийн ховор дурсгал бичгийн нэг болох юм. Ийм ч учраас бид тод үсгийн "Үлгэрийн далай" гэрэл зургаар нийтлүүлсэн¹⁶² билээ. "Үлгэрийн далайн" төгсгөлийн үүнээс үзэхэд "Гомбо ноёныг өөд болсонд" Зая бандид орчуулсан гэжээ. Гомбо ноён бол Дөрвөдийн Далай тайшийн 5-р хүү бөгөөд Дөрвөн ойрдын түүхэнд гардаг нэртэй хүний нэг мөн. Гомбо ноёны нас барсныг "Сарны гэрлээс" хөөн үзвэл 1655¹⁶³ он байна. Ийм учраас Зая бандид "Үлгэрийн далай" 1655 онд орчуулсан гэж үзэж болох юм.

Тод үсгийн "Үлгэрийн далайг" монгол эхтэй тулган үзвэл тод эх 51 бүлэгтэй, монгол эх 52 бүлэгтэй.

Манай тооллын VП зууны үед Энэтхэгийн зохиолч Шантидэвагийн зохиосон "Бодичарья Авадара" буюу *“بهاره ناله سرخس که در حوض حیاتین”* гэдэг судрыг Зая бандид орчуулсны 10-р бүлгийг төгсгөлийн үгийн хамт оид "Сундуй" дотроос санхан оллоо. Шантидэвагийн энэ алдарт зохиолыг 1305 онд Чойжи-одсэр монгол хэлнээ орчуулж түүний дараа 1312 онд тайлбар зохиол хэвлэж гаргасныг бид мэднэ. Чойжи-Одсэрийн тэр орчуулгыг 1748 онд Гүүш Гилгийн далай дахин хянаж хэвлүүлжээ.

Ойрдын Зая бандид 1650-аад оны үед Бодичарья Авадараг орчуулсан нь түүний намтар "Сарны гэрлээс" тодорхой. Ингэхээр Бодичарья Авадараг монгол хэлнээ орчуулсан хоёрдохь хүн бол Ойрдын Зая бандид мөн юм.

Зөвлөлт Холбоот Улсын нэрт монголч эрдэмтэн Б.Я.Владимирцов 1917 оны 4-р сарын 25-нд А.В.Бурдуковт бичсэн захидалдаа "Усиленно занимаюсь Бодисатвачарьяватарой, приготовил текст для печатания с тибетско-монгольским словарем", "Еще раз буду очень просить Вас поискать Бодисатвачарьяватара на тодо или по монгольски"¹⁶⁴ гэжээ.

Академич Б.Я.Владимирцов 1929 онд Ленинград хотноо нийтлүүлсэн Бодичарья Аватарагийн монгол орчуулгын оршилд "Имеются сведения о том, что Зая pandita перевел Bodhicaryāvatāra на ойратский калмыцкий язык /XVII в/, но дох сих пор, несмотря на усиленные поиски как у поволжских калмыков, так и у ойратов Северо-Западной Монголии, перевода этого обнаружить не удалось"¹⁶⁵ гэж бичжээ.

Бодичарья Авадараг Сономсо болон Ойрдын ноён Дайчин дурдсанд Зая бандид орчуулжээ. Сономсо нь хошуудын Цэцэн ханы /Очирт тайж/ хатан, Галдамбаагийн эх Пунцагдулма Пунцагролма, Ойрдын ноён Дайчин хэмээх нь Хоо өрлөгийн хүү Шүхэр дайчин нар мөн бололтой.

Ойрдод орчуулсан орчуулгын нэг бол *“بهاره ناله سرخس”* болно. Мялын туужийг монголчууд хэдэнтээ орчуулсны анхны нь Хөх хотын гүүш цоржийн орчуулга /1618 онд/ болно. Түүний дараах орчуулга бол Зая бандидын орчуулга юм. Бид мөн зохиолын 147 хуудас бүхий бичмэл эхийг Ховд аймгаас олж авсан билээ. Мялын тууж орчуулж өгөхийг Үхэрэй баатар тайж хэмээх хүн Зая бандидаас хүсчээ. Мялын туужийг орчуулахад оичээч Цүлтэмжамц үнэсэн самоарт, Алдар бичээч цаасанд тус тус бичжээ.

Зая бандидын орчуулгаас ихэд дэлгэрсэн зохио-

лын нэг оол "Хүмүүнлэг" буюу Чойжид дагийн тууж болно. Энэ зохиолыг Намхайринчен цорж хэмээх хүн хүссэн ёсоор Зан бандидаас орчуулж Раднаабадра / Сарны гэрлийг зохиогч / үнэсэн самбарт бичиж, Уран хонжин / Ойр-дын хүн / цаасанд хуулан бичжээ. Зан бандидын энэ орчуулгыг Буриадад монгол үсгээр барласан ¹⁶⁶ байна.

Зан бандидын энэ орчуулгаас дахин төвд хэлнээ орчуулсан бичмэл бидэнд олдсон юм. Энэ бичмэлийн төгсгөлийн үгэнд "Цорж Намхайринчен дурдаж Зан бандид орчуулсан орчуулгыг Раднаабадраа бичсэн Чойжид дагийн тууж Монгол үсгээр элбэг боловч монгол үсэг мэдэх хүн хоёр дээр төвд эх тэр нутагт үл олдохын тул монгол бичмэлээр эх хийж төвд хэлнээ орчуулсан" ¹⁶⁷ гэжээ.

Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт "Сайн Магадын тууж" нэртэй нэгэн дутуугар бичмэл буй. Бас "Сайн Магадын тууж" нэртэй өөр нэг орчуулга Ленинград хот дахь Дорно дахиныг судлах салбар хүрээлэнгийн номын хөмрөгт буй ¹⁶⁸. Энэ ном угаас профессор Голстунскийн ном байсан бололтой. Ленинградад хадгалагдан буй энэ туужийг Ойрдод / Халимагт ? / орчуулжээ. Үүнийг Халимагийн Арж хаан /1670-1724/, түүний эгч Доржравдан /Хошуудын Цэцэн хааны бага хатан/ нар дурдсанд

Олон хүн сонсоход сайхан болгохын тул
Үгийн эхний үсэгнүүдийг холбоон
Урт ахрыг оюуны хирээр Бандид цорж хэмээх
зассан

гээ төгсгөлийн үгэнд дурджээ. Үнэхээр ч "Сайн Магадын тууж" нь 66 бадаг 264 мөр шүлэг байгаа юм.

Хэл зохиолын хүрээлэнд хадгалагдан буй "Сайн Магадын тууж"-ийн эхний хэсэгт

Хүмүүнлэг буюу Чойжид дагийн тууж болно. Энэ зохиолыг Намхайринчен цорж хэмээх хүн хүссэн ёсоор Зан бандидаас орчуулж Раднаабадра / Сарны гэрлийг зохиогч / үнэсэн самбарт бичиж, Уран хонжин / Ойр-дын хүн / цаасанд хуулан бичжээ. Зан бандидын энэ орчуулгыг Буриадад монгол үсгээр барласан байна.

Ленинград хотод буй мөн туужид:

Хүмүүнлэг буюу Чойжид дагийн тууж болно. Энэ зохиолыг Намхайринчен цорж хэмээх хүн хүссэн ёсоор Зан бандидаас орчуулж Раднаабадраа бичсэн Чойжид дагийн тууж Монгол үсгээр элбэг боловч монгол үсэг мэдэх хүн хоёр дээр төвд эх тэр нутагт үл олдохын тул монгол бичмэлээр эх хийж төвд хэлнээ орчуулсан байна.

гэх зэргээр шүлэглэсэн байна.

Тус хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгийн 443-р тэмдэгтэд "Хүмүүнлэг" нэртэй бичмэл буй. Үүнийг хэдийд хэн орчуулсныг бид тогтоож чадсангүй. Юу боловч академич Ц.Дамдинсүрэнгийн нийтлүүлсэн "Зуун билигт" оруулсан Урадын гүүш Цоржийн орчуулгаас өөр юм. Ушаандар хаан Мандари хатан хоёр хөвгүүдээ дагуулан явж байтал олон гуйлгачин ирж юм гуйсныг монгол эх бичигт бичсэн нь:

Олон хүн сонсоход сайхан болгохын тул
Үгийн эхний үсэгнүүдийг холбоон
Урт ахрыг оюуны хирээр Бандид цорж хэмээх
зассан

гэж урнаар хэлжээ. Цааш нь гучин алд зэлийг та-
туулж хур далт азарга хурдан гүйдэлт агтны буян
хишиг, дөчин алд зэлийг татуулж дэл ихт азарга,
дэлэн ихэт гүүний буян хишгийг гуйсан байна. Бас
газар ус тахихад цагаан морь, цагаан хонь нэгээс
илүүг алж, малын зүлд, хар сээр, малын ясыг түлнэ
гэжээ.

Хэл зохиолын хүрээлэнгийн хөмрөгт "Шинэ" хоёр байгаа нь ерөнхийдөө монгол эхтэй адил
юм. Зуун билигт байгаа мөнхүү сангаас зөрөөтэй
зүйл тод үсгийн эхэд үзэгдэж байна. Жишээ нь:

"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт

Гэжээ.

Тус хөмрөгт "Шинэ" нилээд хэд байгаа
боловч бидэнд урьд олдсон, хэвлэгдсэн сангаас
илүү сонин үгтэй тийм зүйл тохиолдсонгүй.

Хэл зохиолын хүрээлэнгийн хөмрөгт "Шинэ" хэмээх 3 хувь байна. Энэ сангийн үгэнд
баруун монголын нутгийн аялгууны үг бий.

"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт

хэмээн урин
залж эхлээд цааш нь бууг ариулах тахихад зориул-
сан нилээд олон мөр шүлэг байгаа юм.

"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт

"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт

Үүнд "нэвт" гэхийг "эвт", замгийг "маш" гэх
зэрэг нутгийн аялгууны үг байна.

Тус хөмрөгт "Шинэ" хөмрөгт "Шинэ" хөмрөгт
судар нийт 7 хувь байна. Энэ сударт шашны нөлөө
их байгаа боловч зарим хэсэгт бөөгийн аман зохио-
лын зүйл байгаа бололтой.

"Хурдан цагаан зааныг унасан
Хурц бэлэг билигийн илд барьсаг.
Гурвант цавчивал үл даагдах
Гучинт харвавал үл тусах" Их богдыг та-
хин залбирсан байна. Үүнд:

"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт
"Шинэ" хөмрөгт

Иль, Булган, Цэнгэл, Өрөнгө, Цагаан гол, Индэрт, Бумбат зэрэг газар усны нэрийг дурджээ. Энэ бичмэлийн дотор орсон зарим газар нь Ховд аймгийн Булган сумын нутаг болно.

Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгийн 69-р тэмдэгтэд бүртгэгдсэн 4 хуудас бичмэл буй. Энэ зохиол нь Хасагийн бөө мөргөлтэй холбогдолтой юм. Энэ бичмэлийн эхний хэсэг нь:

۱- کتب و کتبخانه
 ۲- کتب و کتبخانه
 ۳- کتب و کتبخانه
 ۴- کتب و کتبخانه
 ۵- کتب و کتبخانه
 ۶- کتب و کتبخانه
 ۷- کتب و کتبخانه
 ۸- کتب و کتبخانه
 ۹- کتب و کتبخانه
 ۱۰- کتب و کتبخانه

عزیز و محترم معلم / معلم / دانش ور "

... ..

عشرون وعشرون مائة مائة وعشرون

[illegible]

1944 1945 1946 1947 1948

9-10-19: Kalam, Nizam, Nizam

1. *Chrysomelidae*
 2. *Curculionidae*
 3. *Chrysomelidae*
 4. *Curculionidae*
 5. *Chrysomelidae*
 6. *Curculionidae*
 7. *Chrysomelidae*
 8. *Curculionidae*
 9. *Chrysomelidae*
 10. *Curculionidae*
 11. *Chrysomelidae*
 12. *Curculionidae*
 13. *Chrysomelidae*
 14. *Curculionidae*
 15. *Chrysomelidae*
 16. *Curculionidae*
 17. *Chrysomelidae*
 18. *Curculionidae*
 19. *Chrysomelidae*
 20. *Curculionidae*
 21. *Chrysomelidae*
 22. *Curculionidae*
 23. *Chrysomelidae*
 24. *Curculionidae*
 25. *Chrysomelidae*
 26. *Curculionidae*
 27. *Chrysomelidae*
 28. *Curculionidae*
 29. *Chrysomelidae*
 30. *Curculionidae*
 31. *Chrysomelidae*
 32. *Curculionidae*
 33. *Chrysomelidae*
 34. *Curculionidae*
 35. *Chrysomelidae*
 36. *Curculionidae*
 37. *Chrysomelidae*
 38. *Curculionidae*
 39. *Chrysomelidae*
 40. *Curculionidae*
 41. *Chrysomelidae*
 42. *Curculionidae*
 43. *Chrysomelidae*
 44. *Curculionidae*
 45. *Chrysomelidae*
 46. *Curculionidae*
 47. *Chrysomelidae*
 48. *Curculionidae*
 49. *Chrysomelidae*
 50. *Curculionidae*
 51. *Chrysomelidae*
 52. *Curculionidae*
 53. *Chrysomelidae*
 54. *Curculionidae*
 55. *Chrysomelidae*
 56. *Curculionidae*
 57. *Chrysomelidae*
 58. *Curculionidae*
 59. *Chrysomelidae*
 60. *Curculionidae*
 61. *Chrysomelidae*
 62. *Curculionidae*
 63. *Chrysomelidae*
 64. *Curculionidae*
 65. *Chrysomelidae*
 66. *Curculionidae*
 67. *Chrysomelidae*
 68. *Curculionidae*
 69. *Chrysomelidae*
 70. *Curculionidae*
 71. *Chrysomelidae*
 72. *Curculionidae*
 73. *Chrysomelidae*
 74. *Curculionidae*
 75. *Chrysomelidae*
 76. *Curculionidae*
 77. *Chrysomelidae*
 78. *Curculionidae*
 79. *Chrysomelidae*
 80. *Curculionidae*
 81. *Chrysomelidae*
 82. *Curculionidae*
 83. *Chrysomelidae*
 84. *Curculionidae*
 85. *Chrysomelidae*
 86. *Curculionidae*
 87. *Chrysomelidae*
 88. *Curculionidae*
 89. *Chrysomelidae*
 90. *Curculionidae*
 91. *Chrysomelidae*
 92. *Curculionidae*
 93. *Chrysomelidae*
 94. *Curculionidae*
 95. *Chrysomelidae*
 96. *Curculionidae*
 97. *Chrysomelidae*
 98. *Curculionidae*
 99. *Chrysomelidae*
 100. *Curculionidae*

المجلس الأعلى للبحوث
العلمية في الكويت

Handwritten notes:

حسن و صلاح

Handwritten signature: *James M. Smith*

" My dear friend

дурдсан байна.

Цаашид "Бүтэцтэй үз" "Бүтэцтэй үз" "Бүтэцтэй үз" зэрэг нилээд олон сангийн зүйл байгаагийн ихэнх нь шашины агуулгатай юм.

Энэхүү ангид орсон зүйлийг дахин нарийвчлан

судалж нийт монголын холбогдолтой нь юу болох,
зөвхөн орон нутгийн чанартай сан тахилгын зүйл
юу болохыг ялган салгаж тодорхойлох нь чухал юм.

6. Зурхай, мэргэ төлгийн анги

Зурхай, мэргэ төлгийн ангид холбогдох нилээд олон судар байгааг товч бүртгэлийн 0125-0191 -рт бүртгэсэн 67 төрлийн ном байна. Эдгээр судрын дотроос зурхайн хэсэг нь цөөн бөгөөд мэргэ төлгөд холбогдох бага сага зүйл нь олон юм.

Энэ ангид холбогдолтой номуудын дотроос хам-
гийн том нь *ᠠᠨᠭᠠᠳᠤ ᠬᠣᠯᠪᠣᠭᠳᠣᠯᠲᠣᠢ ᠨᠣᠮᠤᠭᠤᠳᠤᠨ ᠳᠣᠲᠷᠣᠭᠤᠰ ᠬᠠᠮᠤᠨ ᠲᠣᠮ ᠨᠢ* хэмээх судар ажээ. Үүнд 7 гариг, 28
одны зураг тэргүүтнийг гоц сайхан зурсан юм. Ер
нь энэ мэт зураг бүхий хуудас бүгд 44 байна. Энэ
зохиол нь 45,7 х 9,7 см. хэмжээтэй цааснаа бич-
сэн 179 хуудастай 10 бүлэгтэй ном юм. Үүнийг Даш
гэдэг хүн дурдсанд Бандид цорж гэгч орчуулжээ.

Хэл зохиолын хүрээлэнгийн хөмрөгийн 861/ 8/,
932 /16/-р тэмдэгтэд " *Хамгийн сайн хамгаалагч* " гэдэг хоёр бичмэл буй бөгөөд энэ хоёр нь нэг ном боловч хоёр өөр орчуулга болно. Энэ бичмэлд бүгд 47 төрөл зүйлийг гариг одтой тохиолдуулан үзэх бүлэгтэй. Ойрдын Зая бандидын орчуулсан номын жагсаалтанд "Зурхайн зуун үзэл" гэдэг ном байгаа боловч дурдсан хоёр бичмэлд монгол хэлнээ орчуулсан төгсгөлийн үг байхгүй байна. Ийм учраас энэ хоёр өөр орчуулга чухам хэний орчуулга болохыг олж тогтоож чадсангүй.

Бас "ᠪᠠᠰᠤ" нэртэй 17 хуудас ном байгаа
бөгөөд үүний I-р зүйл нь: "ᠪᠠᠰᠤ" .

2-р зүйл нь:

3-р зүйл нь:

"سَمْعًا وَبَصَرًا وَفَهْمًا وَتَفَهُمًا"

4-р зүйл нь:	"سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ إِنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ"
5-р зүйл нь:	"سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ إِنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ"
6-р зүйл нь:	"سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ إِنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ"
7-р зүйл нь:	"سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ إِنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ"
8-р зүйл нь:	"سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ إِنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ"
9-р зүйл нь:	"سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ إِنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ"
10-р зүйл нь:	"سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ إِنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ"
11-р зүйл нь:	"سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ إِنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ"
12-р зүйл нь:	"سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ إِنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ"

Зарим литийн зүйлд монголын түүхийн холбог-
долтой мэдээ сэлт байдгийг бид мэднэ.

«*ᠠᠷᠪᠠᠨ ᠭᠤᠷᠠᠪᠳᠤᠭᠠᠭᠠᠷ ᠭᠠᠯ ᠲᠤᠭᠤᠯᠠᠢ ᠵᠢᠯ ᠳᠣᠳᠣᠷᠬᠢ ᠤᠰᠠᠨ ᠲᠠᠬᠢᠠ ᠵᠢᠯᠳ /1753/ ᠲᠡᠩᠭᠡᠷ ᠲᠡᠳᠭᠡᠭᠭᠢᠨ ᠠᠷᠪᠠᠨ ᠨᠠᠶᠢᠮᠳᠤᠭᠠᠭᠠᠷ ᠣᠨᠳ ᠳᠡᠷᠪᠡᠳ ᠠᠷᠪᠠᠨ ᠵᠢᠷᠭᠠᠨ ᠠᠶᠢᠮᠠᠭ ᠨᠣᠡᠳ /ᠮᠠᠨᠵᠢᠳ/ ᠣᠷᠰᠣᠨ*», Арван дөрөвдүгээр гал туу-
лай жилийн доторхи шороо барс жилд буюу 1818 онд
Цэцэн ван нас барж Гунгааноров хаан ширээнд суу-
сан, Төр гэрэлтийн 9-р он шороо үхэр жил 1829 онд
Гомбожав хэмээгч хаан ширээнд суусан, Бадаргуулт
төр хааны 10-р онд буюу 1884 онд ван Гомбожав нас
барсан, Бадаргуулт төрийн 12-р он буюу 1886 онд
Соднамжамц хаан ширээнд суусан. "Сайтор гарсан
15-р гал туулай жилийн доторхи төмөр гахай жилд
/1911/ Олноо өргөгдсөн хаан төрийн алтан ширээнд
заларсан ... Олноо өргөгдсөний хоёрдугаар он усан
хулгана жилд 1912 онд энэ өглөгийн эзэн их ноён
чин ван Үнэн зоригт хаан хэрхэм дэвшсэн, бас хү-
рэн жолоо шагнасан, мөн жилд тэргүүн зэрэг тайж
Аюурзана бэйс хэргэм дэвшсэн, бас хоёр нүдэн от-
гоор шагнав. Хатан Панмад Номын дарь цол өргөмж-
лөн шагнасан, мөн онд Үнэн зоригт хааны тамга,
чуулган даргын тамга, засаг тамга шинэчлэн халж
шагнав" гэх зэргээр тоочин бичсэн байна.

Тус хөмрөгт мэргэ төлгөнд холбогдох олон ном
байгаагийн дотор 9 зоос, 5 зоосны судар, шооны
судар, Гэсэр хаан, Зуу Адишаагийн мэргэ, төлөг
зэрэг зүйл байна. Эдгээрээс нилээд сонирхолтой
нь далны судар мөн.

Тус хүрээлэнгийн хөмрөгт «*ᠠᠳᠤᠭᠤᠰᠤᠨ ᠠᠶᠢᠮᠠᠭᠲᠤ ᠲᠡᠷᠡᠳ ᠪᠡᠭᠡᠡᠲᠡᠯ ᠠᠰᠠᠷ*»
хэмээх нэртэй төдий л элбэг байдаггүй нэг бичмэл
бий. Энэ бичмэл таван зүйлтэй бөгөөд эхний зүйлд
далны мэргэ хэрхэн үүссэн домог байна.

Эрт цагт ариун сүүнээс цагаан өнгөт олон хонь
далайд ус уухаар одов. Тэдгээр хонь өөрийн дүрсийг
далайн усанд туссаныг үзээд ижил маань байна хэ-
мээн майлалдан өөд уруу гүйж явахад их Лусын хаан
үзээд:

"Адгуусны аймагт төрөл бөгөөтөл
Асар сүүнээс цагаан өнгөт

Ийм нэгэн хонь бөлгөө" хэмээн магтан
олон хонины өвчин тахлыг өршөөж хонины даланд нэ-
гэн билиг цацав гэсэн домогтой. Тийм учраас дал
мэргэн болдгийн шалтгаан энэ юм. Цаашид энэ сударт
хонины дал таван янз байдаг. Үүнтэй уялдуулан хо-
нины зүс, үс ямар байдаг зэргийг дурджээ. Энэ су-
дарт "Хонийг адилтган үзэх", "Хонины далын дээр
эзнийг билигдэн үзэх", "Далны хайс /тогоо/ үзэх"
зэрэг сонирхолтой бүлэг бий. Үүнээс гадна Улсын
нийтийн номын санд «*ᠠᠳᠤᠭᠤᠰᠤᠨ ᠠᠶᠢᠮᠠᠭᠲᠤ ᠲᠡᠷᠡᠳ ᠪᠡᠭᠡᠡᠲᠡᠯ ᠠᠰᠠᠷ*» гэсэн нэр-
тэй бичмэл буй. Энэ бичмэлд далны нилээд олон зу-
раг буй юм. Уг номыг Зүүн гарт зохиогдсон тухай
мэдээ төгсгөлийн үгэнд тохиолдож байна. "Зүүн гар
ноёд олноор дурдсан нүүрт" зохиосон /зохиогчийн
нэргүй / гэж бичсэн байна.

Энэхүү зурхай, мэргэ төлгийн ангид орсон зарим
бичиг судрыг зөвхөн хэл бичиг, ном зүйн хувиар суд-
лаад зогсох бус одон орон, тоо бодлого, түмэн боди-
сын ухааны мэргэжилтэн нар нарийвчлан судлан үзэж
бидний өвөг дээдэс дурдсан, ухааны талаар тухайн
үедээ хир зэргийн мэдлэгтэй байсан, юуг шинээр нээ-
сэн, юуг хаанаас уламжлан авсан, ямар чиглэлийг

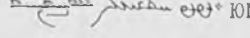
Баримтлаж байсан зэргийг ялган салгах нь чухал болж байна.

7. Эм домын анги

Монголчууд эрт дээр цагаас эхлээд анагаах ухааны орчин үеийн арга эмчилгээг хэрэглэх хүртэл янз бүрийн арга хэрэглэж байснаас гадна янз бүрийн зохиолыг туурвих, орчуулах зэргээр түүхэн үе шатыг өнгөрүүлсэн байна.

Анагаах ухааны эрдэмтэд ардын эмнэлэг болон монгол, төвд эмнэлгийн талаар зохиол судлагааны зүйл гаргасан боловч тод үсгээр байгаа анагаах ухааны ном зохиолын талаар судлагаа шинжилгээ хийсэн зүйл одоо хүртэл гараагүй юм.

Улсын нийтийн номын сан, Хэл зохиолын хүрээлэнгийн хөмрөгт эм домын холбогдол бүхий 35 төрлийн ном байгаа нь давхардсан тоогоор 46 ном буй. Эдгээр номыг дотор нь ардын эмнэлэгт холбогдолтой зүйлс, төвд хэлнээс орчуулсан, хятад хэлнээс орчуулсан, орос хэлнээс орчуулсан зохиол хэмээн ангилж болно.

Ардын эмнэлэгт холбогдох зүйлст, хавсаргасан товч бүртгэлийн 0213, 0214, 0215, 0216, 0217, 0218, 0219, 0220, 0221, 0222 зэрэг дугаар орж байгаа юм. Үүнээс нэн сонирхолтой нь «» юм. Энэ номын дотор хөх хуцын эвэр, элэг, цөс, зүрх, тархи, яс, мах, өөх зэргээр 13 төрлийн өвчнийг анагаах тухай дурдсан байна. 225-р тэмдэгт номын сүүл хэсэгт ардын эмнэлгийн холбогдолтой хэдэн сонин зүйл буй. Үүнд "Сүүний ашгийг өгүүлэхүй", "Туулайн бие дэх эм", "Үнэгний бие дэх эм", "Багваахайн бие дэх эм", "Хөх үхрийн бие дэх эм", "Хар үхрийн бие дэх эм" гэсэн гарчиг буй. Алив өвчин эм-

гэгийг мал адгуусны гаралтай эмээр эмчилбэл сайн гэх буюу эрдэнэ гэжээ. Жишээ нь: "Халуун хүйтэн хийд эм эс зохихул үргэлж үхрийн сүү уувал сайн" гэх буюу "ходоодонд идээ /идсэн юм/ тогтож өвчин болсноор халуу оргиод шингэн ядахад хар үхэр, хар хонины сүү хольж уувал сайн" гэжээ.

Ардын эмнэлэгт холбогдолтой зүйлсийг нууцалдаг ёс байсан боловч уу гэдэг баримт 225-р тэмдэгт номын төгсгөлийн үгнээс олдож байна. Дээдэснүүдийн амны увдисыг бичигт бичих ёс үгүй боловч өчүүхэн сайн санаагаар хөтлөгдөж, ер амны увдисын зүйлийг далдлаж нууж бичдэг ёсон бүхийг тэвчээд тарнийн үсэг хийгээд эмийн найрлагыг ... өөрийн мэдсэнээс өчүүхэн ч орхилгүй мэдэх хэлээр монгол хэлэнд буулгасан" гэж бичсэн байна. Бас ардын эмнэлгийн холбогдолтой зүйлийг түүвэрлэн бичсэн *مجموعه کتب طب* "مجموعه کتب طب" гэдэг ном буй.

Зая бандид 1650-1662 оны хооронд эмийн дөрвөн үндэс буюу *ᠤᠨᠳᠦᠰ ᠪᠣᠶᠤ* гэдэг дөрвөн боть номыг дөрвүүлэнг орчуулжээ. Тэдгээр дөрвөн боть номоос бидэнд "Язгуур үндсэн", "Хойд үндсэн" хоёр нь байгаа юм. "Язгуур үндсэн" 6 бүлэгтэй, "Номлохуйн үндсэн" 31 бүлэгтэй, "Увдисын үндсэн" 92 бүлэгтэй, "Хойд үндсэн" 2¹ бүлэгтэй, бүгд 154 оүлэгтэй. Бидэнд одоо 31 бүлэг нь тод үсгээр олдоод байна.

Бас "Язгуур үндэснээс" хэсэглэн авсан өөр нэг орчуулга байгааг Чойжиндаш гэдэг хүний дурдсанаар нэг хүн орчуулжээ. Үүний нөгөө талаар "Хойд үндсэн" гэдэг номыг зүүн гарын хаан Галданцэрэнгийн үед буюу 1741-1742 оны орчим барлажээ.

"Эмийн дөрвөн үндэсний" нэмэлт болох "Лхан-

тавын" өөр нэгэн орчуулгыг олж авсан билээ. Энэ судрыг хэдийд хэн гэгч орчуулсныг тодорхойлох баримт бидэнд тохиолдсонгүй.

Тус хөмрөгт нэг хоёр хуудас эмийн жор нилээд олон байгаа юм. Эмийн жороос хамгийн их нь Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй *"الطبيب الحبيب"* "Харъяагч эмч" гэдэг жор юм. Үүнд эм найруулах олон жор байгаа нь сонирхолтой юм.

Бас хятад хэлнээс орчуулсан *تفسير القرآن الكريم* IV, VI дэвтэр буй. IV дэвтэр нь 81 хуудастай 18 зурагтай. VI дэвтэр нь 128 хуудастай 11 зурагтай юм. Энэ дэвтэрт зүү тавихад хэрэглэх 9 зүү, түүний хэмжээ, зүү тавих цэг, хэдийд зүү тавьж болохыг заасан цаг хугацааг гаргасан байна. Үүнийг Ойрдод орчуулсан болохыг түүний хэл найруулгаас мэдэж болно.

Хуучин бичиг дурсгалын зүйлд орос хэлнээс орчуулсан ном маш ховор юм. 1960 онд Хөвсгөл аймгийн Рашаант сумаас 153 хуудастай нэгэн дармал номыг Улсын нийтийн номын сангийн ажилтан нар олж авчээ. Энэ ном нь «*شعير بطحسين*» гэдэг нэртэй, хүүхдийн өвчнийг анагаах тухай ном байв. Нэгдүгээр дэвтэр нь 217 бүлэгтэй, хоёрдугаар дэвтэр нь 84 бүлэгтэй.

Энэ хоёр дэвтэрт өвчний шинж тэмдэг, тэр өвчин ямар шалтгаанаар үүсэх, хэрхэн эмчлэх тухай тодорхой дурджээ. Мөнхүү хоёр дэвтрийн хавсралт болгож эмийн ургамлын орос монгол хадмал нэрийг ард нь жагсаасан байна.

Энэ номыг Иосиф Камнечук гэгч зохиож "Титу-
ларный советник болоод квалер Микулай Лебедев"

Гэдэг хүн орчуулж 1811 онд хэвлэн гаргасан байна.

Европ зүгийн анагаах ухааны номыг монгол хэл-
нээ орчуулсны анх нь энэхүү " Ахархан сургаал"
байж ч магадгүй.

8. Бурхан шашны холбогдолтой

судар

Тус хөмрөгт хадгалагдан байгаа номын 42,1 хувь нь буюу 175 ном нь бурхан шашны холбогдолтой буйл юм. Үүнийг дотор нь бид судрын аймаг, тогтоол тарнийн аймаг, итгэл бодь мөрийн аймаг, уншлагын аймаг, эш зарлигийн аймаг зэрэг 7 ангид хуваасан билээ.

Судрын аймгаас "ᠰᠤᠳᠣᠷᠢᠨ ᠠᠶᠢᠮᠭ᠎ᠠ" "Sudurin Aimgās"
 Райсаракша "ᠷᠠᠶᠢᠰᠠᠷᠠᠬᠤᠰᠠ" "Raysaraksha"
 Тогтоол тарнийн аймгаас "ᠲᠣᠭᠲᠣᠭᠣᠯ ᠲᠠᠷᠨᠢᠶᠢᠨ ᠠᠶᠢᠮᠭ᠎ᠠ" "Togtool Tarniin Aimgās"
 Итгэл бодь мөрийн аймгаас "ᠢᠲᠦᠭᠡᠯ ᠪᠣᠳᠡ ᠮᠥᠷᠢᠶᠢᠨ ᠠᠶᠢᠮᠭ᠎ᠠ" "Itgel Bod' Möriin Aimgās"
 зэрэг томхон судрууд байна. Эдгээр хөлгөн судрын
 ихэнхийг Зүүн гарт орчуулсан юм.

Ойрд нутагт шарын шашин ихэд дэлгэрч ном судрыг хуулан бичиж тахиx болсноос гадна зарим хүмүүс буяныг бодож тухайлсан номыг олон хувь бичиж тараах ёс байжээ. Тийм ч учраас зөвхөн манай хөмрөгт

зэрэг ном 26-80 хувь хүртэл буй.

Энэ бүлэгт орж байгаа ном судар бол бүхэлдээ шашны агуулгатай болохын дээр шүтлэг, уншлага, шашны дотоод зан үйл, шашны ёс суртахуун, үйлийн

[illegible]

Төмөр тахиа жил бол Галданцэрэн хааны эсөн мэнд байсан үед ганц удаа тохиолдож байгаа бөгөөд энэ нь 1741 он юм. Дээр хоёрдугаарт дурдсан Алтан гэрлийг 1741- 1761 онд барласан лавтай мэдээгээр үзвэл хорин жилийн хугацаанд Алтан гэрлийн судрыг хоёр удаа барласан гэж үзэж болохоор байна. Нэгдүгээр бар буюу 1741 онд барласан Алтан гэрлийг Зүүн гарт, хоёрдугаар бар буюу 1741-1761 оны хооронд барласан Алтан гэрлийг Ижил мөрний халимагт тус тус барласан байна.

116

4. *Барын хүрээ* Барын хүрээ 53,5 х II см.
хэмжээтэй 69 хуудаатай, хэл зохиолын хүрээлэн-
гийн тод монгол номын хөмрөгийн 3-р тэмдэгтэй
нэг хувь.

Барын хүрээ 31,5 x 7,0 см. 25 хуудастай. Хэл зохиолын хүрээлэнгийн 644 /537 тэмдэгтэй. Төвд, тод монгол хадмал бар.

Барын хүрээ 19,2 х 4,9 см. 55 хуудаатай.
Яг үүний ижил барын судар академич Ринченгийн
хувийн номын санд I хувь, Улсын нийтийн номын
санд 2, тус хөмрөгийн I,2-р тэмдэгтэд 2 хувь буй.

117

сэн болох тухай академич Ринчен бичсэн байна¹⁷⁵.

تفہیم و درود، عشق و محبت، سیرت و اخلاق، و غیرہ التذکرہ و تذکرہ، ۸۱۵۰ = ۷

Барын хүрээ 19,5 х 4,5 см. 56 хуудастай.

Энэ сударт барласан тухай төгсгөлийн үг байхгүй
Үүний ижил хувь Ленинград дахь Дорно дахиныг суд-
лах салбар хүрээлэнд буй.

8. قهقهه و خنده در هنگام سرفه کردن و تپیدن قلب و تنگی نفس

33,5 х 13,0 см хэмжээтэй. 26 хуудастай.

Увс аймгийн орон нутаг судлах музейд хадгалагдан буй.

Тус хүрээлэнгийн тод монгол номын хөмрөгийн 6^B, 9, 10, 183, 413, 482 /18/, 638 /47/-р тэмдэгт "Таслагч очир" судар нь дээр дурдсан барын судраас хуулсан төгсгөлийн үгтэй байна. Барласан тухай төгсгөлийн үгийг хойно сийрүүлбэл:

[illegible]

Энэхүү төгсгөлийн үгнээс үзвэл мөн л Галданцэрэн хааны зарлигаар хэсэг лам нар эх бичгүүдтэй тулган шүүж төмөр тахиа жил буюу 1741 онд монголоор хэвт даруулсан байна.

C 320 = 9. "ᠰᠣᠳᠯᠠᠬᠤᠳᠠᠬᠢᠨᠲᠤᠰᠤᠯᠠᠭ" Дорно дахиныг судлах
Ленинград хотын салбар хүрээлэнгийн гар бичмэлийн
хөмрөг Mong. xyl. C. 320, inb. 196 I, n 757 тэм-
дэгтэй 20 хуудастай. 1966 онд Ленинград хотод

байх жавшаанд энэ барыг үзсэн бөгөөд 1966 оны намар уг номын гэрэл зургийн хальсыг Азийн улс түмнийг судлах Ленинград хотын салбар хүрээлэнгээс бэлэглэсэн билээ. "Дарь эхийн магтаалын" барласан тухай төгсгөлийн үгийг хойно бүтнээр нь сийрүүлбэл:

[illegible]

Энэхүү төгсгөлийн үгнээс үзвэл өглөгийн эзний хатан Содномдулма хэвт сийлүүл гэсэн зарлигаар урд Рабжамба Зая хутагтын гэгээн хөрвүүлснээс хойш бичээч тэргүүтэн эндүүрсэн бүгдийг эх бичгүүдтэй тулган шүүгээд хэвт даруулсан гэсэн мэдээ байна. Тэгээд өглөгийн эзэн хан хатан улс

бүгдийн санасан хэрэг улам түргэн бүтэхийг ерөөсөн байна.

10. «*Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгийн 937/5/ -р тэмдэгтэй ганц хувь, 12 хуудастай. Дан хар бэхээр барласан. Барын хүрээ 22,3 х 8,4 см. Барласан тухай төгсгөлийн үг байхгүй.*

11. «*Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгийн 938/1/-р тэмдэгтэй. Ганц хувь, 5 хуудастай. Дан хар бэхээр барласан, барын хүрээ, 22,1 х 6,8 см. Барласан тухай төгсгөлийн үг байхгүй.*

12. Тарни. Сийлсэн мод нь Увс аймгийн орон нутаг судлах музейд буй. Модноос буулгасан дардас нь хэл зохиолын хүрээлэнд буй. Барын хүрээ 38,5 х 5,7 см.

13. Номын хөнжил. Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөг 1068-р тэмдэгтэй. Ганц хувь. Барын хүрээ. 103,5 х 62 см.

14. «*Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгийн 637 /46/-р тэмдэгтэй. Энэ номын орчуулсан хийгээд барласан тухай төгсгөлийн үг нэг учраас бүгдийг хойно сийрүүлбэ:*

«*Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгийн 637 /46/-р тэмдэгтэй. Энэ номын орчуулсан хийгээд барласан тухай төгсгөлийн үг нэг учраас бүгдийг хойно сийрүүлбэ:*

Төгсгөлийн үгнээс үзвэл энэ номыг Шаравжамц гэдэг хүн Галданцэрэн хааны зарлигаар орчуулсан байна. Тэгэхдээ Рабжамба хутагт буюу Зая бандид болон Мэргэн лам хоёрын хөрвүүлснийг дагаж модон хулгана жил орчуулж барт сийлсэн тухай мэдээ байна. Модон хулгана жил гэдэг нь 1744 онтой тохирч байна.

Зүүн гар, халимагт хэдий үеэс эхлэн тод монгол ном барласан болохыг тодорхойлоход хэцүү боловч олдсон барын ном, тэдгээрийн төгсгөлийн үгнээс үзвэл ихэнх номыг Галданцэрэн хааны үед барласан байна. Дээрх үед тод монгол номыг гараар дам дам хуулан авч байсан байж болох юм. Ингэж гараар хуулан авч байсны баримтыг Зая бандидын намтраас олж болно. Зая бандидын намтарт: "Тэр намар ч Сэнгээ урьд хутагтын гэгээн сэрүүн цагт таны орчуулсан номыг цөм салгаж авсу хэмээн ам авснаа санаж, луу жилийн /1664 он/ намар хэлмэрчийг бичээчтэй залж хэлмэрчээр Галсан, орчуулган бичээч Гэлэн, хурдан бичээч тэргүүтэн есөн бичээчээр бичүүлэв"¹⁷⁶ гэжээ.

Нөгөө талаар Галданцэрэн хааны үед барласан "Найман мянгат", "Таслагч очир", "Алтан гэрлийн" төгсгөлийн үгэнд "Равожамба хутагтын гэгээн хөрвүүлснээс завсарт бичээч тэргүүтний эрхээр үлэгсэн тасрагсан эндүүрэгсэн бүгдийг" эх бичиг, тайлбар зэрэгтэй тулган шүүж барласан гэж байна. Мөн тэр үед барласан болов уу гэж үзэж байгаа "Дарь эхийн" магтаалд "Рабжамба Зая хутагтын гэгээн ариун хөрвүүлснээс завсарт бичээч тэргүүтний эрхээр эндүүрсэн бүгдийг зассан" гэж байна.

Үүгээр үзвэл Галданцэрэн хаанаас өмнө Ойрдод номыг гагцхүү бичээч нар гараар сийрүүлэн бичсээр ирснийг нягтлан шүүж гэдгийг тодорхойлон дурдаж байгаа бололтой.

Ойрдод тод монголоор барласан ном угаас цөөн болохоос гадна бидэнд уламжлагдаж ирсэн нь бүр цөөн төдий боловч Монголын соёлын үнэт өв болон үлдэх юм.

Дөрөвдүгээр бүлэг
ОЙРДЫН ЗАЯ БАНДИД БОЛОН ТҮҮНИЙ

ШАВЬ НАРЫН ОРЧУУЛГА

"Сарны гэрэлд" Зая бандидын өөрийн нь орчуулсан 177 ном, гурван шавийн нь нэмж орчуулсан 37 номын нэр байгааг бид сайн мэднэ¹⁷⁷. Гэвч тэдгээр орчуулгаас одоо бидний үе хүртэл хэд нь хадгалагдаж ирсэн, хэдийд хэн хэний дурдсанаар Зая бандид орчуулсан бэ, хэн хэн гэгч хүмүүс Зая бандидын хамт ажиллаж байв гэдэг асуудлыг тайлах явдал бол зөвхөн Зая бандидын намтрын бүдэг бүрхэг хэсгийг тодруулах төдийгөөр зогсохгүй, ХҮП зууны үеийн Дөрвөн ойрдын түүхийн зарим баримтыг аль нэгэн хэмжээгээр сэлбэхэд нэмэр болох юм.

I. Зая бандидын орчуулга

Зая бандидын намтар "Сарны гэрэлд" барс жилээс барс жилийн хооронд буку 1650-1662 оны хооронд орчуулсан номын нэрсийг дурдсан байна. Үүгээр баримт болгон Зая бандид ном орчуулах ажлаа 1650 оноос эхэлсэн гэж үзэж болохгүй юм. Учир нь зарим номын төгсгөлийн үгнээс үзэхэд 1650 оноос өмнө, тод үсэг зохиохоос ч өмнө орчуулсан лавтай баримт гарч байна.

"Банчин хутагтын тууж" гэдэг номын төгсгөлийн үгэнд :

ᠰᠠᠨᠴᠢᠨ ᠬᠤᠲᠤᠭᠲᠤᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
ᠰᠠᠨᠴᠢᠨ ᠬᠤᠲᠤᠭᠲᠤᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
ᠰᠠᠨᠴᠢᠨ ᠬᠤᠲᠤᠭᠲᠤᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
ᠰᠠᠨᠴᠢᠨ ᠬᠤᠲᠤᠭᠲᠤᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ

8	مۆھىتلىق ھەيۋەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	11
9	تەبىئىيەتتىكى ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	8
10	تەبىئىيەتتىكى ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	12
11	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	14
12	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	15
13	تەبىئىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	16
14	تەبىئىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	18
15	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	19
16	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	23
17	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	74
18	تەبىئىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	24
19	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	25
20	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	27
21	Таван төрөл مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	30-34
22	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	40
23	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	41
24	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	42
25	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	43
26	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	44
27	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	45
28	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	46
29	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	48
30	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	50

31	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	54
32	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	57
33	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	87
34	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	88
35	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	89
36	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	29
37	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	120
38	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	97
39	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	63
40	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	178
41	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	узеники 22
42	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	узеники 28
43	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	
44	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	38
45	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	13
46	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	124
47	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	58
48	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	184
49	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	51
50	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	
51	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	56
52	مەدەنىيەتلىك ئىشنى ئىشلىتىش ئىشلىرىنى بىلگەن	MƏH	47
53	Мәдәни җәмәғәт	Ленинград	70
54	Мәдәни җәмәғәт	MƏH	122
55	Мәдәни җәмәғәт	MƏH	17

22	Эзэн ахай засагт номын хан
23	Өөрийн шавь Намхайринчен , Мэргэн оточ өөлд?
24	Ачид цорж тэргүүтэн дурдсанд
25	Тайш ахай
26	Алдар бичээч Омбо
27	Далай дархан цорж
28	Чагнаадорж
29	Далай тайшийн 5-р хүү Гомбо ноён
30	Ачит цорж, Очирт тайж, Тайш ахай
31	Намхайринчен
32	Шарав гэлэн
33	Сэнгэ
34	Ачит цорж
35	Авлай Баатар
36	Авлай Баатар
37	Ачит цорж
38	Эрхчүүд гэлэн Данзанжамц, тайж Омбо, Аюуш тэргүүтэн олны дурдсанд
39	Жодва
40	Дархан цорж
41	
42	Лоорой гэлэн
43	?
44	Алдар зайсан
45	Ахай Чүүкэр
46	Аюуш
47	Ойрд Дамба Онбо
48	Рабжамба Содва
49	Очирт тайж
50	Сономсо, Дайчин

51	Ахай Чүүкэр
52	Үкэрэй баатар тайж
53	Марза Эрдэнэ хиа
54	Даржаа гавж
55	Хонжин лам
56	Олны дурдсанд
57	Сонин уран бичээч Үйзэн
58	Дархан цорж
59	Цэцэн хун тайж
60	Дэмч Гунгаашарав
61	Аюуш
62	Данзансамбуу
63	Бодисуг хатан
64	Очирт тайж
65	Аюуш

Дээр дурдсан хүмүүсээс хамгийн олон ном орчуулуулахыг хүссэн хүн бол Ачит цорж байна.

3.Дурдагсадыг түүхийн сурвалж бичгээс хайсан нь

Зая бандидаас ном орчуулуулахыг хүсэгчид нь Зүүн гар улсын түүхэнд хир зэргийн үүрэг гүйцэтгэж байсан хүмүүс вэ гэдгийг гарын доор буй түүхийн сурвалж бичгээс хайж тодорхойлохыг оролдье.

I. Ачит цорж. Энэ хүн I,7,18, 24,30,34,37-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энэхүү Ачит цорж гэгч хүн Зая бандидтай ойр дотно байсан хүн болох нь "Сарны гэрлээс " тодорхой мэдэгдэж байна. "Тэр өвөл /1652/ Цэцэн хан, Бурдыг оруулж ирэв. Тэр явдалд Галдамба ч арван долоотойдоо Янгир хааныг чичсэн ажээ. Эхийн тухай / Цэцэн ханы эх Гүнж хатан, Л-Б/ зуун хөвгүүн цуглуулснаас тавин хөвгүүнийг нь хутагтад / Зая

бандидад, Л-Б/ банди болгов. Бусдыг нь Ачит цорж тэргүүтэн бус ламд өгөв"¹⁸³ гэжээ.

" Ер лам барьсан их лам нар олон буй боловч ламд үнэн сүжгээр төгссөн бөгөөд ламын номын үйлийг дэлгэрүүлэгч нь Ачит цорж мөн болно"¹⁸⁴ гэжээ.

2. Ахлай алдар буюу Алдар зайсан. Энэ хүн 3, 10, 44-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна.

Энд дурдаж байгаа Ахлай алдар буюу Алдар зайсан нь Зүүн гарын түүхэнд гардаг Алдар тайж гэдэг хүн мөн болов уу гэж таамаглаж байна. 1655 онд Зая бандидыг " Алдар тайж залж их сүжиглэн хүндлэхүйн үүднээс ном ч олныг буулгаж аван сүжиглэн тахирын тул гэгээний хувцасыг бүрнээ авч, 300 адуу, 30 тэмээ өргөн, ахуй их сүжиглэн үйлдэв"¹⁸⁵ гэжээ. Үүгээр үзвэл бичиг үсэгтэй боловсронгуй хүн байсан бололтой.

3. Кишкив, Цэвээн цэцэн тайж. Энэ хоёр хүн 4-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүсчээ. Энэхүү Кишкив Цэвээн цэцэн тайж хоёрын тухай товч боловч мэдээ "Сарны гэрлээс" олдож байна. "Хүрээг Кишкив, Цагаан цэцэн тайж /Цэвээн цэцэн тайж/ гурван хүүхэд залж Ураг Мунцаг гэдэг газар өвөлжив"¹⁸⁶ гэжээ. Кишкив, Цэвээн цэцэн тайж хоёр Зая бандидыг залсан оныг хөөн үзвэл 1654 онтой тохирч байна.

4. Дарь увшинз буюу Дарь эх. Энэ хүн 5,8-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Дарь увшинз, Дарь эх хоёр нэг хүн бололтой. Дарь увшинз бол Хоо өрлөгийн охин, Эрдэнэ баатар хун тайжийн хатан юм. Эрдэнэ баатар хун

тайж Дарь увшинзаас гадна 8 эхнэртэй байсан байна. Оросын архивын баримт бичигт "Дарь убасалча" гэж тэмдэглэсэн байна¹⁸⁷.

1643 онд оросын элч Ильич гэгч Эрдэнэ баатар хун тайжийн өргөөнд очиход Эрдэнэ баатар хун тайж өөрөө байсангүй, Киргиз, Хасагийн эсрэг аян дайнд мордсон байжээ. Гэвч түүний их хатан Хоо өрлөгийн охин Дара-Уба-Залча оросын элчийн бэлгийг хүлээн авсан гэж Сибирийн түүхийг бичсэн Фишер дурдсан¹⁸⁸ байна. Энэ хатны нэрийг бас Юм Агас гэдэг. Эхлээд Хошуудын Цүүкэрийн хүү Эрдэнэд өгсөн боловч хожим нь Эрдэнэ баатар хун тайжтай суужээ. Юм Агас хатан 1687 онд нас баржээ¹⁸⁹.

5. Батмөнх тайж. Энэ хүн 6,20-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энд дурдаж байгаа Батмөнх тайжийн тухай тодорхой мэдээ олдохгүй байна. Уг орчуулгын төгсгөлийн үгэнд Хөндлөн увшийн 6-р хүү гэсэн байна. Тэрхүү Хөндлөн увшийг Ахай хатны таван барсын нэг Хөндлөн Увш буюу Хөндлөн Дүүрэгч байж магадгүй гэж таамаглахаас эер зүйлгүй. Хөндлөн Увш буюу Хөндлөн Дүүрэгч 16 хүүтэй байсны 6-р нь Гэвж ноён, 7-р нь Мөнх гэдэг нэртэй байсан тухай " Илтгэл шандирт" дурдаг¹⁹⁰ байна. Увш Түмэний бичсэн " Дөрвөн ойрдын түүхэнд" Дүүрэгч Увш буюу Хөндлөн Дүүрэгчийн хөвгүүдийг тоочсон байна. Үүнд Колебе Далай Увш, Увш хун тайж, Дорж Эрх дайчин зэрэг хөвгүүд байсан тухай дурдаж¹⁹¹ байна.

6. Намуцэрэн. Энэ хүн 9-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энд нэр гарсан Намуцэрэнгийн эцэг бол Хоо өрлөгийн хүү Шүхэр дайчин юм. Энэхүү Шүхэр дайчингийн 3-р хүү бол Намуцэрэн

мөн. Намуцэрэн, Зая бандид хоёр ойр дотно явсан хүмүүс бололтой. 1655 онд Зая бандидыг их бага ноёд дараалан залж байсан тухай "Сарны гэрэлд" дурдаж байна. Тэрхүү их ноёдын тоонд Намуцэрэн орж байна. "Түүнээс аван Зай хүртэл Огжодба, Мэргэн тайж тэргүүтэн, Гомбо Илдэний хөвгүүд, Санжин, Намуцэрэн тэргүүтэн их ноёд хийгээд Шаврав Омбо, Цэрид, Цолом тайж тэргүүтэн өчүүхэн ноёд тасралтгүй залж цай цав тэргүүтэн бариц их багын зэргээр ахуй их үйлдэн, энэ хойдын цагаан буяны хөрөнгийг цацав"¹⁹² гэж бичсэн байна.

7. Ахай увшинз Ролмажамц. Энэ хүн II-р ном орчуулахыг Зая бандидаас хүссэн байна. Ахай увшинз Ролмажамц буюу Дулмажамц гэдэг хүний тухай гарын доор буй хэрэглэгдэхүүнээс мэдээ олдсонгүй. Гэвч Хань ноён Хонгорын их хатан "Таван барын" эх Ахай хатан мөн байж ч болох юм. Хэрэв энэ таамаглал зөв болох аваас Ахай хатны "Таван барс"¹⁹³ буюу таван хүүгийн ахмад нь Байвгас баатар, түүний өргөмөл хүү Зая бандид учраас ураг төрлийн холбоотой болох юм.

8. Жодва. Энэ хүн 12,17,39-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энэхүү Жодвын тухай тодорхой мэдээ бидэнд олдохгүй байна. Харин Хөх нуурын Жодва баатар байж магадгүй. Жодва баатар бол Эрдэнэ баатар хун тайжийн хүү, Сэвданжалын эцэг болох хүн.

9. Тайш ахай. Энэ хүн 13,17,16,30-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энэхүү Тайш ахай гэгч чухам ямар хүний хатан болохыг тодорхойлж чадсангүй. Энэ хатан 1644 оны хавар нас барсан тухай Сарны гэрэлд бичиж байна. Үүнд:

"... Хааны хатан Тайш Биж хэмээх газар нас нөгцсөнд тэр тухай ерөөл аван гэгээнийг залахаар Бонидар өрлөг Бэчин жилийн / 1644/ өвлийн сүүл хоринд хүрч ирэв"¹⁹⁴ гэж дурдсан байна.

10. Тарзан банди. Энэ хүн 14-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энэхүү Тарзан бандийн тухай төдий л тодорхой бус мэдээ орчуулсан зарим номын төгсгөлийн үгнээс олдож байна. Жишээлэхэд Сундуйн судрыг үргэлжлүүлэн орчуулахад энэ хүн оролцож байжээ. Сундуйн төгсгөлийн үгэнд "хоёр хэлт Тарзан гэлэн" гэж бичиж байгаагаар үзэхэд сайн орчуулагч байсан байна. Бас "Эрдэнийн сан Сувашидын" тайлбарыг орчуулсан байна.

11. Ахай Чүүкэр. Энэ хүн 15,45,51-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энэхүү Ахай Чүүкэр буюу Чүүкэр Увш бол Дөрвөн ойрдын түүхэнд гардаг нэртэй хүний нэг юм. Чүүкэр хошуудын хүн, Эрдэнийн эцэг¹⁹⁵ Ахай Чүүкэр буюу Чүүкэр Увшийн тухай мэдээг "Сарны гэрлээс" шүүн үзвэл: 1651 онд Хөх нуурт байж байгаад Зая бандидын хамт Барйбүн хийдэд очиж байжээ. 1662 оны хавар Чүүкэр увш Төмөр цорго гэдэг газар хаваржиж байсан байна. 1664 онд хошуудын Цэцэн ханы хатан Пунцагдулма, хүү Галдамбаагийн хамт Чүүкэр Увшийнд зочлон очиж байжээ. 1676 онд хошуудын Цэцэн ханы талд явж Галдан бошигтод цохигдсон¹⁹⁶ байна.

12. Очирт тайж. Энэ хүн 17,30, 49,64-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Очирт тайж бол хошуудын хүн. Байвгас баатар хэд хэдэн хатантай байсан бөгөөд түүний их хатан Гүнжээс төрсөн хүү бол Очирт тайж болно. Очирт тайж чухам

хэдэн онд төрсөн нь тодорхойгүй боловч Г.С.Лыт-кин 1605-1614 оны хооронд төрсөн болов уу гэж бичсэн байна.

Очирт тайжийн үйл явдлыг "Сарны гэрлээс" хөөн үзвэл: 1639 оны өвөл Тарвагатайн Харвагайд ~~өвөлжиж~~ байхад Зая бандид Төвдөөс ирж тэнд өвөлжиж байжээ. 1640 оны "Их цаазыг" тогтооход оролцож байсан байна. 1642 онд Очирт тайжийнх Бугас гэдэг газар өвөлжиж байжээ. 1644 онд Лавшийн Хар тал тийш нүүсэн байна. 1646 онд Дөрвөд, Хөндлөн Увш, хоёр тайжид /Цэцэн хан, Баатар хун тайж/ цэрэглэв. 1647 онд Очирт тайж, Илийн Талгарт өвөлжиж байжээ. 1647 онд Очирт тайж Зая бандидтай уулзаад дараа нь Төвдөд явахаар шийдвэрлэсэн байна. 1650 онд Очирт тайж, дархан Эрдэнэ хун тайж гэгчтэй уулзаж дотно бололцсон байна. 1652 онд Очирт тайж Хар тал гэдэг газар өвөлжиж байв. Энэ жил Очирт тайжийн эх Гүнж хатан нас барсан байна. Мөн онд Очирт тайж Бурдыг оруулж авсан байна. Энэ үед хүү Галдамба нь 17 насанд хүрсэн байна. 1653 онд тэр Төвдөд яваад 1655 онд тэндээс буцаж ирсэн байна. 1657 онд Зүүн гар, баруун, зүүн хоёр хэсэг болж баруун талыг Очирт тайж тэргүүлж, зүүн талыг Авлай тэргүүлж байжээ. 1658 онд Зая бандид Очирт тайжийнд ирэхэд Очирт тайжийн хатан Пунцагролма зуур хоногийн газар, тайж өөрөө үдийн газар угтаж авч байсан байна. 1660 оны намар Боом гэдэг газар Очирт тайж, Авлай хоёрыг эвлэрүүлэхийг оролдсон боловч бүтэмжгүй болсон байна. 1661 оны өвөл Очирт тайж Хайрт голыг гатлаж нүүгээд мөн оны зуны тэргүүн сарын 3-нд Очирт тайж, Авлай хоёр тулж Авлайг ялсан байна. 1665 оны өвөл Очирт тайж Хөх усан

гэдэг газраас Төвдөд явсан байна. 1666 онд Очирт тайжид Далай лам Цэцэн хан гэдэг цол олгож байжээ. Мөн онд нутагтаа буцаж иржээ. 1667 онд Цэцэн ханы хүү Галдамба нас барсан байна. 1671 онд Цэцэн хан Дайчин Дүүрэгч, Дорж Дайчин нарыг оруулж авсан байна. 1675 онд Цэцэн хан Галдан бошигтод цэрэг мордуулав. Мөн онд Цэцэн хан Хар Борхиног хэмээх газар өвөлжсөн байна. 1676 оны эхээр Галдан бошигтын цэргээс Цэцэн хан завдан зугтан гарсан байна. Мөн онд Цэцэн хан өвчтэй байсан байна. 1676 оны өвөл Цэцэн ханы өргөө Эрчист өвөлжив. Тэр оны өвлийн дунд сард Шар бул гэдэг газраас Цэцэн ханыг Галдан бошигт олзлон авсан байна. 1680 оны өвөл Бор талд Цэцэн хан нас барсан байна¹⁹⁷.

13. Сэртүг. Энэ хүн 18-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энэхүү дурдсан Сэртүгийн тухай мэдээ сурвалж бичигт маш ховор тохиолдож байна. 1657 оны өвлийн тэргүүн сард Авлайн сүмийг амилуулахад "Хутагтын гэгээн, Даян цорж, Сэртүг цорж /Ачит цоржийн нэр биш байгаа?/ тэргүүтэн мянга дүүрэн хуврагууд"¹⁹⁸ байсан тухай "Сарны гэрэлд" дурдсан байна.

14. Гомбо ноён. Энэ хүнийг нас барсанд зохиулж 19-р номыг Зая бандид орчуулжээ. Энд дурдаж байгаа Далай тайш, түүний хүү Гомбо ноён нар бол Ойрдын түүхэнд гардаг нэртэй хүмүүс юм. Далай тайш бол Дөрвөдийн хүн. Далай тайшийг түүхэнд "Баатар тайш", "Далай баатар" гэж нэрлэх нь буй. "Дөрвөдийн өвөг нэр Борнагал, Зүүн гарын өвөг Исэмүн дархан ноёнд ах дүү болно. Борнагалын хүү Эшингэй тайжаас гурван үе уламжилж Далай тайшид хүрч ирээд долоон хүү төрөв"¹⁹⁹ гэж илтгэл шас-

дирт бичжээ. Далай тайшийн долоон хүүгийн ахмад нь Минжүү, 2-р нь Чойн, 3-р нь Тойн, 4-р нь Омбо, 5-р нь Гомбо, 6-р нь Даян тайш, 7-р нь Торхон /Дорхон ?/ тайш эдгээр болно²⁰⁰.

Гомбо ноён чухам хэдэн онд төрснийг магадлах баримт бидэнд олдсонгүй. Харин 1655 оны хавар нас барсан байна. Энэ тухай "Сарны гэрэлд" бичсэн нь "Тэр хавар Дөрвөд Гомбо ноён нас нөгцсөнд хүрээг залж ерөөл буян номыг ахуй их үйлдсэнд дээд номын рашаанаар ханган үйлдэв"²⁰¹ гэжээ.

15. Эрхчүүдийн хувьтан. Энэ бүлэг хүмүүс 21-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. гэж бичжээ. "Эрхчүүд" гэдэг үгийг зарим эрдэмтэд дөрвөлжин бичгийн дурсгалын зүйлд байдаг "erke" үг гэдэг үгтэй холбож байна. Тод үсгийн ном орчуулуулахыг хүсэгчдийн дотор "Эрхчүүд гэлэн Данзанжамц" гэдэг хүний нэр тохиолдож байна. Бас "Маань гамбүм" гэдэг номын төгсгөлийн үгэнд "Эрхчүүдийн равжамба цорж Зая бандид орчуулсан" гэж байна. Зая бандидын яс нь хошууд, отог нь гөрөөчин, гөрөөчний дотор Шангас гэж өөрийн намтарт тодорхой байдгийг бид сайн мэднэ²⁰². Ийм учраас "Эрхчүүд" гэдэг үг овог уу, эсвэл дээдэс, язгууртан гэсэн утгатай үг үү гэдгийг нягтлан үзүүштэй.

16. Ахай Засагт номын хан. Энэ хүн 22-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Ахай Засагт номын хан бол Гэрсэнз Жалайр хун тайжийн угсааны хүн. Гэрсэнзийн ахмад хүү Ашихай, түүний хүү Лайхур, түүний хүү Сувади. Энэхүү Сувадийн үед "Засагт хан" хэмээн өргөмжилжээ. Энд дурдсан Ахай Засагт номын хан бол Сувади мөн. Сувади бол 1640 оны "Их цааз" зохиоход оролцож байсан байна.

Засагт хан, Зая бандидад элч илгээн залсанд Халхын Засагт ханаас Түшээт хаан, Цэцэн хан залж 1641-1642 оны үед явсан байна. Тэгээд Засагт хан, Зая бандидыг "Хоёр гурван жил манай дээр суу" гэсэнд татгалзаж Ойрд нутагтаа буцсан байна. Засагт хан 1642 онд "Эцгийн ном Пачойг орчуулж хайрла" гэж бичээч Нанс гэдэг хүнийг дагуулж бараа болгон явуулсан байна²⁰³. Тэгээд Зая бандид, Засагт ханы хүссэн ёсоор 1643 оны 6-р сард Эцгийн номыг орчуулж дуусгасан байна. Зая бандид тод үсгийг зохиохоос 5 жилийн өмнө орчуулж монголоор бичсэнийг хожим тод үсгээр буулгасан байна.

17. Намхайринчен, Мэргэн оточ. Энэ хоёр хүн 23, 31-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энэ хоёрын тухай сурвалж бичгүүдэд ямар ч мэдээ олдохгүй байна. Харин энэ номын төвд орчуулга, буриад барын төгсгөлийн үгэнд цорж Намхайринчен гэсэн байна. Зураач Намхайринчен, цорж Намхайринчен хоёрын аль нь зөв болохыг одоогоор тодорхойлж чадахгүй байна.

18. Алдар бичээч, Омбо. Энэ хоёр хүн 26-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Алдар бичээч, Омбын тухай тодорхой мэдээ бидэнд олдохгүй байна. Ер нь Зая бандидын дэргэд байсан шилдэг бичээч мөн бололтой. 1643-1644 онд "Маань гамбүмийг" Зая бандид орчуулахад Алдар бичээч, Омбо нар үнэсэн самбарт буулган авч байснаар үзэхэд тэр үед л лав байсан хүмүүс байна. Түүнээс гадна Алдар бичээч, Омбо нар "Мялын тууж", "Банз-рагч", "Үлгэрийн далай" зэрэг номыг үнэсэн самбар болон цаасанд бичиж байжээ.

19. Далай дархан цорж. Энэ хүн 27, 40, 58-р

ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Далай дархан цорж буюу Дэрхан цоржийн тухай мэдээ гарын доор байгаа хэрэглэгдэхүүнд төдий л элбэг тохиолдохгүй байна. Юу ч гэсэн Зая бандидтай ойр дотно байсан, бас ч Эрчист тусгаар сүмтэй байсан хүн юм. Энэ тухай бичсэн зүйлийг "Сарны гэрлээс" сийрүүлбэл: "Тэр бичин жилийн /1644/ зун Очирт тайжийнд /Зая бандид Л-Б/ еед болон зуссанд, тэнд Эрчисийн сүмд Дархан цорж залав. Хог-сали Бахнагаас хайдагаар Очирт тайжийн Лавшийн хар тал тийш нүүв. Хүрээ Дархан цоржийн сүмд тэнд еед болж тэнд өвөлжив"²⁰⁴ гэжээ.

20. Шарав гэлэн. Энэ хүн 32-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Шарав гэлэнгийн тухай "Сарны гэрэлд" хоёр ч мэдээ буй. 1689 онд Ноён гэлэн гэдэг хүн 58 хүнийг алсан тухай "Сарны гэрэлд" өгүүлжээ. Үүний дотор Шарав гэлэн орсон байна. Ингэхлээр Шарав гэлэнг 1689 онд алагдсан болов уу гэж үзэж болмоор байна. Хэдэн том лам нар нийлж олон хүнийг алсан тухай эхлээд Ноён гэлэнд, дараа нь ханд өргөсөн хоёр бичгийн эхэд Шарав гэлэнгийн тухай дурдсан байна. "Шарав гэлэнгийн амийг алах юу вэ?" "Энэ Ноён гэлэн зөвтэй, зөвгүй, Шарав гэлэн, Тарва гавж хоёр гэцэл чавганц, банди хүүхэд, найж нар /хүүхнүүд. Л-Б/ тэргүүлэн тавин найман хүнийг алав"²⁰⁵ гэжээ.

21. Сэнгэ. Энэ хүн 33-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Сэнгэ ноён бол Баатар хун тайжийн тавдугаар хүү бөгөөд Сэнгийн дүү буюу Баатар хун тайжийн 6-р хүү бол Галдан бошигт мөн. Баатар хун тайж 1634-1643 онд Зүүн гар улсын хаан ширээнд сууж байгаад нас барсны дараа Сэнгэ хаан ширээнд суугаад удаагүй байтал ах нартаа хорлогджээ. Энэ явдлыг дүү Галдан мэдмэгц Төвдөөс Зүүн

гарт эргэж ирээд атаатнаа дарж 1671 онд хаан ширээг эзэлжээ. Сэнгэ бол Зая бандидтай их дотно байсан тухай "Сарны гэрэлд" тэмдэглэсэн байна. Сэнгийн эцэг баатар хун тайж нас барсны дараа Зая бандид Сэнгэтэй уулзсан байна. Сэнгэ бол нэгдүгээрт их ноён, хоёрдугаарт сүжигтэй, гуравдугаарт, төрөл садны холбоотой гэж үзээд Зая бандид, Сэнгийг дотночилон хүндэтгэсэн байна. Сэнгэ ч Зая бандидыг хүндлэн орчуулсан номыг бүрнээр нь буулгаж авна гэж амлажээ.

1661 онд хошуудын Цэцэн хан, Авлай хоёр байлдахад Цэцэн ханы талд орж Авлайтай байлдаж байв. Мөн онд Авлайг буулгаж авсны дараагаар Авлайгаас авсан юмыг дутагдуулалгүй цөм бүрэн эргүүлж өгсөн учир Сэнгэ үнэнч гэж нэрд гарчээ. 1661 онд Сэнгэ түүний хатан Цэвээнжалмо хоёр Бадмасамбоагийн туужийг орчуулж өгнө үү гэж Зая бандидаас хүсч хадаг, морь хүргүүлж байжээ. 1662 оны зун Зая бандидыг Төвдөд явах замд Үсэг саамал /Сүү саамал/ гэдэг газар Сэнгэ өргөөндөө урьж тэнд 12 хоног саатуулж ном сонсох лам нарт цав манж барих, хувцас түгээх зэргээр буян үйлдсэн гэж бичжээ. Түүний нөгөө талаар 100 агтыг Зая бандидад өргөж байжээ. 1664 онд Сэнгэ, Зая бандидын орчуулсан номыг буулган авахуулахаар 9 хүнийг явуулж байжээ²⁰⁶

22. Авлай баатар. Энэ хүн 35,36-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Авлай баатар хошуудын хүн. Байвгас баатрын хүү. Байвгас баатрын бага хатан Сайхан Чүү хатнаас төржээ. Авлай баатар өөрийн ах Очирт тайж буюу Цэцэн хантай 30 шахам жил тэмцэлдсэн юм. Ах дүү хоёрыг тэдний хүүхдүүд

эвлэрүүлэхийг оролдож байснаас гадна Зая бандид хүртэл түүнд оролцож байжээ. Авлай баатрын үйл явдлыг "Сарны гэрлээс" хөөн үзвэл:

1639 онд Зая бандид Авлайнд очиж байсан байна. 1646 онд дөрвөд Хөндлөн увш, Баатар хун тайж Очирт тайж хоёртой тулалдахаар завдаж байхад Авлай баатар 4000 цэрэгтэй очиж эвлэрүүлж байжээ. Мөн онд Авлай Шар тохойд өвөлжсөн байна. 1648 онд Авлай баатар Зуйд, Зая бандидтай хамт өвөлжиж байв. 1650 онд Зая бандид Авлайнд ирэхэд Авлайн өргөө Хөөргийн голд байжээ. Авлай тэгэхэд хятадтай түмэн агтны худалдаа хийгээд, түүний эд мөнгийг Зая бандид өргөв. 1653 онд Зая бандидын хүрээ Төмөр цорго гэдэг газар Авлайн дээр өвөлжлөө. 1657 онд Зүүн гар хоёр анги болоход зүүн талыг Авлай тэргүүлж байв. 1660 оны намар Боом гэдэг газар Очирт тайж, Авлай хоёр Зая бандидын өмнө уулзсан байна. 1661 онд Авлай, Очирт тайж хоёр тулалдаж Авлай ялагдсан байна. Авлай бүслэлтээс гарч Бөкүүний голд буусан байна. 1668 онд Авлай урагш нүүсэн байна.

1671 онд Авлай дөрвөд Хөндлөн увштай нийлж Даян тайш, торгууд Дайчинг идээд Зайд өвөлжив. Тэнд өвөлжиж байхад Аюк Ижил мөрнөөс цэрэгтэй ирж Авлайн цэргийг дарав. Үүнээс өөр мэдээ "Сарны гэрэлд" байхгүй байна²⁰⁷.

23. Эрхчүүд гэлэн Данзанжамц, Тойн Омбо, Аюуш. Эдгээр хүмүүс 38-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. 1655 онд дээр дурдсан нэр бүхий хүмүүсээс Тойн Омбо, Аюуш хоёр Зая бандидыг залж байсан тухай мэдээ "Сарны гэрэлд" байгааг хойно сийрүүлбэл: "Тэндээс бас /Зая бандид. Л-Б/ өөд болон, завсарт тойн Омбо, Аюуш ноён хоёр залж бариц

ахуй их үйлдэв"²⁰⁸ гэжээ.

24. Аюуш. Энэ хүн 46, 61, 65-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Аюушийн тухай тодорхой мэдээ бидэнд олдохгүй байна. 65-р номын төгсгөлийн үгэнд дурдсанаар бол Аюуш Дөрвөдийн хүн бололтой. Бас 1655 онд Аюуш, Зая бандидыг урьж байжээ²⁰⁹.

25. Сономсо, Дайчин. Энэ хоёр хүн 50-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энд дурдаж байгаа Сономсо бол Пунцагролма /Пунцагдулма/-гийн нэр мөн гэж Г.С.Лыткин бичсэн байна²¹⁰. Сономсо, Пунцагролма Пунцагдулма хоёр, нэг хүний хоёр нэр гэж тааварласан нь зөв ч байж магадгүй. Баатар хун тайжийн охин Пунцагролма бол хошуудын Цэцэн ханы хатан, Галдамбын эх юм. Сономсо буюу Пунцагролмын үйл явдлыг "Сарны гэрлээс" хөөн үзвэл: 1654 онд Хөх усан хар тал гэдэг газраас Галдамба Сономсо /буюу Пунцагролма/ хоёр Дайчинд золгохоор ирж байсан байна. 1658 онд Зая бандид, Цэцэн ханы өргөөнд ирэхэд ханы хатан Пунцагролма тэргүүтэн зуур хоногийн газар угтаж авч байсан байна. 1666 онд Пунцагролма хатан Зая бандидын хойд дүрийг өөр дээрээ авъя гэж хүсэлт тавьж байсан байна.

Нөгөө Дайчин бол Торгуудын Хоо өрлөгийн хүү Шүхэр дайчин юм. Шүхэр дайчин 1640 оны "Их цаазын бичиг" тогтооход оролцож байжээ. Хоо өрлөг 1644 онд нас барсны дараагаар Ижил мөрний Халимагийн ноён болжээ. 1645 онд Зая бандидыг Шүхэр дайчин залж²¹¹ байжээ. 1654 онд торгууд Дайчин, Авлайнд зочилж байжээ. 1655 онд Москвад Дураал, Цэрэн зэрэг элч илгээн оросын Алексей Михайлович хаанд

үнэнч байхаа илэрхийлсэн²¹² байна.

26. Үкэрэй баатар тайж. Энэ хүн 52-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Үкэрэй баатар тайжийн үйл явдлыг "Сарны гэрлээс" хөөн үзвэл: 1646 онд Зая бандидыг өргөөндөө залж номын авшиг /эрх/ авч байжээ. 1659 онд Үкэрэй дайчинг нас барахад Зая бандид хүрэлцэн очиж хойдохыг нь үйлдэж байжээ. Үкэрэй дайчин лав л хоёр хүүтэй байсан нь мэдэгдэж байна. Нэг хүү Билигт гэлэн гэгч 1662 онд Зая бандидыг өвчтэй хүнд байгаа учрыг Лхасад очиж мэдэгдэхээр элч болж явжээ. Нөгөө хүү Өнчин гэгч 1676 онд хошуудын Цэцэн ханы талд орж Галдан бошигттой байлдаж²¹³ байжээ.

27. Даржаа гавж. Энэ хүн 54-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энэхүү Даржаа гавжийн тухай бага сага мэдээ "Сарны гэрэлд" байна. Зая бандид 1650 оны намар Хөөргийн голоос Төвдөд явж зам зуур Булингарт гэдэг газар өвөлжсөн байна. Тэгэхэд гавж /хожим Райчүн номын хан хэмээх цолтой болсон/ Ойрдыг зорин явж байгаад Булингарт Зая бандидтай учирч тэнд хамт өвөлжсөн байна. "Тэнд Даржаа гавжид, /Зая бандид, Л-Б/ Рабжамба цорж хэмээн цол дуудан өргөж дэвсгэр, түшлэг, жанч, гэр уналга-нуудыг ч хайрлав"²¹⁴ гэжээ. Тэгэхлээр Даржаа гавж, "Рабжамба цорж", "Райчүн номын хан" гэдэг хоёр цолтой байна. Зая бандидыг нас барсны дараагаар түүний шавь гурван хүн 37 ширхэг ном орчуулсан жагсаалт "Сарны гэрэлд" байдгийг бид тодорхой мэднэ. Үүний нэг орчуулагч нь Рабжамба цорж буюу Даржаа гавж байсан юм.

28. Хонжин лам. Энэ хүн 55-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Энд дурдаж байгаа

Хонжин ламын тухай тодорхой мэдээ олдохгүй байна. Хошуудын Цэцэн хан Төвдөд явах гэж отог отгоос түмэн агт татаж хятадад худалдахаар 1646 онд туулгаж "Монголын Хонжин ламаар тэргүүлүүлж нэг зуун хүнийг одуулав"²¹⁵ гэж "Сарны гэрэлд" дурдсанаас өөр мэдээ олдохгүй байна.

29. Бодисүг хатан. Энэ хатан 63-р ном орчуулж өгөхийг Зая бандидаас хүссэн байна. Бодисүг хатны тухай "Сарны гэрэлд" бичсэн нь Торгууд, Авлайн нагац нар, Буянт Бодисүнгийн хүү /1657 онд Зая бандидыг Л-Б / залж ерөөл аван, ном сонсон их барицнуудыг өргөв²¹⁶ гэж байна. Авлайн эхийн талыг хөөн үзвэл, Хоо өрлөгийн хатан юм уу тэдний ойр төрлийн хүмүүс байж магадгүй.

Зая бандидаас ном орчуулж өгөхийг хүсэгчдийн дотроос 1, 2, 28-р ном орчуулж өгөхийг хүссэн Чагнаадорж, 19-р ном орчуулж өгөхийг хүссэн Лоорой, 47-р ном орчуулж өгөхийг хүссэн Омбо, 48-р ном орчуулж өгөхийг хүссэн Рабжамба Содва, 53-р ном орчуулж өгөхийг хүссэн Марза Эрдэнэ хиа, 57-р ном орчуулж өгөхийг хүссэн бичээч Үйзэн, 59-р ном орчуулж өгөхийг хүссэн Цэцэн хун тайж, 60-р ном орчуулж өгөхийг хүссэн Дэмч Гунгаашарав, 62-р ном орчуулж өгөхийг хүссэн Данзансамбуу нарын тухай мэдээг сурвалж бичгээс олсонгүй.

4. Зая бандидын дэргэдийн

бичээч нар

Зая бандид богино хугацааны дотор өдий олон ном хэрхэн орчуулсныг бид сонирхон үзэх болно. Зая бандидын дэргэд монгол, тод үсэгт мэрэгжсэн олон сайн бичээч нар ажиллаж байсныг орчуулсан номын

төгсгөлийн үгнээс мэдэж болно.

Зая бандид ном орчуулахдаа төвд эх бичгийг хараад монголоор дуудахад хурдан бичээч тэр доор нь үнэсэн самбарт бичиж авдаг байжээ. Дараа нь бас нэг бичээч цаасанд хуулан бичдэг байсан байна. Жишээ нь "Хутагт их тонилсоны зүгт дэлгэрүүлэгч" гэдэг номын төгсгөлийн үгэнд :

217
218

гэжээ.

Зая бандидын орчуулга бүхэнд, үнэсэн самбарт бичсэн хүний нэр, цаасанд бичсэн хүний нэр байдаггүй. Ер нь хэмжээгээр томхон сударт үнэсэн самбар, цаасанд бичсэн хүний нэр заавал байгаа юм. Зая бандидын дэргэд хэн хэн гэгч бичээч байсныг дээр нэр дурдсан 65 номын төгсгөлийн үгнээс бид шүүн үзье.

Орчуулгын дугаар	Үнэсэн самбарт бичсэн	Цаасанд бичсэн
I	Цүлтэмжамц	Далай Омбо
2	Омбо	Ойрдын уран Хонжин
3	Мэргэн гүүш Цүлтэмжамц	Гэндэн-самбуу
4	Раднаабадраа	Гэндэн-самбуу, Чойжамц
19	Ухаант гүүш Цүлтэмжамц	Омбо

22	Олгонуудын Үйзэн бичээч Дархан Нанс, Ойрдын уран Хонжин	
23	Үйзэн дархан Нанс, Уран Хонжин	
24	Олгонууд отогтой Огторгуйн гэрэл лам, Ойрдын уран Хонжин	
27	Алдар бичээч, Омбо Уран Хонжин	тойн Чойжамц
28	Олгонууд горлос Данзанжамц	Уран Хонжин
30	Олгонууд Огторгуйн Гэрэл увш, Ойрдын уран Хонжин	
31	Раднаабадраа	Уран Хонжин
36	Цүлтэмжамц	Уран Хонжин
38	Уран Хонжин	Лувсан-жамба
50	Раднаабадраа	Цээ бум
52	Цүлтэмжамц	Алдар бичээч

Дээр дурдсан 16 номыг үнэсэн самбарт болон цаасанд буулган бичигсдийн дотор олонт нэр гарч байгаа хүн бол Цүлтэмжамц, уран Хонжин хоёр байна. Бас эдгээр бичээч нарын дотор ойрдын хүн ч байна. Олгонуудын хүн ч байна. Ийм учраас Зая бандидын дэргэд зөвхөн Дөрвөн ойрдын сайн бичээч нар цугларсан бус, Засагт хан аймгийн Олгонууд хошуудаас хүмүүс байсан нь лавтай байна.

Дээр нэр дурдсан бичээч нараас хожим нь биеэ дааж ном орчуулсан зохиосон нь нилээд байна.

5. Зая бандидын орчуулгын тогтолцоо
Зая бандид өдий олон ном орчуулахдаа гартаа

баримтлан Зая бандид болон түүний шавь нарын
орчуулгыг тогтоож болох юм.

Зая бандид бол бурхны номыг нийтэд дэлгэрүүлэхэд чухал хэрэгцээтэй төрөл зүйл бүхнээс орчуулах зорилго тавьж түүнийгээ биелүүлсэн байна. "Сарны гэрэлд" энэ тухай өөрийн нь хэлсэн үгийг тэмдэглэсэн байна. "...авах гээхийн зүйлийг үзэгэх бол "Ламрим", "Пачой" тэргүүлэн авах гээхийн зүйл олныг орчуулав. Богдсын туужны зүйлийг үзэхийг дурлавал, "Бурхны тууж", "Бүчой", "Мялын тууж" тэргүүтэн олныг орчуулав. Бүтээлийн зүйлийг үзэхийг дурлавал "Гүяриг", "Цэвэгмид", "Нууц хураангуй", "Ямандага", "Дөрвөн догшид" тэргүүтэн бүтээлийн аргын зүйл их бага олныг орчуулав. Галба тогтсон, бурхан еед болон, ном номлосон хаадын үенүүдийг мэдэхийг дурлавал "Номын гарлага", "Чухал хэрэгт" ба "Үгний сан" тэргүүтэн олныг орчуулав. Бурхны зарлиг орчуулсныг уншихыг дурлавал, "Найман мянган шүлэгт", "Алтангэрэл", "Тарвачэн-бо", "Банзрагч" тэргүүтэн их бага зарлигийн зүйл олныг орчуулав"²²² гэжээ. Ер нь Зая бандидын нийт орчуулгыг 6 ангид хувааж болохоор байна. Үүнд:

а/ Хүн яаж явах ёстой вэ гэдгийг заасан зүйл буюу авах гээхийн сургаал.

б/ Дээдсийн намтрын зүйл

В/ Бурхныг урих, бүтээхийн зүйл.

г/ Шагин дэлгэрсэн түүх

д/ Бурхны зарлигийн зүйл

е/ Нийтийн номын зүйл буюу анагаах ухаан, зурхай, дуун ухаан зэрэг зүйл.

Зая бандид зарим номыг гүйцэд орчуулж амжаа-
гүйг хожим шавь нар нь гүйцээж орчуулсан байна. 223.

6.3ая бандидын орчуулгын

байдал

Хуучны ном зохиолын орчуулгыг хянан үзвэл хоёр янз бөгөөд нэг нь уг бичгийг үгчилэн орчуулсан орчуулга, нөгөө нь чөлөөтэй орчуулсан орчуулга байна.

Зая бандидын орчуулгын нийт байдлыг анхааран үзвэл эх бичгийг үгчилэн орчуулсан орчуулга мөн байна. Жишээлэхэд Зая бандидын орчуулсан "Эрдэнийн сан сувашидийг" Цахар гэвш Лувсанцүлтэмийн орчуулгатай харгуулан үзвэл:

20-р бадаг

"تَعْلَمُ دِمَّ تَعْلَمُ وَتَرَى عَوَ مَعْلَمُ"
 تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ
 تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ
 تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ تَعْلَمُ

20-р бадаг. Цахар гэвш Лувсанцүлтэмийн орчуулга:

"محقق در مقام مدعی در محضر دادگاه
 مدعیان در محضر دادگاه مدعیان مدعیان
 مدعیان مدعیان مدعیان مدعیان
 مدعیان مدعیان مدعیان مدعیان

Цахар гэвш энэ дөрвөн мөрийг монгол шүлгийн байдалд оруулж толгойг холбохын тулд ~~мөнх~~ ~~мөнх~~ гэдэг үгсийг хэрэглэсэн байна. Тэр ч байтугай төвд эхийн 3-р мөрийг 4-р мөрт оруулж орчуулсан байна.

35-р. Зая бандидын орчуулга:

تکثیر، محفوظ و پست در موقوفه "

محافظ، خود در حق متحد و حقوق مصری "

МОНГОЛ УЛСЫН ХӨГӨМӨӨН
МОНГОЛ УЛСЫН ХӨГӨМӨӨН

35-р бадаг. Цахар гэвш Лувсанцүлтэмийн орчуулга

"МОНГОЛ УЛСЫН ХӨГӨМӨӨН
МОНГОЛ УЛСЫН ХӨГӨМӨӨН
МОНГОЛ УЛСЫН ХӨГӨМӨӨН
МОНГОЛ УЛСЫН ХӨГӨМӨӨН"

Энэ дөрвөн мөр шүлгийг монгол шүлгийн байдалд оруулахын тулд Цахар гэвш Лувсанцүлтэм гэсэн үгсийг нэмж ойлгомжтой болгон чөлөөтэй орчуулсан байна.

Зарим төвд үгийг үгчилэн орчуулсан байдал Зая бандидын орчуулгаас үзэгдэж байна. Жишээ нь Сувашидийн 2-р бадагт төвдийн "Зүү аваач" гэж үгийг "Зүү аваач" гэж үгчилэн орчуулжээ. Гэтэл бусад орчуулганд "Соронзон гүр" гэх буюу "соронзон" гэж орчуулсан байна.

7. Зая бандидын шавь нарын орчуулга

Зая бандид өөрөө өдий олон ном орчуулснаас гадна өөрийн шавь нарыг ном орчуулахад заан сургасан байна. Зая бандидын намтар "Сарны гэрэлд" түүний гурван шавь Эрх цорж /Огторгуйн ялгуусан бэлэгт буюу Намхайжалцан/, Рабжамба цорж /Даржаа гавж/, хэлмэрч сойвон /Раднаабадраа/ нарын орчуулсан 37 ном байгааг бид сайн мэднэ.

Зая бандидын шавь нарын орчуулгаас одоо бидний гарт цөөн төдий нь мэдэгдэж байна. Бид нэгдүгээрт Раднаабадрааг дурдах хэрэгтэй. Энэ хүний нэр хэд хэдэн эх бичгүүдэд хэд хэдэн янзаар то-

хиолдож байна. Нэг нь бидний сайн мэдэх хэлмэрч Сойвон, нөгөө нь зүгээр Сойвон, гуравдахь нь Сойвон сайн эрдэнэ /Ринченсамбуу/ гэж байна. Үүнээс хойш энэ хүнийг бид заншсан ёсоор Раднаабадраа гэж нэрлэе.

Раднаабадраа хэдэн онд төрснийг бид мэдэхгүй юм. 10у ч атугай 1691 он хүртэл эсэн мэнд байж "Сарны гэрэл" гэдэг сонин намтрыг бичиж дуусгасан байна. Сарны гэрэлд өөрийн нь тухай гарч байгаа хэсэг бусад мэдээг бид шүүрдэн үзье.

1645 онд Зая бандидыг Ижил мөрөнд хүрэлцэн очиход тэнд Раднаабадраа өөрөө очоогүй болохоо бичиж²²⁵ байна.

1661 онд Зая бандид, Авлайнд морь, тэмээ хүргүүлж мэндийг мэдүүлэхээр Раднаабадрааг Эрчист илгээж²²⁶ байжээ.

1662 онд Зая бандидыг дагаж Төвдөд явсан²²⁷ байна.

1670 онд Раднаабадраа, Далай ламтай уулзсан тухайгаа өөрөө бичсэн нь: "Хэлмэрч аль вэ хэмээн /Далай лам. Л-Б/ зарлиг болон асуусанд, хэлмэрч би болой хэмээмэгц, чи Раднаабадраа бус буюу хэмээн зарлиг болсон нь тодорхой буй"²²⁸ гэжээ.

Энд дурдаж байгаа мэдээнээс бидний сонирхол татаж байгаа нэг зүйл гэвэл Раднаабадраа төвд хэлэнд онцгой сайн байснаар нэрд гарч, түүнийг Далай лам хүртэл сайн мэдэж байсан нь дээрх баримтаас тодорхой байна.

1676 онд цэргийн хөл болж хийдийн мал сүргийг албадан авах, хулгах, булаах зэрэг элдэв зүйл болоход Дайчин Нанс, Үйзэн Нанс тэргүүтэн нэр хүндтэй шавь нар хэлэлцэн ханд барих заргын бичгийг

Раднаабадраагаар явуулсанд Зайрын Усан хужир гэдэг газар хүрч ханд /Галдан бошигт ?/ хүргэж өгч байжээ²²⁹.

1689 онд Ноён гэлэн гэгч 700 гаруй лам нарыг цэрэгт дайчлан мордоход Раднаабадрааг мөн яв гэж тушааж хүн илгээсэнд учраа хэлж яваагүй учраа бичсэн²³⁰ байна.

Раднаабадраа "Сарны гэрэл" гэдэг зохиолоо хэрхэн яаж бичсэн, хэний дурдсанаар бичсэн тухайгаа уг номын төгсгөлийн үгэнд бичсэн²³¹ байна.

Раднаабадраагийн хийсэн бүтээлийн талаар хэсэг бусад мэдээг зарим номын төгсгөлийн үгнээс олж болохоор байна. 1664 оны үед орчуулсан "Найман мянган шүлэгт" гэдэг номыг үнэсэн самбарт бичиж авсан байна. Бас "Чойжид дагинын тууж", "Бодичаръяна авадара" гэдэг хоёр номыг мөн л үнэсэн самбарт бичиж байжээ. Үүгээр үзвэл Раднаабадраа бол сайн бичээч байжээ гэж мэдэгдэж болохоор байна.

"Гэгээн толь" гэдэг номын төгсгөлийн үгэнд:

مجلسین علیہ السلام سے حضور سے ہوا ہے جس سے وہ ایک ایک
مجلس میں ہوا ہے جس میں حضور نے اس مجلس میں ہوا ہے
جو وہ مجلس میں ہوا ہے جس میں حضور نے اس مجلس میں ہوا ہے
مجلس میں ہوا ہے جس میں حضور نے اس مجلس میں ہوا ہے

гэж бичжээ. Үүгээр үзэж Раднаабадрааг ганц энэ ном орчуулсан гэж хэлж болохгүй юм. Учир нь, дээр дурдсан 37 номоос нилээдийг Раднаабадраа орчуулсан болов уу гэж таамаглах үндэс бидэнд бий. Цааш нь "Ялгуун төгсөн үлэсэн чадагч эрхтийн зохиол товчийн төдий өгүүлсэн үзсээр туст маш баясгалан

лугаа сэлт сүсгийн өдөр болгооч зүүн зүг урга-
хуй" гэдэг номын төгсгөлийн үгэнд:

سَلَوُكْ وَتَرَجِدْ سَلَوُكْ نَسْطَمَكْ
مَنْعِشْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ
سَلَوُكْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ
سَلَوُكْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ مَنْعِشْ

Энд бичсэнээр Раднаабадраа энэ номыг хянан шүүсэн байна.

Эцэст нь хэлэхэд Раднаабадраа бол сайн бичээч, сайн хянагч, орчуулагч, түүхч байсныг дээрх баримтаар нотлож болно.

Хоёрдугаарт. Дээр дурдсан гурван шавийн нэг нь болох Эрх цоржийн тухай бага сага зүйлс олдож байна.

"Гарсан сайн галбын их хөлгөний судар" гэдэг
номын төгсгөлийн үгэнд:

Гэсэн байна.

Бас "Сундуйн" төгсгөлийн үтэнд:

«مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ يَوْمَ الْمَوْتِ شَيْئًا فَيَعْمَلْ بِهِ يَمُوتُ مُشْرِكًا»

Тэгэхлээр "Сарны гэрэлд" хэдэнт гардаг Эрх цорж гэдэг хүний жинхэнэ нэр нь Огторгуйн ялгуусан билигт буюу Намхайжалцан гэдэг болж байна.

Эрх цоржийн тухай мэдээг бид "Сарны гэрлээс" түүвэрлэж үзье.

Энэхүү Эрх цорж бол дээр дурдсан 37 ном
орчуулагчдын нэг нь мөн²³².

1661 онд Авлай, Цэцэн хан хоёр эвдрэлцэж

тулалдах байдал илэрмэгц тэднийг эвлэрүүлэхээр илгээсэн дээдэс лам нарын элчийг Эрх цорж тэргүүлж явжээ²³³.

1669 оны зун Эрх цорж тэргүүлэн Зая бандидын хойд дүртэй уулзахаар яваад улмаар 1670 онд Зууд /Лхасад/ өвөлжиж 1671 онд Ойрд нутагт буцан иржээ²³⁴.

1686 оны хавар Эрх цорж Ноён гэлэнд баригдаж алуулахад хүрч байв²³⁵.

1690 онд Далай ламаас Эрх цоржид Эрдэнэ дархан цорж хэмээх цол хайрлав²³⁶.

Мөнхүү "Сундуйн" хоёрдох төгсгөлийн үгэнд:

“*ᠰᠤᠩᠳᠤᠢᠨ ᠬᠣᠶᠢᠨ ᠬᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ*
ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ
ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ
ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ”

гэжээ. Үүнээс өөр энэ хүний орчуулсан ном бидэнд одоогоор олдсонгүй.

Гуравдугаарт, Зая бандидын дэргэд Цүлтэм-жамц гэдэг сайн бичээч байсныг бид дээрх хүснэгтээс мэдэж байна. Энэ хүн "Хутагт их тонилсоны зүгт дэлгэрүүлэгч", "Банзрагч", "Хутагт дээд алтан гэрэл", "Мэдээтэй мэдээгүйг ялгагч", "Рашааны зүрхэн найман үет нууц увдисын үндэснээс дөрөвдүгээр хэсэг хойд үндсэн", "Мялын тууж" гэдэг ном зохиолыг үнэсэн самбарт буулган бичсэн байна. Бичээч Цүлтэмжамц "Сургаалын үе сувд эрхэ"²³⁷ гэдэг номыг Бошигт дайчингийн зарлагаар орчуулжээ. Бас "Молон тойн эхээ тамаас гаргасан судар"²³⁸-ыг Авлайн эх Сайхан Чүү хат-

ны зарлигаар орчуулсан байна.

Дөрөвдүгээрт, "Хутагт охь савын зохиол" гэдэг номыг хошуудын Авлай баатрын зарлигаар Эрх ялгуусан бэлэгт далай буюу Ванжилжамц гэдэг хүн орчуулжээ. Энэ хүний тухай тодорхой мэдээ бидэнд огт тохиолдсонгүй. Уг номыг Зая бандидын дэргэд байсан Уран Хонжин үнэсэн самоарт бичсэн болохоор тэр үеийн орчуулга болох нь тодорхой юм.

Тавдугаарт, "Ялгуун төгсөн үлэгсэн чадагчийн эрхтний зохиол товчийн төдий өгүүлсэн үзсээр туст маш баясгалан лугаа сэлт сүсгийн өдөр бол-гогч зүүн зүг ургахуй" гэдэг номын төгсгөлийн үгэнд:

“*ᠶ᠋ᠠᠯᠭᠤᠨ ᠲᠡᠭᠦᠳᠡ ᠤᠯᠡᠭᠦᠰᠡᠨ ᠴᠠᠳᠠᠭᠴᠢᠨ*
ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ
ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ
ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ ᠶ᠋ᠠᠨ”

Энэ Дайчин Нансын тухай мэдээ сурвалж бичигт маш ховор тохиолдож байна. "Сарны гэрэлд" гурван ч Нанс буй. Нэг нь Үйзэн Нанс, нөгөө нь Дайчин Нанс гэж буй. Үүнээс гадна Засагт хан "Эцгийн ном" орчуулж өгнө үү гэж Зая бандидтай хамт бичээч Нанс гэдэг хүнийг явуулсан гэж буй²³⁹. "Эцгийн номын" төгсгөлийн үгэнд энэ хүнийг "Олгонуудын Үйзэн бичээч Дархан Нанс" гэжээ. Бас "Хөвгүүн ном" буюу Бүчойг бичсэн бичээч мөн л "Үйзэн Дархан Нанс" гэж байна. Ингээд үзвэл Үйзэн Нанс, Дайчин Нанс, Дархан Нанс ийм гурван өөр хүн байгаа бололтой. Үүнээс бидний сонирхож байгаа Дайчин Нанс буюу хэлмэрч Дайчин Нанс 1662 онд Зая бандидын хамт Төвдөд явжээ²⁴⁰.

тонилсоны зүгт дэлгэрүүлэгч зэрэг бурхны шашны ном орчуулжээ.

Зурхай, анагаах ухаан, гүн ухаан, хэл бичиг түүх, уран зохиол, бурхан шашны холбогдолтой өдий төдий олон зохиолыг монгол хэлэнд орчуулсан ойрдын Зая бандидын үйл ажил бол тэр үедээ дэвшилттэй зүйл байв.

Үүгээрээ тэр үеийн Халх долоон хошуу, ялангуяа Дөрвөн ойрдыг орон нутгийн чанартай бөө мөргөлийн явцуу хүрээнээс гаргаж эртний соёлт Энэтхэг, Төвдийн соёлын өргөн хүрээнд татан оруулсан учраас Ойрдын Зая бандидыг ХҮП зууны үеийн монгол дахины соёлын зүтгэлтэн гэж зохих ёсоор үнэлж байгаа юм.

Эш татсан ном зохиол

1. Зая бандидын намтар "Сарны гэрэл"-ийг 1690 онд зохиосон гэж К.Ф.Голстунский үзсэн боловч намгарч буй үйл явдлыг он цагаар үзвэл 1691 он буюу Цагаагчин хонин жил бичиж дууссан байна.

2. Тухайлан хэлбэл "Boγda Nayiji toyin dalai Mañzusri-yin domuγ-i todurqay-a geyigülügči cinda-mani erke kemegdekü orusiba" гэдэг намтарт иймэрхүү зүйл буй.

3. Radnabhadra-a "Rabjamba zay-a bandida-yin tuyuji saran-u gerel kemegdekü ene metü bolai" Corpus Scriptorum Mongolorum, Tom V. Fasc. 2. Улаанбаатар 1959 он, Академич, доктор Ринчен оршил бичиж нийтлүүлсний дотор монголоор бичсэн "Сарны гэрлийг" халх Зая бандидын номын санд хадгалагдаж байсан тухай бичсэн байна. Энэ номыг хойшид "Сарны гэрлийн монгол эх" гэж товчлов. Бас академич Ц.Дамдинсүрэн "Монголын уран зохиолын дээж зуун билиг оршив" гэдэг номд "Сарны гэрлийг" хэсэгчлэн авч оруулаад орчуулсан номын монгол нэрэнд төвд нэрийг хавсаргасан нь маш чухал зүйл байв.

4. Biography of Caya pandita in Oirat Characters, Corpus Scriptorum Mongolorum. Tom. V. Fasc. 2-3. Ulan-Bator. Энэ тод үсгийн сонин сурвалж бичгийг Ховд аймгийн Манхан-сумын "Баясгалант амьдрал" нэгдлийн гишүүн Х. Ванчиг, Д. Түвдэн нар 1963 онд Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт бэлэглэсэн юм. Хойшид энэ номыг "Сарны гэрлийн тод эх" гэж товчлов.

5. Энэ "Сарны гэрлийг" монголч эрдэмтэн А.Бурдуков 1910 онд баядын Нацаг бэйсээс авсан байна. А.В. Бадмаев "Зая бандита" калмыцкое книжное изд-во, Элиста. 1968. 15-р талд. "Среди рукописей с биографией Зая-Пандиты лучшей является та, которая была найдена Бурдуковым в Северо-Западной Монголии" гэж Б.Я.Владимирцов "Монголын нийгмийн байгуулал" гэдэг зохиолдоо дурдсан байна. Мөн зохиолын 18-р талд.

6. Энэ "Сарны гэрлийн" төгсгөлийн үгэнд "Под полковник хошууд ноён Цэрэнжав Туменовийн эрсэнээр Шар манжийн Нялх гэлэн эл туужийг алтаар бичив" гэсэн байна. А.В.Бадмаев "Зая Пандита" калмыцкое книжное издательство, Элиста. 1968. 19-р талд.

7. К.Ф.Голстунский "Монголо-ойратские законы 1640 года, дополнительные указы Галдан-Хун тайджия и законы составленные для Волжских калмыков при Калмыцком хане Дондук-Даш" Спб. 1880.

8. Энэ орчуулга Зөвлөлтийн Шинжлэх Ухааны Академийн Дорно дахиныг судлах хүрээлэнгийн дорно дахиныг судлагчдын архивт хадгалагдаж байсныг Халимагийн эрдэмтэн А.В.Бадмаев оршил бичиж "Калмыцкие историко-литературные памятники в русском переводе" Элиста. 1969 гэдэг эмхтгэлийн 159-200-р хуудсанд сийрүүлэн нийтлүүлсэн байна.

9. Сарны гэрлийн тод эх. 6а талд.

10. Калмыцкие историко-литературные памятники в русском переводе. Элиста. 1969. 164-р талд

11. Сарны гэрлийн монгол эх. 18-р талд

12. Калмыцкие историко-литературные памятники

в русском переводе. Элиста. 1969. 173-р талд.

13. 1604 онд "Энэ жил Ойрд хутагтын гэгээн зургаан сүүдэр зооглов" гэж Алтан эрхэнд бичсэн байна. 32в-33а талд.

14. Рабжамба ~~дэвээнч~~, номд "Маш хязгааргүй" гэсэн утга бүхий цол. Номыг гүнзгий мэдэж Рабжамба цолыг авна.

15. Сарны гэрлийн тод эх 3а талд.

16. Сарны гэрлийн монгол эх 7-р талд.

17. И.Я.Златкин. История Джунгарского ханства. Москва. 1964. 177-178-р талд.

18. Сарны гэрлийн монгол эх 7-р талд

19. Мөн зохиолын 8-р талд.

20. Мөн зохиолын 8-р талд

21. Очерк истории Калмыцкой АССР. /Москва. 1967/ гэдэг номын 76-р талд Зая бандидыг Ижил мөрөнд 1647 онд очсон гэдэг нь ташаарсан бололтой. Зүй нь 1645 онд байваас зөв мэт.

22. Зая бандид болон түүний дагалдагсдыг Халимагт зочлон очиход тэдэнд бүгд 20000 адуу өргөл барьцанд өгч байсан байна. Сарны гэрлийн монгол эх 9-р талд.

23. Мөн зохиолын II-р талд

24. Мөн зохиолын II-р талд

25. Мөн зохиолын II-р талд

26. Мөн зохиолын I2-I3-р талд

27. Мөн зохиолын I2-р талд

28. Мөн зохиолын I3-р талд
29. Мөн зохиолын I7-р талд
30. 320 лет старокалмыцкой письменности 2I-39-р талд.

31. Сарны гэрлийн монгол эх. I8-р талд

32. Мөн зохиолын I9-22-р талд

33. Мөн зохиолын 22-23-р талд

34. Мөн зохиолын 23-р талд

35. Мөн зохиолын 24-р талд

36. Мөн зохиолын 24-р талд

37. Мөн зохиолын 25-р талд

38. Мөн зохиолын 26-р талд

39. Мөн зохиолын 26-р талд

40. Мөн зохиолын 26-27-р талд

41. Мөн зохиолын 27-30-р талд

42. Мөн зохиолын 32-33-р талд

43. Энэ асуудалтай холбогдох сонин өгүүллийг Зөвлөлтийн түүхч доктор И.Я.Златкин бичсэн байна. И.Я.Златкин Зая пандита как политический деятель. "320 лет старокалмыцкой письменности" гэдэг эмхтгэлийн 2I-39-р талд

44. К.Ф.Голстунский "Монголо-Ойратские законы 1640 года, дополнительные указы Галдан-хун тайджия и законы, составленные для Волжских калмыков при калмыцком хане Дондук-даши". Санктпетербург. 1880 г. 2-р талд. Мөн зүйлийн орчуулга: "Если какой либо человек, разрушивший это правление /т.е. установленный порядок/, побьет /людей/ и разграбить

большой аймак народа, то Монголы и Ойраты должны соединиться и, оставивший только его самого /разорителя/, все прочее /имущество/ его взять: половину отдать остающимся /от разорения/, остальное разделить пополам". Мөн зохиолын 35-р талд

45. К.Ф.Голстунский Монголо-ойратские законы. 3-р талд. Уг зүйлийн орчуулга: "Если к Монголом и Ойратом придет неприятель, должны дать известие; кто из главных смежные князей, услышав /получив/ такое известие, не придет /против неприятеля/, с того взять /в штраф/ сто панцырей, сто верблюдов и тысячу табуна; если не придет /кто/ из малых князей, взять десять панцырей, десять верблюдов и сто табуна /лошадей/ мөн зохиолын 35-р талд

46. К.Ф.Голстунский Дурдсан зохиолын 4-р талд. Орчуулга нь: "Кто увидит или услышит о значительном неприятель и не сообщить, того, изгнавший с потомков, убить, разорить" мөн зохиолын 37-р талд

47. И.Я.Златкин История Джунгарского ханства. Москва. 1964. I76-I77-р талд.

48. Мөн зохиолын I77-р талд

49. I/ Түмэн Дарын хошуу, 2/Баян Дарын хошуу, 3/Урианхай хошуу, 4/ Дэлдэн хөндлөнгийн хошуу, 5/ Түшээт хаяны хошуу, 6/ Цэцэн ханы хошуу, 7/Дари-байн хошуу, эдгээр долоон хошуу болно.

50. "Хэл зохиол" сэтгүүл. VI боть, I-I3-р дэвтэр, I37-р талд

51. К.Ф.Голстунский Монголо-ойратские законы 1640 года, Санктпетербург. 1880, I8-I9-р талд. Орчуулга нь: "Кто приведет к себе шамана или шаманку, то с пригласившего человека взять его лошадь, а с прибывшей шаманки взять ее лошадь, будь кто

60. Баруун монголд тод үсгийг зохиосон тухай домог, бас үсгийг хэлбэрээр нь нэрлэсэн дэвсгэр үсгийг өгүүлэх эрхтний байдлаар нэрлэсэн нэр байдаг билээ. Бид Улсын нийтийн номын сангаас "Тод монгол хэмээх үсэг" гэдэг нэртэй нэг цагаан толгой олсонд үсгийн тийм нэр хадсан байв. Үүнд а-г "хоёр араатай" гэжээ. /"Тод монгол хэмээх үсэг" гэдэг цагаан толгойг 3-р хавсралтанд үзнэ үү/.

61, 62. Уйгаржин монголтой харьцуулсан зүйлийг мо, тод моңголыг то. гэж товчлов.

63. Тод монгол хэмээх үсэг гэдэг цагаан толгойд а-г "дэгээ сүүлтэй" гэжээ.

64. Мөн цагаан толгойд а-г "хийсвэр сүүлтэй" гэжээ.

65. Мөн цагаан толгойд а-г "дөрвөлжин гэдэстэй" гэжээ.

66. Мөн цагаан толгойд а-г "Моголцог гэдэстэй" гэжээ. Ховд аймгийн Алтай, Манхан сумын захчинд "Моголцог гэдэстэй, уруугаа татсан өргөстэй" гэж хэлдэг.

67. Эгшгийн урт шүдийг а, ө, ү тухайн эгшиг буюу гийгүүлэгчид нялзаан бичих явдал XVIII зууны гар бичмэлд байсан бололтой. 1967 онд Булган, Сэлэнгэ аймагт явсан манай хүрээлэнгийн шинжилгээний анги Булган аймгийн Хангал сумнаас "Маань гамбуу" гэдэг судар олж ирсэн билээ. Энэ "Маань гамбуу" Зая бандидын орчуулга бус боловч XVIII зууны үеийн бичмэл юм. Үүнд тод үсгийн а-г тэмдэглэсэн юм бий байгаа гэж бодогдмоор зүйл тохиолддог юм. Жишээ нь:

37a, 31a, 31a, 39b талд.

68. Тод монгол хэмээх үсэг гэдэг цагаан толгойд а-г "моголцог гэдэстэй" гэжээ. Ховд аймгийн Алтай, Манхан сумын захчинд "Моголцог гэдэстэй, өөдөө татсан өргөстэй" гэж хэлдэг байна.

69. Тод монгол хэмээх үсэг гэдэг цагаан толгойд а-г моголцог гэдэстэй гэжээ.

70. Мөн цагаан толгойд а-г "хоёр араатай өмнөө цэгтэй" гэжээ.

71. Мөн цагаан толгойд а-г "гурван араатай өмнөө цэгтэй" гэжээ.

72. Мөн цагаан толгойд а-г "дэгээ хөлтэй хэлэндээ өргөстэй" гэжээ.

73. Мөн цагаан толгойд а-г "гурван араатай өмнөө дугариг цэгтэй" гэжээ.

74. Мөн цагаан толгойд а-г "дэгээ хөлтэй" гэжээ.

75. а-г Дөрвөдөд "катгар қа" гэж нэрлэнэ.

76. Б.Я. Владимирцов Сравнительная грамматика монгольского письменного языка и халхаского наречия. Ленинград. 1929. 120-123-р талд

77. Тод монгол хэмээх үсэг гэдэг цагаан толгойд а-г "уруу толгойтой" гэжээ.

78. Мөн цагаан толгойд а-г "тариан толгойтой нэг араатай" гэжээ.

79. Мөн цагаан толгойд а-г "битүү толгойтой нэг араатай" гэжээ.

80. Мөн цагаан толгойд а-г "матгар толгой-

81. Тод монгол хэмээх үсэг гэдэг цагаан толгойд $\text{— za}(\text{ʃi})$ -г "чацуу үрүүтэй" гэжээ.

82. Мөн цагаан толгойд $\text{— sa}(\text{ʃi})$ -г "дутуу үрүүтэй" гэжээ.

83. Мөн цагаан толгойд — ya -г "ямаан ханшаартай, нэг араатай" гэжээ.

84. Мөн цагаан толгойд — ra -г "хамар дээрээ өргөстэй, нэг араатай" гэжээ.

85. Мөн цагаан толгойд — la -г "өөдөө эвэртэй хоёр араатай" гэжээ.

86. Мөн цагаан толгойд — za -г хөндлөн толгойтой хоёр араатай гэжээ.

87. Мөн цагаан толгойд — za -г хөндлөн толгойтой ардаа хоёр цэгтэй гэжээ.

88. Энэ ном Зөвлөлт Холбоот Улсын Ленинград хот дахь дорно дахиныг судлах салбар хүрээлэнд хадгалагдаж байна. С-461-р тэмдэгтэй. 15 хуудас. Тус хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт гэрэл зургийн хуулбар нь буй.

89. Мөн цагаан толгойд 2а-в талд

90. Б.Я.Владимирцов Сравнительная грамматика монгольского письменного языка и халхаского наречия. Ленинград. 1929. 78-р талд үзнэ үү.

91. Акуш гүүш, галиг үсгийн талаар гурван зүйл бичсэн тухай тангад сургуулийн сайд гүн Гомбожав "Эгшиг хийгээд гийгүүлэгч үсгүүд оршив" гэдэг зохиолын төгсгөлийн үгэнд бичсэн байна. Бидний нэрлэж буй Акуш гүүшийн галиг гэдэг бол чухамдаа Гомбожавын засварласан галигийг нэрлэж байна.

92. Г.Жамьян. Тод үсгийн зөв бичих дүрэмд урт эгшгийг хэрхэн тэмдэглэсэн тухай асуудалд. Монголын судлал. III боть, 20-р дэвтэр, 257-270-р талд. Энэ өгүүллийг Г.Д.Санжеев орос хэлнээ орчуулж "Народы Азии и Африки" сэтгүүлийн 1970 оны 5-рт нийтлүүлж өөрийн саналыг хавсаргасан байна.

Бас академич Ш.Лувсанвандан Хэл зохиол сэтгүүлийн VII дэвтрийн 103-113-р /1970/ талд Дөрвөлжин тод үсгийн зөв бичих дүрэмд монгол хэлний урт эгшгийг тэмдэглэсэн нь гэдэг өгүүлэлд энэ талаар бичсэн байна.

93. Г.Д.Санжеев Дурдсан зохиолын 33-р талд. I боть. Москва. 1953.

94. Ринчен. Монгол бичгийн хэлний зүй. Улаанбаатар. 1964. тэргүүн дэвтэр. 110-р талд.

95. Ш.Лувсанвандан. Хэл зохиол сэтгүүл VII дэвтэр. 1970. Дөрвөлжин тод үсгийн зөв бичих дүрэмд монгол хэлний урт эгшгийг хэрхэн тэмдэглэсэн нь. 103-113-р талд. Үүнтэй холбогдуулан хэлэхэд Г.Жамьянгийн дээр дурдсан өгүүллийн орос орчуулгын хавсралт болгож доктор Г.Д.Санжеев гуай бичсэн нь: "Таким образом, хронологические рамки среднемонгольского периода " гласный + гласный" после выпадения соответствующих интервокальных согласных и до слияния этих гласных в один долгий: улаган > улаан > улан красный /теперь можно раздвинуть от XIII-XIV вв. до конца XVII в., а не до XV в., поскольку это касается фонетической системы основных монгольских/ калмыцкого, бурятского и собственно монгольского, или халхалха-монгольского языков" гэжээ. Народы Азии и Африки. № 5. Москва. 1970. 153-р талд

96. Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын

хөмрөг 416-р тэмдэгтэй.

97. Улсын нийтийн номын санд буй. Гэрэл зургаар монголын дурсгалт бичгийн цувралын V боть, 2-р дэвтэрт хавсарган нийтлүүлсэн болно. 1959 он.

98. "Олон номын үндсэн үзгийн ялгал" гэдэг цагаан толгойд "Нэжээд үсэг /ᠨᠡᠵᠡᠭᠡᠳ/ дэмбо, /ᠨᠡᠵᠡ/ нарo, хошоодоор чимсэн нь маш урт үсэг буй" гэж тэмдэглэсэн байна. Ингэхээр энэ хоёроос бусдыг ерийн урт ном гэж ойлгож болох байна. Мөн цагаан толгойн 4в талд.

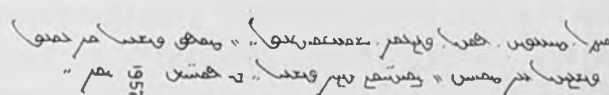
99. Д.А.Павлов Некоторые вопросы развития фонетики калмыцкого языка по "Тодо бичиг", ученые записки, вып. 7. Элиста. 1969. 253-р талд.

100. А.Бобровников. Грамматика монгольско-калмыцкого языка. Казань. 1849. 19-р талд

101. Энэ мэтийн үг нь дундад эртний монгол хэлэнд ч урт бичсэн байдал харагдаж байна. Жишээ нь: Bo'oqson (MA-121), tōrin (MA-352), to'oriqu (Дө) qōl (MA-445), Bōl (MA-434), tōsum (MA-448), to'osun (Дө) гэх мэт.

102. Тод үсгийн "Саран хөхөө" судрын I63в, I64а талд

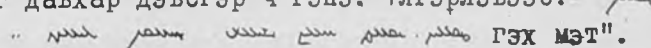
103. Мөн судрын I63в, I64а талд

104. гэх мэт.

I2-I3-р талд

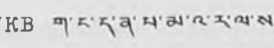
105. Б.Я.Владимирцов Сравнительная грамматика монгольского письменного языка и халхаского наречия. Ленинград. 1929, 25-26-р талд.

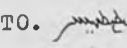
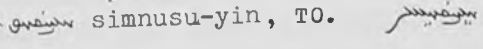
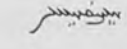
106. "Бас үүнээс /дэвсгэрийн доор /ᠳᠡᠪᠰᠡᠭᠦᠷᠢᠨ/ доор /ᠳᠡᠪᠰᠡᠭᠦᠷᠢᠨ/ эдгээр долоон үсэг дэвсч болох тул энэ долоон

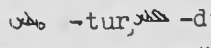
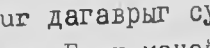
үсгийг давхар дэвсгэр ч гэнэ. Үлгэрлэвээс: гэх мэт".

Монгол үсгийн ёсыг сайтар номолсон хэлний чимэг хэмээгдэх оршив. Буриад барын 3а талд.

107. "Тод монгол хэмээх үсэг" гэдэг цагаан толгойд дэвсгэр үсгийг өгүүлэх эрхтний байдлаар заан нэрлэсэн байна. Үүнд а удаан. an- хэл агуу, ai - зайвар, ar-даршлага, al-хэл тулах, am-ам хамжих ad -тагнай тэлдэх, aq-хүчин, ab-ам хамжих, aw-хөндий, as-шүд сийгэн, аа -араа сийгэн, ayin-зайвар гэжээ. ang-г дөрвөдөд хүргэс гэнэ.

108. Агваандандарын сүмбүмийн II ботийн 22-рт буй төвд хэлний зүй гэдэг зохиолоос Зөвлөлт буриадын эрдэмтэн П.Б.Балданжапов эш татаж дэвсгэр үсгийн талаар доор дурдсан зүйлийг тодорхойлон бичсэн байна. "Вероятно, понятие "дэвбискэр үсэг" заимствовано из грамматики тибетского языка, в который эти же десять согласных букв составляют особую группу конечных букв и называются "ᠳᠡᠪᠰᠡᠭᠦᠷ" П.Б.Балданжапов Jirüken-ü tolta-yin tayilbur, монгольское грамматическое сочинение XVIII века, 92-р талд.

109. Урт /э/ эгшгийн өмнө орсон а-ийг /э-ээр/ бичсэн үзэгдэл тод үсгийн дурсгалын зүйлд тогтолцоотой байна. Жишээ нь: мо. ulus-un, то. uluši-yin; мо. simnusu-yin, то. šumnuši-yin гэх мэт.

110. А.Бобровников "Грамматика монгольско-калмыцкого языка" Казань /1849/ гэдэг зохиолынхоо 96-р талд -tur, -dur дагаврыг судар бичигт хэрэглэдэг гэж бичсэн байна. Гэвч манай хөмрөгт байгаа гар бичмэл барын сударт ийм дагавар тохиолдохгүй байна.

III. Жишээ нь: тууул tuуul , тууулмууд tuуulmuud , ödör ödörmүүд гэх мэт. $\text{Шинэжаан ардын хэвлэлийн хороо. 1953. 58-р талд}$

II2. Жишээ нь: $\text{bi ungšiji bayinai bi}$, ci ungšilai ci , $\text{ta ungšiji bayinai ta}$, $\text{biden cai uuji bayinai biden}$ гэх мэт. $\text{Шинэжаан ардын хэвлэлийн хороо. 1953. II8-II9-р талд.}$

II3. Хуучин судар бичигт уасахи /засах/ гэснээс өөр үг бараг л тохиолдохгүй байна.

II4. Улсын нийтийн номын санд хадгалагдаж буй бичмэл судар. 29 х 7,4 см хэмжээтэй дан хар бэхээр бичсэн I6-26-р хуудас буй.

II5. Мөн судар I6в талд

II6. "Хөх хуцын дом" гэдэг судрын I7а талд

II7. Б.Я.Владимирцов Сравнительная грамматика монгольского письменного языка и халхаского наречия. Ленинград. 1929, 26-р талд.

II8. Эпиграфика Киргизии. Выпуск I. Фрунзе. 1963. 58-6I-р талд. ХҮП зууны энэ бичгийг Г.Д.Санжеев гуай галиг үсгээр буулгаж, тайлбар бичиж орос хэлнээ орчуулаад уг эмхтгэлд нийтлүүлсэн байна. Жишээ нь: Kerge(s)-šiyin /Киргизийн/ гэхийг (Kerges) Ширин ? гэж уншаад газрын нэр юм уу, эсвэл голын нэр бололтой гэсэн байна.

II9. Х.Лувсанбалдан Ойрдын Зая бандидын орчуулгын тухай мэдээ. Хэл зохиол судлал. 6-р боть. 6-р дэвтэр. 83-162-р талд.

I20. Гандандэгчилин хийдийн номын санд буй Ламрим. 59,7 х 15,5 см хэмжээтэй. 47I хуудастай.

Хулсан үзгээр хар улаан бэхээр бичжээ.

I2I. Энэ гурван бичгийн гэрэл зургийг Зөвлөлтийн түүхч Н.П.Шастина Русско-монгольские посольские отношения XVII века гэдэг номд нийтлүүлсэн билээ. Түүний дараа Америкийн монголч эрдэмтэн Джон Крюгер уншиж Three Oirat-Mongolian diplomatic documents of I69I гэдэг өгүүлэлд нийтлүүлсэн байна. Үүнд ялангуяа гуравдугаар бичигт nekeji гэхийг negeji , idēd гэхийг ired , zarγuyin гэхийг xarγuyin , zangnabači гэхийг zangxabači , naru гэхийг xāru гэх мэт алдаатай уншсан зүйл байна.

I22. Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт буй гэрэл зураг.

I23. Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт буй "Найман мянган шүлэгт" /455,59I /I/, Таслагч очир /Улаангом хотын музейд хадгалагдаж буй/, "Алтан гэрэл" нэрт судар зэрэг.

I24. Ленинград хотын их сургуулийн дорно дахиныг судлах факультетийн номын сангийн Calm. C-22, Calm. C-22, № 2, Calm. C-22, № 6 тэмдэгтэд хадгалагдаж буй захидлууд.

I25. Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт хадгалагдаж буй алтан гэрэл. III-р тэмдэгтэй. Энэ алтан гэрлийн тухай "320 лет старокалмыцкой письменности" гэдэг эмхтгэлийн 80-93-р талд нийтлүүлсэн Х.Лувсанбалдан, А.В.Бадмаев ксилографические издание сутры "Алтан гэрэл" гэдэг өгүүлэлд үзнэ үү.

I26. Улсын нийтийн номын санд хадгалагдаж буй хэвлэмэл судар.

127. "Долоон сарын долооны" хариуцах дайлдааны тавдагч жилийн тархаалын хэлхээ. 743/57/-р тэмдэгтэй. Чулуун бар.

128. А.В.Бадмаев Практический самоучитель старокалмыцкой письменности. Элиста.1971.Часть I я. Алфавит, "Тод үзүг" .. *ᠠᠯᠠᠪᠠᠳᠠᠮᠠᠶᠢᠨ ᠲᠣᠳᠤ ᠠᠯᠠᠪᠠᠳᠠᠮᠠᠶᠢᠨ*

129. Энэхүү аж - г Халимагт янз бүрээр бичсээр иржээ. А.В.Бадмаев -ын дурдсанаар Эдийм хэл- бэрээр бичиж байсан байна. Практический самоучитель старокалмыцкой письменности. Элиста. 1971. 28-р талд

130. Ленинград хот дахь их сургуулийн дорно дахиныг судлах факультетийн номын сан Сан.С-23.
III тэмдэгтэй бичмэл.

131. А. В. Бадмаев Практический самоучитель старомонгольской письменности. Элиста. 1971, 61-62-р талд

132. G.J.Ramstedt Kalmückisches wörterbuch.
Helsinki, 1935. 35-р талд Bāwya эхнэр, гэргий
гэдэг үгийн муушал гэжээ.

133. G.J.Ramstedt Мөн зохиолын 275-р талд.
нѐ , нѐ зөвшөөрөх сул үг гэжээ.

I34. G.J. Ramstedt Мөн зохиолын 30I-р талд
örün (örün šarw ulān narṇḍḍ) , I69-р талд
харүрх (neg tšon'olē харүрхā-w)

135. А. Поздеев Пять китайских печатей. ЗВОИРАО
IV боть. 284-р талд

136. А. Позднеев Мөн өгүүлэл, ЗВООРАО IV боть.
287-р талд

I37. "Хүмүүнлэг үйлдэл" нь "Хүмүүнлэг үйлдэл" нь
 "Хүмүүнлэг үйлдэл" нь "Хүмүүнлэг үйлдэл" нь
 Тод үсгийн номын хөмрөгийн 648/57/-р тэмдэгтэй.

[illegible]

Тод үсгийн номын хөмрөгийн 648/57/-р тэмдэгтэй.

139. 7-й талд. "Байрм" 1957 г.

140. 1953. "بينر ولسا سدا السر وفتح" بمعمود
19-39-p TALL

141. Мөн номын 28, 32-33-р талд

I42. 1959 9-й том "История России" - 15-й том "История России"

I43. Corpus scriptorum Mongolorum T.V. Fasc.6,7.
Unknown medical tractate in Oirat characters.

Энэ хоёр дэвтрийн талаар зөвлөлт Халимагийн эрдэмтэн Ц. К. Корсункиевын бичсэн "Старинные ойратские книги по восточной медицине" гэдэг өгүүлэл нь маш сонирхолтой боловч уг номыг хаа орчуулсан, ямар хэлнээс орчуулсан гэдэг талаар шүүмж бичигтэй санал зөрөөтэй байгааг энд дурдах ёстой. 320 лет старокалмыцкой письменности. 207-209-р талд.

I44. Хуучин үзэгдэл 48 х 7,2 см хэмжээтэй, төвд монгол хадмал. Хулсан үзгээр хар бэхээр бичжээ. 4I хуудастай.

145. 1968 оны шинжилгээний ангийнхны олсон номын 2I-рт бүртгэсэн байна. 3I,5 х 7 см хэмжээтэй. Хулсан үзгээр дан хар бэхээр бичсэн, 66 хуудастай гар бичмэл.

146. Энэ ном 25,5 х 6,2 см хэмжээтэй. Нэг нүүрт 20 мөр, эхний 7 мөр хар бэхээр, дунд 6 мөр улаан шунхаар, сүүлийн 7 мөр хар бэхээр бичсэн гар бичмэл, бүгд 93 хуудас.

I47. "usu bariqči" -үүл

I48. "dalai debeltü" -дэлхий .

I49. "Цэ" нэрт гэдгийг чухам хэн болохыг тодорхойлж чадсангүй.

I50. Энэ номыг УБДС-ийн монгол хэлний багш Төмөртоогоогоос авч үзэв. Хувийн номын дугаар 842. 24-р талд

I51. Сарны гэрлийн тод эх. I4в талд

I52. Walther Heissig. Mongolische Handschriften, Blockdrucke, landkarten. Wiesbaden. 1961 .

I53

"нар хамтран бичсэн, мөн сэтгүүлийн 1957, 7-р талд

I54. Энэ номын нэрийг товчлон хойшид "Алтан эрхэн" гэж товчлов.

I55. Х.Пэрлээ Монголын хувьсгалын өмнөх үеийн түүх бичлэгийн асуудалд. Улаанбаатар. 1958. 20-р талд

I56. Адиша-Төвдөд сууж байсан Энэтхэгийн эрдэмтэн.

I57. Б.Я.Владимирцов Монгольские сказания об Амурсане. Ученые записки. Выпуск 5. Элиста. 1967. 179-187-р талд

I58. Х.Лувсанбалдан Даваач ноены бичиг. ШУА-ийн мэдээ. 1970. 3. 94-96-р талд

I59. Ленинградын их сургуулийн Дорнодахины факультетийн номын санд Зая бандидын шавь Тарсангийн орчуулсан Субашидын тайлбар Calm. d-II-р тэмдэгтэд буй.

I60. Ленинградын их сургуулийн дорнодахины факультетийн номын санд Calm. B -IO-р тэмдэгтэд "гэдэг нэртэй буй.

I61. Энэ бичмэлийн тухай академич Ц.Дамдинсүрэн судлаж "Монголын судлалын" 1965 оны 5-р ботгийн 5-р дэвтэрт /73-146-р талд/ сонирхолтой өгүүлэл нийтлүүлсэн билээ.

I62. Монголын дурсгалт бичгийн цуврал. Y боть, 2-р дэвтэр. 24-р талд.

I63. Сарны гэрлийн монгол эх. 24-р талд

I64. А.В.Бурдуков. "В старой и новой Монголии" Москва. 1969. 161-р талд

I65. Б.Я.Владимирцов Bodhicaryāvatara. Cānti-deva. монгольский перевод Chos-kyi-hod-zer'a . 1929. Ленинград. Y-талд

I66. "Чойжид дагинын тууж оршив" 69 хуудастай, барын хүрээ 36,6 x 7,6. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

I67. "Эрлэг номын хаан, буян хилэнцийн үйлийг ялгасан тууж оршив" хэмээх нэртэй 8,9 x 22,6 см. хэмжээтэй бичмэл тус хүрээлэнгийн эрдэм шинжилгээний ажилтан Дандарын Ёндонд байсныг өөрөө над орчуулж өгсөн болно.

I68. Сайн Магадын тууж C-318-р тэмдэгтэй.

I69. Nicholas Poppe. The Mongolian versions of the Vessantara Jataka. Studia Orientalia. Edidit Societas Orientalis Fennica. XXX.2.56-74.

I70. Б.Лауффер "Очерк монгольской литературы" Ленинград. 1927. 27-р талд.

I71. Б.Лауффер "Очерк монгольской литературы"

предисловие Б.Я.Владимирцова. 10-р талд.

172. Walther Heissig, Mongolische Handschriften, Blockdrucke, Landkarten, Wiesbaden, 1961. XIX талд.

173. Ринчен Монгол бичгийн хэлний зүй. Тэргүүн дэвтэр. Улаанбаатар. 1964. 108-109-р талд

174. Ринчен. Ойратские переводы с китайского. Zaklad orientalistyki Polskiej Akademii Nauk. Rocznik orientalistyczny. XXX. I Warszawa. 1966. 66-р талд.

175. Ринчен. Мөн зохиолын 67-р талд

176. Сарны гэрлийн монгол эх. 39-р талд

177. "Его биограф сообщает, что Зая-Пандита является автором около 50 оригинальных и более 150 переводных произведений главным образом религиозного содержания" гэж очерки истории калмыцкой АССР /Москва 1967 г/ гэдэг зохиолын 76-77-р талд дурдсан нь ташаа байна. Учир нь "Сарны гэрэлд" Зая бандидын зохиосон номын жагсаалт огт байдаггүй юм.

178. Х.Лувсанбалдан "Ойрдын Зая бандидын орчуулгын тухай мэдээ" Хэл зохиол 6-р боть, 6-р дэвтэр. 145-р талд.

Харийн нуур, Зоргол хайрхан нь одоогийн Төв аймгийн нутаг дэвсгэрт буй.

179. Х.Лувсанбалдан Мөн өгүүллийн 123-р талд

180. Х.Лувсанбалдан. Мөн өгүүлэл, 138-р талд

181. Сарны гэрлийн монгол эх. 31-р талд

182. Мөн зохиолын 17-р талд

183. Мөн зохиолын 21-р талд

184. Сарны гэрлийн монгол эх. 26-р талд.

185. Мөн зохиолын 24-р талд

186. Мөн зохиолын 23-р талд

187. Энэ тухай русско-монгольские отношения 1607-1636 Л.М.Гатаулина, М.И.Гольман, Г.И.Слесарчук. Москва. 1959. 301-302, 324-р талд.

188. Калмыцкие историко-литературные памятники в русском переводе. Элиста. 1969. 101-102-р талд

189. Сарны гэрлийн монгол эх. 50-р талд

190. Зарлигаар тогтоосон Гадаад Монгол, Хотон аймгийн ван гүнгүүдийн Илтгэл шашдир 106-р дэвтэр.

191. Калмыцкие историко-литературные памятники в русском переводе. Элиста. 1969. 22-р талд

192. Сарны гэрлийн монгол эх. 24-р талд

193. Ахай хатны "Таван барс" буюу таван хүүгийн ахмад нь Байвгас баатар, хоёрдугаар нь Түмэд үйзэн Хөндлөн Дүүрэгч Увш буюу Хөндлөн Увш, гуравдугаар нь Төр байх, Гүүш шашин баригч номын хаан буюу Гүүш хаан, дөрөвдүгээр нь Засагт чин баатар, тавдугаар нь Буян хатан баатар буюу Буян отгон энэ тав болно.

194. Сарны гэрлийн монгол эх. 8-р талд.

195. Баатар хун тайжийн хатан Юм агасын тухай Г.С.Лыткин бичихдээ: "Юм - агас, дочь торгоутовского владельца Хо-Орлека, была выдана за хошоутовского владельца Ердени, сын Цукера" Калмыцкие историко-литературные памятники в русском переводе. Элиста. 1969. 99-р талд.

196. Сарны гэрлийн тод эх. 12в, 13а, 23а, 30а, 37а талд.

182

183

224. Дурдсан бадгийг төвд эхтэй тулган үзвэл:

ᠡᠷᠳᠡᠮ	ᠭᠡᠮ	ᠬᠣᠶᠣᠷ	ᠬᠡᠨ-ᠳᠦ	ᠴᠦ	ᠲᠣᠳᠤ
erdem	gem	xoyor	ken-dü	čü	todo..
ᠬᠣᠯᠢᠭᠰᠣᠨ	ᠢᠯᠶᠠᠨ	ᠴᠢᠳᠠᠴᠢ	ᠮᠡᠷᠭᠡᠨ	ᠮᠣᠨ	
xoliqson(i)	ilyan	čidaqči	mergen	mön..	
ᠤᠰᠤᠨ	ᠡᠰᠡ	ᠰᠦ	ᠶᠠᠯᠠᠭᠤᠨ	ᠢᠯᠶᠠᠬᠤ	
usun-	ēce	sü	yaluun(bēr)	ilyaxu..	
ᠤᠨᠡ	ēce	sü	bügüde (bēr)	abxu..	
üne-	ēce	sü	bügüde (bēr)	abxu..	

225. Сарны гэрлийн монгол эх 9-р талд

226. Мөн зохиолын 30-р талд

227. Мөн зохиолын 34-р талд

228. Мөн зохиолын 42-р талд

229. Мөн зохиолын 48-р талд

230. Мөн зохиолын 70-71-р талд

231. Мөн зохиолын 70-71-р талд

232. Мөн зохиолын 17-р талд

233. Мөн зохиолын 27-р талд

234. Мөн зохиолын 41,42,43-р талд

235. Мөн зохиолын 54, 55-р талд

236. Мөн зохиолын 55-р талд

237. Мөн зохиолын 16-р талд

Ленинградын их сургуулийн номын сан.
Салм. В.10.

238. Молон тойны тууж нь Зая бандидын орчуулсан номын дотор байгаа юм. Гэтэл яах аргагүй Зая бандидын шавь нь Авлайн эхийн зарлигаар орчуулсан баримт бидэнд байна. Ийм учраас Сарны гэрлийг зо-

хиогч энэ талаар эндүүрсэн бололтой. Ленинград С-22 гэдэг тэмдэгтэй.

239. Сарны гэрлийн монгол эх.7-р талд

240. Мөн зохиолын 33,34,37-р талд

241. Мөн зохиолын 48-р талд

242. Мөн зохиолын 59-р талд

243. Энэ ном 59,7 х 15,5 см хэмжээтэй.471 хуудастай.Хулсан үзгээр хар, улаан бэхээр бичжээ. Гандантэгчилин хийдийн номын санд буй.

I-р хавсралт

Ойрдын Зая бандид Намхайжамцын
хийсэн ажил үйлсийг он оноор
гаргасан цэс

Нас

I 1599 он. Шаратчин гахай жил .

"نور و شمع و معانی بسیار از این بنویسند که در کتاب خود می نویسند"

/Сарны гэрлийн монгол эх 4-р талд/

[illegible]

/Сарны гэрлийн монгол эх 3-4-р талд/

2 1600 он. Цагаан хулгана жил.мэдээгүй.

3 1601 он. Цагаагчин үхэр жил.мэдээгүй.

4 1602 он. Хар барс жил.мэдээгүй.

5 1603 он. Харагчин туулай жил.

6 1604 он. Хөх луу жил

"خداوند منم که در این دنیا هستم و در آن دنیا هم هستم"

/АЛТАН эрхэн 32в - 33а /

7 1605 он. Лөхөгчин могой жил.мэдээгүй.

8 1606 он. Улаан морин жил. мэдээгүй.

9 1607 он. Улаагчин хонин жил. мэдээгүй.

10 1608 он. Шар бэчин жил. мэдээгүй.

II 1609 он. Шарагчин тахиа жил. мэдээгүй.

12 1610 он. Цагаан нохой жил. мэдээгүй.

13 1611 он. Цагаагчин гахай жил. мэдээгүй.

Т4 I6I2 он. Хар хулгана жил. мэдээгүй.

15 1613 он. Харагчин үхэр жил. мэдээгүй.

16 1614 он. Хөх барс жил. мэдээгүй.

17 1615 он. Хөхөгчин туулай жил.

[illegible]

/Сарны гэрлийн монгол эх 4-р талд/

18 1616 он. Улаан луу жил .

"بعضی وقتوں میں میری طبیعت میں ایسا تبدیلی آتا ہے کہ میں اپنے آپ کو دیکھ کر حیرت میں آجاتا ہوں۔"

/Сарны гэрлийн монгол эх 4-р талд /

19 1617 он. Улаагчин могой жил.

وَقَدْ بَدَأَ فِيهِمْ الْفِتْنَةُ ۚ فَذُكِّرُوا بِالْقُرْآنِ وَنُذِرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ الْعَظِيمَةِ

/Сарны гэрлийн монгол эх 4-5-р талд/

[illegible]

/ Алтан эрхэн. 33а,в талд /

20 1618 он. Шар морин жил.

21 1619 он. Шарагчин хонин жил.

22 1620 он. Цагаан бэчин жил.

23 1621 он. Цагаагчин тахиа жил.

24 1622 он. Хар могой жил.

25 1623 он. Харагчин гахай жил.

- 26 1624 он. Хөх хулгана жил.
27 1625 он. Хөхөгчин үхэр жил.
28 1626 он. Улаан барс жил.
29 1627 он. Улаагчин туулай жил.
30 1628 он. Шар луу жил.
31 1629 он. Шарагчин могой жил.
32 1630 он. Цагаан морин жил.
33 1631 он. Цагаагчин хонин жил.
34 1632 он. Хар бичин жил.
35 1633 он. Харагчин тахиа жил.
36 1634 он. Хөхө нохой жил.
37 1635 он. Хөхөгчин гахай жил.
38 1636 он. Улаан хулгана жил.
39 1637 он. Улаагчин үхэр жил.
40 1638 он. Шар барс жил.
41 1639 он. Шарагчин туулай жил.

[illegible]

/Сарны гэрлийн монгол эх 5-р талд/

«مرشد علم سعادت سمعش بطن در حقش مقهور و مستغرق شدین
 در پیش حق» حقو بصرش و در حقش بلیسش حقش حقش
 که حق سعادت نهیست حق بهیست برین که در حقش و حق
 حق بهیست نهیست حق بهیستون»

/Алтан эрхэн 34в - 35а /

- 42 1640 он. Цагаан луу жил.

[illegible]

/Сарны гэрлийн монгол'эх 7-р талд/

И616-1637 ОН.

[illegible]

- 43 I640-I64I он.Цагаагчин могой жил.

[illegible]

- 44 1642 он. Хар морин жил.

"...
..."

/Сарны гэрлийн монгол эх 7-р талд/
ᠰᠠᠷᠤᠨᠢ ᠭᠡᠷᠯᠢᠢᠨ ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠡᠬᠡ 7-ᠦᠷ ᠲᠠᠯᠤᠳᠤ/

/Сарны гэрлийн монгол эх 7-р талд/
"Банчин хутагтын тууж" гэдэг номыг энэ
онд орчуулж төгссөн байна.

/30-р номын төгсгөлийн үгээс үзнэ үү/

- 45 1643 он. Харагчин хонин жил.

"معلم رمضان له في رمضان عشرين الم من رمضان هو رمضان هو رمضان هو"

/Сарны гэрлийн монгол эх 8-р талд/
"Эцгийн номыг" харагчин хонин жилийн 6-р
сард орчуулж төгссөн байна.

/22-р номын төгсгөлийн үгээс үзнэ үү/

- 46 1644 он. Хөх бэчин жил.

"مستقر وعلوم دین سے ہم، جتنے ہو مستحق ان کے وہی مستحق وہم
ہم، مستحق وہی۔ مستحق مستحق سے ہم، ان کے مستحق مستحق ہیں۔"

/Сарны гэрлийн монгол эх 8-р талд/

ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ

/Сарны гэрлийн монгол эх 8-р талд/
"Маань гамбүм" гэдэг номыг 1643 онд Зая
оандид эхлэн орчуулаад 1644 оны өвөл дуус-
сан байна.

47 /27-р номын төгсгөлийн үгэнд үзнэ үү/
1645 он. Хөхөгчин тахиа жил.

ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ

/Сарны гэрлийн монгол эх 9-р талд/
48 1646 он. Улаан нохой жил.

ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ

/Сарны гэрлийн монгол эх 9-р талд/
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ

/Сарны гэрлийн монгол эх II-р талд/
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ

49 1647 он. Улаагчин гахай жил.
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ

/Сарны гэрлийн монгол эх II-р талд/

ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ

/Сарны гэрлийн монгол эх II-р талд/
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ

/Сарны гэрлийн монгол эх I2-р талд/
1647 оны зун.

Хошуудын Цэцэн хан, Зая бандидтай уулзаж
"ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
гэхэд Зая бандид

ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ

гэжээ. Цэцэн хан Төвдөд явахаар завдан
түмэн агт цуглуулсан байна.

/Сарны гэрлийн монгол эх I2-I3-р
талд/
50 1648 он. Шар хулгана жил.

ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ

/Сарны гэрлийн монгол эх I2-р талд/
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ
ᠠᠨᠠᠨᠤ ᠭᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ ᠨᠠᠨᠠᠨᠤ

/Дөрвөн ойрдын түүх тууж хэмээх
оршив 6а - 7в талд /

I.Түүхийн анги

- 0001 " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " 69I/26/. Раднаабадраагийн зохиосон төгсгөлийн үгтэй.
- I069. Гэрэл зураг. Уг эх нь Ленинград хотод буй.
- 0002 " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " 9I5 /I/7 Лувсанжамц, нярав Легдэн нар бичгэсний дээр ламтаны зарлигаар гэлэн Дармаабадраа Хэвт ёсны гуравдугаар /I9II/ онд бичсэн гэсэн төгсгөлийн үгтэй.
- 0003 " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " A 853 /I/ Б I07I.
- 0004 " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " I063. Хуашанбугийн өргөсөн нэр Июй тин. Илийн Шивээ хүрээгийн Гүл шар хошууны хүн. Уг нутаг газар Мүгдэний Гүл улаан хошуун. Хэвт ёсны 2-р он /I9IO/ цагаан нохой жил бичсэн төгсгөлийн үгтэй.
- 0005 " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " 722, I060. Хуулан бичигч А.Раш. Хэвлэсэн газар Өвөр монголын багшийн дээд сургуульд I956 он 8-р сарын 30 гэсэн төгсгөлийн үгтэй. Үүний дотор Халимаг хаадын туужийн хагас. Хошууд ноён Баатар Увш Түмэний туурвисан Дөрвөн ойрдын түүх. I640 оны хуулийн зарим зүйл буй.

- " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " I062. Ленинградын гэрэл зургаас хуулан авсан.
- 0007 Дөрвөд ноёдын үг. Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.
- 0008 Даваач ноёноос Цэрэн увшид өгсөн бичиг. Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.
- 0009 Чин ван Донгоровцэрэнгийн эхээс Богдад өгсөн айлтгал. I053.
- 00IO I724 онд Зүүн гараас Цагаан хаанд бичсэн захидлын гэрэл зураг. I06I.

П.Намтар, шашин дэлгэрсэн

түүхийн анги

- " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " - N46
 (00II) " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " 9I5. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.
- 00I2 " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.
- 00I3 " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.
- (00I4) N40 " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " - Раса: Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. N40 Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.
- (00I5) N41 " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* " Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.
- (00I6) " *Хүмүүнлэг ба гэрэлтүүлэг* "

567 /103/, 839 /III/.

448 - 0017

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.
Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

0018

940 /3/.

50 - 0019

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.
Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

0020

205, 251, 288, 289, 417.

0021

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.

0022

568 /104/. Жанжаа Лалидаабазар хэмээхийн
зохиол гэсэн төгсгөлийн үгтэй.

0023

190, 838 /II0/.

44 - 0024

286. Зая бандид орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.
Монголын түүхийн холбогдолтой мэдээ буй.

0025

679 /14/. Үүнд монголын түүхийн холбогдолтой
зүйл буй. "Хүлцэнгүй Далай буяны ёст / Сод-
важамц/ бичив. Гинзилин ? цэцэн
эмч орчуулав" гэсэн төгсгөлийн үгтэй.

0026

26, 192, 926 /10/.

0027

976 /4/. Бадруулт төр хааны арван тавду-
гаар он /1888 он/-д бичсэн төгсгөлийн үгтэй.

0028

10055. Авлайн зарлигаар Эрх ялгуусан далай
хэмээх гэлэн орчуулсан төгсгөлийн
үгтэй.

0029

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.

0030

A.1043. Бээжинд барласан монгол үсгийн "Маань
гамбүм" .

B 15. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.
Улсын нийтийн номын санд мөн судрын зарим
бүлэг буй.

0031

538 /74/. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн
үгтэй.

0032

43 - 43
Улсын нийтийн номын санд хад-
галагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгс-
гөлийн үгтэй.

Улсын нийтийн номын санд хад-
галагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгс-
гөлийн үгтэй.

Ш. Сургаал туужийн анги

0033

161, 295, 296, 666/1/, 667 /2/, 668 /3/, 669/4/.

0034

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.
Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.
1064. Ленинград хотноо хадгалагдан буй мөн
Номын гэрэл зургийн хуулбар.

0035

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 "ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ"

1054. Чойжамц нэрт гэгцэл орчуулав гэсэн төгсгөлийн үгтэй.

0036

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 А 207. Төгсгөлийн үг байхгүй.

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 Б 606/15/. Төвдийн хоёр их хөлгөнд мэргэжсэн хутагт Наганжунайн зохиосон эрдэнэ төрийн шашдир энэ буй. Огоот үүнд худал үгүй буй гэсэн төгсгөлийн үгтэй.
 В 97.

0037

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 /тана/ -

333. Чингисийн язгуурт Түшээт очир хаан төвдөд очих цагтаа туурви гэсэн зарлигаар Хэлний эрхэт сайн оюут далай аюулгүй зэмсэг чадагчийн шажин идрийн аймаг. /Агваанлуvsанжамц Жигмидгочоо Түвдэн лацоиндээ буюу тавдугаар Далай лам /.

0038

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 146, 238.

0039

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 А 513 /48/. Эртнээс хураасан буянаар өндөр язгууртай болон төрсөн Эрдэнэ чин тайж тэргүүлэн хүссэнд тэйн Билгийн далай зохиосон төгсгөлийн үгтэй.

0040

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 Б 784 /58/. А-д дурдсан номтой адил боловч сүүл хэсгээс дутуу, зарим бадгууд нь энд тэндээ орсон бас төгсгөлийн үг байхгүй.
 787 /59/. Бани,эцэг, эх гурвыг магтсан магтаал.

0041

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 /ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ/

644 /53/ в. Түвдэн чойнхор чоғлой намжил Лин-д /ᠲᠦᠪᠳᠡᠨ ᠴᠣᠶᠢᠨᠬᠣᠷ ᠴᠣᠭᠣᠯᠠᠢ ᠨᠠᠮᠵᠢᠯ ᠤᠯᠢᠨ-ᠳ /
 барласан төвд, тод хадмал бар.

0042

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 1018 /3/.

0043

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 А 873 /20/
 Б 692 /1/.

0044

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 А 725 /2/. Дарната Маха Гүрийн шавь Бахара бандид азар Энэдхэгийн хэлнээс монгодын хэлэнд орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

0045

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 Б 114. Төгсгөлийн үг байхгүй.
 293.

0046

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 290а, 290в.
 14-19-р бүлэг.
 1015/25/. 20-25-р бүлэг.

0047

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 Гэсэрийн туужийн бүлгүүд.
 1
 694/3/.

698/1/, 806 /78/.

3.

466/2/, 693/2/-ын эхний хэсэг.

4.

ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ
 "ᠠᠵᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ"

0064

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

291. Цүлтэм нэрт зохиосон. Цагаан уулын
 сүмийн Пархан нанс гэлэн Агваансодов хэвт
 бүтээлгэсэн гэсэн төгсгөлийн үгтэй.
 659 /68/, 723 /1/. Энэ хоёр дугаар дээрх-
 тэй адил боловч дутуу учир төгсгөлийн үг
 байхгүй.

N 55- 0065

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

360, 835/107/, 927/11/. Энэ сударт Ловон
 балам жунай зохиосон гэж буй. = 0409

0. 0066

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

501/36/.

0067

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

66, 124, 173, 402, 403, 467/3/, 569/105/,
 982/2/.

0068

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

(688/23/.)

0069

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

17. Үүнийг мэргэн рабжамба Доржжалцан
 би санаж бас өгүүлэв гэсэн төгсгөлийн
 үгтэй.

0070

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ
 ...
 36 = H232.

0071

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

626/35/, 85/123/.

0072

Багш, эцэг, эх гурвыг бурхны хутаг олох
 болтугай хэмээн ерөөсөн ерөөлийн шүлэг.
 219 к, 356.

0073

Монголын Увш хун тайжийн тууж.

Дрездин хотод хадгалагдан буй мөн
 номын гэрэл зураг, дутуу тод эх Улсын ний-
 тийн номын санд хадгалагдан буй.

0074

Гүүш багш, хүүхэн /хүүхэд/ хоёрын асуулт
 хариулт. /Хар үхэрт хөвгүүний тууж /.
 577/112 в/. дутуу.

0075

Хан харангуй туулийн гэрэл зураг.
 1065. Уг эх нь Ленинград хотноо хадгалаг-
 дан буй.

IV. Үсэг бичгийн анги

0076

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

416. Очирт тайж, Авлай баатар хоёр дурд-
 санд Зая бандид зохиосон төгсгөлийн
 үгтэй.

0077

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.
 Аюуш дурдсанд Зая бандид орчуулсан төгс-
 гөлийн үгтэй.

0078

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

697/6/. Гэрэл зураг. Уг эх нь Увс аймгийн
 музейд буй.

0079

ᠲᠠᠷᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠰᠡᠭᠤᠰᠤ

1049.

0080

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

1066. Гэрэл зураг. Эх нь Улсын нийтийн
 номын санд хадгалагдан буй, бар.

0081

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠤᠪᠰᠤ ᠬᠤᠨ ᠲᠠᠶᠢᠵᠢᠶᠢᠨ ᠲᠤᠭᠤᠰᠤ
 "ᠮᠣᠩᠭᠣᠯᠠᠨ ᠬᠣᠲᠣᠳ ᠬᠠᠳᠭᠠᠯᠠᠭᠠᠳᠠᠨ ᠪᠤᠢ ᠮᠡᠨ

969. Төгсгөлийн үг, дөрвөн шүлэг буй.

0082

Манж тод цагаан толгой
 685/20/.

- 0083 Цагаан толгой
88 в, 302, 4I6, 520/55/, 644/53/a,
809/8I/, 966,967, 968,969,970,97I,972.
- 0084 " ھەقۇلار ھەققىدە مەسئۇلىيەت بولمىغان ئادەملەرگە قارشى تەشۋىش
66I/2/.
- 0085 Манзширийн амны эш гэдэг номын хэцүү
үгийн тайлбар.
646/55/.

Өрөнгө, Цагаан гол, Ендэрт, Бумбат
/зарим нь одоогийн Ховд аймгийн Булган
сумын нутаг/ зэрэг газарт цацал өргөсөн
байна.

OI02

585 . Энэ сударт Увс хавийн газар орны
нэр гарч байна. Үүнд: Бөх мөрөн, Баян-
нуур, Баян баруун цагаан, Бахлаг, Ховдон,
Чихтэй Ямат ? Хашин хитээ ?, Сайн хөхөө,
Баян цагаан гол, Баян цагаан нуур, Баян
Асгат, Улаан байшинт, Гурван чигритэй?
Улаан хозан ?, Баян байрам, Улаан гом,
Хөхий богд, Хаан Сагил, Баян Боршоо,
Хан хөхий, Баян мөнх, Цаст улаан, Баян
уураг нуур, Баян хариг, Баян цэнтэл,
Богд цагаан шувуут, Баян улаан даваа.

OI03

542/78/, 684/19/.

OI04

52, 219, 233, 386, 400, 401, 505/40/, 385,
546/84/, 552/88/, 654/63/, 655/64/,
672/7/, 702/5/, 729/3/, 920/4/, 975/3/.

OI05

37, 51, 153, 232, 266, 678, 818/90/, 974/2/.

OI06

338

OI07

271, 318, 325, 664 /3/.

OI08

A. 53B, 319, 819/91/.
B. 804/76/.

OI09

223

OII0

91.

OIII

A. 545/8/.
B. 547/83/.

OII2

585a

OIII3

586.

OII4

89, 390a, 740/14/, 741/15/.

OII5

43, 541/77/, 616/25/, 634/42/a.

OII6

A. 328, 805/77/, 993.
B. 389.

OII7

A. 391. Үүнд Зая бандидын орчуулсан
төгсгөлийн үг буй.
B. 47. Үүнд Зая бандидын орчуулсан төгс-
гөлийн үг байхгүй.

OII8

543/79/.

OII9

269

OI20

390B, 544/80/, 683/8/.

OI21

695/4/.

OI22

53a, 382, 383, 549/85/, 550/86/, 551/87/,
617/26/, 798/70/. 959/23/.

OI23

384.

- ОИ48 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 1025/10/. дутуу.
- ОИ49 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 871/18/.
- ОИ50 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 857/4/.
- ОИ51 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 134.
- ОИ52 42. Энэ литэд Дөрвөдийн түүхийн холбогдолтой нилээд зүйл буй. Тэнгэр тэтгэгчийн 18-р онд /1753 он/ Дөрвөд 16 аймаг ноёд орсон. Лит. 717/20/.
- ОИ54 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 38.
- ОИ55 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 208.
- ОИ56 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 620.
- ОИ57 Үзлэг 365в.
- ОИ58 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 625/34/а.
- ОИ59 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 165.
- ОИ60 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 234.
- ОИ61 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 802/74/, 955/19/.

- ОИ62 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 687/22/.
- ОИ63 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 657/66/.
- ОИ64 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 850/122/.
- ОИ65 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 899.
- ОИ66 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 529.
- ОИ67 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 378.
- ОИ68 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 514.
- ОИ69 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 530/66/.
- ОИ70 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 381.
- ОИ71 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 448/84/.
- ОИ72 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 662/1/.
- ОИ73 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 31, 166а.
- ОИ74 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 166в.
- ОИ75 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 1046.
- ОИ76 "Дөрвөд дунд хуучин үеийн" 225.
- Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. "Уггүй элдэв бөө нар /?/ газарт түгсэн /?/ цагт энэ мэт хэрэггүй буй заа. Боловч Зүүн гар ноёд олноор дурдсаны

нүүрт хураан үйлдэхүйн төдийхөн байгуулсан
Аяа гайхамшигтай өлзийтэй болтугай" гэсэн
төгсгөлийн үгтэй.

- 0I77 336,999. " ᠰᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
- 0I78 1003. " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
- 0I79 Үзлэг дом.
1010.
- 0I80 Үзлэгийн ном /мэнтэний/.
1021/6/.
- 0I81 Үзлэгийн ном.
1028/13/.
- 0I82 Төлгө
826/98/.
- 0I83 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
711/14/.
- 0I84 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
218.
- 0I85 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
245.
- 0I86 Үзлэгийн ном.
310
- 0I87 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
640/49/.
- 0I88 Үзлэгийн ном.
813/85/.
- 0I89 Үзлэгийн ном
894/41/.
- 0I90 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
929/13/.
- 0I91 Үзлэгийн ном
788/60/.

ҮП.Эм, домын анги

- 0I92 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
902/49/.
- 0I93 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
361.
- 0I94 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ " - №13
44.Зая бандид орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.
- 0I95 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
30.
- 0I96 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ " - №29
А.18,860/7/. Зая бандидын орчуулсан төгсгө-
лийн үгтэй. Бас Бадаргуулт төрийн 19-р он,
шороо луу жил /1892 онд/ салган бичсэн
төгсгөлийн үгтэй.
- 0I97 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
Б.643/52/. "Чойсанраш /Чойсандаш/ олон
дурдсанд" гэсэн төгсгөлийн үгтэй.Зая бан-
дидын орчуулга бус болно.
- 0I98 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
А. 3.Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн
үгтэй бар.
Б.95, 449, 862/9/. Мөн судрын бичмэл.
- 0I99 " ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ "
А.595/4/. Галданцэрэн хааны зарлигаар эмч
Лувсаннамжил болоод олон сайн эмч нартай
Агваа гэцэл Чойсамбуу төмөр гахай жилд

0224 Хар цэцэг /бодоо/ хэрхэн үүссэн тухай домог.

IOI7/2/.

0225 IV, VI. "تقسیم موقوفه دارالخلافه در حدود شهر تبریز". 760/34/^I, 760/34/². Хятад хэлнээс орчуулсан энэ номыг монголын дурсгалт бичгийн цувралд нийтлүүлсэн болно.

0226

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.

Орос хэлнээс орчуулсан "Хүүхдийн өвчин" Иосиф Камнечук гэдэг хүний зохиолыг халимаг хэлэнд титуларный советник, квалер Никулай Лебедев гэдэг хүн орчуулсан. 1811 онд хэвлэсэн гэсэн эхлэлийн үгтэй.

VIII. Судрын аймаг

узеникч
N 1

0227

Улсын нийтийн номын санд буй. Отторгуйн ялгуусан билигт /Данзанжамц/ орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

N 5 -

0228

A. 16, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 276, 277, 450, 451, 452, 477 /13/, 593/2/, 597/6/, 598/7/, 841/113/, 842/114/, 843/115/, 844/116/, 845/117/, 933/17/, 963/27/, 1013, 110, 130, 275.

Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй бичмэл.

Б. 102, 112. Мөн төгсгөлийн үгтэй бөгөөд төмөр тахиа жил барласан төгсгөлийн үгтэй бичмэл.

B. III. Мөн төгсгөлийн үгтэй бөгөөд Халимагт барласан төгсгөлийн үгтэй бар.

0229

34a, 143, 144, 145, 219m, 337, 535/71/, 628/37/, 1005.

0230

A. 255, 363.

B. 603/12/, 1004.

0231

3 - "تقسیم موقوفه دارالخلافه در حدود شهر تبریز". 3 - "تقسیم موقوفه دارالخلافه در حدود شهر تبریز".

A. 121, 122, 125, 126, 127, 128, 129, 220, 221, 287, 292, 453, 559/95/, 847/119/, 848/120/, 849/121/. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй бичмэл.

B. 189, 846/118/. Мөн төгсгөлийн үгтэй бичмэл.

0232

A. 162, 242, 398, 399, 560/96/, 561/97/, 562/98/, 590, 612/21/, 759/33/, 767/41/, 772/46/, 912/59/, 948/11/. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

B. 75, 917/1/. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

865/12/. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үг байхгүй.

B. 320. Тод үсгээр төвдийг галигчлан бичсэн.

0233

763/37/. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

0234

156, 157, 259, 301, 424, 425, 470/6/, 471/7/, 472/8/, 583, 584, 599/8/.

14 — 0246

120, 131, 206, 211, 594/3/, 596/5/,
1012, 1034/20/. Зая бандидын орчуулсан
төгсгөлийн үгтэй бичмэл.

0247

454. Мөн төгсгөлийн үгтэй бичмэл.

A. 270, 355, 986/121/.

B. 82, 358, 647/56/, 924/8/.

IX. Тогтоол тарнийн анги

11

0248

90, 132, 133, 135в, 228, 229, 230, 231,
393, 394, 395, 396, 397, 475/II/в,
622/3I/, 674/9/, 696/5/, 708/II/,
757/3I/, 758/32/, 875/22/, 954/18/,
990/4/. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн
үгтэй.

0249

895/42/.

8 —

0250

35а, 92, 219, 324, 571/107/, 572/108/,
602/II/, 700/3/, 756/30/, 1037/23/.
Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

үгсний
128

0251

20а, 87, 219е, 327, 334, 570/106/,
582/II7/, 642/5I/, 712/15/, 764/36/,
765/39/, 766/40/, 925/9/. Зая бандидын ор-
чуулсан төгсгөлийн үг бий.

19

0252

A. 63, 713/16/, 769/43/, 770/44/,
937/4/. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн
үгтэй.

B. 45, 56, 85, 219с, 343, 359, 492/28/,
565/101/, 566/102/, 672/7е, 768/42/,
785/57/. Дээр дурдсан орчуулга мөн боловч
Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үг
байхгүй.

0253

219. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үг
буй.

0254

170.

0255

703/6/.

0256

81, 117, 118, 135а, 172, 242, 438, 439,
440, 462, 473/9/, 475/II/а, 476/12/,
601/10/, 630/38/, 675/10/, 705/8/,
773/47/, 868/15/, 922/6/. Зая бандидын
орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

0257

39, 40, 431а, 615/24/, 624/33/, 701/4/,
727/1/, 728/2/, 811/83/, 863/10/,
909/56/.

0258

A. 67, 68, 141, 212, 428, 429, 430,
468/4/, 469/5/, 726, 732/6/, 733/7/,
748/22/, 749/23/, 794/66/, 866/13/,
985/120/. Зая бандидын орчуулсан төгс-
гөлийн үгтэй.

Б.44I,456,957/2I/. Хутагт Дарь эхийн маг-
таал мөн боловч Зая бандидын орчуулсан
төгсгөлийн үг байхгүй.

үгснийх
н 35 (0259)

/ ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ /

43Iv,746/20/

үгснийх
н 22 (0260)

/ ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ /

IO58.Энэ ном Улсын нийтийн номын санд хоёр
хувь буй.Нэг нь дутуу.Хэл зохиолын хүрээ-
лэнгийн тод үсгийн номын санд нэг хувь
бүтэн буй. Сондуйд орсон номыг жагсаавал:
OI.Сондуйн гарчиг.

02.Мөн гарчиг

03.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

I.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

2.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

"Олон хувьтны зөгийн чуулган цэнгэгч" гэгч

орчуулсан. ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

3.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

II (a)

4.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

II (b)

5.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

6.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

7.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

8.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

9.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

IO.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

II.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

VI (a)

I2.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

VI (b)

I3.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

I4.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

I5.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

I6.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

I7.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

18.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

19.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

20.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

21.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

22.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

23.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

24.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

25.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

26.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

27.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

28.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

29.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

30.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

31.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

32.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

33.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

34.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

35.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

36.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

37.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

38.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

39.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

40.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

41.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

42.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

43.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

44.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

45.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

46.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

47.

ᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

- [illegible]

- [illegible]

Уйгарын шашны эзэн Панза Ширс монголын хэлээр бичигт орчуулаад хоёр мянган хувь хэвт даруулсан төгсгөлийн үгтэй.

96. " " " "

97./Морины тогтоол/. " " " "

98. " " " "

99. " " " "

100. " " " "

101. " " " "

Энэ судрыг Эрх цорж Отторгуйн ялгуусан билигт орчуулсан нэг төгсгөлийн үг буй. Бас Зая бандидын орчуулж дуусаагүй зарим хэсгийг Эрх цорж эрхлэн Гүр мэргэн гавж, Рабжамба Жамъян, хоёр хэлт Тарзан гэлэн нар хамтран орчуулсан өөр нэг төгсгөлийн үг буй.

№ 27 - (0261)

797/69/, 916/1/, Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

№ 14 - (0262)

А. 158, 1008. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

Б. " " " "

721/24/. Мөн орчуулга боловч Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үг үгүй.

В. " " " "

591, 815/87/. Энэ орчуулга Зая бандидын орчуулга бус болно.

0263 Цагаан шүхэртийн тарни .

997, 1000

0264 " " " "

373

№ 24 - (0265)

" " " "

672/7/в, 681/16/. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

0266 " " " "

64, 65.

0267 " " " "

48.

0268 " " " "

558/94/.

0269 - № 26 " " " "

227.

0270 " " " "

147а.

0271 " " " "

148, 557/93/.

0272 " " " "

149.

0273 " " " "

57, 147в.

0274 " " " "

444.

0275 " " " "

54

0276 " " " "

800/72/.

(0277) - № 18 " " " "

А. Улсын нийтийн номын санд Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй нэг хувь буй.

Б. Хэл зохиолын хүрээлэнгийн тод үсгийн номын хөмрөгт хадгалагдаж буй 140, 989/3/, 1022/7/-рт Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үг байхгүй.

0278 " " " "

556/92/.

Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй. Монгол бичгээр бичсэн болно.
935/2/

XI. Үйлийн үрийн аймаг

0321 "Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй. Монгол бичгээр бичсэн болно.
33а, 434, 956/20/.

0322 "Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй. Монгол бичгээр бичсэн болно.
46, 50, 191, 250, 297, 435, 436, 437, 512 /47/, 604/13/, 649/58/, 823/95/ 859/6/, 876/23/, 953/16/.

0323 "Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй. Монгол бичгээр бичсэн болно.
304, 930/14/.

0324 "Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй. Монгол бичгээр бичсэн болно.
825/95/

Намхай Равжамба дурдсанд Жанжаа хутагт найруулсан гэсэн төгсгөлийн үгтэй.
0325 Зуурдын залбирал. Төвд монгол хадмал.
645/54/.

ХП. Шашны болон нийтийн зан

үйлийн аймаг

587. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

0327 "Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй. Монгол бичгээр бичсэн болно.

677. Модон хулгана жил гэлэн Ринчен-шарав орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

"Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй. Монгол бичгээр бичсэн болно.

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй. Монгол бичгээр бичсэн болно.

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн үгтэй. Монгол бичгээр бичсэн болно.

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй. Агваанжамъян Хархираагийн эхэнд найруулан бичсэн төгсгөлийн үгтэй.

828/100/

901/48/.

Шадар оршигч Огторгуй очир /Намхайдорж/ дурдсанд Сайн оюут алдаршсан цог /Лувсан-дагва-ишбал/ найруулсан төгсгөлийн үгтэй.

585в. Бэлгэ билигийн далай /Ишжамц/ дурдсанд гэлэн Сайн оюут цог төгссөн бэлгэ билигт /Лувсанбалдан-иш/ найруулсан төгсгөлийн үгтэй.

493/29/.

380.

0337

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

201. Зая бандидын зарлиг дурдсан мэт.
Жанжаагийн гэгээн зохиосон төгсгөлийн
үгтэй.

0338

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

202.

0339

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

364

0340

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ
ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

824/96/.

0341

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

631/39/

0342

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

961.Эрдэнэ зоригт хун тайж дурдсанд Раб-
жамба Пунцагданзан, гэгцэл Агваантарва,
Чойжунай нар орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

0343

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

984/119/.

0344

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

831/103/ ... жамба дурдсанд гэлэн гүүш
монголчлон орчуулав гэсэн төгсгөлийн үгтэй.

0345

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

832/104/.

ХIII. Уншиагын аймаг

0346

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

77/45/, 796/68/.

0347

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

344, 731.

0348

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

41, 730/4/. Энэ номд /344, 731/ дээр дурд-

сан маанийн тайлбар байгаагийн гадна ер-
төнцийн сав шимийн дуулал, бас нэг залби-
рал буй.

0349

Маанийн зургаан үсгийг шүлэглэн тайлбар-
ласан тайлбар.

306. Монгол хүний зохиол бололтой.

0350

Маань хөгжөөх шүлэг.

618/27/. Гэлэн Агваанжамцан дурдсанд гэлэн
Чойсан "Утгын хүртээлээр үгийн аялга хол-
бож" орчуулсан гэсэн төгсгөлийн үгтэй.

0351

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

448.

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ - 1184

(0352)

965/29/ Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн
үгтэй.

0353

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

500/35/.

0354

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

A.137a, 574/110/, 735/9/, 736/10/,
947/10/.

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

B. 852/124/.

0355

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

329.

0356

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

540/40/.

0357

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

790

0358

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

22, 167, 254.

0359

ᠠᠨᠠᠨᠢᠨ ᠲᠠᠢᠨᠠᠨᠢᠨ ᠰᠠᠨᠢᠨ

653/62/.

0360

495/31/. Очир хааны туг босгоход зохилдуу-
лан гал эр мичин жилийн /1656 он байж ма-
гадгүй/ монголын хоёрдугаар сарын шинийн
найманд Цогт итгэл мишээгч очир нэрт най-
руулсан гэсэн төгсгөлийн үгтэй.

0361

20в.

0362

33в.

N 38

0363

528/64/ Зая бандидын орчуулсан төгсгөлийн
үгтэй.

N 129 -

0364

783/57/

0365

Залбирал
219 о.

0366

515/50/е.

N 30-34 -

0367

154, 219а, 262/26/, 404, 405, 521/56/,
536/72/, 537/73/, 720/23/.

0368

А. 61, 137е, 142, 307, 418, 419, 458,
533/69/, 564/100/, 605/14/, 680/15/
бичмэл.

Б.

938/1/ Увс аймгийн Тэс сумнаас олдсон бар.

0369

515/50/а. Сондуйн судрын 28-рт дурдсан
ерөөл мөн боловч Зая бандидын орчуулсан
төгсгөлийн үг байхгүй.

0370

А. 515/50/. Зая бандидын орчуулсан төгсгө-
лийн үг буй боловч дутуу.

Б.

137, 960/24/, Зая бандидын орчуулсан төгс-
гөлийн үгтэй.

0371

А. 137г, 160, 256, 374, 515/50/с,
576/112/, 578/113/, 579/114/,
580/115/, 581/116/, 636/44/, 636/45/,
752/24/а, 789/61/, 921/5/, 936/3/.

Б. 937/5/. Дээр дурдсан Сүгбаагийн орны
ерөөл байгаагаас гадна өөр хоёр зүйл буй.
Энэ нь Ховд аймгаас олдсон бар болно.

0372

494/30/.

0373

137г

0374

А. 532/68/, 817/89/, 988/2/. Зая бандидын
орчуулсан төгсгөлийн үгтэй.

Б.

1027/12/. Зая бандидын орчуулга бус, өөр
орчуулга. Төгсгөлийн үг байхгүй.

0375

515/50/в, 563/99/.

0376

641/50/.

0377

475/11/с.

0378

76, 499/34/, 610/19/, 1032/7/.

0379

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

150. Лондол лам Агваанлуvsан найруулав
гэсэн төгсгөлийн үгтэй.

0380

ᠠᠨᠠᠭᠤᠨᠠᠨᠤᠯᠤᠰ

n/118-0381

515/50/

А. 83,808/80/.

Б. 515/50/4. А-д дурдсанаас өөр орчуулга.

0382

Бага Манла

510/45/.

0383

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

883/29/.

0384

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

Улсын нийтийн номын санд хадгалагдан буй.

0385

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

99.

0386

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

652/61/.

n/120-0387

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

367.

0388

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

377.Тод үсгээр, төвд хэлээр бичсэн.

0389

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

1039/25/

XIV.Эш зарлигийн аймаг

0390

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

22a,151,309,330,331,614/23/,

919/3/,992

0391

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

1020/5/.

0392

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

239.

0393

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

527/63/.

0394

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

1030/15/.

0395

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

744/18/,874/21/,1038/24/.

0396

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

332.

0397

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

311.

0398

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

210,526/62/

0399

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

19,78,236,340,347,524/60/,588,

608/17/,734/8/,867/14/,945/8/.

0400

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

79,525/61/,1035/21/.

0401

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

80,346.

0402

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

979/1/.

0403

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

98,237,263/59/,348,426,427,745/19/,

762/36/,951/14/. Түгээмэл элбэгтийн арав-
дугаар онд буюу 1860 онд зохиогдсон.

0404

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

58,59,60, 159,200,240,321,342,

457,609,795,946/9/, 950/13/.

0405

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

243,830, 887/34/.

0406

ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠨᠢᠶᠢᠨ ᠤᠯᠤᠰ

503/38/.

0407

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ

522/57/.

0408

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ ᠬᠡᠷᠢᠭᠭᠡᠨ ᠪᠢᠴᠢᠮᠤᠯ
ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ

136, 138, 241, 302.

(0409)

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ ᠬᠡᠷᠢᠭᠭᠡᠨ ᠪᠢᠴᠢᠮᠤᠯ
(с 1000000000)

5.9/15/ = 0065

0410

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ ᠬᠡᠷᠢᠭᠭᠡᠨ ᠪᠢᠴᠢᠮᠤᠯ
ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ ᠬᠡᠷᠢᠭᠭᠡᠨ ᠪᠢᠴᠢᠮᠤᠯ / 241 302 57 /
1007.

0411

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ

1051/16/.

XV. Тусгай анги

0412

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ ᠬᠡᠷᠢᠭᠭᠡᠨ ᠪᠢᠴᠢᠮᠤᠯ
835/105/.

0413

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ ᠬᠡᠷᠢᠭᠭᠡᠨ ᠪᠢᠴᠢᠮᠤᠯ

517/52/.

0414

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ ᠬᠡᠷᠢᠭᠭᠡᠨ ᠪᠢᠴᠢᠮᠤᠯ

511/46/.

0415

Нэргүй бичмэл.

964/28/.

0416

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ

810/82/.

0417

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ ᠬᠡᠷᠢᠭᠭᠡᠨ ᠪᠢᠴᠢᠮᠤᠯ

531/67/.

0418

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ ᠬᠡᠷᠢᠭᠭᠡᠨ ᠪᠢᠴᠢᠮᠤᠯ

954/1/. Монгол бичмэл. Үүнд тод үсгийн
тэмдэг хэрглэсэн болно.

0419

Нэргүй бичмэл.

1016. Тод үсгийн тэмдэг хэрэглэн бичсэн
монгол бичмэл.

0420

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ

1045. Үүнд тод монгол дэвтэр /цагаан/
толгойг хүнээс явуулна уу гэсэн захиа.

0421

Хутганы тод бичээс, Тайхар чулууны тод
бичээс.1062. Гэрэл зураг. Тод бичээстэй хутга
нь Увс аймгийн музейд буй.

0422

ᠮᠣᠩᠭᠣᠯ ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ ᠬᠡᠷᠢᠭᠭᠡᠨ ᠪᠢᠴᠢᠮᠤᠯ
ᠲᠣᠳ ᠤᠰᠦᠭᠡᠢ ᠲᠤᠮᠳᠦᠭ648/57/. Эх орны дайны үед Шинэжаанд
гаргаж байсан ухуулгын сэдэв.

0423

Төвд, тод үсгээр барласан номын хөнжил.
1069

0424

Шинэжааны едрийн сонин.

1066. Хэд хэдэн оны нилээд олон дугаар
буй.

0425

Шинэжааны зарим хэвлэл.

1058.

— "אנחנו צריכים להגן על עצמנו" —

"Ich habe mich sehr über die Aufnahme in die Gruppe gefreut."

"Vergleichen Sie die Ergebnisse der beiden Aufgaben!"

"Mein Vorgesetzter ist überaus
"anregend und sehr
"interessant."

"*Wiederholung des Wortes 'Wiederholung' in der ersten Zeile*"

"Umweltanpassung und Abhängigkeit von Ressourcen"

"Gut gemacht der ganze Tag" / "Gut gemacht der ganze Tag"

"Abendglocke" (1880) (1880) (1880)

"Vergesst nicht, dass auch die kleinen Dinge wichtig sind."

[illegible]

Veränderung des Zustandes

Handwritten signature: *James M. Smith*

"*Amphiprion* *percula*"

"अथ हिंसा"

"The more I know of the world, the more I know of my own ignorance."

"Vollständiges Handbuch der
"Vollständiges Handbuch der"

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥
 ॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

"Ich habe mich sehr freuen dürfen."

"Aufmerksamkeit und Verstand werden durch die Übung
in der Umgang mit dem Buch erhalten."

"Māxayā oḡā'ā' āxā cā' oḡā'ā' cā' āxā"

[illegible]

"Urethane der Amylalkohol" 1000 g

"(צאקא און אפערעל וועלן נישט קומען צו אונזערע שולעס) "און אונזערע שולעס וועלן נישט קומען צו אונזערע שולעס"

[illegible][illegible]

263

262

[illegible][illegible]

There is no value added ..

.. "Gib mir doch einen Kuss"

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

"Ich habe mich nicht getraut, Ihnen zu schreiben, weil ich nicht wollte, dass Sie sich um mich kümmern müssen. Ich hoffe, Sie sind gesund und glücklich. Ich liebe Sie sehr."

[illegible]

291

290

[illegible][illegible]

[illegible]

"Ich bin ein Mann der Tat, der nicht nur mit Worten, sondern auch mit Taten beweisen will, dass er ein Mann der Tat ist."

4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

" 4. apud munda... 36

[illegible]

"Ich habe mich nicht getraut, Ihnen zu schreiben, weil ich nicht wollte, dass Sie sich um mich kümmern müssen. Ich habe nur ein paar Zeilen geschrieben, um Ihnen zu sagen, dass ich Sie sehr vermissen und hoffe, Sie sind gut. Ich werde Sie bald wiedersehen."

46 "Guthrie's Great North American People Series"

"Ayahs was born 1840"

"I am writing you my love and affection"

[Handwritten signature]

„Stumpfheit“ des Kopfes / „Stumpfheit“ des Herzes / „Stumpfheit“ des Willens / „Stumpfheit“ des Verstandes / „Stumpfheit“ des Gefühls / „Stumpfheit“ des Sinnes / „Stumpfheit“ des Bewusstseins / „Stumpfheit“ des Geistes / „Stumpfheit“ des Gemüths / „Stumpfheit“ des Verstandes / „Stumpfheit“ des Gefühls / „Stumpfheit“ des Sinnes / „Stumpfheit“ des Bewusstseins / „Stumpfheit“ des Geistes / „Stumpfheit“ des Gemüths

"A good night's sleep" all night long

"How you manage in that country?"

11. *Chrysomelidae* *Chrysomelidae*

... (faint handwritten text) ...

new new new new new new

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Find a function f such that

5

45 "Yellow" pages

“Weggehen und Handgepäck mit sich nehmen“

... *Staphylococcus aureus* ... *Staphylococcus aureus* ... *Staphylococcus aureus* ...

... (work) ...

"Eighty-five percent down payment made"

44

[illegible]

महाराष्ट्र राज्य सरकार

"(C) Copyright 1978 by [illegible] at New York University"

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

303

"Xmas Eve" 2. "Gather 'round the Christmas Tree"

[illegible]

"So much of the world is in the hands of the few."

"The Great Depression in Europe was

43

11. Wiederholung der ersten zwei Übungen

"*Staphylococcus aureus*"

... 1950s 1960s 1970s 1980s 1990s 2000s 2010s 2020s

...the first of the year.

የቅርንጫፍ ስርዓት ስለሆነ ማንኛውም ማሳሰቢያ ላይ ማስቀመጥ አይቻልም፡፡

.. "for the purpose of the present investigation"

... ..

1000

2

42

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

Donna Lynn Gifford in Myra (1992)

[illegible]

"Myra" Charles Langford Langford - 1907-1980

[illegible]

and the other side of the mountain

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

[illegible]

Handwritten text: *Handwritten text, mostly illegible due to blurriness.*

"Der Herr Richter hat mich
zu einem Richter ernannt"
"Der Herr Richter hat mich
zu einem Richter ernannt"

[illegible][illegible]

35

54

[illegible]

308

[illegible]

85

ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ଥାନରେ ନିଜର ନାମ ଲେଖନ୍ତୁ ।

"With respect to the language (category) of the system"

"For the purpose of the study, the following data were collected:

!! Nach Kontakt Besuch im Lagerhaus vor Ort (Lagerung der

"Körper der Natur ist der Körper der Seele"

"Baptized" and "Baptized"

"Gedachte ist der Anfang der Dinge"

11. To the President of the United States

Handwritten: "The more you know, the more you realize how much you don't know."

$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$

② 22

2011/12/12

and many

Conducting a / 20 20 20 /

09

[illegible]

65

... your Ministry to inform the President (under President ...)

Handwritten note: "The picture is not a map"

[illegible]

57 "Wahr und wahr (eigentlich) Apparat

Carroll (1984) notes that the most important

Handwritten signature: *Wm. L. G. ...*

Handwritten signature: *John W. ...*

Handwritten signature

ଅତିଶୟ ସମ୍ଭବ ହେଉଛି :

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

"Vater unser"

3

[illegible][illegible]

1. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 2. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 3. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 4. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 5. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 6. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 7. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 8. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 9. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 10. Хүний эрх зүйн хөгжлийн

1. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 2. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 3. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 4. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 5. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 6. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 7. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 8. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 9. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 10. Хүний эрх зүйн хөгжлийн

1. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 2. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 3. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 4. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 5. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 6. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 7. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 8. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 9. Хүний эрх зүйн хөгжлийн
 10. Хүний эрх зүйн хөгжлийн

РЕЗЮМЕ

Первой письменностью, которой пользовались монголы, была уйгуро-монгольская, хотя нам точно неизвестно, когда уйгурский алфавит был заимствован монголами. В 1269 году на основе тибетского алфавита Пагва-ламой Лодойджалцаном /больше известен под именем Пагва-лама/ было создано "монгольское квадратное письмо", которое однако просуществовало недолго. В 1648 году ойратский Дзан-пандита Намхайджамцо на базе уйгуро-монгольского алфавита, дополнив его небольшим количеством диакритических знаков и видоизменив некоторые буквы, составил так называемое "ясное письмо" — "тодорхой үсэг" *ᠲᠣᠳᠣᠷᠬᠠᠢ ᠤᠰᠡᠭ*. С тех пор прошло более 320 лет.

"Ясным письмом" записаны ценные произведения, сохранилось значительное количество текстов оригинальной исторической, астрологической, философской, филологической, медицинской, отчасти художественной литературы, представляющих большой научный интерес. Монголоеды — как иностранные, так и монгольские — издавна проявили большой интерес к литературе на "тодорхой үсэг". Такие известные ученые, как А.В. Попов /1808–1880/, А.А. Бобровников /1821–1865/, К.Ф. Голстунский /1831–1899/, А.М. Позднеев /1851–1920/, Вл.Л. Котвич /1872–1944/, Б.Я. Владимирцов /1884–1931/, Г.Д. Санжеев, Д.А. Павлов, Д. Кара, Б. Ринчен, Ш. Лувсанвандан, Ц. Дамдинсүрэн и другие, внесли значительный вклад в изучение этой письменности.

В результате разысканий диалектологических

экспедиций Института языка и литературы АН МНР в нашей стране за последние годы значительно пополнился фонд памятников "ясного письма", которые хранятся, в основном, в двух рукописных хранилищах при Институте языка и литературы АН МНР и при Государственной публичной библиотеке. Здесь находится около двух тысяч рукописей и ксилографов, причем большая часть их сосредоточена в фонде Института языка и литературы АН МНР. Данные памятники представляют собой бесценное сокровище культурного наследия монгольского народа. Изучение их — одна из первостепенных задач монгольских филологов.

Цель настоящей монографии заключается в том, чтобы на основании изучения памятников "ясного письма" уточнить историю его создания, выявить некоторые особенности в области графики, фонетики, морфологии и лексики. Монография написана на основе критического изучения ряда наиболее ранних памятников "ясного письма", хранящихся в рукописных фондах МНР и СССР /в Ленинграде и в Элисте/; кроме того, для сравнительного анализа текстов и наблюдений над изменениями в "ясном письме" были использованы различные современные печатные издания на этой письменности. В своей работе автор также учел новейшие труды по вопросам монгольской филологии, как отечественной, так и зарубежной.

Монография состоит из введения, четырех глав, заключения и приложений.

В первой главе освещается круг вопросов, связанных с источниками биографии Дзая-пандиты

— создателя "ясного письма", показывается степень её изученности и приводится сама эта биография.

Много лет спустя после смерти Дзая-пандиты одним из его близких учеников Ратнабадрой был написан труд «*Хамгай-хатгал-хуучин-хуучин-хуучин-хуучин*» /"Лунный свет — история рабдхам Дзая-пандиты"/, более известный в науке под названием "Жизнеописание Дзая-пандиты". Автор "Сарны герел" долгое время сопровождал учителя в его поездках по ойратским кочевьям. В своем рассказе он придерживается достоверных событий и подлинных фактов, на основании которых повествует о жизни и деятельности Дзая-пандиты как земного человека. В этом одно из существенных отличий "Сарны герел" от «*Хамгай-хатгал-хуучин-хуучин-хуучин-хуучин*» /"Жизнеописание Нейджи-тойна"/ в которой напротив, наблюдается тенденция к обожествлению образа буддийского монаха.

Существуют рукописи биографии Дзая-пандиты и на уйгуро-монгольском, и на "ясном" письме. Первая, переписанная с какого-то варианта на "ясном письме", находится в Государственной публичной библиотеке, а вторая хранится в ойратском фонде Института языка и литературы АН МНР. /Она была передана ойратскому фонду Ж. Ванчиком из Манхан — сомона Кобдоского аймака/. Кроме того, известны еще три описки "Сарны герел". Все они хранятся в Ленинграде: два описки в Ленинградском отделении Института востоковедения АН СССР, третий — в библиотеке Восточного Факультета Ленинградского государственного университета.

Этот уникальный памятник неоднократно переводился на русский язык. Есть сведения, что впервые

биографию Дзаян-пандиты перевел Г.С.Лыткин¹,
однако этот перевод утрачен. За ним последовали
неполный анонимный перевод², перевод К.Ф.Голс-
тунского³ и, наконец, третий из существующих -
полный перевод, сделанный Г.Н.Румянцевым в 1938 г.⁴

Источники

“*Хронологическая история Дзахчинского монастыря Лаши-падгар-шадубдаржа-линг*”. Это сочинение

1. А.В.Бадмаев, Зая-пандита. "Калмыцкое книжное издательство", Элиста, 1968, стр. 12.
2. А.В.Бадмаев, Калмыцкие историко-литературные памятники в русском переводе, Элиста, 1969, стр. 159-200
3. К.Ф.Голстунский, Монголо-ойратские законы 1640 года, дополнительные указы Галдан-хун тайджия и законы составленные для Волжских калмыцков при Калмыцком хане Дондук-Даши, СПб., 1880.
4. Неопубликованный сводный текст "Жизнеописание Дзая-пандиты" находится в Архиве востоковедов ЛО ИВАН.

представляет большой интерес теми сведениями, которых нет в "Сарны герел".

Весной 1645 г. по приглашению главного Калмыцкого тайши Дайчина Дзая-пандита отправился на Волгу к нойонам формировавшегося в ту пору Калмыцкого ханства, где был гостем Гомбо-ильдена, Лувсана, Санджи-даши и многих других нойонов. Цель этих поездок Дзая-пандиты заключалась не только в рас-

пространении ламаизма, но и в выполнении определенной политической миссии. В конце 1650 года Дзая-пандита находился в Тибете, где неоднократно встречался с Далай-ламой и другими высшими ламами, беседовал с ними, участвовал в торжественных богослужениях.

В его время шла упорная борьба между центральной властью, с одной стороны, и удельными князьями и нойонами с другой — как в самой Монголии, так и в Джунгарии. Дзая-пандита несколько раз примирял враждующих князей, он же сумел предотвратить кровопролитие, которые могло произойти в результате вражды джунгарских и кукнорских нойонов. Историкам хорошо известен тот факт, что Дзая-пандита неоднократно разрешал конфликты враждовавших между собой ойратских князей Цецен-хана и Аблая, которые были братьями по отцу.

Во время еще одного путешествия в Тибет летом 1662 года Дзая-пандита заболел в пути и осенью умер не доехав до Лхасы.

Заслуги Дзая-пандиты как ученого и литератора чрезвычайно велики. Во-первых, на основе уйгуро-монгольского письма он составил "ясное письмо". Во-вторых, Дзая-пандита перевел с тибетского языка на монгольский 177 сочинений.

Вторая глава Монографии посвящена истории "ясного письма", его графике, фонетике и морфологии.

Создание "ясного письма" было вызвано рядом причин. Одна из них определялась политической ситуацией.

Ученые предполагают, что борьбу за воссоздание такого крупного государства, как Юаньская империя, путем объединения ойратского и монгольского ханств, в первой половине XVI веке, повидимому, возглавлял Батор хун-тайджи.

Возникновение Юаньской династии, как известно, сопровождалось объявлением "квадратного письма" государственным. Случае же объединение ойратского и монгольского ханств, "ясное письмо", может быть, получило бы общемонгольский характер. На это указывает и сам Дзая-пандита, когда в колофоне к переводу "Мани гамбум" он пишет, что река Иртыш является "центром юаньской империи". При этом он, на наш взгляд, имеет в виду воссоздание Юаньской империи.

Создание новой письменности должно было способствовать и распространению ламаизма среди всех монголов. Перед отъездом из Тибета Дзая-пандита посетил Далай-ламу, который сказал ему: "Ради меня ступай к говорящим по-монгольски и переводами священных книг принеси пользу религии и живым существам".

Полифоническая система уйгуро-монгольского алфавита, однако, мешала претворению в жизнь указания Далай-ламы. Этими обстоятельствами также обусловлено создание Дзая-пандитой "ясного письма" не только для ойратов, но и для всех монголов.

Кроме того, недавно у нас обнаружен полный текст " *üzügiyin nayiralγa* /, составленный Дзая-пандитой, где он подробно говорит о цели составления "ясного письма" :

Батюр бичигийн үзүгийн найралга
Батюр бичигийн үзүгийн найралга
Батюр бичигийн үзүгийн найралга
Батюр бичигийн үзүгийн найралга
Батюр бичигийн үзүгийн найралга
Батюр бичигийн үзүгийн найралга
Батюр бичигийн үзүгийн найралга
Батюр бичигийн үзүгийн найралга
Батюр бичигийн үзүгийн найралга
Батюр бичигийн үзүгийн найралга

(Omoq Mongγol ulušiγin xubitan-du kilbar bolγo-
xuyin tula

Olon adali dürsütei üzüq noγoudi
Onco tusabüri angkida xolical ügei geyigüülen ilγaγi
Olxuya kilbar mongγol üzüq yasa kemēn duraдуqсан-ду
Xamugi medeqči Saya-müni Zongkapayin šaγin-du tusa
bolxuyin tula

Xatan zürketeni xaril ügei süzüqtandü tusa bolxuyin
tula

Xayiratu zarligiyin tobči üzügiyin nayiralγa öüni
Xamsan zöblöγi Rab'byam za ya pandida nayiroulbai)

/Очирту-тайджи и Абалай-тайджи/ повелели /мне/:
"Чтобы содействовать благу всех монгольских пле-
мен, без путаницы, выдели порознь буквы, имеющие
во многом одинаковый облик! Улучши монгольский
алфавит, сделав его ясным!" "Согласно этому
повелению, внимая советами других, Дзая-пандита
составил краткое сочинение" Üzügiyin nayiralγa"
чтобы принести пользу учению всеведущих Будды и
Цзонкабы, чтобы принести пользу мужественным,
бесстрашным и благочестивым".

Некоторые ученые до сих пор считают что "яс-
ное письмо" составлено только для ойратов, однако
на самом деле Дзая-пандита имел ввиду новую обще-
монгольскую письменность.

Одним из первых сочинений, написанных Дзая-
пандитой о "ясном письме", является вышеупомяну-
тое "үсгийн найрлага" где он говорит о шестнад-
цати монгольских буквах (a, na, xa, γa, da, ta, ba, ma,
za(γi, za), ca, (či, ca), ya, ra, la, va, sa, ša.

Суть реформы Дзая-пандиты заключалась в том, что
он заменил полифоническую систнму букв уйгуро-
монгольского письма монофонической, а таким об-
разом устранил многозначность букв и приблизил
монгольский письменный язык к разговорной речи
своего времени. Имеются две работы и о передаче
в "ясном письме" иноязычных слов.

بهر نادر عظیم بکرم الله
میلان میریشتن سکر شادین

В них речь идет о транскрибировании пятидесяти
индийских и тридцаты тибетских букв. Дзая-панди-
та, повидимому, был знаком с транскрипционным
алфавитом Аюши-гуши. Он старался приблизить форму
некоторых знаков транскрипции к тибетской напри-
мер, тибет ཅ ས ལ Дзая-пандита ཅ ས ལ

Автор монографии выдвигает новое мнение об
обозначении долгих гласных в "ясном письме".

За последнее время профессор Г.Д.Санжеев,
академики Б.Ринчен, Ш. Лувсанвандан и другие вы-
сказали интересные мнения относительно обозначе-
ния долгих гласных в "ясном письме". В своих ра-
ботах эти ученые отмечают, что монгольский графиче-
ский комплекс aγu egü в "ясном письме" обозна-
чался соответственно как au и öü и употреблялся в
ойратском диалекта до первой половины XVII века.
Кроме того, академик Ш.Лувсанвандан считает что
так называемые "удаан" /знаки долготы" + "/" в
"ясном письме" являлись обозначениями самостоя-
тельных долгих "а" и "е", а не указанием на долго-
ты предыдущих гласных.

У нас имеется достаточно оснований не согла-

ситься с этим. Во-первых, знак двойного начертания не является остатком гласного средне монгольской речи, а является точной транслитерацией санскритского ऋ ō тибетского ཨ ཨ̃. Во-вторых, знак ь не является самостоятельным долгим гласным "а" или "е", он является знаком долготы предыдущих гласных.

Мы ссылаемся при этом на книгу "Тарни унших аргыг хураасан", в которой сказано:

[illegible]

(Tere ču axur üzügi nigeni öni-dü ungšiqdaxu keme-
kü urtu xubitu kigēd 'gren-po, naro ügei üzüq bügü-
de axur mün. Nidü zirmelkü buyu xurju deledkü nige-
ni önidü ungšixu kemebei. Urtu-yi xoyor-yin önidü
ungšixu kemebei. Urtutai k̄a, k̄e, kuu, k̄ri, k̄li noyoud
'gren-po narotai k̄e kü terigüüten noyoud xoyori-yin
önidü ungšixu maši urtu-yi yurbani önidü ungši keme-
bei. ee, oo, kee, koo terigüüteni yurbani önidü ungši)

"Краткая буква прочитывается в течение одного "ōpi". Буквы не имеющие долготы, не имеющие

'gran-ro и paro все краткие. Прочитываемое в течение одного " öni " равно времени моргания глаза или щелчка пальцами. Долгие буквы читаются в течение двух " öni ". Имеющие долготу (kā, kī, kuu, kri , kli) , а также имеющие буквы 'gran-ro и paro (kē, kō) все читаются в течении двух " öni ". Очень долгие буквы читаются в течение трех " öni ". (ee, oo, kee, koo) все читай в течение трех " öni "

В памятниках "ясного письма" встречаются интересные случаи написания *оуце, оуцо, оуцо, зин* и т.д. Причину такого рода написаний можно объяснить только морфологическим принципом этой системы письменности. В ней наблюдаются кроме того факты исчезновения пассивных суффиксов и наличия активных суффиксов.

Советский монголовед академик Б. Я. Владимирцов сделал очень интересное наблюдение об орфографии "ясного письма" он писал: "Это был язык искусственный, отличавшийся от народной живой речи многими архаизмами и монголизмами, а педантично проводимая орфография основывалась на этимологическом принципе"¹.

В монографии рассматривается вопрос о периодизации развития "ясного письма". Первый период — от второй половины XVII века до второй половины XVIII века. В это время еще сохраняется общемонгольская орфография.

Второй период - со второй половины XVIII века до 1924 года в Калмыцкий и до настоящего времени в Синьцзяне. Второй период знаменуется усиленным проникновением в памятники "ясное письмо" диалектизмов и заимствованных слов из языка соседних.

И.Б.Я.Владимирцов. Сравнительная грамматика монгольского письменного языка и халхаского наречия, Л., 1929, стр. 25-26.

народов. Со второго периода "ясное письмо" можно разделить на собственно калмыцкое и синьцзянское.

Хотя "ясное письмо" не было принято во всей Монголии, автором на основании исследования некоторых монгольских рукописей установлены случаи широкого использования диакритических знаков и букв "ясного письма".

Задача, поставленная Дзая-пандитой при изображении нового письма путем совершенствования уйгуро-монгольской письменности, была осуществлена. Однако, Дзая-пандита не понял что сфера его употребления по мере его совершенствования сузилась.

В третьей главе автор предлагает некоторую классификацию памятников и обзор литературы на "ясном письме". Эти памятники разнообразны по содержанию. Так, например, есть труды в области истории и биографии, филологии и художественной литературы, шаманства и буддизма, медицины и астрологии и т.д.

Из книг исторического содержания следует отметить
"Биография Дзая-пандиты"/,

"/"Хронологическая история одного из захчинских монастырей"/ в последнем произведении есть важные сообщения о распространении буддизма среди ойратов и о Дзая-пандите. В книге

"/"История четырех ойратов"/ содержатся интересные сведения о деятельности Амурсаны. Имеется ряд произведений биографического жанра-например,

"/"Биография Цзонкабы"/.

"/"Биография Панчена"/. В фондах МНР хранится значительное количество и художественных произведений на "ясном письме", в том числе
"/"Море притч"/,

"/"Биография Миларайбы"/,

"/" Повести о богине Чойжид"/,

"/" Сокровищница поучений"/,

"/"сказание о Викраматидье"/,

"/"Волшебный мертвец"/,

"/" Повесть о лунной кукушке"/ и др.

Определенный интерес представляют сочинения шаманского содержания, в которых есть всевозможные сведения о жертвоприношениях духам рек и гор.

Интересно отметить, что крупное астрологическое произведение

"Комментарий Цогт-зулы" иллюстрировано более чем пятьюдесятью рисунками.

В фондах имеется довольно большое количество сочинений медицинской литературы. Среди них особый интерес представляет рукопись
"-руководство по монгольской народной медицине и справочники по фармакологии. Мы опубликовали две книги по кровопусканию, прижиганию и иглотерапии, переведенные с китайского языка.

Однако основную часть нашего фонда составляют переводы сочинений буддийского содержания. Самыми крупными из них являются "Сундуй", "Банзарагчи"

и др.

Исключительно большой интерес для монголоведения представляют не только редкие рукописи, но и ксилографы. Большинство ксилографических изданий относится к периоду Джунгарского хана Галданцэрэна.

Четвертая глава "Переводы Дзая-пандиты и его учеников" написана на основании обнаруженных автором шестидесяти пяти переводов Дзая-пандиты и двенадцати переводов и сочинений его учеников. Ратнабадра пишет, что Дзая-пандитой переведено 177 сочинений между 1650 и 1662 годами. Однако здесь на наш взгляд допущена ошибка. Нам известно, что некоторые из них переведены Дзая-пандитой до создания "ясного письма": "Биография Панчена" в 1642 году, "Пачой" /"Эцгийн ном"/ - в 1643 году, "Мани гамбум" - в 1643 - 44 годах.

Автор перечисляет названия шестидесяти пяти переводов Дзая-пандиты, пятьдесят три из которых имеются в Улан-Баторе а двенадцать в Ленинграде. В колофоне почти каждого перевода Дзая-пандита дает имена заказчиков и писцов. Например, в колофоне монгольского перевода канонической книги "Великий освободитель" /"Тарпоченпо"/ сказано:

“Согор бичигч могойимжун бичигчун ишгэжигчун”
“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”
“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”
“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”
“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”
“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”
“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”

“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”

+ + +

“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”

“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”

“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”

“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”

+ + +

“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”

“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”

“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”

“Согор бичигчун бичигчун бичигчун ишгэжигчун”

Arban učiral-tu šütēni sayitur bayiуuulun

Aršiyin šaјini ilayuqsan belge bariqči

Arуа biligiyin xurim arban züq түгeқči

Ačitu cos-rje uridani basa duraduqsan kigēd

Onco buуantu üyile urid yabuuluqsan-yēr

Oуōtu bariqči burxani šaјini öqligüyin ezen bolun

Ortoуoi nisvāniši tebčin olburi arуа bilig kereq-

leqči

Ontoуа ügei süzüqtü Phyag-na rdorje terigüülen

duraduqsan-du

x x x

Pandida rab'byam za ya orčiuluqsan buyan-yēr

Batuda šaјin arban züq delgeretügei

Ba burin süзүg ööskeјi tonilxui mör-tü orom

Baramid dousči panza beleg bilig olxu boltuуai

x x x

Nayiman yeke ulus-tu amууuulang bolxuyin tula

Narin gün uxātu Cul-krim-ryamco samuraduу..

Nayiman tümen dörbön mingyan nomiyin ööden neyi-
küyin tula ..

Nayidangyui ügei eneriküi Dalai ombo cāsun-du
bičibei

Из стихотворного колофона видно, что по просьбе Ачиту-цорджи и Чагна-дорджи перевел Дзая-пандита, на специальной доске начерно записал Цул-тем-джамц, на бумаге переписал о Далай-омбо.

В данной работе автор предпринял попытку установить личности заказчиков и писарей по исторической литературе ойратов. Этими заказчиками являлись светские феодалы, их жены, а также ламы высокого сана. Таким образом, они поддерживали деятельность Дзая-пандиты и способствовали распространению ламаизма среди ойратов и халхасцев.

В XVII столетии в Монголии господствовало шаманство. Для укрепления позиций буддизма Дзая-пандита перевел множество книг. Перевод астрологических сутр /"Зурхайн зуун үзэл", "Гариг одны тохиол"/, медицинских трактатов /"Рашааны зүрхэн найман үет нууц удисын үндсэн"/, философских книг /"Найман мянган шүлэгт", "Билиг бармид"/, трудов по лингвистике, художественных произведений /"Олон номын үндсэн үзгийн ялгал" "Ёгт нэр" "Ёгт нэрийн тайлбар", "Мэдээтэй мэдээгүйг ялгагч судар", "Эрдэнийн сан Сувашид"/ и буддистских сочинений /"Pancaraksa ", "Их тонилсоны зүгт дэлгэрүүлэгч"/ в то время было прогрессивной деятельностью. Ойратский Дзая-пандита заслуженно считается одним из крупнейших культурных деятелей Монголии XVII века, так как своими трудами он способ-

ствовал выведению Семи халхаских хошунов и Четырех ойратских за пределы ограниченного местного шаманства и вовлечению их в широкую сферу индийской и тибетской культуры.

В данной монографии автор выдвигает новые положения, которые раньше не были выдвинуты учеными, занимавшимися изучением "ясного письма", а также вводит в научный оборот новый материал.

1. В книге "Үсгийн найрлага" Дзая-пандита пишет, что "ясное письмо" адресовано всем тем, кто говорит по-монгольски. Отсюда явствует несостоятельность предположения о том, что "ясное письмо" составлено лишь для употребления Четырех ойратов.

2. Некоторые ученые, как известно, рассматривали долгие гласные "ясного письма" как дифтонги. Однако автор придерживается совершенно противоположного мнения.

3. В результате ознакомления с фондами Государственной публичной библиотеки МНР, Института языка и литературы АН МНР, краеведческих музеев Увса-нурского и Кобдоского аймаков, с памятникам ойратского письма в Ленинграде и Элисте и с библиографией ойратских книг в Германии, автором предпринята классификация памятников "ясного письма".

4. Прежде научному миру было известно не более семи ксилографических изданий на "ясном письме". Автором обнаружены четырнадцать книг, изданных ксилографическим способом.

5. Как известно Дзая-пандитой осуществлен перевод ста семидесяти семи книг. Шестдесят пять из них текстологически изучены автором

6. Автором также обнаружен ряд переводов выполненных семьёю учениками Дзая-пандиты.

«*مصحف مصنف*» - карта, показывающая распространение "ясного письма", а также краткая библиография рукописей и ксилографических изданий на "ясном письме", хранящихся в фондах Института языка и литературы АН МНР и Государственной публичной библиотеки МНР и колофоны переводам Дзая-пандиты.

A

Үндэсний асуудлын талаар шүүмжилсэн
тэмдэглэл.

МАХН-ын Төв Хорооны дэргэдэх
Намын түүхийн институтийн хэв-
лэл. 1966. 20-р боть.

Соёлын өвийг хамгаалах тухай

МАХН-ын Төв Хорооны Улс Төрийн
Товчооны хурлын тогтоол. 1956
он 10-р сарын 23. № 346

Шинжлэх Ухааны Академийн Хэл зохиолын
хүрээлэнгийн ажлын тухай.

МАХН-ын Төв Хорооны Улс Төрийн
Товчооны хурлын тогтоол. 1963
оны 6-р сарын 21. № 176

Соёлын дурсгалт зүйлийг хамгаалах тухай
БНМАУ-ын Ардын Их Хурлын Тэр-
гүүлэгчдийн Зарлиг

B.

[illegible]

Тод үсгийн зөв бичих дүрэмд урт эгшгийг хэрхэн тэмдэглэсэн тухай асуудалд

Лувсанбалдан Х

Монголын судлал, 6-р боть, 3I-р
дэвтэр. Улаанбаатар. 1969

Хэл зохиол судлал. 6-р. боть, 6-р
дэвтэр. Улаанбаатар. 1969

Хэл зохиол судлал. 8-р боть.
Улаанбаатар. 1970

Шинжлэх ухаан амьдрал 1970. 2-р.
Улаанбаатар.

Халимаг үнэн. 155 /62II/-р.1970.
ҮШ.5. Элиста

Шинжлэх Ухааны Академийн мэдээ.
1970. 3-р . Улаанбаатар

Дөрвөлжин, тод үсгийн зөв бичих дүрэмд монгол хэлний урт эгшгийг хэрхэн тэмдэглэсэн нь.

[illegible]

خداوند متعال را بخوانید و دعا کنید که در این راه موفق شوید.

دعای مسرت در من مری و مری

Corpus Scriptorum Mongolorum. Tom.
V, Fasc. 2, Oulan-Bator, 1959.

-Biography of Caya pandita in Oirat characters,
Corpus Scriptorum Mongolorum, Tom.
V. Fasc. 2-3. Oulan-Bator, 1958.

Ринчен Б. Монгол бичгийн хэлний зүй. Тэргүүн дэвтэр.

Улаанбаатар. 1964

-Unknown medical tractate in Oirat characters,
Corpus Scriptorum Mongolorum,
Tom.V, Fasc.6,7. OuLan-Bator.1958.
1959.

Шинэжааны ардын хэвлэлийн
хороо. 1955. Урумч.

بمقتضى جبر و عدل

روزنامه 1952 22 خرداد

بسم الله الرحمن الرحيم

1959
... ..

بعضی سوسر سنگین زنجیر در نیوی مصروف و بعضی دیگر به ایستگاه ریشتر و بعضی دیگر به ایستگاه
نیویج و بعضی دیگر به ایستگاه خرد و بعضی دیگر به ایستگاه سوسر و بعضی دیگر

Хэл зохиолын хүрээлэн.915/1/

[illegible]

دانشگاه تهران

Улсын нийтийн номын сан.

[illegible]

Улсын нийтийн номын сан.
77903

Хэл зохиолын хүрээлэн. А/2/,
Б II4

Хэл зохиолын хүрээлэн. I070

Хэл зохиолын хүрээлэн. I054

Хэл зохиолын хүрээлэн. I070

Ленинград. С-318

Хэл зохиолын хүрээлэн. 333

Хэл зохиолын хүрээлэн. 294

Хэл зохиолын хүрээлэн. 934/I/

Хэл зохиолын хүрээлэн. 416

Хэл зохиолын хүрээлэн. I066

Хэл зохиолын хүрээлэн. I066

Ленинград. С-III.

Хэл зохиолын хүрээлэн. I066

Ленинград. С-461.

Хэл зохиолын хүрээлэн. I066

Улсын нийтийн номын сан.
77903

Хэл зохиолын хүрээлэн. I070

Буриад бар

Хэл зохиолын хүрээлэн. I070

Улсын нийтийн номын сан

Хэл зохиолын хүрээлэн. 858/5/

В

Бадмаев А.В. Калмыцкие историко-литературные
памятники в русском переводе.

Элиста. 1969.

Роль Зая-пандиты в истории духовной
культуры Калмыцкого народа.

Элиста. 1968.

Практический самоучитель старокал-
мыцкой письменности.

Элиста. 1971.

Бадмаев Н. Калмыcko-русский букварь.

Издание Управления калмыцким
народом. Изд. второе. СП/6/
1910.

Балданжапов П.Б.

монгольское грамматическое сочинение
XVIII века.

Улан-Удэ. 1962

Бобровников А.

Грамматика монгольского-калмыцкого
языка.

Казань. 1849

Бурдуков А.В.

В старой и новой монголии

Москва. 1969.

Владимирцов Б.Я. Bodhicaryāvatara Cantideva

Монгольский перевод Chos-kyi-hod-
-zer'a Ленинград. 1929.

Монгольские сказания об Амурсане.

Ученые записки. Вып. 5. Элиста
1967.

Сравнительная грамматика монгольс-
кого письменного языка и халхаского
наречия.

Ленинград. 1929

Гатаулина Л.М., Гольман М.М., Слесарчук Г.И.

Русско-монгольские отношения. 1607-
1636.

Москва. 1959

Голстунский К.Ф.

Монголо-ойратские законы 1640 года,
дополнительные указы Галдан-Хун
тайджия и законы составленные для
Волжских калмыков при Калмыцком хане
Дондук-Даш.

СП/6/. 1880

Златкин И.Я.

История Джунгарского ханства.

Москва. 1964.

Зая-пандита как политический деятель.

320 лет старокалмыцкой пись-
менности.

Кара Д.

Книги монгольских кочевников.

Москва. 1972.

Калмыцко-ойратский сборник.

Филадельфия. 1966.

Корсункиев Ц.К.

Старинные ойратские книги по восточной
медицине.

320 лет старокалмыцкой пись-
менности.

Лауфер Б.

Очерк монгольской литературы

Ленинград. 1927.

Очерк истории Калмыцкой АССР.

Москва. 1967.

Лувсанбалдан Х., Бадмаев А.В.

Калмыцкое ксилографическое издание сутры
"Алтангэрэл"

320 лет старокалмыцкой пись-
менности. Элиста. 1970.

Вопрос обозначения долгих гласных в
"ясном письме".

Олон улсын монголч эрдэмтний
П их хурал. Улаанбаатар. 1973.
I боть.

Павлов. Д.А.

Некоторые вопросы развития фонетики
калмыцкого языка по "Тодо бичиг"

Учение записки. Вып. 7. Элиста.
1969.

Позднеев А.

Калмыцко-русский словарь

С.Петербург. 1911

Пять Китайских печатей .

ЗВОИРАО. т. IV

Попов А.

Грамматика калмыцкого языка
Казань 1847.

Поппе Н.Н.

Монгольский словарь Мукаддимат
Ал-адаб.

Часть I, П, Ш, Москва,
Ленинград. 1938

Потанин Г.Н.

Очерки северо-западной монголии
Вып. 4. Материалы этногра-
фические. СПб/б/.1883.

Ринчен

Ойратские переводы с китайского.

Rocznik Orientalistyczny XXX Warszawa.

Румянцев Г.Н. Окунь С.Б.

Сборник Документов по истории Буря-
тии XVII век

Улан-Удэ.1960.

Санжеев Г.Д.

Сравнительная грамматика монгольских
языков Т. I.

Москва.1953

320 лет старокалмыцкой письменности

Элиста.1970

Филологические вести № 2.

Элиста 1970

Шастина Н.П.

Русско-монгольские посольские отноше-

ния XVII века.

Москва.1958.

Эпиграфика Киргизии.

Вып. I. Фрунзе. 1963 .

Г

Aalto.P. Westmongolisch schrift-Oiratisch,
Handbucn der Orientalistik,
1964

Doerfer.G. Aitere westeuropäische Quellen zur kal-
mückischen Sprachgeschichte,
Asiatische Forschungen.Band
18, 1965,Wiesbaden

Fletcher.J. An Oirat letter,
Mongolian Studies edited by
L.Ligeti, Budapest, 1970.

Kara.G.Sur le colopnon de l'AltangereI Oirat,
AOH. Tom.X. Fasc.3.

Krueger. J.R. Three Oirat-Mongolian diplomatic
documents of 1691.

CAJ. vol.XII,N 4.Wiesbaden.
1969.

Krueger J.R. The Ch'ien-lung inscription of 1755
and 1758 in Oirad-Mongolian,
1972, CAJ,vol.XVI, N I.

Heissig.W, Sagaster K.Mongolische Handschriften,
Blockdrucke, Landkarten,
Wiesbaden, 1961

Luvсанbaldan Ch. Deux syllabaires Oirates,
AOH, Tomus XXV,Fasc.I-3,
Budapest, 1972 .

Luvсанbaldan Ch. Le Subhāṣitaratnanidhī Oirate du
Zaya Paṇḍita.

AOH, Tom.XXVI,Fasc.2-3.

Budapest, 1972.

Peppe N. The Mongolian version of the Vessantara-jataka.

Studia Orientalia, Societas
Orientalis Fennica, XXX, 2.

Ramstedt G.J. Kalmuckisches Wörterbuch,
Helsinki, 1935.

ХҮНИЙ НЭРИЙН ХЭЛХЭЭ

Авлай 15, 16, 17, 18, 25, 130,
136, 141, 142, 143, 145,
153, 155, 156, 157

Адиша 83, 106

Ажаа Цэвээндоржнамжил II

Алдар бичээч 93, 139, 147

Алдар зайсан 130, 132

Алдар тайш 17, 132

Алексей Михайлович хаан
143

Алтан хаан /Түмэдийн/ II

Амарсанаа 84, 85

Арчиваг 88

Ахлай Алдар 129, 132

Ахлай увшинэ Ролмажамц =
Дуламжамц 129, 134

Ахай хатан 133, 134

Ахай Чүүкэр 129, 130, 131,
135

Чүүкэр увш 135

Ачинхашга 62

Ачит цорж 129, 130, 131, 132

Ашихай 138

Аюк 62, 79, 84, 94, 115, 142,
158, 159

Аюурзана 106

Аюуш 130, 131, 143, 142

Аюуш гүүш 36, 37

Аюуш ноён 17,

Баавхан 12

Баатар увш 66

Баатар увш Түмэн 3

Увш түмэн 86

Баатар хун тайж 14, 15, 16,
17, 21, 22, 25, 125,
136, 140, 142, 143

Эрдэнэ баатар хун
тайж 20, 21, 61, 134

Бадмаев 4

Байвгас баатар 13, 14, 18,
134, 135, 141

Бандид цорж 94, 103, 104,
158, 159

Банчин богд 8, 24

Бат 71

Батжав 80

Батмөнх тайж 129, 133

Билигт гэлэн 144

Билгийн далай гүүш 90

Бооровников А. 3, 43

Бодисүг хатан 131, 145

Бонидар өрлөг 135

Борнагал 137

Бошигт дайчин 156

Бурдуков 93

Бунт 88

Ванжилжамц 157

Владимирцов Б.Я. 4, 45, 81,
85, 93, 112

Волынский А. 3

Гаван Шарав 86

Гавж ноён 133

Галдан бошигт II, 62, 81,
135, 137, 140, 144, 146

Галдан хун тайж 9, 115

Галданцэрэн II, 62, 109,
114, 116, 118, 120, 122

Галдамбаа 93, I3I, I35, I36
I37, I43
Галсан I2I
Голстунский К.Ф. 9, I3, 94,
II5
Гомбожав I06
Гомбо Илдэн I5, I7, I34
Гомбо ноён 92, I29, I30, I37,
I38,
Гунгааноров I06
Гунгаашарав дэмч I3I, I45
Гүнж хатан I3I, I36
Гүүш хаан II, I6, 2I, 88
Гүүш цорж 93, 95
Гэгээн 88
Гэлэн I2I
Гэндэнсамбуу I46
Гэрсэнз жалайр хун тайж
I38
Даваач II, 85, 86
Даги I58
Дайчин /Шүхэр дайчин/ I5,
93
Дайчин 93, I42, I43
Дайчин Дүүрэгч I37
Дайчин Нанс I53, I57, I58
Далай дархан цорж I39
Дархан цорж 58, I40
Далай лам 8, 9, II, I3, I6,
24, 89, I37, I53,
I56
Далай Омбо I46
Далай тайш /Дөрвөдийн/ 92,
I30, I37, I38
Баатар тайш I37
Далай хун тайж 78
Дамба Онбо I30

Дамдинсүрэн Ц. 4, 95
Данзанжамц I30, I42
Данзансамбуу I3I, I45
Даржаа 62, I3I, I44, I52
Равжамба цорж I52
Дармабал 3, 79
Дара-Уоа-Залча I33
Дарь убасалча I33
Дарь Увшинз I29, I32
Дарь I32
Дархан цорж I4, I30, I3I,
I40
Дархан Эрдэнэ хун тайж
I36
Даш I03
Даян тайш I38, I42
Даян цорж I37
Дорж Дайчин I37
Доржравдан 94, I58, I59
Дорж эрх дайчин I33
Дондогдаш 9, 62, II5
Дөрвөд Тайн I7
Дураал I43
Дэжид хатан II5
Есөн төмөр 88
Есүгэй 85
Ёлын шил I0I
Жавзундамба хутагт II
Жамъяншадав II
Жданов А.А. 8, 79
Жодва I29, I30, I34
Жур 84
Зарлигт хун тайж 9I
Зарнак 6I

Зая бандид 4, 5, 7, 8, 9, I0,
II, I2, I4, I5, I6, I7, I8,
I9, 20, 22, 23, 24, 25, 29,
30, 34, 35, 36, 37, 4I, 45,
49, 6I, 62, 63, 64, 65, 67,
68, 69, 75, 76, 77, 78, 92,
93, 94, I03, I09, I2I, I23,
I25, I28, I29, I3I, I32,
I34, I35, I36, I37, I38,
I39, I40, I4I, I42, I43,
I44, I45, I46, I47, I48,
I49, I50, I5I, I52, I53,
I56, I57, I58, I59
Намхайжамц I3, 20
Хутагтын гэгээн I37
Зая бандид Намхайжамц
7, I2
Рабжамба цорж Зая бан-
дид I44
Рабжамба Зая бандид 25,
II9
Рабжамба Зая хутагтын
гэгээн I2I
Рабжамба хутагт I2I
Засагт хан I4, 20, I24
Ахай Засагт номын хаан
I38
Заяат 88
Златкин И.Я. 4, I3, I4, I6,
2I
Зонхов I4, 87
Ильич I33
Иосиф Камнечук II0
Исэмүн I37
Их шава /ширээт/ I6
Кара Д. 4
Келебе Далай Увш I33
Кирсан I5
Кишке I29, I32
Котвич В.Л. 4
Лайхур I38
Ламдорж II
Ламжав увшинз I29

Лауфер Б. II2
Лоорой гэлэн I30, I45
Лувсан I5, I7
Лувсанвандан Ш. 4, 40, 43,
44
Лувсанжамба I47
Лувсаннамжил
Лувсан рабжамба II5
Лувсанцүлтэм /Цахар гэвш/
I49, I5I, I52
Лыткин Г.С. 9, I36, I43
Мамууд зайсан I2
Марза Эрдэнэ хиа I30, I45,
I49
Маш багш I04
Микулай Лебедев II0
Мин I2
Минжүү I38
Мөнх 88
Мөнх I33
Мэргэн гүүш I46
Мэргэн лам I
Мэргэн оточ I30, I39
Мэргэн тайж I7, I34
Намуцэрэн I7, I29, I33, I34
Намхайринчен I30, I39
Намхайринчен цорж 94, I39
Нанс /бичээч/ I39
Ноён гэлэн I54, I56, I58
Огжодва I7, I34
Огторгуйн гэрэл лам I55
Омбо I7, I38, I42, I45, I45,
I47
Омбо /алдарт бичээч/ I30,
I39, I47

Омоо /тайж/ I30
 Очирт тайж, Цэцэн хан I3,
 I4, 2I, 93, I29, I30, I3I,
 I36, I37, I40
 Өгөөдэй 87, 88
 Өлзийт, Өлзий 88
 Өнчин I44
 Павлов Д. А. 4, 42
 Пагва лам I9
 Панмад /хатан/ I06
 Позднеев А. М. 3, 8
 Понов А. 3
 Попле Н. Н. 96
 Пунцагдулма = Пунцагролма
 I7, 93, I35, I36, I43
 Пэрлээ Х. 83
 Рабжамба Содва I30, I45
 Рабжамба цорж I44
 Раднаабадраа 7, 8, I2, 75,
 94, I47, I53, I54, I55
 Хэлмэрч сойван I54
 Сойвон Сайн эрдэнэ /Рин-
 ченсамбуу/ I53
 Райчун номын хан I44
 Ринчен Б. 4, 39, II3, II7,
 II8
 Ринченбал 88
 Руминцев Г. Н. 9
 Сацжав 84
 Санжеев I. Д. 4, 39, 40
 Санжин I7, I34
 Санж тайш I9
 Сайхан чүү хатан I4I, I56
 Содномдулма хатан II9
 Содномжамц I06
 Соколов А. 42
 Сономгараа 89, I49

Сономсо 93, I30, I43
 Сувади I38, I49, I52
 Сумади-раднаа 75
 Лувсанринчен 75
 Сэвданжал I34
 Сэнгээ I8, 6I, I2I, I25, I30,
 I40, I4I, I58
 Сэртүг I29, I37
 Тайш I29
 Тайш ахай I34, I30
 Тарва гавж I46
 Тарзан банди I29, I35
 Тарзан гэлэн I35
 Тогоон төмөр 88
 Тойн I7, I38
 Тойн Омоо I7, I42
 Төгс хүлэг II7
 Төмөр 88
 Төмөртоогоо 73
 Тугал I7
 Түшээт хаан I4, 20, 89,
 I24, I39
 Увш хаан 86
 Увш хун тайж I33
 Уран хонжин ойрдын I47,
 I57
 Ухаант гүүш I46
 Үйзэн бичээч I3I, I45, I47
 Үйзэн бичээч Дархан Нанс
 I57
 Үйзэн Нанс I53, I57, I58
 Үйзэн дархан Нанс I47,
 I57
 Үнэн зоригт хаан
 Уржин I7
 Үхэрэй баатар тайж 93, I30,
 I44

Фишер I33
 Хань ноён хонгор I34
 Хайссиг 79, II3,
 Хонжин лам I3I, I44, I45
 Хоо өрлөг I5, 2I, 93, I32,
 I33, I43, I45
 Хөндлөн Дүүрэгч I4, I33
 Хөндлөн Чүүхэр I33
 Хөндлөн Увш I4, I5, 84,
 I33, I36, I42
 Хүлүг 88
 Хүнгүй Занач I2
 Хүшлэй 88
 Цагаан хаан 6I, 62
 Цогт тайж II
 Цолом I34
 Цүлтэмжамц 93, I46, I47,
 I56
 Цүлтэмринчен /Үндсэн лам-
 тан/ I2
 Ца... 75
 Цэвээнжалмуу 6I, I25, I4I,
 I58
 Цэвээнравдан II
 Цэвээн цэцэн тайж I29, I32
 Цэрэн I43
 Цэрэндондог 84
 Цэрэд I34
 Цэцэн 88
 Хувилай 88
 Цэцэн ван I06
 Цэцэн хан I4, I5, I7, I8, 2I,
 88, 93, I24, I3I, I35, I36,
 I37, I39, I4I, I44, I45
 Цэцэн хун тайж I3I, I45
 Цээбум I47,
 Чагнаадорж I29, I30, I45
 Чингис 87, 88
 Чойжамц /тойн/ I46, I47
 Чойжамц 89
 Чойжиндаш I09
 Чойжинжав 7I, 72
 Чойжи-Одсэр 92
 Чойн I38
 Чойсамбуу I2
 Чүүкэр 89
 Чүүкэр увш I35
 Шагдаржав 62, 79, II5
 Шанжидэва 92
 Шарав I7, I34
 Шарав гэлэн I30, I40
 Шаравжамц I2I
 Шүхэр дайчин I5, I7, I33,
 I43
 Эзэн ахай засагт номын
 хан I30
 Эрдэнэ I33
 Эрх гэлэн I04
 Эрх цорж I55, I56
 Эрдэнэ дархан цорж I56
 Огторгуйн илгуусан бэ-
 лэгт буку Намхайжал-
 цан I52

ГАЗАР ОРОН,ХОТ БАЛГАДЫН НЭРИЙН ХЭЛХЭЭ

Авлайн хийд 17	Зулдас 101
Алтай 10,101	Зуу /Лхас/ 156
Алшаа 61,85	Зуугийн гол 25
Архангай 80	Ижил мөрөн 15,21,22,61, 84,114,115,116,142,143, 153
Астархань 3,79	Иль 15,61,67,68,81,85,101
Баргажин хийд 75	Илийн талгар 136
Баянгол 61,68	Илийн хуланч 16
Баян-Өлгий 80	Индэрт 102
Биж /Бич?/ 135	Их уул 80
Богд алаг уул 101	Казань 3
Боом 136,142	Лавшийн хар тал 136,140
Бөхүүний гол 17,142	Ленинград 6,7,78,91,93,94, 95,113,118,119,148
Бор тал 16,61,68,101,137	Лхас 144
Бөхүүнэ 101,142	Москва 145
Брайбүн /хийд/ 10,16,135	Өвөрхангай 80
Бугас 14,136	Өлгий нуур 101
Булган 68,102	Өндөр хөхүй 101
Булган гол 16,102	Өрөнгө 102
Булингар 16,144	Петрбург 62,63
Бумоат 102	Рашаант 80,110
Гилбэн Түлбэн 101	Саж 88
Говь-Алтай 80	Сибирь 133
Дарви 101	Сутай 101
Дашбадгар-шадав-даржаалан	Сэлэнгэ 73
Дон 66	Тагна 101
Дундговь 73	Тайхир 81
Завхан 80,101	Талхи 16
Зай 17,142	Тарвагатай 13,14,21,61,68, 101
Зайр 101	Тарвагатайн Харавгай 13,135
Заирын усан хужир 154	Тахис 101
Зоргол хайрхан 124	
Зүй 16,25,142	

Тобол 62	Хөөргийн гол 142,144
Торхлиг 101	Хөх морьт 80
Төгрөг хонгор өлөн 18	Хөх нуур 11,13,16,17,21, 85,134,135
Төмөр цорго 135,142	Хөх усан 101,136
Тэсийн улаан байшин 158	Хөх хот 71,93
Тэсхэл нуур 101	Хүнгий 101
Увс /Усва/ 6,25,79,80,81, 101,120	Хүнгэс 101
Улаанбаатар 91	Хүрэн бэлчир 11
Улаан-гом 101	Хяргас нуур 101
Ураг мунцаг 17,132	Цагаан гол 102
Усан хужир /Булнайн/ 17	Цогт Брайбүн 11,13
Уенчийн Улаан сүм 12	Цэнгэл 102
Үрэмч 44,69,71	Цэцэг тал 16
Үсэг саамал /сүү саамал/ 141	Чуе 61
Хайрт гол 136	Шавартай /Хөх нуурын хө- вөө/ 17,77
Хангай хан 124	Шар бул 137
Хан хөхий 101	Шар бэлгэн 101
Хар Аргалант 101	Шар сүм 72,81
Хар Борхиног 137	Шар тохой 15,17,142
Харийн нуур 124	Шар хар ус 101
Хар нуур 101	Шивээ 70
Хар тал 18,101	Шинэжаан 44,61,62,63,67, 68,70,71,72,78,79,80, 85,112
Хархираа 101	Шинэ ус 101
Хар хорин 80	Эзэнэ гол 61
Хар хот 16	Элэст 6
Хар хуум 17	Эмил 101
Хаслаг 14	Эрдэнэ зуу 84
Хаш 101	Эрчис 15,17,22,101,137, 140,153
Ховд 6,10,68,72,74,79,80, 81,93	Ялгайт 101
Ховог сайр 61,101	
Хог-сали Бахнаг 140	
Хөвсгөл 39,80,110	
Хөөргийн говь 16	

ОВОГ АЙМГИЙН НЭРИЙН ХЭЛХЭЭ

Балд 61,80	Олгонууд 147,157
Бурд 85,131,136	Өөлд 61,80
Буриад 75,76,77,94	Тангад 83
Борлос 147	Татар 70
Береечин 136	Телингид 61
Дархад 39	Горгууд 61
Дөрвөд 17,61,80,85,92,106,117,136,137,138,142,143	Төвд 8,11,13,14,16,18,22,25,26,34,78,80,117,135,137,140,141,144,145,153,160
Жирэд 83	Уйгар 19,70
Захчин 10,12,25,61,80	Урд 95,
Золийд 85	Урианхай 61,80,85
Зөрчид 78	Узбек 70
Зүүн 84,85,106,111,114,116,136	Халимаг 9,15,22,43,61,62,65,66,67,77,78,86,94,112,114,115,116,143
Каракалпак 15	Зөвлөлт халимаг 42,79,84,
Киргиз 61,70,133	Халх 11,13,14,15,20,21,22,45,80,85,129,160
Манж 11,21,67,78,84,106,113	Хасаг 70,85,133
Манж чин улс 14,16,20,67,72	Хойд 83,85
Чин улс 106	Хотон 80,85
Махас 83	Хошууд 61,80,83,84,85,133
Монгол 11,13,16,21,24,26,43,70,83,84,87,88,101	Хүрээд 85
Монгол /өвөр/ 20,72,83,86,122	Цахар 61,85
Мянгад 61,80	Чороос 83
Ойрд 5,8,9,11,11,12,13,14,16,17,18,19,20,21,22,23,39,40,44,59,60,61,62,63,67,68,71,72,77,78,83,84,85,89,90,91,93,94,96,101,103,110,111,112,113,115,122,123,129,137,139,156,160	Шангас 138
Дөрвөн ойрд 8,10,12,13,16,23,24,25,45,83,84,86,92,123,128,135,147,160	Шарс 83
	Эрхчүүд 129,138,142

—000—

Г А Р Ч И Г

УДИРТГАЛ 3

Нэгдүгээр бүлэг

ОЙРДЫН ЗАЯ БАНДИД НАМХАЙЖАМЦ

- 1.Зая бандид Намхайжамцын намтарт холбогдох сурвалж бичиг 7
- 2.Зая бандидын хийсэн ажил үйлс 12

Хоёрдугаар бүлэг

ОЙРДЫН ЗАЯ БАНДИДЫН ЗОХИОСОН ТОД ҮСЭГ

- 1.Тод үсэг зохиох болсон шалтгаан 19
 - 2.Тод үсгийн үсэг зүй 25
 - 3.Тод үсгийн авиан зүйн онцлог 37
 - 4.Тод үсгийн үг зүйн онцлог 46
 - 5.Тод үсгийн үгсийн сангийн онцлог 59
 - 6.Тод үсгийн хувь заяа 61
- Дүгнэлт 77

Гуравдугаар бүлэг

ТОД ҮСГИЙН БИЧИГ ЗОХИОЛ

- 1.Тод үсгийн бичиг зохиолыг ангилах нь 79
- 2.Түүхийн анги 82
- 3.Намтар, шашин дэлгэрсэн түүхийн анги 86
- 4.Сургаал, тууж, бичиг үсгийн анги 88
- 5.Сан тахилгын анги 96
- 6.Зурхай, мэргэ төлгийн анги 103
- 7.Эм домын анги 108
- 8.Бурхан шашны холбогдолтой судар 111
- 9.Тод үсгийн барын ном 112

Дөрөвдүгээр бүлэг

ОЙРДЫН ЗАЯ БАНДИД БОЛОН ТҮҮНИЙ ШАВЬ НАРЫН ОРЧУУЛГА

- 1.Зая бандидын орчуулга 123
- 2.Зая бандидад ном орчуулахыг дурдагсад . . . 128

3.Дурдагсадыг түүхийн сурвалж бичгээс хайсан нь	.131
4.Зая бандидын дэргэдийн бичээч нар	.145
5.Зая бандидын орчуулгын тогтолцоо	.147
6.Зая бандидын орчуулгын байдал	.151
7.Зая бандидын шавь нарын орчуулга	.152
Дүгнэлт	.159
Эш татсан ном зохиол	.161
Хавсралт	
1.Ойрдын Зая бандид Намхайжамцын хийсэн ажил үйлсийг он оноор гаргасан цэс	.186
2.Зая бандидын аялан явсан замын зураг	.203
3.Тод монгол хэмээх үсэг /цагаан толгой/.	.204
4.Тод үсгийн дэлгэрцийн зураг	.207
5.Тод үсгийн номын товч бүртгэл	.208
6.Зая бандидын орчуулсан номын төгсгөлийн үг	.256
7.Тод үсгийн дармал,бичмэл номын зураг.	.306
Резюме	.319
Ашигласан зохиол	.337
Нэрийн хэлхээ	.347

Үнэ 15 төгрөг 60 мөнгө.